

தமிழ் சாக்திய விழா

**ஸ்ரீ முத்துமார்யம்மன்
தேவஸ்தான மண்டபம் மாத்தளை
10,11 ஒக்டோபர் 2009**

மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார, கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, நின்று கலாசார, இளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சு.

தமிழ் சாக்த்திய வீரா 2009

மத்திய மாகாணம்

10,11 ஒக்டோபர் 2009
ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான மண்டபம்
மாத்தினி

மலர் ஆசிரியர்
ஐர். மகேஸ்வரன்
சிரேஷ்ட துணை நூலகர், பேராதனை பல்கலைக் கழகம்.

தலைமை

அமைச்சர்
கெளரவு வே. கிராதாகிருஷ்ணன்
மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார,
கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, இந்து கலாசார,
இளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சு.

2005 nootu mõõtme õlal

Üldseaduse mõõtmine

2005. aasta mõõtme 11.01

Üldseaduse mõõtmine 2005. aasta mõõtme 11.01

Üldseaduse mõõtmine

Üldseaduse mõõtmine

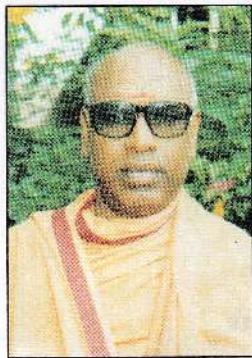
Üldseaduse mõõtmine

Üldseaduse mõõtmine 2005. aasta mõõtme 11.01

Üldseaduse mõõtmine

Üldseaduse mõõtmine

Üldseaduse mõõtmine 2005. aasta mõõtme 11.01

ஆசிச் செய்தி

கிறைபணியில்
சுவாமி சர்வநுபானந்த
தலைவர் ரோமகிருஷ்ணா மின்ஸ் - கொழும்பு

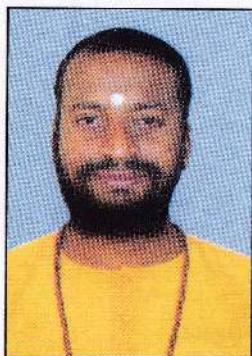
வருடந்தோறும் உமது அமைச்சால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்ற தமிழ் சாகித்திய விழா இவ்வருடமும் விமரிசையாக நடாத்தப்பட இருப்பதையும், அதனையொட்டி சிறப்பம்சமாக, சிறப்பு மலரொன்று வெளியிட இருப்பதையும் அறிந்து மகிழ்வறுகிறேன்.

சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார், ஒரு சமுதாயம் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்றால் அங்கு வாழும் மக்கள் தங்கள் மதத்தையும், மொழியையும் கலாசாரத்தையும் அன்றாட வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பதோடு அதனைப் பேணிப் பாதுகாக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். இவைகளின் மூலம்தான் தனி மனிதனின் நடத்தை, வளமான வாழ்க்கை முறை, ஆன்மீக அறிவு ஆகிய மூன்றையும் வளர்க்க முடியும். தனி மனிதன் வளர்ச்சியடையும் போது சமுதாயம் வளர்ச்சியடையும். நாடு வளர்ச்சியடையும் போது அங்கு வாழும் மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடையும், அமைதியடையும் வாழ அது வழி வகுக்கும்.

இன்றைய விஞ்ஞான, பொருளாதார மற்றும் மேலை நாட்டு நாகரிக முன்னேற்றத்தாலும், மோகத்தாலும் ஈர்க்கப்பட்டு, மேற்கண்ட முன்றுக்கும் வாழ்க்கையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்காததால் எங்கும் மனித குலம் திசைமாறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

இதைப் போன்ற விழாக்களால் நமது சமயமும், மொழியும், கலாசாரமும் அப்படி திசை மாறிச் செல்லாமல் இருக்க உதவுவதோடு, வாழையடி வாழையென நமக்கு நம் முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற மேற்கண்ட அரும் பொக்கிளங்களை பாதுகாக்கவும் உதவும்.

மேற்படி 2009ம் ஆண்டு தமிழ் சாகித்திய விழாவும் அதனையொட்டி வெளியிட இருக்கும் சிறப்பு மலர் வெளியீடும் சீரும் சிறப்புடன் இனிதே நடந்தேற எல்லாம் வல்ல இறைவனின் அருளையும் ஆசியையும் வேண்டுவதோடு என் அன்பான வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ଓৰু চৰি

ക്രിസ്ത്യൻ പാല

பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத் சைதுன்யா

வதிவிட ஆச்சாரியார், சீன்மயா ஆசிரமம்

କୋମିଟର ପ୍ରକାଶନ

வாய்மையில் வரும் படிகளை மீத நன்றாக இப்பகுதி விவரித்து, குறை வழங்கிக் கூற வேண்டும்! முனிசிபல் குடியிருப்பு வாய்மையை, விவரங்களை விவரித்து அமைக்கின்ற நமோ நாராயணனா!

மத்திய மாகாண இந்துக்கலாசார தமிழ்க்கல்வி அமைச்சால் நடாத்தப்படும் மத்திய மாகாண தமிழ்சாகித்திய விழா - 2009இல் வெளியிடப்படும் சிறப்புமலர் சிறப்பானதாக அமைய வாழ்த்தி எல்லாம் வல்ல ஆங்கநேயப் பெருமானின் அருளும் யூஜிய குருதேவர் சுவாமி சின்மயானந்தரின் ஆசியும் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஹரி ஓம் !

வாழ்த்துச் செய்தி

அதிமேதகு மஹிந்த ராஜபக்ஷி

ஜனாதிபதி

ஸ்ரீ வங்கா சனநாயக சோசலிச் குடியரசு

மத்திய மாகாண சபை இவ் வருடமும் தமிழ் சாகித்திய விழாவை நடாத்த நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளதென்பதை அறிந்து நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கலை, கலாசாரம், இலக்கியம் இவை அனைத்தும் மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையுடன் தெரிந்தோ தெரியாமலோ பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பழம்பெரும் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் பேசும் மலையக மக்கள் கலை, இலக்கியத் துறைகளிலும் வெகுவாக முன்னேறிவருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவர்களின் சில இலக்கிய ஆக்கங்கள் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இது எமக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

எதிர்வரும் காலங்களில் மலையக மக்களின் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்கள் மென்மேலும் உருவாக வேண்டுமென விரும்புகின்றேன்.

மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலய மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ள உங்கள் சாகித்திய விழா எல்லா வகையிலும் வெகு சிறப்பாக அமைந்து வெற்றி பெற நான் மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

மாண்புமிகு ரத்னசீரி விக்ரமநாயக்க
பிரதமர்

மனித சமூகத்தினை நாகரிகத்திற்குள்ளாக்குவது இலக்கியமாகும்.

இலக்கியம் மற்றும் கலைகளில் மகிழ்ச்சியடையாத சமூகம் ஒழுக்கமற்றதாகிவிடும். ஆக்கத்திற்னுடன் தொடர்பாடல் உணர்வினை மனதில் உருவாக்கி ஓவ்வொருவருக்கும் மதிப்பளிக்கக் கூடிய மனித அமைப்பினை ஏற்படுத்துவதற்கு இலக்கியத்தினால் கிடைக்கப் பெறும் சக்தி சொற்பமானதல்ல.

பல்வகையான மக்கள் பிரிவினரின் சமயம், நம்பிக்கை மற்றும் பாவிக்கப்படும் மொழியினால் அந்தந்த சமூகங்களின் உண்ணத்மான இலக்கியம் உருவாகின்றது.

தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் விசேஷமான தனித்துவம் நிறைய உண்டு. அதேபோன்று, மிக பழையான வரலாற்றிற்கு உரிமை கோரும் தமிழ் இலக்கியம் அதற்கான தனித்துவத்தை கொண்டு உருவானதாகும். ஒழுக்கசீலம் மிக்க வாழ்க்கைமுறையே அர்த்தமுள்ளதென தமிழ் இலக்கியத்தில் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது. சிங்கள இலக்கியத்திற்கு உயிருட்டிய மதகுருமார்கள் மற்றும் மொழிப் பண்டிதர்களின் பிரசித்தமான ஆக்கங்கள் பலவற்றிற்கு தமிழ் இலக்கியத்தின் பிரதிபலிப்பு பெறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மக்களுக்கு உரித்தான தமிழ் இலக்கியத்தை விருத்தி செய்வதற்காக ஓவ்வொரு வருடமும் மத்திய மாகாண கலாசார அமைச்சினால் தமிழ் சாகித்திய விழாவொன்று நடாத்துவது மிகப்பாரிய நடவடிக்கையாகும். எந்தவொரு சமூகத்திலும் கல்வியறிவு மற்றும் ஒழுக்காற்றினை உருவாக்குவதற்கு முதன்மையாகவிருக்கும் இலக்கியத்துவத்தினை புதிய தலைமுறைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கு இவ்வாறான நடவடிக்கை உதவியாக இருக்கும். மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தில் நடைபெறும் 2009ம் ஆண்டிற்கான தமிழ் சாகித்திய விழா நடவடிக்கைகள் அனைத்து வழியிலும் வெற்றி பெற வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

**கௌரவ டிக்கிரி கொப்பேக்குவ
மத்திய மாகாண ஒன்றார்**

மத்திய மாகாண விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு கிராமிய அபிவிருத்தி, மகளிர் விவகார, இந்து கலாசார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சின் மூலம் வருடம் தோறும் நடாத்தி வரும் தமிழ் இலக்கிய நிகழ்ச்சி தொடரின் இவ்வருட இலக்கிய தின நிகழ்ச்சிக்கு எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவிக்கின்றேன்.

இதற்கு முன் நடைபெற்ற தமிழ் இலக்கிய விழாக்களை விட இம் முறை மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவில் மண்பத்தில் நடைபெறும் இவ் விழா பெருமதி மிக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பதுடன் எமது தாய் நாடான இலங்கையின் சகல இன மக்களுக்கும் பெரும் பிரச்சினையாக இருந்த விடுதலை புலிப் பயங்கரவாதிகளை அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் தலைமையில் எமது இராணுவ வீரர்களால் முற்றாக ஒழித்து சகல இன மக்களும் நிம்மதியாக வாழும் நிலை ஏற்பட்ட பின் மத்திய மாகாணத்தில் நடைபெறும் முதல் தமிழ் இலக்கிய விழாவாகவும் இருப்பதும் மிக முக்கியமானதாகும்.

பயங்கரவாதத்திலிருந்து மீண்டுள்ள அமைதியான இச் சூழலில் சகல இன மக்களிடையேயும் மறைந்திருந்த தேசிய ஒற்றுமையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது நிகழ்காலத்தில் சகல இலக்கிய வாதிகளினதும் முக்கிய கடமையாகவும் பொறுப்பாகவும் உள்ளது. இதற்கான வாய்ப்புகள் இம்முறை மத்திய மாகாணத்தில் நடைபெறும் இவ்விழாவின் மூலம் கிடைக்கும் என்பதில் நான் பெரும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன்.

மத்திய மாகாணத்தில் பல் கலாசார சூழலிலும் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோரின் தொடர்புகள் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தாலும் மலையக தமிழ் மொழி பேசும் மக்களுக்கென இலக்கிய மேம்பாட்டிற்காக அடித்தளமிடப்பட்டது பிரித்தானியர் காலத்தின் இறுதியிலாகும்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களிலிருந்து வேறுபட்ட கலாசாரத்தை கொண்ட மலையக தமிழர்களின் கலாசார மேம்பாட்டிற்காக அத்திவாரமிட்டவர்கள் நடேச ஜயர், சீ.வி.வேலுப்பிள்ளை ஆகிய பெருந்தகைகளாகும்.

அன்று முதல் இன்று வரை மலையக தமிழ் கலாசார, இலக்கிய மேம்பாட்டுக்காக பல்வேறு இலக்கிய வாதிகள் அரும்பாடுபட்டுள்ளார்கள். அவர்களில் மீணாட்சி அம்மாள், என்.எஸ்.எம். இராமையா, மல்லிகை சீ.குமார், குறுஞ்சித் தென்னவன், டி. ஜோசப், பன்னாமுத்து நடராஜ், சாரல் நாடன், அந்தோனி ஜீவா, கே.கணேஷன், கோவிலம் சுப்பிரமணியம், புசல்லாவை இஸ்மாலிகா ஆகிய எழுத்தாளர்கள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றார்கள்.

மத்திய மாகாணத்தின் தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்காக அனுபவமிக்க அமைச்சரான கௌரவ வீ.இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களும் அமைச்சின் செயலாளர் திருமதி வீராணி வீரக்கோன் அவர்கள் உட்பட அனைத்து அரசு உத்தியோகத்தர்களினாலும் மேற்கொள்ளப்படும் சேவையை நான் பெரிதும் பராட்டுவதுடன் இம்முறை நடைபெறும் தமிழ் இலக்கிய விழா சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

**சுரத் ஏக்கநாயக்க
கெளரவ முதலமைச்சர் - மத்தியமாகாணம்**

ஆண்டுதோறும் பிரதேசவாழ் தமிழ் மக்களின் சாகித்திய பலத்தை ஒன்று திரட்டும் தமிழ் சாகித்திய விழாவை இம்முறையும் விமர்சையாக நடாத்துவதையிட்டு முதற்கண் எனது மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்நிகழ்வை மாத்தளை நகரிற்கு எடுத்து வந்ததையிட்டும், அதிலும் மாகாணத்தின் இந்து சமய மக்கள் மாத்திரமின்றி ஏனைய சமூகத்தினரும் பூஜிக்கும் ஸீ முத்து மாரியம்மன் ஆஸயத்தில் நடாத்த முடிவு செய்தமையையிட்டும் எனது பாராட்டுக்களை கெளரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

1820ஆம் ஆண்டு வரையான தொலைவை நோக்கிய இந்நாட்டு தமிழ் மக்களின் தொடர்பு வெறுமனே தோட்ட தொழிலாளர்கள் மற்றும் முதலாளி வர்க்கம் என்பதற்கு மட்டும் எல்லைப்படுத்தப்பட்டதல்ல. இப்பொன் பூமியை அறுவடை செய்வதற்கு, அவ்வறுவடையை பொன் மஞ்சளாக மாற்றுவதற்கு, இந்நாட்டின் அந்நிய செலாவணியை உயர்த்துவதற்கு அவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது.

தினமும் களைப்பான வாழ்க்கை முறையுடன் முன் நோக்கி செல்வதோடு சாகித்திய நூல்களை பார்வையிடவோ, கலை சம்பந்தமான விடயங்களில் ஈடுபடுவதற்கு சிறிது காலத்தை ஒதுக்கவோ, அவற்றில் ஈடுபடவோ முடியாத நிலை அவர்களுக்கு உள்ளது.

எனினும் அவ்வனவரின் கை முனைகளும் இந்திய சாகித்திய வீரர்களின் பரம்பரையுடன் இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அத்துடன் தமிழ் சமூகத்தினரிலிருந்து வெளிவந்த எம்.ஏ.நுமான், சபாஜியராசா, ஜயபாலன், சண்முகம் சிவலிங்கம், ஆ.யேசராஜா ஆகிய தமிழ் கலைஞர்களின் பாதையை முன்னெடுக்கும் புதிய சந்ததியினர் யதார்த்தத்தை புரிந்துகொண்டு, மக்களின் பரிபூரண முன்னேற்றத்துடன் கூடிய சகோதர உணர்வை வெளிப்படுத்தும் படைப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ளதை கண்கூடாக காண முடிகிறது.

நிகழ்கால இலங்கையின் சுதந்திர மக்கள் சமூகத்தில் கடந்து சென்ற போர் யுகத்தில் மௌனமான பேனா முனைகள் மீண்டும் புதிய பாதை நோக்கி, புதிய தரமான சாகித்திய பின்னணியை படைப்பதற்காக மீண்டும் விழித்தெழும் என்பது திண்ணம். அத்தகையதொரு புதிய பாதைக்கு இந்த சாகித்திய விழா நிச்சயமாக ஓர் சக்தியாகும். எனது உரையை நிறைவு செய்யுமுகமாக எம்.ஏ.நுமான் எனும் தமிழ் கவிஞர் அவரின் படைப்பொன்றில் எழுப்பிய கேள்வியை நான் ஏனைய இளம் சந்ததியை பார்த்து கேட்கிறேன்.

“பேரக்குழந்தைகளே, இழக்கவில்லை. எதையும் இழப்பதற்கு உங்களிடம் ஏதும் உள்ளதா? வரலாற்றில் நல்லதையே சேர்ப்போம்.

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவின் வெற்றிக்கு எனது இதயழர்வமான நல்வாழ்த்துக்கள்

ஆறுமுகன் தொண்டமான் எம்.பி
அமைச்சர்

இளைஞர் வலுவுட்டல் மற்றும் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சு

மலையக தமிழ் மக்களுக்கென பாரம்பரிய தனித்துவமான கலைகள், கலாசாரங்கள் பண்பியல்புகள் ஆகியவை உள்ளன. இவை காலப்போக்கில் மங்கி மறையாது பாதுகாக்கும் உன்னத பணிகளில் இன்று பிரதேச சபைகளும், மாகாண சபைகளும் பங்காற்றி வருகின்றன.

இந்த வகையில், மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சு நடாத்தும் தமிழ் சாகித்திய விழா எமது சமூக, கலை, கலாசார, மொழி, இலக்கியம், உன்னத படைப்புக்கள் ஆகியவற்றுக்கு பெரிதும் உதவும் என்பதில் எமக்கு சந்தேகமில்லை.

ஒரு காலத்தில் எமது பாரம்பரிய கலைகள் திருவிழாக்கள் மூலமாகவும், பெருநாட்கள் மூலமாகவும் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. பின்னர் இந்த வழக்கம் குறைந்து விட்டது.

இத்தகைய கலைகளுக்கு புத்துயிர் ஊட்டி வரும் கலைஞர்களையும், இலக்கிய படைப்பாளிகளையும் ஊக்குவிப்பதன் மூலம் எமது சமூகத்திற்கு முக்கிய பங்களிப்பு செய்து வருகின்றமை கண்டு நான் மகிழ்சியடைகின்றேன்.

இவ் விழாவின் வெற்றிக்கு எனது இதயழர்வமான நல்வாழ்த்துக்கள்.

வாழ்த்துச் செய்தி

கெளரவ முத்து சீவலிங்கம் பா.2
பிரதி அமைச்சர் - தோட்ட உட்கட்டமைப்பு

ஸ்ரீலங்கா நாட்டில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் மலையகமாக மத்தியமாகாணம் திகழ்கின்றது. இம் மாகாணத்தில் அமைச்சர் கெளரவ வேலுசாமி இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் சாகித்திய விழாக்கள் கடந்த காலங்களில் விமர்ச்சயாக கொண்டாடப்பட்டு வந்தது யாவரும் அறிந்ததே.

மலையக தமிழின வரலாற்றின் வயது 150 வருடங்களே ஆனாலும் அவர்கள் பின்பற்றும் கலாசாரமானது மிகவும் தொன்மையான ஒன்று. இதை இன்று போற்றி பேணி பாதுகாத்து இளைய தலைமுறையினருக்கு கைமாற்றம் செய்யும் பணியினை எம் மக்கள் செவ்வனே செய்து வருகின்றார்கள். இவ்வாறான சாகித்திய விழாக்கள் இப் பெரும் பணிக்கு ஆதரவாய் திகழ்கின்றன.

இம் முறை மலையக தமிழ் வரலாற்றில் முக்கிய இடமாக திகழும் மாத்தளையில் இவ் விழா கொண்டாடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றே. இவ் விழா சிறந்த முறையில் நடைபெற்று இனிதே நிறைவூறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

கௌரவ வே. ரோதாகிருஷ்ணன்
மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார,
கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, இந்துகலாசார
கிளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சர்

மத்திய மாகாணத்தில் எமது மலையக தமிழ் மக்களின் கலை கலாசார அம்சங்களை பேணிப் பாதுகாத்து வெளிக்கொண்டுவரும் பொருட்டு வருடந்தோறும் நடாத்தி வரும் தமிழ் சாகித்திய விழா இம் முறையும் எனது தலைமையின் கீழ் மாத்தளை நகரில் நடாத்தப்படுவதையிட்டும், அவ் விழாவில் வெளியிடப்படும் சிறப்பு சாகித்திய மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதையிட்டும் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

எற்கனவே நான் மத்திய மாகாண கல்வி, இந்து கலாசார அமைச்சராக இருந்த காலகட்டங்களில் மாத்தளை, கண்டி, அட்டன், நுவரெலியா ஆகிய மாநகரங்களில் வெகு சிறப்பாக தமிழ் சாகித்திய விழாவை நடாத்தியமையை நினைவு கூறுகின்றேன். இம்முறையும் நான் மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி, இந்து கலாசார அமைச்சராக பதவியேற்று முதலாவது தமிழ் சாகித்திய விழாவை தமிழ் மணங்கமமும் மாத்தளை நகரில் நடாத்துவதையிட்டு பெருமையடைகிறேன்.

ஒரு சமூகத்தின் தனிச் சிறப்பு அதன் கலை கலாசார விழுமியங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதனாடாகவே வளம் பெற முடியும் என்பது தெளிவாகும். உலகின் முத்த மொழிகளில் ஒன்றாகிய தமிழின் வரலாறு 2000ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிவரை தெளிவாய் பதிவாகியுள்ளது. தமிழில் அத் தொன்மை வரலாற்றின் தொடக்காலம் முதல் தமிழர்கள் தமிழ்தாயின் வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான பங்களிப்பைச் செய்துவந்துள்ளனர். எமது கலைகளும், கலாசாரமும் நமது வாழ்க்கையின் வழிக்காட்டிகளாக இருப்பதனால் எம்மை பூரண மனிதர்களாக உயர்த்துகின்றன.

எனவே இவ்வாறான சாகித்திய விழாக்கள் மூலம் மலையக மக்களின் மாண்பு மென்மேலும் சிறக்க வாழ்த்துவதோடு இவ் விழா சிறப்புற பாடுபட்ட அனைவருக்கும் மற்றும் மாத்தளை வாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து கொள்கின்றேன்.

“வாழிய செந்தமிழ்
வாழ்க நற்றமிழர்”

வாழ்த்துச் செய்தி

ரோகன்குமார் திசாநாயக
நகர் அபிவிருத்தி மற்றும் புநீத புமி அபிவிருத்தி அமைச்சர்

இந்நாட்டின் இன்றைய அத்தியவசியத் தேவையான இன ஒற்றுமைக்கு மாத்தளை ஒரு முன்னுதாரணமாக இருந்து வருவதை நாமறிவோம்.

இங்கு அனைத்து மக்களும் இனைந்து நடத்திவரும் இன, மத, மொழி சார் வைபவங்களே இதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. அதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவேண்டியது ஆண்டுதோறும் நடைபெற்றுவரும் சாகித்திய விழாக்களாகும்.

இம்முறை இங்கு நடைபெறும் தமிழ் சாகித்திய விழா சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென வாழ்த்துவதில் பெருமையடைகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

ஹில்மி மொகமட் கரீம்
மாத்தளை மாநகர முதல்வர்

1999 ஆம் ஆண்டு முதல் மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி, இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர் வருடந்தோறும் நடாத்திவரும் தமிழ் சாகித்திய விழா இரண்டாவது முறையாகவும் இம்முறை மாத்தளை மாநகரில் நடைபெறவிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகவும், இது இப்பகுதியின் இன, மத, ஒற்றுமைக்கு வழிவகுப்பதாகவும் உள்ளது. இவ்விழா சிறப்புடன் நடந்தேற வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

கெளரவ பந்துல எஸ்.பி.யாலேகம்

மத்திய மாகாணம் வீதி அபிவிருத்தி, மின்சக்தி எரிபாருள் வீட்டைப்பு
அமைச்சர்

மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சின் அனுசரணையில் மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலய மண்பத்தில் நடைபெறும் வருடாந்த தமிழ் சாகித்திய விழாவை முன்னிட்டு நல்வாழ்த்து செய்தியொன்றை அனுப்ப கிட்டியதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பழையையான திரிபீடக சக்தி வாய்ந்த மாத்தளை மாவட்டமானது இலக்கியவாதிகள் பலர் உருவாகிய பிரதேசமாகும். தற்போது சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் இன இலக்கியவாதிகள் தேசிய விருது பெற்று மாத்தளை பிரதேசத்திற்கு வெற்றியை பெற்றுத் தந்துள்ளார்கள். அவர்களால் சிங்கள, தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் பல்வகையான விடயங்களின் கீழ் எழுதப்பட்ட சிறந்த புதிய கதைகள் மற்றும் அறிவுட்டும் புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அதே போன்று உள்ளூர், வெளியூர் விருதுகள் பெற்ற இன்னமும் பிரசித்தமடையாத சிறந்த கலைஞர்கள் மத்திய மாகாணம் முழுவதும் பரந்துள்ளனர் என்பதையும் நான் அறிவேன்.

எமது சமயம், மொழி, வரலாறு, நவீன விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புகள், கலாசாரம் மற்றும் ஒழுக்கம் அனைத்தும் சாகித்தியத்தினுள் தான் அமைந்துள்ளது. சாகித்தியமானது பல்கலைகள் நிறைந்த அழகியல் அம்சங்களுடனான விடயமாகும். அதற்கு இனம், சமயம், அரசியல் அல்லது சாதிபோதங்கள் தடையல்ல. எந்தவொரு கலைஞரும் சமூகத்தைப் பற்றிய ஆக்கங்களை உருவாக்கலாம். சாகித்திய சுவையை அறிவதற்கு மொழி ஒரு தடையல்ல. ஏதோவொரு மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கிய ஆக்கம் அதே மொழியிலோ அல்லது அவரவரது மொழியில் புரிந்து கொள்வதற்கான மொழியறிவு மற்றும் நுட்பங்கள் இன்று வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. சமூகம் மட்டுமன்றி வரலாற்றிலும் புத்தாக்கம் செய்யக்கூடிய சக்தி இலக்கியவாதியிடம் உள்ளது.

நாம் பெற்றுள்ள புதிய சுதந்திரத்தின் ஊடாக ஒரே இனத்தவராக, சமாதானமாகவும், ஒற்றுமையாகவும் வாழ்வதுடன் திறந்த மனதுடன் சாகித்தியத்தை சுவைப்பதற்கு எமக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. பரந்தளவில் விரிந்து கிடக்கும் தமிழ் சாகித்தியம் புதிய உலகில் சமூக சுபநிகழ்வுகளை கருத்திற் கொண்டு செய்திருக்கும் இச்செயற்பாடானது விலை மதிக்க முடியாத ஒன்றாகும். அதனை சுவைத்து மகிழ்வதற்கு சாகித்திய சுவையாளர்களாக நாமனைவரும் ஒன்று கூடுவோம்.

தமிழ் சாகித்தியத்தின் மீள் உதயத்திற்காக மத்திய மாகாண இந்து விவகார அமைச்சின் அனுசரணையில் நடைபெறும் சாகித்திய விழாவின் நடவடிக்கைகள் அனைத்து வகையிலும் வெற்றிப் பெற உள்ளமாற வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

எம். எம். காமினி செனெவிரத்ன
மாவட்ட செயலாளர் - மாத்தளை.

சாகித்தியமானது சமூகத்தையும், கலாச்சாரத்தையும் விரும்புகின்ற, வாழ்க்கையைப் பற்றி விளக்குகின்ற, உலகத்தைப் பற்றிய அறிவுள்ள நபர்களை உருவாக்கும் விடயமாகும். சாகித்தியத்தைப் பற்றி எவ்வளவோ சரியான விடயங்களை பெற்றுத் தர முடிந்தாலும் எம்மால் திருப்தியடைய முடியாது. அதற்கான காரணம் சாகித்தியம் என்ற விடயம் அவ்வளவு பரந்தது என்பதுதான்.

“நன்பரொருவரை தேர்ந்தெடுக்கும் போது எழுத்தாளராய் தேர்ந்தெடுங்கள்” என உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ரொஸ்கோமனில் வசித்த கத்தோலிக்க மதகுரு ஓருவர் தெரிவித்திருக்கின்றார். இலக்கியவாதி என்ற நபர் எமது வாழ்க்கைக்கும், சமூகத்திற்கும் எவ்வளவு முக்கியமானவர்கள் என்பது இவ்வசனத்தின் மூலம் உணர முடிகின்றது. இவ்வாறு இலக்கியவாதியால் சமூகத்திற்கு கிடைக்கப் பெறும் சேவைக்காக ஒருபோதும் விலை மதிப்பிட முடியாது. ஆனால், அவர்களை மதித்து, சக்தியுட்டுவது எம்மனைவரினதும் பொறுப்பாகும். அத்துடன் அவர்களின் ஆக்கங்களினால் பெற்றுக் கொள்ளும் அனுபவம், வாழ்க்கைக்கான அறிவுரைகள் சிறந்த சமூகத்தினை ஆக்குவதற்கான பரந்த சேவையை கொண்டுள்ளது. இதனால் தான் இலக்கியவாதியை மதிப்பிடுவதற்காக ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்ற சாகித்திய விழாவிற்கு மதிப்பளிக்க வேண்டியுள்ளது.

இலக்கியவாதியை மதிப்பிடுவதற்காக இவ்வாறு ஒவ்வொரு வருடமும் அரசு, அரசு சார்பற்ற மட்டத்தில் பல்வகையான நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்படுவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதில் முதலிடத்தைப் பெறுவது அரசு சாகித்திய விழாவாகும். மத்திய அரசினால் செய்யப்படுகின்ற இவ்விழாவிற்கு மேலாக தற்போது மாகாண மட்டத்திலும் சாகித்திய விழா ஒழுங்கு செய்யப்படுவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதனை இன்னும் முன் கொண்டு செல்லும் விதத்தில் மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சின் ஊடாக கடந்த சில வருடங்களாக, வருடாந்தம் தமிழ் சாகித்திய விழா ஒழுங்கு செய்யப்படுவது மகிழ்ச்சியான விடயமாகும்.

கடந்த வருடங்களில் கண்டியை மையமாகக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்திய தமிழ் சாகித்திய விழாவினை இம்முறை மத்திய மாகாணத்தின் மாத்தளை மாவட்டத்தில் நடாத்துவதற்கு தீர்வெடுத்திருப்பது மாத்தளை மக்கள் பெற்ற பாக்கியமாகும். மாத்தளை மாவட்ட இலக்கியவாதிகளில் தமிழ் மொழியில் ஆக்கங்களை படைக்கும் இலக்கியவாதிகள் சிலரும் உள்ளனர். அவர்களில் சிலர் அரசு விருதினை பெற்றுள்ளதுடன் தேசிய மட்ட மதிப்பீடுகளிலும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். ஆகையால், இம்முறை மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா மாத்தளையில் நடைபெறுவது அவர்களுக்கும் மதிப்பளிப்பதாகும்.

இந்நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்யும் மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, கல்வி மற்றும் இந்து கலாசார விவகாரம் சம்பந்தமான அமைச்சர் கௌரவ வீ.இராதாகிருஸ்ணன் அவர்களுடன் அனைத்து உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எனது நன்றியை தெரிவித்து கொள்வதோடு, இச் சாகித்திய விழா வெற்றி பெற வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

ஷிராணி வீரக்கோன்

செயலாளர்

கைத்தொழில் மற்றும் இந்து கலாசார அமைச்சர்
மத்திய மாகாணம்

தமிழ் மக்களின் கலை, கலாசார மற்றும் இலக்கியத் துறைகளின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு பணி புரிந்த கலைஞர்களை கெளரவித்து அவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காகவும், பாரம்பரிய கலை, கலாசார விழுமியங்கள் அழிந்து விடாது பாதுகாப்பதற்காகவும், அவர்களை கொளரவித்து விருது மற்றும் சான்றிதழ் வழங்குவதற்காகவும் 2009 அக்டோபர் மாதம் 10ம், 11ம் திகதிகளில் மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானத்தில் மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா நடைபெறுகின்றது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் மக்களின் கலாசார விழுமியங்களை எதிர்கால சந்ததியினர் கண்டு களிக்க சந்தர்ப்பம் வழங்கும் பொருட்டு சாகித்திய விழாவோடு தொடர்புடையதாக பிரதேச பாடசாலை மாணவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு கலாசார கண்காட்சியோன்றினையும் நடாத்த வாய்ப்பு கிடைத்தமையை பெரும் பாக்கியமாக கருதுகின்றேன்.

இச் சாகித்திய விழாவை நடாத்துவதற்கு தேவையான அறிவுறுத்தல்களையும், வழிகாட்டல்களையும் தந்த கெளரவ அமைச்சர் வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும், விழாவை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த அனைவருக்கும் எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இவ்விழா சிறப்புற நடைபெற வேண்டுமென பிராத்திக்கின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

குரை. மதியுகராஜா
அமைச்சரின் பிரத்தியேக செயலாளர்

“நேமதுருத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் யறவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா இம் முறை மாத்தளை நகரில் ஸ் முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான மண்டபத்தில் மத்தியமாகாண தமிழ் கல்வி, இந்து கலாசார அமைச்சர் வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின் தலைமையில் வெகு விமர்சையாக நடைபெறுவதையிட்டும் விழாவில் வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டும் நான் மற்றுட்ட மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

“தமிழுக்கு அழுதென்று பேர் அந்த தமிழ் கின்ப தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

என்றார் பாரதி. அந்த தமிழ் சாகித்தியத்திற்கு விழா எடுக்கிறோம். எமது சமூகத்தின் கலை கலாசாரத்தினை பேணிப்பாதுகாக்கின்றோம். அக்கால வேந்தர்கள் பரிசுகளை வழங்கி தமிழ் புலவர்களை வளர்த்தார்கள். தமிழ் மொழியோடு தமிழ் கலை, கலாசாரத்தினை பாதுகாத்து வளர்த்தார்கள். இன்று அமைச்சின் அனுசரணையுடன் இவ்வாறான சாகித்திய விழாக்களை நடாத்துவதன் மூலம் தமிழ் மொழி கலை, கலாசாரத்தினை பண்பாட்டு விழுமியங்களை பாதுகாத்து போற்றி வருகிறோம். கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள், சாதனையாளர்கள், சமூகத் தொண்டர்கள் இவ் விழாவில் விருது வழங்கி கொரவிக்கப்படுவது மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு அங்கீகாரத்தினை வழங்குகிறோம். அவர்களது பணி தொடர வேண்டும் என கூறி விருது பெறும் அனைவரையும் வாழ்த்துகிறேன்.

மாத்தளை மாநகரம் பல படைப்பாளிகளையும், இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. அந்த வகையில் மாத்தளையில் நடைபெறும் சாகித்திய விழாவிற்கு நகர்வாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவரின் ஒத்துழைப்புடன், ஒன்றினைந்து விழாக்கோலம் கொண்டு செயல்படுவதை கண்டு மனப்பூரிப்படைகின்றேன்.

இவ் விழா மிகச் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்.

“எம் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே”

வாழ்த்துச் செய்தி

சாந்தி நாவக்கரசன்

பணிப்பாளர், இந்து கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

வருடந்தோறும் மத்திய மாகாண அமைச்சால் சிறப்பாக நடாத்தப்படும் தமிழ் சாகித்திய விழா இவ்வருடமும் வெகு விமரிசையாக கொண்டாடப்படுவதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தமிழரின் தனித்துவத்தையும் பண்பாட்டு கலாசார மரபுகளையும் பேணிக்காப்பதோடு, சிறந்த முறையில் அவற்றை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் இவ்விழாக்கள் அமைகின்றன. அந்த வகையில், புகழ்மிக்க மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானத்தில் நடைபெறும் தமிழ் சாகித்திய விழாவும் தனிச் சிறப்பைக் கொண்டு விளங்குகின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

தமிழ் சாகித்திய விழாவானது தமிழ், கலை, இலக்கியம், கலாசாரம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட எழுத்தாளர்களையும் படைப்பாளிகளையும் ஊக்கப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. இதன் மூலம் நாம் புதியதோர் வளர்ச்சிப் பாதையில் எமது கலை இலக்கியத் துறைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு வழிவகுக்கின்றது எனலாம்.

தமிழ் சாகித்திய விழாவிற்கு தலைமை வகிக்கும் அமைச்சர் கெளரவ திரு.வீ. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் அமைச்சின் செயலாளருக்கும் விழாவை ஏற்பாடு செய்து நடாத்தும் மத்திய மாகாண அமைச்சக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இவ்விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிய வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

சண்முகம் சந்திரசேகரம்
தலைவர்,
அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம் - மாத்தளை.

பன்னாகமம் எனும் மாத்தளை மாநகரின் அழகுமலைச்சாரலில் வீற்றிருக்கும் அன்னை முத்துமாரியின் திருத்தலத்தில் 2009ம் வருட மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா நடைபெறுவதை முன்னிட்டு பிரசரிக்கப்படவிருக்கும் சாகித்திய மலருக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்க வாய்ப்பு கிட்டியதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

எமது தமிழ் மக்களின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடுகள் அருகிவரும் இக்காலகட்டத்தில், எமது சமுதாயத்தின் மத்தியில் புத்துணர்வையும், ஊக்கத்தையும், கொடுத்து தமிழ் பண்பாடுகள் அழியாதிருக்கவும், இளம் சமுதாயம் முதல் பெரியோர்கள் வரை ஆக்க பூர்வமான அறிவு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் முகமாக வருடந்தோறும் நல்ல அறிவு பூர்வமான நிகழ்ச்சிகளுடன் தமிழ் சாகித்திய விழாவினை நடாத்தி மக்களது உணர்வினை தட்டி எழுப்பும் மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சும், அதனை செயல்வாக்கும் அமைச்சர் வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும், அவரது செயலாற்று குழுவினருக்கும் நன்றி கூற கடமைபட்டுள்ளேன்.

இவ்வருடம் மத்திய மாகாணசபை தமிழ் சாகித்திய விழா மாத்தளையில் நடைபெறுவதை முன்னிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைவதுடன், சாகித்திய விழாவின் சகல நிகழ்ச்சிகளும் சிறப்பாகவும், வெற்றிகரமாகவும் அமைய அன்னை முத்துமாரியம்பிகையை பிரார்த்திப்பதுடன், எனது மனப்பூர்வமான நல்லாசிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுபம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

கிராமசாமி கிரவீந்திரன்
அமைச்சு இணைப்பாளர்

மலையக தமிழர் செறிந்து வாழும் மத்திய மாகாணத்திலே எமது கெளரவ அமைச்சர் வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த காலகட்டத்தில் 2000ஆம் ஆண்டில் முதலாவதாக மாத்தளை மாநகரிலே நடாத்தப்பட்ட சாகித்திய விழாவிற்கு பின்பு திரும்பவும் எமது அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் கல்வி, இந்து கலாசார அமைச்சராக 2009ல் பதவியேற்றபின் டிரீ முத்துமாரியம்மன் குடிகொண்டார்ஜும் மாத்தளை மாநகரிலே முதல் சாகித்திய விழாவை நடாத்துவது எம் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் பெருமை தரும் விடயமாகும். அவ்விழாவில் வெளியிடப்படவிருக்கும் சாகித்திய மலருக்கு நான் ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தமிழ் என்னும் அழுதை சிறந்ததாகக் கருதி பயன்படுத்துபவர்கள் எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள் என்போராவர் இவர்களுக்கு சாகித்திய விழாவிலே விருது வழங்கி கெளரவிப்பது விழாவிற்குரிய சிறப்பம்சமாகும். தமிழர்க்கு இது ஒரு தனிப் பெருமையையும், சிறப்பையும் அளிக்கின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை எனலாம்.

இனிய தமிழில் கலை வளர்த்து இன்று வரை வாழவைத்து, இந்த நிலையை எமக்களித்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவிப்பதோடு என்றென்றும் வாழிய செந்தமிழ் என்று வாழ்த்துகின்றேன்.

தமிழ் சாகித்திய விழா - 2009 விருது பெறுவோர்

திரு. சிற்னத்தம்பி இராமநாதன்
மாத்தளை
(கல்வித்துறை)

ய.திரு. சோமசுந்தரம் செல்வக்குமார்
மாத்தளை
(கல்வித் துறை)

ய.திரு. ஜே.ஸல்.ஜே.ஜேஞ்சாப்
தெவிற்வளை
(கல்வித்துறை)

திரு. பொய்யார் செல்வரட்னம்
மாத்தளை
(சமூகசேவை)

World vision Sri Lanka
(சமூக சேவை)

M.J.F. Charitable Foundation
(சமூக சேவை)

திரு. பொன்னையா குமாரவேல்
அங்கரப்பத்தனை
(கல்வித்துறை)

திரு. அழும்பட் முஹம்மட் நல்லிமுதீன்
மாத்தளை
(இலக்கியத்துறை)

திரு. கருப்பையா பிள்ளை கார்த்திகே
மாத்தளை
(சாதனையாளர்)

திரு. சந்தனசாமி ஜோசப்
(தெனிவித்தை ஜோசப்)
வத்துறை (சாதனையாளர்)

திரு. பாரதி இராமச்சந்திரன்
(தினக்குரல்)
வடிகாந்த்துறை

திரு. வீ.ஸல்சிகாமணி
கல்கிளை
ஊடகத்துறை

திரு. கருப்பன் வேலாபுதம்
இரத்தோட்டை
(ஊடகத்துறை)

திரு. பி.ஜி. அமரகோன்
மாத்திய மகாண சபை
(மீறுப்பு விதுறை)

கெளரவ வே. கிராதாகிருஷ்ணன்

மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார, கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, நின்துகலாசார கிளாஞ்சர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சர்

மலரில்.....

மலையக அருங்கியல் வரலாறு....	- மாத்தளை கார்த்திகேச	01 - 10
நாடக உலகமும் நாழம்	- மாத்தளை ராஜ்சிவா	11 - 14
மாத்தளை வளர்த்த தமிழ்	- S. செல்வகுமார்	15 - 21
ஸமுத்தின் ஆரம்ப காலத் தமிழ் நாவல்.....	- N. அருளானந்தம்	22 - 27
மலையகக் காமன் சூத்தினை....	- பெ. வடிவேலன்	28 - 37
சயங்கொண்டார் படைத்த பேயுலகு....	- உ. வைத்திலிங்கம்	38 - 41
வரலாற்று இலக்கியமாக.... தமிழின் வரலாறு	- த. மனோகரன்	42 - 45
இலங்கையின் மலையகத்தில் முருகவழிபாடு	- ஆர். மகேஸ்வரன்	46 - 49
மாத்தளை மாவட்டத்தில் நடனக்கலையின்....	- எ.எஸ். நகுலேந்திரன்	50 - 51
நாடகக் கலையில்.... பங்களிப்பு	- சந்திராதேவி இராமகிருஸ்னன்	52 - 54
அதிகாரப் பரவலாக்க....	- இரா. ரமேஸ்	55 - 61
அரசியல் சமூகமயமாதலும்....	- இரா. சதிஸ்	62 - 65
இன்றைய நவீன தகவல்.... இந்து மதமும்	- எஸ். இரட்னகுமார்	66 - 68
வளரும் மலையகம்	- பெ.க. இராஜேந்திரன்	69
கவிதை...		
மலையகம் நிமிரவோர் மந்திரம்!!!	- இரா. தமிழ்ச்செல்வம் பிள்ளை	70
துயில் எழுவாய் மலையகமே!	- மாத்தளை, விஜயகுமார்	71
தமிழ் மொழி	- க. கணபதிப்பிள்ளை	72
ஒன்றுபடுவோம் வாரீர்	- செல்வம் விஜயகுமார்	73
கல்வியில் மலையகம்	- என். இரட்னராஜா	74
சமூக மாற்றம்	- மாரிமுத்து சிவக்குமார்	75

பிரசுரிக்கப்பட்ட ஆக்கங்களின் தகுதியானது தகுதிவாய்ந்த துறைசார்ந்தவர்களினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆக்கங்களின் கருத்துக்கட்டு ஆக்கியோடு பொறுப்புடையவர்கள். பிரசுரிக்கப்பட்டவை மலர் ஆசிரியரினால் செவ்வைப்படுத்தப்பட்டது.

சாகித்திய விழா செயற் குழு - 2009

திருமதி. விராணி வீரகோன்	திரு. துரை மதியுகராஜா
திரு. எம். சிவஞானம்	திரு. எம். ஆர். ரவீந்திரன்
திருமதி. ஆர். கிருஷ்ணவேணி	திரு. ஜே. எஸ். ஜே. ஜோசப்
திரு. பி. எஸ். சதீஸ்	திருமதி. எஸ். யோகமலர்
திரு. கோ. சுகுமாரன்	திரு. எஸ். ஆர். கமகே
திருமதி. ஆசிர்வாதம்	திரு. பி. ரென் ஜோன்
திருமதி. அமரா லியனகே	திருமதி. லிலானி லேகா
திருமதி. சாமினி ஐயசிங்க	திரு. முத்துபண்டா
திரு. யாபாபண்டார	திரு. எஸ். டப்லியூ. வணிககுரிய
திரு. ஆர். அத்துகோரள்	திருமதி. கே. அசோகா இந்ரஸ்
திரு. சீ. லியனகே	திருமதி. சந்திமா பெரேரா
திரு. கே.ஜி.எஸ். நிஸ்ஸங்க	திரு. நிமல் கலஹிதியாவ
திரு. கே. டி. பிரேமசிறி	திரு. டப்லியூ. லலன்த
திரு. பி. கே. இராஜேந்திரன்	

சாகித்திய விழாக் குழு - 2009

திரு. எம். சிவஞானம் (தலைவர்)

திரு. என். அருளானந்தம்	திரு. ஏ. ஜெயப்பிரகாஷ்
திருமதி. எம். சந்திராதேவி	திரு. சி. சுகுமாரன்
திரு. என். யோகராஜ்	திரு. என். சந்திரசேகரன்
திரு. ஜே. பஞ்ஜேந்திரராஜன்	திரு. கே. கார்த்திகேசு
திரு. ஆர். தமிழ்செல்வன்	திரு. ஏ. சந்திரபோஸ்
திரு. கே. சந்தனம் பிரகாஷ்	திரு. எஸ். கணேசலமுர்த்தி
திரு. என். யோகராஜா	திரு. எம்.எம். பீரமுஹமது
திரு. ஏ. ஏ. எம். புவாஜி	திரு. பெ. வடிவேல்
திரு. எஸ். ராஜ்சிவா	திரு. சி. ஜெயராஜ்
திரு. எ. ஆனந்தகுமார்	திரு. சுப்பிரமணியம்
திரு. இந்திரா தனேந்திரன்	

நன்றிகள்

மாத்தளை அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான அறங்காவளர் சன்முகம் சந்திரசேகரன் அவர்களுக்கும் மற்றும் ஆலய அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர்களுக்கும் மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா சிறப்புற அமைய உதவியமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

அமைச்சர், அமைச்சு உத்தியோகஸ்தர்கள்,
விழாக்குழுவினர்.

மலையக அரங்கியல் வரலாறு பற்றிய சில சிந்தனைகள்

கலாபூஷணம் மாத்தளை கார்த்திகேசு

இயல், இசை, கூத்து எனப் பேசப்படும் முத்தமிழின் பாகுபாட்டையும் சிந்தனை, சொல், செயல் என்ற மூவகை மாந்தர் முயற்சியையும் கருத்திற் கொண்டு மலையக அரங்கில் எழுந்தது எனலாம். நினைப்பு, பேச்சு, தொழில் என்ற மூன்றும் உள்ளனம், வாய், உடல் இவற்றின் வெளிப்பாடாகும். இயைன்றி மக்கள் இயல்பு வேறு இல்லையன்றோ. மனம், மொழி, மெய்களின் முயற்சியையும் தொழிற்பாட்டையும் மூவகைத் தமிழும் முறையே உணர்த்துவதாகக் கருதுதல் பொருத்தமானதே. கூர்ந்து நினைந்தால் நினைவுச் சிறப்பை இயற்றமிழும், சொல் இனிமையை இசைத்தமிழும், தொழில்நுட்பத்தை நாடகத்தமிழும் விளக்குவதற்கு எழுந்தன என்றும் கூறலாம்.

கருத்துச் செறிவுடைய சொற்கள் இயற்றமிழும் பாட்டாக வெளிவந்தும், கருத்தாழுத்துடன் சொல்லெடுக்கும் மிடுக்கும் அளவுடன் சேர்ந்து ஒழுங்கு பெற்று இசைத் தமிழ்ப்பாட்டாக நின்று, கருத்துள்ள பாடல்கள் செவிக்கின்பமாக பாடப்பெற்று நடிப்புக்கு பயன்பட்டபோது நாடகத் தமிழாக இயங்கியும் முத்தமிழாக விளக்கம் பெற்றுள்ளன.

மனிதன் சிந்தனைத் திறனால் அறியப்படுவது அறிவு. உணர்வுத் திறனால் உணரப்படுவது உணர்வு. சிந்தனைத் திறனால் அறிவியல் வளர்கிறது. உணர்வுத் திறனால் கலையியல் வளர்கிறது. மனிதனின் புறத்தோற்ற வெளிப்பாட்டை நாகரிகம் என்கிறோம். அகத்தோற்ற வெளிப்பாட்டை பண்பாடு என்கிறோம். நாகரிகம் வளர உறுதுணை புரிவது அறிவியல், பண்பாடுவளர உறுதுணை புரிவது கலையியல்.

மனிதன் தன் அறிவியற் கருத்துக்களையும் சிந்தனையின் தெளிவையும் உள்ளத்தின் உணர்வையும் வெளிப்படுத்தும் கருவி நாடகமாகும். மனிதனின் சிந்தனையைத் தூண்டிவும், உணர்வைக் கிளாறுவும் நாடகம் பயன்படுகிறது. அவற்றை வாயுரை வழியாக வெளிப்படுத்தவும் செய்கிறது. செயல்வழியாக வெளிப்படுத்தவும் வைக்கிறது.

மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளவும், நாகரிகத்தை வளர்த்துக் கொள்ளவும், பண்பாட்டை மேம்பாடு அடைய செய்து கொள்ளவும் இலக்கியத்தைச் செறிக்கச் செய்யவும், இன்றியமையாததாகப் பயன்படும் ஒரு பொரும் கருவி, நாடகமாகும்.

எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் கடந்த காலங்களில் எண்ணற் நாடகங்கள் மலையகத்தில் மேடையேறி இருக்கின்றன. ஆனால் மலையகத் தமிழ் நாடகத்தின் வரலாற்றை எழுத முற்படுவர்களுக்கு இந்த நாடகங்களின் தலைப்புகளும் அவற்றை எழுதி மேடையேற்றியவர்களின் பெயர்களும் உபயோகப்படலாம். ஆனால் இந்த நாடகம் எவற்றுக்கும் இலக்கிய அந்தஸ்து இல்லை. ஜீவன் இல்லை. மலையக கலாசாரத்தோடு இவற்றுக்கு எவ்வித உறவும் இல்லை. இங்கு மேடையேற்றிய நாடகங்களின் நிலை இது.

இங்கிருந்து வடக்கு கிழக்கு கொழும்பு நாடக அரங்கிற்குச் சென்றால் மேடையேற்றப்பட்டுள்ள மேலான நாடகங்கள் உயிர்த் துடிப்போடு இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மலையக நாடக எழுத்தாளர்களுக்கு அவை பிரமிப்பைத் தருகின்றன. மேடையில் உயிர்த் துடிப்போடு வாழ்வது மட்டுமல்ல மேடைக்கு அப்பால் இலக்கியமாகவும் வாழ்ந்து அனுபவ பாதிப்பை அளிக்கும் பேராற்றலையும் சிறந்த நாடகங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு நோயாளி தன் நோயை உணர வேண்டும். உணர்ந்தால் அவனை ஆரோக்கியமான வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்ல நவீன மருத்துவமும் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. நோயாளி தன்னைப் பயில்வான் என அவன் நினைத்துக் கொண்டு தொடைகளை தட்டிக் கொண்டிருந்தால் கடைசியில் செத்து மடிய வேண்டி வரும். தனி மனிதனுக்கும் சரி கலாசாரத்துக்கும் சரி இது பொருந்தும்.

கனமானதும் அடிப்படையானதுமான ஏதேனும் ஒரு வாழ்க்கைப் பிரச்சினையை யதார்த்த உணர்வுடன் நூல்லியமாக ஆராய்ந்து, செறிவான கதைக்கருவும், இடம் காலங்களும், கதாபாத்திரங்களும், சந்தர்ப்பங்களும், உரையாடல்களும், வசனங்களும் தேவைக்கேற்ப அமைந்து, அவ்வுட்கூறுகளை எல்லாம் ஏற்கப்பட்ட பிரச்சினையின் முழுமையான வெளிப்பாட்டில் மையமாக்கி நாடகம் படைக்க வேண்டும்.

நம்முடைய உண்மையான வாழ்வு மேடையேறவில்லை. நம் வாழ்வின் யதார்த்தம் மேடையேறவில்லை. அதிதீவிரமான சோதனைகள் ஒரு சில மேடையேறி உள்ளன. நாடகமே அல்லாத கேலி கூத்துக்கள் ஒரு பக்கம். அதிதீவிரமான நாடகச் சோதனைகள் மறுபக்கம். இடையே நாம் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தங்கள் வாழ்வைச் சார்ந்த யதார்த்த நாடகத்தை இன்னும் பார்வையாளர்களுக்கு நாம் அளிக்கவில்லை. யதார்த்தத்தின் மேலான நாடகங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே அதிதீவிர சோதனை முயற்சிகளில் ஈடுபடலாயினோம். வாழ்வின் முழுமையான கோலத்தைக் கண்டு அனுபவித்தவனுக்குத் தான் சோதனை நாடகங்கள் புரியும். யதார்த்தம் என்பதை மேலான நாடகத்தை சென்றடைவாற்கான வழியாகவே கொள்ள வேண்டும். நோக்கம், சிறந்த தரத்தை சென்றடைவதுதான்.

இன்றைய தமிழர் வாழ்வு சங்கடங்களும் மோதல்களும் நெருக்கடிகளும் கொண்டது. இவற்றை நாடகபாங்காக மாற்றி மேடையேற்ற நம்மை தூண்டும் கருப்பொருள்கள் நாலாபக்கமும் நிறைந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை கண்திறந்து பார்க்க நமக்கு தெரிய வேண்டும். நாடக மேடை ஒரு நாகரிகத்தின் சின்னமாக கலாசார மேன்மையின் அடையாளமாக, சிந்தனையின் சிகரமாக அழகுணர்ச்சியின் ஆற்றலாகத் துலங்குகிறதோ, அதுபோல சிறந்த நாடகத்தை நாமும் நம் வாழ்வைச் சார்ந்து உருவாக்க முடியும்.

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மாணவர்கள் போன்றோரின் குரலை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாக நாடகம் விளங்க வேண்டும். நாடகங்கள் அன்றாடப் பிரச்சினைகளை அறிவியல் பூர்வமாக அலசி ஆராய்வதாகவும் அவற்றின்பால் மக்களது கவனத்தைத் திசை திருப்புவதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

நடிகர்கள், நாடகாசிரியர்கள், நாடக இயக்குனர்கள் நாடகத்தை விரும்புவதற்குக் காரணம் நாடகம் அவர்களை பார்வையாளர்களிடத்தில் நெருக்கமாகக் கொண்டு செல்கிறது. அத்தோடு அவர்களது செல்வாக்கின் எல்லையும் விரிவுபடுகிறது.

கதை வசனத்தால், நடிகர்களின் உடல் உறுப்புக்களின் அசைவால், அரங்க காட்சி அமைப்பால், ஆடை அலங்காரத்தால், ஒலி, ஒளியால், இசையால் ஒரு நாடக எழுத்தாளன் தன் கருத்தை தான் சொல்ல வந்ததை பார்வையாளர்களின் உள்ளத்தில் பதிய வைக்க முடியும். சிந்தனையை தூண்டிவிட முடியும்.

தமிழ் நாடகச் சூழலைப் பற்றி ஒரு சித்திரத்தை யாராவது தர விரும்பினால் மலையக நாடகங்களை புருக்கணித்து விட்டு அவர்களால் ஒரு முழுமையான சித்திரத்தைத் தர முடியாது என்பதே உண்மை. நாடக அரங்குகள் உள்ள பெருநகரங்கள், தலைநகர் இவற்றிற்கு அப்பாலும் ஏதேனும் ஒரு நாடகச் செயல்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது மலையக தோட்டப் பகுதிகளில்தான்.

மலையக நாடக செயல்பாடுகள் தமிழ் நாடகத்தின் நிரைவழியைத் தீர்மானிக்கவோ, வழிநடத்தவோ இல்லையெனினும் நாடகம் பற்றிய புதிய அணுகுமுறையை, புதிய பிரக்ஞாயை இவை மேலோங்கச் செய்துள்ளன. இதனை யாரும் மறுக்க இயலாது. மலையகத்தில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக உள்ள ஒருசில குழுக்கள் மன்றங்கள் நாடகங்களை நடத்தி வந்தபோதும் முழுமையாக ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்ற முடியாமல் நொண்டியடித்துக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

இந்த குழுக்கள் சந்திக்கின்ற, பிரச்சினைகள் பல. முறையான நடிப்புப்பயிற்சி, நாடகக் கற்பனை, தான் பயன்படுத்தும் சாதனம் பற்றிய முழுமையான அறிவு இவை போதுமானதாக இல்லை. நாடக அறிவு கொண்டவர்களைக் கொண்டு முறையாகப் பயிற்சி அளிப்பதோ நாடகங்களைப் பயிற்றுவிப்பதோ இல்லை. இத்தகைய நாடகக் குழுக்களுக்கு போதிய அவகாசம், வாய்ப்பு வசதிகளும் கிடைப்பதில்லை. முப்பது அல்லது நாற்பது நிமிடம் நிகழ்த்துகின்ற நாடகத்தில் எதனை எதிர்பார்க்க முடியும். அதில் பாத்திரங்களின் வளர்ச்சி, மோதல் அதற்கான அரங்கு இல்லை. தங்களின் எண்ணங்களை முழுமையாக வெளியிடவோ வாய்ப்போ, நாடக நிகழ்வோ, நாடக அனுபவமோ எதுவுமே கிடைப்பதில்லை. அதற்காக அவை நாடகம் இல்லை என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது.

1939ம் ஆண்டுக்கு முன் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே தங்கு தடையின்றி வந்து போகக் கூடிய வசதிகள் இருந்தன. அக்காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்து ஏராளமான புலவர்கள், கவிஞர்கள், அறிவாளிகள், கதிர்காமம், சிவனௌபிபாதமலை யாத்திரையை மேற் கொண்டு இங்கு வந்தனர். தமது யாத்திரையின் போது பெரிய வீடுகளுக்குச் சென்று தங்கி தம் திறமைகளைக் காட்டி சன்மானம் பெற்றுப் போவதுண்டு. அவர்களின் வருகை மலையகத்தில் இலக்கிய உணர்ச்சியை வளர்த்தது. அந்தக்காலத்தில் மலையகத்தின் சில முக்கிய நகரங்களில் நாடகங்கள் நடைபெற்றன. ஸங்கா தகனம், இராமாயணம், குலேபகாவலி, அரிச்சந்திரன், மயான காண்டம், கண்டிராசன் கதை, சத்தியவான் சாவித்திரி, நல்ல தங்காள் ஆகிய நாடகங்கள் பிரபல்யமானவை.

தென்னிந்திய பல்துறை கலைஞர்களது வருகைக்குப் பின்னரே மலையகத்தில் புதிய உத்வேகம் ஒன்று உருவாக “வித்து”க் கிடைத்தது என்று கூறுகிறார் பிரபல மலையக எழுத்தாளர் திரு.சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் கூறுகிறார்.

இவைகளின் தாக்கத்தால் தோட்டங்களில் அரிச்சந்திரன் தபசு, அரிச்சந்திர விலாசம், நந்தன் சரித்திரம், ஒட்ட நாடகம், மதுரை வீரன், பொன்னர் சங்கர், வள்ளி திருமணம் ஆகிய நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தன. இந்தப் புராண வரலாற்று நாடகங்கள் மலையக நாடகக் கலையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உந்துதலாக அமைந்தன. காலப் பரிணாமத்தால் இக்கதைகளில் சில செல்வாக்கு இழந்து போனாலும் கூட இதை எழுதி, பாடி நடித்த பழும் பெரும் கலைஞர்களைப் பற்றி பெருமையாகச் சொல்லி மகிழ்வதை தோட்டங்களில் காணலாம். ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை தோட்டப் பகுதிகளில் நாடகங்களை மேடையேற்ற எந்தவொரு வசதியும் இல்லை. அரங்கு கூட இல்லை. இப்படி வசதிகள் இல்லாத நிலையிலும் கூட நாடகங்கள் போடுவதில் தோட்டப்புற இளைஞர்கள் ஆர்வம் காட்டியே வந்துள்ளார்கள்.

இதை நினைவிற் கொண்டு எமது நாடகக் கலைஞர்கள் மூலம் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்களைப் பற்றியும் அதன் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

நாடகத் துறையில் மலையகத்தின் பங்கு என்ன? அதன் வளர்ச்சியென்ன என்று பார்க்கும் பொழுது மலைப்பும் அதிர்ச்சியும் தான் தரும் என்பதற்காக அதனை ஒதுக்கி விட முடியாது.

மலையக நாடகக் கலைஞர்கள் மூலம் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்களைப் பற்றியும் அதன் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மலையகத்தைப் பொருத்தவரையில் நாடகக்

கலையைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர் மலையக சமுதாயத்தின் தோற்றும் கலாசாரம் என்ன என்பதை பற்றியும் நோக்க வேண்டும். மலையக மக்களின் பின்னணியை நோக்கினால்தான், அவர்களுடைய நாடகப் பங்களிப்பு கணிசமான அளவில் வளர்ந்துள்ளது என்று கொள்ள முடியும். ஏனைய தமிழ் பிரதேசங்களில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ள நாடகங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமது நாடகத்துறை பங்களிப்பு போதாது என்றே கூற வேண்டும்.

மலையகச் சமுதாயத்தின் வரலாறு கிட்டத்தட்ட 150 ஆண்டுகள்தான். மலையக மக்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டவர்கள். வாழ்வுக்காகவும் உழைப்புக்காகவும் இலங்கை வந்து மலையகத்தில் நிலைத்து வாழத்தலைப்பட்டவர்கள். அதனால் நமது பண்பாடு பழக்க வழக்கமும் புதிதானவைகள் அல்ல. பரம்பரையாக நம்மோடு ஊறிப் போனவர்கள். அதனால் உழைப்புக்காக வந்த காரணத்தால் இருட்டு நேரம் வெளுப்பதற்கு முன்னரே, மலையேறி தண்ணீர் எடுத்து தவணை சத்தங் கேட்டு நிலவு தோன்றுகின்ற வேளையில் வீடு திரும்புமளவு தொழிலும் வாழ்வும், இயந்திரமயமாக மாறிவிட்டது. ஓய்வு என்பதில்லை. அதனால் கலை கலாசாரம் மழுங்கிப் போயின என்றே கூற வேண்டும். பிற்காலத்தில் கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு வளர்க்க வேண்டிய நிலையேற்றப்பட்டது.

மலையக மக்களின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை அடிமைத்தனமாக இருந்தது. ஓய்வு ஓழிச்சல் இன்றி உழைப்பை உறிஞ்சி எடுத்தார்கள் வெள்ளையர்கள். அவர்களின் கையாட்களாக கங்காணிமார்களின் கெடுபிடி ஒரு பக்கம். அதனால் இந்த மக்கள் கலை கலாசார அம்சங்களை அனுபவித்து வாழ முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. தோட்டத்துக் கோவில் திருவிழா, திருமணம், சடங்கு மற்றும் தீபாவளி, பொங்கல் பண்டிகை காலங்களில் கும்பி, கோலாட்டம், கரகாட்டம், சிலம்பு சுத்துதல் போன்ற பாரம்பரிய கலை அம்சங்கள் இடம் பெற்றன. 1939ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது என்று கூறலாம். 1930, 1939ம் ஆண்டுக்குப்பட்ட பகுதிகளில் மலையக மக்கள் மத்தியில் இருந்து வந்த கெடுபிடிகள் தளர்ந்து வர தொடங்கின. இக்காலப்பகுதியில்தான் முன்னர் குறிப்பிட்ட இந்திய நாடகக் கலைஞர்களின் வருகை இடம் பெற்றது. வருகைத் தந்த கலைஞர்கள் சரித்திர புராண நாடகங்களையே மேடையேற்றி வந்தனர் என்பது குறிப்பிட வேண்டியது. இக்காலப் பகுதியில் கண்டியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “போதீசங்கம்” தமிழகத்திலிருந்து பல நாடக சபாக்களை அழைத்து நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளது என்பதையும் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. 1939ம் ஆண்டுக்கு முன் மலையகத்தில் வாழ்ந்த படித்த - பணம் படைத்த ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பினரிடையே எழுந்த இலக்கியத் தாகமானது 39க்குப் பின்னால் பல புதுமை இலக்கியங்களையும் கருத்துக்களையும் படிக்கவும், எழுதவும் பலரைத் தூண்டிவிட்டது. இக்காலக் கட்டத்திலேயே மலையகத்திலிருந்து சிறந்த படப் படைப்பாளிகள் அறிமுகமாயினர். எனவே, இந்த காலப் பகுதியில் இருந்தே மலையக நாடகவரங்கு பற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

முதல் கட்டம் இந்திய கலைக் குழுக்களின் வருகையால் அவர்களால் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகம் தெருக்கூத்துக்களைப் பார்த்து தாமே நாடகம் போட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வளர்த்ததோடு அவைபோன்ற நாடகங்களை மேடையேற்றியதன் மூலம் மலையத்தில் தமது மத்தியில் நாடக அரங்கு வளர்வதற்கு உதவியாக இருந்ததை பார்த்தோம்.

இரண்டாம் கட்டமாக, தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிரசாரத்திற்காக எழுதப் பெற்ற நாடகங்கள் மலையகத்தை வந்து அடைந்ததாகும். இந்த நாடகங்கள் தமிழகத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விழிப்புக்காக எழுதப்பட்டவை. இங்கும் மலையகத்தில் உரிமைகளை இழுந்து வாழ்ந்த மலையக மக்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமுடையதாக இருந்தது. தம்மையும் எழுச்சிக் கொள்ளச் செய்வதாக இருந்ததால், அந்த நாடகங்களை மலையகக் கலைஞர்கள் மேடையேற்ற தலைப்பட்டனர். இதன் காரணமாக மலையகத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது.

மலையக மக்கள் தம்மை தாதே உணர்ந்து, தமது பிரச்சினைக்கு விடிவு காணச் செய்யும் எழுச்சி நாடகங்களை மேடையேற்ற இலங்கை திராவிட முன்னேற்ற கழகம் பெரும் பங்காக அமைந்தது.

இந்த இரு அம்சங்களும் தான் மலையக நாடக வளர்ச்சிக்கு ஆரம்ப தூண்டுகோலாக இருந்தன. 1950ம் ஆண்டளவில் அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி எழுதிய பல நாடகங்கள் மலையகத்தில் மேடையேற்றப்பட்டன. கருணாநிதியின் “நச்சக் கோப்பை” மலையகத்தின் பல பகுதிகளில் மேடையேறிய நாடகமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து மலையகத்தில் பல மன்றங்கள் உருவாகின, இந்த காலகட்டத்தில் மு.அ.வேலழகன், தமிழோவியன் போன்றோர் மலையக சமுதாயத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினர். இன்னும் சிலர் இந்தியப் பிரச்சினையை கருவாகக் கொண்ட நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினர். அவர்களுள் எம்.ஏ. அப்பாஸ் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரால் “கள்ளத்தோணி” “துரோகி” “முட்டையை கட்டுங்கள்” என்ற நாடகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்த நாடகங்கள் 1951ம் ஆண்டுக்கும் 1953ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் நாலுருவில் வெளிவந்துள்ளன. “கள்ளத்தோணி” என்ற நாடகம் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய நாடகமாகும்.

1953ம் ஆண்டு கு.க.சே. இராமசாமி மலையக மக்களை மையமாகக் கொண்டு எழுதிய “கண்ணீர்” நாடகம் நூல் வடிவில் வெளி வந்துள்ளது. அந்த நாலுக்கு சி.பி. சிற்றரசு மதிப்புரை எழுதி உள்ளார். நூல் ஆசிரியர் நன்றி யாருக்கு? என்ற பகுதியில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

வெளிநாடுகளிலே, விம்மும் தமிழரின் வேதனை குரல் அந்தந்த நாடுகளிலே அவர்கள் உழைத்து உதிரம் செய்யும் நிலைமை, ஏன் உதைத்து விரட்டப்படும் கொடுமையை அமைப்பாகக் கொண்ட ஒரு சித்திரம் தேவையென்றார். இலங்கை திராவிடின் எழுச்சி உருவம் ஏ.இளஞ்செழியன் அவர்கள் நாட்டையும் சமுதாயத்தையும் நடமாடும் சித்திரமாக்கி, பத்தே நாட்களுள் “பாரதிதாசன்” நடிகர் கழகத்திற்கெனப் படைத்தது இந்த நாடகம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மலையகத்தில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய ஒரு நாடகம் தான் “கங்காணி மகள்” இந்த கங்காணி மகள் நாடகம் மலையகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் மேடையேறிய நாடகமாகும். காளிமுத்து கங்காணி என்ற பாத்திரம் பலராலும் பாராட்டப்பட்ட பாத்திரமாகும். இந்த நாடகத்தை இராவணன் என்பவர் எழுதியதாக அறிய முடிகிறது.

இக்காலகட்டத்தில் மலையகத்தில் பல நாடக மன்றங்கள் தோன்றி நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்திருக்கின்றன. மேடையேறிய நாடகங்களை அவை மேடையேற்றப்பட்ட பிரதேசங்களின், தரம் பொறுத்து தோட்டப்படு நாடகங்கள், நகரப்புற நாடகங்கள், கல்லூரி நாடகங்கள் என தனித்தனியே ஆராய்வதோடு அவை எந்த வகையில் மலையக நாடக அரங்கு வளர்ச்சிக்கு துணை நின்றிருக்கின்றன என்று நோக்குவதும் பொருத்த முடையதாகவிருக்கும்.

மலையகத்தில் நாடகக் கலை வளர்வதற்குத் தோட்டப்படு நாடகங்களே வழி அமைத்துக் கொடுத்தன. ஆரம்ப காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்து வந்த நாடக சபாக்கள் மலையகத்தின் தோட்டப்படுங்களில் தான் தமது நாடகங்களைப் போட்டுக் காட்டினார்கள். இந்த நாடகங்களை பார்த்த தொழிலாளர்கள் நாளைடைவில் தாமே அந்த நாடகங்களை மேடையேற்ற ஆரம்பின்தனர். அவற்றை மேடையேற்றியதன் மூலம் தம்மையும் அத்துறையில் விருத்தி செய்து கொண்டார்கள். நல்ல பல கலைஞர்கள் உருவாகினார்கள். காலப்போக்கில் பல நாடக மன்றங்கள் தோன்றி மலையக சமுதாயத்தின் ஏற்றுத்தாழ்வுகளை, உரிமையற்ற அடிமைத்தனமான வாழ்க்கை முறைகளைச் சாடி எழுதிய சமூக நாடகங்களையும் ஆர்வத்துடன் மேடையேற்றினார்கள். இத்தகைய நாடகங்கள் நாளுக்கு நாள் எண்ணிக்கையில் பெருகி வந்தாலும் நாடகத்துக்குரிய அம்சங்கள் அந்நாடகங்களில் காணப்படவில்லை. பெரும்பாலான நாடகங்கள் தமிழ் சினிமாவையே நூபகப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தன. நாடக அரங்கும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கவில்லை. குறுகிய அளவைக் கொண்ட இந்த நாடக அரங்குகளின் ஒளி அமைப்புகளும் சிற்பாக அமையவில்லை. பொதுவாக நாடகங்கள் தோட்டத்தில் கொழுந்து நிறுக்கும் கொழுந்து மடுவத்தில் அல்லது திறந்த வெளியிலேயே மேடையேற்றப்படும். கொழுந்து மடுவும் என்றால் மூன்று பகுதியும் திறந்த நிலையில் இருக்கும் ஒரு பகுதி. அரங்கின் பின் பகுதியை தோட்டப்

பெண்களுடைய பல நிற சேலைகள் அலங்கரிக்கும். பார்வையாளர்கள் முன்று பகுதிகளிலும் நிலத்திலிருந்து நாடகங்களைப் பார்ப்பார்கள். திறந்த வெளி அரங்கு என்றால் நாலாப்புறமும் பார்வையாளர்கள் இருந்து நாடகத்தைப் பார்ப்பார்கள். நாடக அரங்கில் அநேகமாக முன் திரைச்சீலை இருக்காது.

மேடையிலன் இருப்புறத்திலும் இரண்டு வாழைக் குத்திகள் நான்க ஐந்து அடி உயரத்தில் நாட்டப்பட்டிருக்கும். அதன் மேல் பகுதியில் மண் சட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் எஞ்சின் கழிவு எண்ணேய் ஊற்றி ஸ்டோர் படங்குகளை, சாக்குகளைப் போட்டு ஏரிப்பார்கள். அந்த வெளிச்சுத்திலேயே நாடகம் நடக்கும். அவ்வாறு மேடையேற்றும் பொழுது நடிகர்களுடைய முகங்கள் சரியாகத் தெரிவதில்லை. இதன் காரணமாக பந்தம் பிடிப்பவர் என்ற ஒரு பாத்திரம் மேடையில் காட்சியிலிப்பார். அவர் கையில் மூங்கில் குழாய் அல்லது பைப்பில் எண்ணேய் ஊற்றி அதன் முனையில் படங்குத் துண்டை இறுக்கித் தினித்து பத்தி ஏரிய விட்டுக் கொண்டு நிற்பார். மேடையில் தோன்றும் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களும் வசனம் பேசும் போது அருகில் சென்று நிற்பார். அவர் முகம் தெரியும்படி பந்தம் பிடிப்பவர் என்ற சொல் மலையகத்தில் சாதாரணமாக வேறு அர்த்தத்தில் வழங்கப்பட்டு வருவது பழக்கத்தில் வருவதாயிற்று.

இந்த நிலை காலப்போக்கில் மாறி பெற்றோல்மேக்ஸ் ஒளி பயன்படுத்தப்பட்டது. அதுவும் பெற்றோல்மேக்ஸை இரண்டு முனையில் கட்டித் தொங்கவிட்டு விட்டு நாடகம் நடக்கும். திடீரென்று பொற்றோல்மேக்ஸில் காற்று இறங்கியதும் நாடகம் நின்றுவிடும். பெற்றோல்மேக்ஸை இறக்கி காற்றிடத்து தொங்கவிட்டதும் தொடர்ந்து நாடகம் நடக்கும். பெரும்பாலும் மங்கிய பெற்றோமேக்ஸ் விளக்கு ஒளியையே கையாளுவதால் கதையின் குழ்நிலைகளை, கருத்தம் சங்களையொட்டி பாத்திரங்களில் உணர்ச்சித் துடிப்பான் நடிப்பை உணர்ந்து கொள்ள முடியாமல் போய்விடுகிறது. இந்த நாடகங்களில் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ற ஒப்பனையையும் பார்க்க முடியாது. நடிகர்களே தங்கள் தங்கள் ஒப்பனைகளை செய்து கொள்வார்கள். இத்தோட்டப்புற நாடகங்களில் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் கூட வசனங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் வாத்தியாரின் பயிற்சி மூலம் வசனம் பேசி நடிப்பது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இன்று பல தோட்டங்களில் மின்சாரம் வந்த போதும் நாடக அரங்குகளில் ஒளி முறைகள் சிறப்பாக அமைவதில்லை.

அரங்கின் முன் பகுதியில் திரைச்சேலை இல்லாதபடியால் காட்சிமாற்றங்கள் இடம்பெறும்போது அதாவது, ஒரு காட்சி முடிந்து மறு காட்சி ஆரம்பிக்கும் இடைவெளியில், படுன் என்ற ஒரு பாத்திரம் அரங்கில் தோன்றி நாடகத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லா வசனங்களைப் பேசி அல்லது இருபொருள்படுகிற பாடல்களை பாடி பார்வையாளர்களை சிரிக்க வைப்பார். காலப்போக்கில் படுன் என்பவர் கோமாளி என்று அழைக்கப் பெற்றார். மலையகத்தில் படுன் பாடல்கள் ஏராளமாக உள்ளன.

நாடகத்தின் பார்வையாளர்கள் எல்லோரும் நிலத்திலிருந்து பார்க்க அங்கு சிறப்பு விருந்தினர்களாக தோட்டத்துரை, அல்லது தோட்ட நிர்வாக உத்தியோகத்தர் நாற்காலியில் அமர்ந்து பார்ப்பார்கள். நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது பார்வையாளர்கள் திடீரென்று எழுந்து தங்கள் மகிழ்ச்சியை தெரிவிக்கும் பொருட்டு பண்ணோட்டுக்களை நடிக்கும் கலைஞர்கள் உடையில் குத்திலிடுவார்கள். இது சர்வசாதாரணமாக நாடக அரங்கில் நடைபெறும்.

மலையக தோட்டப்பகுதிகளில் நாடகக் கலையானது வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டாலும் அது ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியாக அமையவில்லை என்பதை ஏற்கத்தான் வேண்டும். தோட்டக் கொழுந்து மடுவத்தையும், பிள்ளை மடுவத்தையும், கோவில் மைதானங்களையும் மட்டுமே நம்பி நாடகம் போடும் தோட்டப்புற நாடகக் கலைஞர்கள் அதற்காகக் படும் சிரமம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நிர்வாக ரீதியிலும், தொழில் சங்க மட்டத்திலும் பல இடையூறுகளைத் தாண்டியாக வேண்டி உள்ளது. பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்கு ஈடுகொடுக்க

வேண்டும். இப்படி பல தொல்லைகளின் மத்தியிலும் நாடகம் மேடையேறுவதில் சளைக்காமல் உழைத்த தோட்டப்புற கலைஞர்கள் உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

அடுத்ததாக, மலையக நகர்ப்புறங்களில் மேடையேறிய நாடகங்களைப் பற்றிப் பார்ப்போம். நகரப் புறங்களில் கூட சிறந்த அரங்குகள் இருக்கவில்லை. ஒருசில கல்லூரிகளிலிருந்த ஒளி, ஒலி அமைப்புகளோடு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் கூட சமுதாயத் தேவைகளை அறிந்து அதற்கு ஏற்றதாக தயாரிக்கப்படவில்லை. சமூக நாடகங்கள் கூட நகர்ப்புற மக்களின் போலி வாழ்க்கையையே எடுத்துக் காட்டும் முன்றாம் தர கதை அம்சங்களைக் கொண்ட நாடகங்களாகவே இருந்தன. காரணம் தமிழ் சினிமாவின் தாக்கம் பெருமளவில் நாடகங்களில் பிரதிபலித்தது. நடிப்பு, வசனநடை, ஆடை அலங்காரங்கள் போன்றவற்றிலும் சினிமாப் பாணியை பின்பற்றலானார்கள். சினிமாவின் தாக்கம் பொதுவாகவே இக்காலப் பகுதியில் எல்லா நாடகங்களிலும் பிரதிபலிக்கச் செய்தது. மலையகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த சினிமாத் தாக்கம் சற்று அதிகமாகவே இருந்து வந்தது. இதனால் தரமான கலைஞர்களின் யதார்த்த பூர்வமான நடிப்பைக் காண முடியவில்லை. போலியான அங்க அசைவுகளையே சுகிக்க வேண்டி இருந்தது. சினிமாப் படங்களைப் போன்ற சண்டைக் காட்சிகள், காதல் காட்சிகள், பாடல்கள் இவை எல்லாம் மலையக நகர்ப்புற நாடகங்களில் தவிர்க்க இயலாத அம்சங்களாக மாறின. இதன் காரணமாக இந் நாடகங்கள் தனித்துவத்தையும் தரத்தினையும் இழந்தன என்றே கூற வேண்டும்.

மூன்றாவதாக, மலையகத்தில் உள்ள கல்லூரிகளில் பாடசாலைகளில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள், நாடகக்கலைக்கு அதன் வளர்ச்சிக்கு மலையகக் கல்லூரிகளின் பங்கு அளப்பிரியதாகும். குறிப்பாக அறுபதுக்கு பின் மலையகத்தில் ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மலையகத்தில் பல எழுத்தாளர்கள் அறிமுகமானார்கள். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் சிறுகதை, கவிதை, உரைநடையில் கவனம் செலுத்தினார்கள். இந்த எழுத்தாளர்கள் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான பங்களிப்பை இன்றுவரை செலுத்தி வருகின்றார்கள். ஆனால் நாடகத் துறையின் பங்களிப்பு மிகக் குறைவாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது. மலையகத்தில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியின் காரணமாக பல விழாக்களும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் எங்கு பார்த்தாலும் நடைபெற்று வந்தன. இந்த விழாக்கள் மலையக இளைஞர் மத்தியில் கலையார்வத்தையும் ஒரு புதிய உற்சாகத்தையும் தோற்றுவித்தது. எல்லா விழாக்களிலும் ஓரங்க நாடகங்கள் மேடையேறின. அட்டன் ஹெலன்ட்ஸ், பொஸ்கோ கல்லூரிகளும் பதுளை ஊவாக் கல்லூரிகளும், மாத்தளை புனித தோமையர், விஜயாக் கல்லூரி, திருத்துவ தேவாலயக் கல்லூரிகளும் பல நாடகங்களை மேடையேற்றின. எழுத்தாளர் எல். திருச்செந்தூரன் (ஹெலன்ட்ஸ்) கே.தங்கவேல் (ஊவாக் கல்லூரி) மாணவர்களை நடிகர்களாகக் கொண்டு பல நாடகங்களை மேடையேற்றினார்கள். திரு.குழந்தைவேல் (விஜயாக் கல்லூரி) திரு.செல்லத்துரை (கிருஸ்தவ தேவாலயக் கல்லூரி) திரு. ராஜரட்னம் (புனித தோமையர் கல்லூரி) ஆகியோர் மாணவர்களை நடிகராகக் கொண்டு பல சமூக நாடகங்களை மேடையேற்றினார்கள்.

மலையகத்தின் பல பகுதிகளிலும் மேடையேறிய நாடகங்கள் பெரும்பாலும் புராண சரித்திர நாடகங்களாகவே இருந்தன. பழைய மரபுகளைப் பேணியே காட்சி அமைப்புகளும் இருந்து வந்தன. இந்த நிலையை மாற்றி அமைத்து மலையக மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளை நாடக மேடைக்கு கொண்டு வந்த பெருமை திரு. திருச்செந்தூரனையே சாரும். மலையக நாடகத்தில் ஒரு மாற்றத்தை, விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர் திருச்செந்தூரனாவார். இவர் ஒரு சிறந்த நடிகரும் எழுத்தாளருமாவார். “கல்கி” சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதை போட்டியில் “உரிமை எங்கே” என்ற கதையை எழுதி பரிசு பெற்றவராவார். பிற்காலத்தில் நாடகத் துறையில் டிப்ளோமாப் பட்டம் பெற்றார். அவர் செய்த மலையக நாடக ஆய்வுக் கட்டுரை கிடைக்காமை பெரும் குறையே.

திருச்செந்தூரன் காலத்தில் அவருடன் செயற்பட்ட வி.ரி. தர்மலிங்கம் ஆசிரியர் ராகலை, நுவரெலியா, அட்டன் போன்ற நகரங்களில் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளார்.

இக்காலப் பகுதியில் இ.தொ.காங்கிரஸ் வருடங்தோறும் நடத்தி வந்த மாநாடுகளில் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளது. இம்மகாநாட்டில் மேடையேறிய நாடகங்கள் தொழிற்சங்கம் தொழிலாளருக்குச் செய்யும் நன்மைகளை பிரதிபலிப்பதாகவே இருக்கும்.

மாத்தளைப் பகுதியில் குழந்தைவேல் ஆசிரியர் பல வெற்றி நாடகங்களை மேடையேற்றுவதில் அக்கறை காட்டியவராவார். குழந்தைவேல் அவர்களுடைய கல்லூரி நாடகங்கள் பல பரிசு பெற்றுள்ளன. “காந்தியின் இலட்சியம்” என்ற நாடகம் குறிப்பிடத்தக்கது.

மாத்தளை கிறிஸ்தவ தேவாலயக் கல்லூரி உப அதிபர் திரு.செல்லதுரை எழுதி மேடையேற்றிய “நலமே புரியின் நலமே விளையும்” பாடசாலை மட்டத்தில் பரிசு பெற்றது. மாத்தளை கார்த்திகேசுவின் “பண்மா பாசமா” நாடகமும் பரிசு பெற்றது. இன்று நாடக உலகில் பிரசித்தி பெற்றவரான மாத்தளை கார்த்திகேசு, திரு.குழந்தைவேல், திரு.செல்லதுரை ஆகியோரின் நாடகங்களில் நடித்தவராவார்.

1960களில் தலவாக்கலை மல்லிகைப் பூவைச் சேர்ந்த குமாரசாமி வாத்தியாருடைய நாடகங்கள் தலவாக்கலை, அட்டன் பகுதிகளில் பிரபல்யமாயின. இவரை குமாரசாமி பாகவர் என்று அழைப்பார்கள். இவரே சீன்களை வரையக் கூடிய ஓவியருமாவார். இவர் ஒருவரே நாடகக் குழு ஒன்றை வைத்து தொழில் ரீதியாக நாடகம் போட்டவராவார். இவர் குழுவில் ஜே.பழனிவேல், ஜே.கத்ரேவேல், செல்லமுத்து, கறுப்பையா பாகவதர் போன்றோர் சேர்ந்து செயல்பட்டார்கள். டிக்கோயா பகுதிகளில் ப.முத்தையா மாஸ்டர் நாடகங்கள் போட்டுள்ளார். எழுத்தாளர் மு.சிவலிங்கம் எழுதிய நாடகங்கள் பொஸ்கோ, ஷஹலன்ட்ஸ் கல்லூரிகளில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. இவர் வீரகேசரியில் வேலை செய்த காலத்தில் கொழும்பு மேடைகளிலும் பல நாடகங்களில் நடித்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கண்டி திருத்துவக் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்த நவாலியூர் செல்லதுரை அவர்கள் பல நாடகங்களை கண்டியில் மேடையேற்றி வந்துள்ளார். அவருடைய “காசியப்பன்” நாடகம் பிரசித்தமானது. அவரைத் தொடர்ந்து கண்டிக்கு அருகாமையிலுள்ள அம்பிட்டியில் சின்னையா அவர்கள் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளார். இவர் தற்போது தமிழகத்தில் சிலேன் சின்னையா என்ற பெயரில் பல படங்களில் சிறு பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைப் போன்றே கண்டியைச் சேர்ந்த விஸ்வநாதராஜா அவர்கள் பல நாடகங்களைத் தாழே எழுதி மேடையேற்றியதுடன் நடித்தும் உள்ளார். இன்று ஒரு சிறந்த நடிகராகவும் விளங்குகிறார்.

1960ம் ஆண்டு மாத்தளை புனித தோமையர் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு.ராஜூரட்னம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட முழுநீள நாடகம் “அன்பின் வெற்றி” . இந்நாடகம் மாத்தளையிலும் மலைநாட்டு நலவாலிப்பர் சங்க நிதிக்காக கண்டி புஸ்பதான மண்டபத்திலும் மேடையேறியுள்ளது. இந்நாடகத்தில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் நடித்தார்கள். இது ஒரு சமூக நாடகமாகும். இக்காலக் கட்டத்தில் கண்டியில் பல நாடகங்கள், கலை விழாக்கள் நடப்பதற்கு பெரும் துணை நின்றவர் “மலைமுரசு” ஆசிரியர் திரு.க.ப.சிவம் அவர்கள். நாவலியூர் சொக்கநாதர் எழுதிய “சிங்ககிரி செல்வி” என்ற கவிதை நாடகம் அட்டனிலும் மாத்தளையிலும் பல தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகம் மாத்தளை கார்த்திகேசுவினால் பல தடவைகள் கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாக மலையகத்தில் கல்லூரிகளே சிறந்த நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளன என்று சொல்லலாம். 1970க்குப் பின் கல்லூரிகளிலும் பாடசாலைகளிலும் இடம் பெற்ற நாடகங்களில் பெரும்பாலான நாடகங்கள் தமிழ் சினிமாக்களில் இடம் பெற்ற ஓரங்க நாடகங்களாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. என்றாலும் கல்லூரி மேடைகளில் தோன்றிய பயிற்றப்பட்ட மாணவர்கள்தான் மலையகத்தில் நாடக வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணையாகவும் தூண்டுகோலாகவும் இருந்து வந்திருக்கின்றார்கள். 1983ம் ஆண்டுக்குப் பின் மலையகத்தில் ஏன் இலங்கை முழுவதும் இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட தேக்க நிலை மாறிய போது பாடசாலை மட்டத்தில் வருடந் தோறும் அகில

இலங்கை ரீதியில் நாடகப் போட்டி நடத்தப்பட்டது இதில் மாத்தளை வடிவேலன் எழுதி மாணவர்களால் நடிக்கப்பெற்ற நாடகம் முதலாம் பரிசைப் பெற்றது. அந்த வரிசையில் மரதன் (கிருஷ்ணன்) எழுதிய நாடகம் ஒன்றும் அகில இலங்கை ரீதியில் முதலாம் பரிசை பெற்றது குறிப்பிட்தத்தக்கது. மலையக மாணவர்கள் நாடகத்துறையில் சளளத்தவர்கள் அல்ல என்பதை இப்போட்டிகள் நிருபித்தன். 1993ம் ஆண்டு தமிழ் தினப் போட்டியிலும் அட்டனைச் சேர்ந்த நிஜாம் எழுதிய “வெளிச்சம் வெளியே இல்லை” என்ற நாடகம் அகில இலங்கை ரீதியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

மேடை நாடகத்துறையில் மாத்திரம் அல்லாமல் வாணோலி நாடகங்களிலும் மிகச் சிலரே முன்னிற்கிறார்கள். அட்டனைச் சேர்ந்த திரு.பி.நல்லுசாமி முதன்மையாக நிற்பவர். இவரால் எழுதப்பட்ட பல நாடகங்கள் வாணோலியில் ஒலிபரப்பாகியிருக்கின்றன. அவரைப் போலலே மலையகச் சிறுக்கை சிற்பி என்.எஸ்.எம் ராமையாவின் “ஒரு மின்னல்” நாடகம் வாணோலியிலும் கொழும்பு மேடையிலும் அரங்கேறியது. கொழும்பு நாடக மேடையில் “ஒரு மின்னல்” நாடகம் ஒரு திருப்பு முனை என்றே விமர்சனம் செய்தார்கள். முன்று பாத்திரங்களைக் கொண்ட முழுநீள நாடகமாகும். இந்நாடகத்தில் நடித்தவர்கள் பிரபல நடிகரான அமரர் நோசாரியோ பீரிஸ், செல்வி.விசாலாட்சி குகதாஸன், (விசாலாட்சி அமிர்) எஸ்.எம்.ஏ.ஜூபார் ஆவார்கள். இராமையா அவர்கள் “கக வாழ்வு” என்ற நிகழ்ச்சிக்கு பல எழுத்தாளர்களுடைய ஏராளமான சிறுக்கைகளை வாரந் தோறும் வாணோலி நாடகப் பிரதியாக்கி கொடுத்துள்ளார்கள். பன்னீரன், ராமசுப்பிரமணியன், மாத்தளை கார்த்திகேசு ஆகியோரின் ஓரிரு நாடகங்களும் ஒலிபரப்பாகியிருக்கின்றன. வாணோலி நாடக பிரதிகள் எழுதுவதில் ஆர்வம் மிகக் குறைவாகவே இருந்திருக்கின்றது. என்றாலும் பி. நல்லுசாமியின் வாணோலி நாடகப் பங்களிப்பு கணிசமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது.

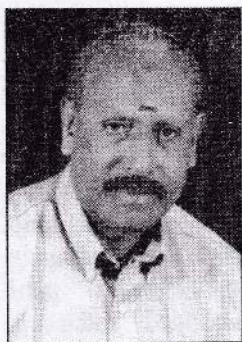
ஒரு காலக்கட்டத்தில் மலையகத்தின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் தூண்டுகோலாய் நின்று செயற்பட்ட படித்த, வசதி படைத்த கலைஞர்கள் பின்னால் தமது வாழ்க்கைத் தேவைக்காக கொழும்பு போன்ற பிற இடங்களுக்குச் சென்று விட்டதுடன் தமக்கும் மலையகத்திற்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை என்பது போல ஒர் இடைவெளியை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களிற் சிலர் தமது மண்வாசனையைப் பரப்புவதில் முன்னின்றார்கள். அவர்களில் மாத்தளை கார்த்திகேசு முதன்மை ஆனவர். இவரின் “காலங்கள் அழுவதில்லை” என்ற நாடகம் 1972ம் ஆண்டு கவின்கலை மன்றத்தால் ஜெ.பி.நோப்ட் என்பவரின் நெறியாள்கையில் மேடையேறியது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளியின் உண்மையான வாழ்க்கையை யதார்த்தபூர்வமாகவும் கண்கூடாகவும் கொழும்பு மேடையில் காட்டிய முதல் நாடகம் என்ற பிரபல விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் இலங்கை வாணோலி “கலைக்கோலம்” நிகழ்ச்சியில் குறிப்பிட்டார். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவதம்பி, கலாநிதி சி.மேளனகுரு போன்றவர்களால் இவருடைய நாடகங்கள் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. இப்பாராட்டுக்கள் மலையகத்துக்கு பெருமை சேர்ப்பதாகும். “காலங்கள் அழுவதில்லை” என்ற நாடகத்தையும் ஸடிஸ் வீரமணியின் நாடகத்தையும் 1973ம் ஆண்டின் சிறந்த நாடகங்களாக இலங்கை கலாசாரப் பேரவையின் தமிழ் நாடகக் குழு தெரிவு செய்தது. ஆனால், 1973ம் ஆண்டு நாடக விழா நடைபெறவில்லை. 1974ம் ஆண்டு “களங்கம்” 1975ம் ஆண்டு “போராட்டம்” 1976ம் ஆண்டு “ஒரு சக்கரம் சுழல்கிறது” ஆகிய நாடகங்கள் மாத்தளை கார்த்திகேசவினால் எழுதப்பட்டு நாடகவிழாவில் இடம் பெற்றதோடு பரிசும் பாராட்டுகளும் பெற்றுள்ளன. இலங்கை மத்திய வங்கி நடத்திய நாடக விழாவில் “காலங்கள் அழுவதில்லை” என்ற நாடகத்தின் மூலம் சிறந்த நாடக ஆசிரியர், சிறந்த நாடகம், சிறப்பு நடிப்பு என்ற விருதுகள் இவருக்கு கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. 1974ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் இவருடைய “காலங்கள் அழுவதில்லை” நாடகமும் இரண்டு அரங்குகளில் மேடையேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவின்கலை மன்றம் பல சிறந்த மலையக நடிகர்களை கொழும்பில் அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறது. அவர்களுள் திரு.ஏ.ராஜ பாண்டியன், மணிமேகலை குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

1993ம் ஆண்டு இந்து கலாசார அமைச்சர் நடாத்திய நாடக விழாவிலும் கே.கோவிந்த ராஜா எழுதிய “தோட்டத்து ராஜாக்கள்” என்ற நாடகம் பாராட்டுப் பெற்றுள்ளது. இதை தவிர இவரால் எழுதப்பட்ட “கவ்வாத்து கத்தி” என்ற நாடகமும் பரிசு பெற்றது. தலவாக்கலையைச் சேர்ந்த சுகுமார் எழுதிய “நீ திருந்தினால் உலகம் திருந்தும்” என்ற நாடகம் கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்டுப் பரிசும், பாராட்டும் பெற்றுள்ளது. மாத்தளை ராஜ் சிவா அவர்களும் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளார்.

தலவாக்கலையில் நடந்த பாரதி விழா ஒன்றில் மேடையேறிய வ.செல்வராஜாவின் “மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்” என்ற நாடகம் பலராலும் பேசப்பட்ட நாடகமாகும். ராகலையில் திரு.சிவ.இராஜேந்திரன், திரு. ராமையா, திரு.ராஜகோபால், பண்டாரவளை மோகனதாஸ், விண்ணுல சுகுமார், புசல்லாவ வாசதேவன், முருங்கையா ஆகியோரின் நாடகங்கள் தேசிய மட்டத்தில் போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பரிசுகள் பெற்றன. சிறிபாத கல்லூரியைச் சேர்ந்த தற்போதைய உப பீடாதிபதி திரு. ஏ.வு. செல்வராஜ் பல நாடகப் பிரதிகளை எழுதியுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது. இதே கல்லூரியின் பீடாதிபதியாக இருந்த திரு.சு.முரளிதான் அவர்கள் அந்தனி ஜீவாவின் மூலக் கதையை நாடகமாக்கினார். “ஒன்று எங்கள் ஜாதி” என்ற நாடகம் வெள்ளி நிலா கலாலய மன்றம் மூலம் கொழும்பில் மேடை ஏறியது. “ஊழிப்புயல்” திரு. பண்ணாமத்து கவிராயரால் எழுதப்பட்டு மாத்தளை கலைஞர்களினால் தேசிய நாடக விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டு பரிசும் பாராட்டும் பெற்றது. இது ஒரு தழுவல் நாடகமாகும். 1965ம் ஆண்டளவில் மாத்தளை செலகம தோட்ட தொழிலாளர்களான திரு.எஸ்.ராக, P.கணேசன், N.S. நாதன், திரு.செல்வராஜா, மு.ஞ. காளிமுத்து இவர்களால் நாடக மன்றம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு பின்வரும் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது. “மலைநாட்டு மக்களின் மாறாத துயர்”, “வழி பிறந்தது”, “இரத்தக் கண்ணீர்” போன்ற நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இதில் தோட்ட பாடசாலையினால் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகம் ஒன்று 1998ம் ஆண்டு தமிழ்தினப் போட்டியில் மத்திய மாகாணத்தில் முதல் இடத்தையும் அகில இலங்கை போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. எழுத்தாளரும் கொழுந்து சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான திரு. அந்தனி ஜீவா அவர்கள் பல நாடகப் பயிற்சி பட்டறைகளை மலையகத்தில் நடத்தியதுடன் கண்டி நகரில் சுப மங்கள ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதன் அவர்களைக் கொண்டு மூன்று நாடகள் நாடகப் பட்டறை ஒன்றை நடத்தி உள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையகக் கலைஞர்களிடம் திறமையும் ஆற்றலும் உள்ளது என்பதை வெளிக்காட்டியே வந்துள்ளனர். ஆனாலும் இவர்களுக்கு சரியாக நாடக அரங்கு பற்றிய பயிற்சியளிக்கப்படுமானால் நல்ல அறுவடையை எதிர்பார்க்கலாம்.

நாடக உலகமும் நாமும்

மாத்தளை ராஜ்சிவா
நாடகாசிரியர்

தமிழ் மொழியை இயல், இசை, நாடகம் என மூன்றாகப் பிரிப்பார். இன்றைய தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் இதனை தமிழின் மூன்று நிலைகள் என விளக்கம் கூறி உள்ளனர். கலைஞர்களால் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட நாடகத்துமிழ், தமிழ்மொழிக்கு சிறப்பினை தந்துள்ளது. நாடகத் தமிழுக்கு தொன்று தொட்ட வரலாறு உண்டு. மூவேந்தர்களாலும், பல்லவ மன்னர்களாலும் கீர்த்தியோடு ஆளப்பட்ட தமிழ்நாட்டில் இயல், இசை, நாடகம், சிறப்பு, ஒவியம், நாட்டியம் ஆகிய கலைகள் போற்றி வளர்க்கப்பட்டு வந்தன.

கிரேக்க நாகரீகத்தின் உச்ச நிலையிலே நாடகம் வளர்ந்து, ஆங்கிலேயர்கள் உலகத்தை கட்டி ஆண்ட நேரத்திலேயே நாடகம் உச்சக்கட்டத்தில் வளர்ந்தது. கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டு முதல் 12ஆம் நூற்றாண்டு வரை சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்நாடகக் கலை பெரிதும் மறுமலர்ச்சி அடைந்ததாக கல்வெட்டுச் சாதனங்கள் வாயிலாக அறியக் கிடக்கின்றது. கி.பி 17ம் நூற்றாண்டில் தொன்றிய பள்ளு, குறவஞ்சி முதலான சிற்றிலக்கிய வளங்கள் நமக்கு எழுத்து மூலம் கிடைக்கப் பெற்றவையாகும்.

நாடகம் என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கு சாதனம் மட்டுமல்ல, மொழிப்பற்றுக்கும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும், சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாத சாதனம் நாடகமாகும். அரிச்சந்திரா நாடகம்தான் மகாத்மா காந்தியை உருவாக்கியது. அவரை சுத்தியம் தவறாத உத்தமராக்கியது. அரிச்சந்திரா நாடகம் என்றால், நாடகத்தின் சமூக பண்பாடு எத்தகையது என்பதை அறிய வேறு உதாரணமும் வேண்டுமா? நாடகத்தின் மூலமாக இயலையும், இசையையும் வளர்க்க முடியும்.

இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழ் நாடகமானது நாவண்மை மிகுந்த கம்பீரமான இயலையும் செவிக்கின்பம் தரும் இசையும் காட்சிக்கேற்ப உயிருக்கு உயிர் சேர்க்கும் வல்லமை படைப்பதாக அமைகின்றது. நல்ல இசையுடன் ஓட்டிய கலையாக நாடகக்கலை பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றது. நாடகம் நமக்கு நம் முன்னோர்கள் வகுத்த புராதனமான அரும் பெரும் கலைச் சொத்தாகும்.

இத்தகைய பழம் பெரும் கலையில் நாடகம், காட்சிகள், ஒப்பனைப் பொருட்கள், எல்லாவற்றிற்கும் எம் தாய் மொழியிலான சொற்கள் ஒடி ஒழிந்து கொண்டன. அதற்கு ஆங்கில மோகம், நவநாகரீகம் என்பன காரணமாய் சுட்டிகாட்டினாலும் நம் நாட்டின் கல்வித் திட்டத்தில் புகுந்து அரசு அங்கீராத்தோடு அரசாட்சி செய்ய வழி வகுக்கும் “நாடகமும் அரங்கியலும்” பாடத்திட்டம் முத்தமிழுக்கும் சேர்த்தாப்போல் இலங்கையின் நாடகத்துறைக்கு புதிய இரத்தம் பாய்ச்சி சீர்படுத்தும் என்ற பேரவா என் போன்ற நாடக ஆசிரியர்களின் தாகத்தை தீர்க்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

இலங்கையின் சகல நாடக ஆசிரியர்களும் பல்வேறு சிரமங்களையும், சொல்லனா துயரங்களையும் கடந்து வந்தவர்கள் என்றால் அது மிகையல்ல. நடிகர்கள் தேர்வு எனுமிடத்து ஆழ்ந்து கவனம் செலுத்தினால் மட்டுமே அந்த நாடகம் வெற்றிப் பாதையை நோக்கி நீண்ட காலம் வீறு நடை போடும். எல்லோராலும் பேசப்படும் கலையாகவும், பாராட்டுக்குரிய செயலாகவும் அமையும். ஆகவே பாத்திரங்களை தெரிவு செய்வதில் மாத்திரம் நாடக ஆசிரியர்களுக்குரிய தொழில் என்பதல்ல. ஆதி முதல் அந்தம் வரை நாடக ஆசிரியரின் பங்களிப்பும் மேற்பார்வையும் மிக மிக முக்கியமானதாக அமைந்தால்தான் மேற்குறிப்பிட்ட வெற்றி நாடகாசிரியனைச் சாரும்.

இப்போதெல்லாம் தொலைபேசி வசதி, தொழினுட்ப வசதிகள் நிறைய உண்டு. ஆனால் அன்றோ நாடகப் பாத்திரங்களை தெரிவு செய்து நடிகராக்க வேண்டிய பொறுப்பும் எம்மையே சாரும்.

நாடகப் பிரதிகளுக்கமைய தேவையான பாத்திரங்களை தெரிவு செய்ய வேண்டும். பாத்திரங்களை ஏற்று நடிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பண்புடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். தமிழ் மொழியினை முறையாக பேசக்கூடியவராக இருத்தல் வேண்டும். குறைந்தபமட்சம் தனது

பாத்திரத்திற்கேற்ப பாவத்தோடு பேசும் பேச்சுத்திறன் அவசியம். தமிழ் இனத்திற்கு இழக்க உண்டாகும் எந்தப் பாத்திரமும் பாராட்டுக்குரியதாய் அமையாது. அமையவும் கூடாது. நம் பண்பாடுகளின் உயர்வைக் காட்டும் நாடகங்கள்தான் உலகச் செல்வாக்கையும் பாராட்டையும் பெறுவதுமா நாடக வளர்ச்சிக்கு நாம் ஆற்றும் பணியாகும்.

தமிழ் நாடகங்களை இன்பத்தில்தான் முடிக்க வேண்டும் என்று முன்பு நினைத்துதான் கதை எழுதினார்கள். கர்ணனின் இறப்பைக்கூட கர்ண மோட்சம் என்றே எழுதினார்கள். ஆகவே கதை முடிவில் சோகத்தையும் ஏற்படுத்தலாம் இன்பத்தையும் ஏற்படுத்தலாம். கதையின் கருவுக்கு ஏற்றவாறு நாடக முடிவை எடுப்பதில் எந்த தவறுமில்லை. ஆனால் நாடகத்தின் தரம் குறையாமலும், ஒவ்வொருவருடைய மனதிலும் அப்படியே பதியப்பட வேண்டும். மக்களது கைதட்டுக்கும், கரகோசத்திற்கும் பேசப்படும் வார்த்தைகளும், வசன நடைகளும் கர ஒசை போல் காற்றோடு காற்றாய் போய்விடும். காவியம் படைக்க உதவாது. இதுவே நாடகங்களது வீழ்ச்சிக்கும் செயல் இழக்கவும் காரணமாய் அமைந்தது. நாடகம் நடிப்பது எவ்வளவு கடினமானதோ அதேபோல் நாடகம் நடத்துவது என்பதும் கடினமானது. நடிகர் நடிகைகளிடம் கால்சீட் எடுக்கும் வரைக்கும் நயந்து வருவார்கள் கால்சீட் கிடைத்தபின் அவர்களை பிடிப்பது குதிரை கொம்புதான். ஆரம்பத்தில் ஒத்திகைகளுக்கு நேரத்திற்கும் ஒழுங்காகவும் வந்து போவார்கள். நாட்கள் கடந்த பின் நேரத்திற்கு வருவதில்லை. அத்துடன் வசனங்களை பாடமாக்கமாட்டார்கள், மேடையிலே மீட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்து ஒத்திகைப் பார்த்து நாடகம் மேடையேற்றுவதற்கு முன் நமது சீவன் அரைவாசி போய்விடும்.

ஆகவே நடிகர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் படலம் எனது நாடக வாழ்வில் இனிப்பும், கசப்பும் கலந்ததாகவே அமைந்தது. அதுவும் நடிகைகளிடம் கால்சீட் வாங்குவது குதிரை கொம்புதான். நாடகத்தில் நடிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் பலருக்கு இருந்தாலும், வயது, தோற்றம், பொருத்தமில்லை என்பதால் வேறொருவரை தெரிவு செய்யும் போது அவரிடமிருந்து கசப்பான பரிமாற்றங்களை பகிர்ந்து கொள்வதும், பொருத்தமான நடிகர்களை தெரிவு செய்யும் போது அவர்களது தரமான நடிப்புக்களை காணும் போது இனிப்பான செய்திகளை பரிமாறிக்கொள்ளும் நிகழ்வுகளும் எனது நாடக வாழ்வில் நான் கண்ட அனுபவத்தில் ஒன்றாகும்.

நடிகர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் போது தோற்றம், பருவம், இவற்றை கட்டாயம் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு பத்து வயது சிறுவன் காதல் காட்சியில் ஈடுப்படுவது, காதல் வசனங்களை உரையாடுவது, அவருக்கு மாத்திரமன்றி, பார்ப்பவர்களுக்கும் வெறுப்பினை கொடுக்கும் செயலாகும். அது மட்டுமன்றி வயதானவர்கள் காதல் வசனம் பேசுவதும் பொருத்தமற்றது. பருவத்திற்கு ஏற்காத விடயங்களை பயிற்றுவிப்பதும், நடிக்க வைப்பதும், குழந்தை உள்ளங்களை மாசுப்படுத்தும் மாபெரும் தவறாகும். சிறுவர்களுக்கான தனி நாடகங்களை தெரிவு செய்து வாய்ப்பினை வழங்கி அவர்களது ஆற்றலை கொண்டு வர அயராது பாடுபட்டு வரவேண்டும். நாடகத்தில் மக்களுக்குப் பயன்படும் சீரிய கருத்துக்கள் இருப்பதோடு அக்கருத்துக்கள் மனிதப்பண்பை உயர்த்துவதாகவோ, சமுதாயத்தை உயர்த்துவதாகவோ இருக்கல் அவசியம். இப்படியாக ஒவ்வொரு விடயத்திலும் எனது முக்கிய பங்களிப்பு இடம் பெற்றமையே எனது பல நாடகங்கள் தலை நகர் வரை சென்று வெற்றி வாகை குடியது. தலை நகர் நடிகர்களையும், மாத்தளை வாழ் நடிகர்களையும் இணைத்து நடிக்க வைத்து எதற்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என நிருபித்துகாட்டப்பட்ட காலமும் மறக்கமுடியாத ஒன்றாகும்.

அடியேனது நாடக ஆரம்ப காலத்தில், நாடகம் என்றால் அடுக்கு வசனங்களை பேச வேண்டும், ராஜ நடை போட வேண்டும் கம்பீரமாக பேச வேண்டும் என்ற உணர்வோடு, சாதாரண எளிய நாடகங்களையும், வீராப்புடன் அரச நாடகம், சரித்திர நாடகம் போல் பேசி பாவத்தையும், குழப்பிவிடும் அளவுக்கு ஒரு சில

நாடகங்களும், சினிமாவும் ஆக்கிரமித்து இருந்த காலம். ஆகவே சற்று சிரமப்பட்டு நடிப்பை சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதாய் இருந்தது. வசனங்களுக்கேற்ப நான் எப்படி செய்கின்றேனோ அப்படியே சொல்பவர்கள் அதிகமாகவே இருந்தனர். தானாகவோ, சுயமாகவோ பாவத்திற்கேற்ப பாத்திரத்தில் ஊன்றியனவாய் நடிக்க வைப்பதில் சற்று சிரமத்தை கண்ட நான் அதில் வெற்றியையும் கண்டு வந்தேன்.

சிலருக்கு வேஷம் மிக பொருத்தமாக அமைந்திருக்கும். ஆனால் நடிப்பு ஏற்றதாக அமையாது.

அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு நடிப்பினை சொல்லிக் கொடுத்து நடித்து காட்டுவதில் நாடக ஆசிரியர் என்ற வகையில் அனைவருக்கும் இந்த அனுபவத்திலிருந்து விடுபடுவது சிரமமே. சிலருக்கு எல்லாம் சரியாக இருக்கும் ஆனால் விழிகள் அப்படியே இருக்கும். மொழி பேச மறுக்கும், சோகம், சிரிப்பு, வெறுப்பு போன்ற எல்லாம் பாவங்களில் முறையாக வளிக் கொணர்ந்தாலும், கண்கள் காட்சியை விட்டு விலகி நிற்கும். இது போன்ற நேரத்திலும் நாடகாசிரியன் தன் கண்களை உருட்டி உருட்டிக் காட்டி என் போன்ற நாடகாசிரியர்களது கண்விழி, கண் வலி கண்ட காலமும் உண்டு. இப்படியாக கண்களில் பாவத்தை கொண்டு வந்தவர்களில் அடியேனும் ஒருவன்.

நாடகம் வேறு, சினிமா வேறு, சினிமாவில் ஒரு கண் சிமிட்டுவதை நேரடியாக கடைசி வரிசை வரை பார்க்கக்கூடியதாக நெருக்கமான காட்சி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் மேடை நாடகங்களில் அத்தனையும் பின்வரிசையில் உள்ளவர்கள் பார்ப்பது கஸ்டமாகும். இதை ஒளி அமைப்பின் மூலமாகவே சற்று காட்ட வேண்டிய நிலையில் எது பங்களிப்பு மின்சார உபகரணங்களோடு போராட வேண்டி இருக்கு. இப்போதெல்லாம் ஒலி, ஒளி அமைப்பு பாரிய அளவில் முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதனால் எதையும் இலகுவில் ரசிகர்களது ரசனை குற்றாமல் காட்சிகளை காண்பிக்க கூடியதாக இருக்கின்றது. இருந்தாலும் இப்போது ரசிகர்களது கால தேவைக்கேற்பவும், மொழி, கலைகளுக்கு சிதைவு ஏற்படாது செயற்படுத்த திடசங்கட்பம் பூண்ட நாடக ஆசிரியர்களது பணியோகும்.

இது எல்லாவற்றையும்விட எனது அனுபவத்தில் துணுக்குகளை புகுத்துவதும், அதற்கேற்ப நடிகர்களை தேர்ந்தெடுப்பதும், அவர்களை நடிக்க வைப்பதும் சற்று சிரமமே. இந்த விடயத்தில் ரசிகர்களை சிரிக்க வைப்பதில் நடிகர்கள் ஆர்வம் காட்டுவது குறைவாகவே இருந்தனர். ஹாஸ்யம் என்பது நடிகர்களது குணாதிசயங்களோடும், இரத்தத்தோடும் ஒட்டியதாய் அமைந்திருப்பின் வெற்றிக்கு காரணமாய் அமையும். அவரது உடற்கட்டு அங்க அசைவுகள், முகபாவங்கள், அவர்களது பழக்க வழக்கங்கள், ஒருவரோடு பேசும் போது வார்த்தைகள் போன்ற இவைகள் யாவும் ரசிகர்களை சிரிக்க வைக்கக்கூடியதாய் அமைய வேண்டும். அத்தோடு மிதமிஞ்சிய வசன நடையை பேசுவதும், மிதமிஞ்சிய நடிப்பும் ஹாஸ்யத்தை குறைத்து நாடகத்தின் தரத்தை குறைத்து கணிப்பிடப்படுவதோடு, தோல்வியை தழுவக் காரணமாய் அமைய இடமுண்டு.

ஆகவே நாடக ஆசிரியன் என்ற வகையில் எல்லா விடயங்களிலும் கட்டுப்பாடு விதித்து வரம்பு மீறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பினை ஏற்று செயற்பட்டு வந்தேன். வரம்பு மீறாமல் இருப்பது எல்லா துறைகளுக்கும் பொருத்தமாகும் நடிப்பாக இருந்தாலும் சரி. ஹாஸ்யமாக இருந்தாலும் சரி தனது கதாபாத்திரத்திற்கு ஏற்ப அமைய வேண்டும். குறிப்பாக தனது திறமையும், நாவன்மையும், அடுக்கு மொழி போலவும் அங்க அசைவில் செய்ய வேண்டிய ஹாஸ்யத்தை சொல்லிலும், செயலிலும் காட்டி வரம்பு மீறுவதும், தனது கதாபாத்திரத்திற்கேற்ப ஒப்பளை அலங்காரங்களை செய்யாது மித மிஞ்சிய வேஷங்களை போட்டு தான் இயற்கை அழகுடன் இருப்பதாக காட்ட முயல்வதும், வரம்பு மீறலேயாகும்.

எத்தனை அழகாக இருந்தாலும் தனது பாத்திரத்திற்கேற்ப அழகை கூட்டியும், குறைத்தும், பாத்திரத்தை உயிரோட்டமாக காண்பிக்க வேண்டியது ஒர் கலைஞரின் கடமை. இதற்கு நான் ஓவ்வொரு விடயத்திலும் கண்காணிப்பாக நின்று பல கசப்பான, புளிப்பான விடயங்களை கடந்து எனது இனிப்பான நாடக வாழ்வில் வெற்றியும் கண்டேன். கசப்பான அனுபவங்களையும் சந்தித்தேன்.

இதற்கெல்லாம் சளைக்காது, முழு மூச்சாக கலைப்பணியை தொடர முக்கிய பங்களிப்பினை வழங்கி இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் சென்று பல்வேறு முன்னி நாடக கலைஞர்களோடு இணைந்து பல்வேறு மேடைகளை காணக்கூடியதாக இருந்தது. முக்கியமாக “தமிழ் வாழ தலை கொடுத்தான் தம்பி” காட்டரசன் “சேகோதர பாசம்” “யாருக்கு யார் சொந்தம்” “ராதையின் நெஞ்சமே” “நெஞ்சம் மற்பப்தில்லை” “அரைப்படிப்பு” “எமலோகத்தில் இன்டர்வியூ” போன்ற நாடகங்கள் வெற்றியை சந்தித்தவையாகும்.

ஒரு நாடகத்தை உருவாக்கி மேடையேற்றறவது லேசான காரியமில்லை. நாடகம் மேடையேற்றுவதில் சொல்லொன்னா துயரங்களை அடைந்த நாடக ஆசிரியர்கள் பலர் எம் மத்தியில் இருக்கின்றார்கள். இக்கல்டங்களை கூடுதலாக அனுபவித்தவர்கள் நாட்டுபுறத்தவர்கள்

என்றால் மிகையாகாது. தலைநகரை பொறுத்தவரையில் அனைத்து வசதிகளும் கிட்டுவதினால் நாடக ஒத்திகை பார்ப்பதிலிருந்து மேடையேற்றும் வரைக்கும், மற்றும் அதற்கான சாதனங்கள் சகலவளங்களும் கிட்டுவதினால் சிரமங்களில் அரைவாசி பகுதியை நிவர்த்தி செய்து கொள்கின்றார்கள். அந்த வகையில் நாடகாசிரியர் கலாபூசனம் மாத்தளை கார்த்திகேச அவர்களும் அந்த சலுகைக்குள் அடங்கியவர்களில் ஒருவராவார். உதாரணமாக அவரது “காலங்கள் அழுவதில்லை” என்ற நாடகத்திற்கு மெருஷட்டிய சாதனங்களே விடை பகரும்.

மலையகத்தில் மாத்தளையை பொறுத்தவரையில் நாடகம் ஒத்திகை பார்க்கவோ, மற்றும் மேடையேற்றுவதற்கோ அப்போது எமற்கேற்ப மண்டபங்கள் இல்லை. ஓலி, ஓளியமைப்பு சாதனங்கள் சரியாக இல்லை. பொருளாதார வசதி மிகவும் குறைவு. இது போக அக்காலத்தில் தென்னம் ஒலைகளில் தற்காலிக கொட்டகை அமைத்து பெற்றோல் மெக்ஸ் வைத்து நாடகம் மேடையேற்றிய காலமும் உண்டு. காட்சிகள் அமைப்பதற்கு சீமெந்து உறைப்பைகள் அகலமாக ஓட்டப்பட்டு, அதில் வர்ணங்கள் தீட்டி நாடகக் கதைக்கேற்றவாறு காட்சிகள் அமைத்து நாடகம் நடத்திய அனுபவத்தை மறக்க முடியாது. இந்த மாதிரி அனுபவங்களுடன் பெயர் பெற்ற நாடகாசிரியர்களின் அந்த பசுமையான நினைவுகளை நினைவு கூறுவது மனதிற்கு ஒரு திருப்தியை ஏற்படுத்துகின்றது.

இத்தகைய அனுபவங்களுடன் மேடை ஏற்றிய நாடகாசிரியர்களான திரு. ரெங்கநாதன் ஆசிரியர், திரு. பழனிநாதன் ஆசிரியர், திரு. பி. லோகநாதன் ஆசிரியர், திரு. பி. பூபாலன் ஆசிரியர், திரு. மாயழு, திரு. மலரன்பன், திரு. மாத்தளை பி. வடிவேலன், போன்றவர்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்ற நாடகாசிரியர்களாவார்கள். இவர்களிடத்திலிருந்து ஒரு நாள் வாடகை என்ற அடிப்படையில் வர்ணம் தீட்டப்பட்ட சீமெந்து உறைகளைக் கொண்டுவந்து எனது நாடகங்களுக்கு பாவித்து விட்டு மீளக் கொடுப்பது வழக்கம். இப்படி உமக்குள் ஒரு பரிமாற்றம் வருடத்தில் மூன்று முறையாவது சமூக, அரசு நாடகங்களை மேடையேற்றுவோம். மலையகத்தில் மாத்தளை உட்பட முன்பு புராணக்கதைகளை தழுவிய இசை நாடகங்கள், அரங்கேற்றப்பட்டன. பின்னர் சமுதாய வளர்ச்சிக் காரணமாக இளைஞர்களே சமுதாய விழிப்புணர்ச்சி நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினர்.

ஆனால் அது தற்போது அரிதாகிவிட்ட நிலையில் பத்து, பதினெந்து வருடங்களுக்கு மேலாக மாத்தளையில் நாடகம் ஒன்றுகூட மேடையேற்றப்படவில்லை. இப்படி இருக்கையில் நமது பாரம்பரிய கலையான இயல், இசை, நாடகம் என்கின்ற முத்தமிழை எப்படி வளர்ப்பது? எப்படி வளரும்? அக்காலகட்டத்தில் எமக்கென்று தமிழ் அமைச்சக்கள் இருக்கவில்லை. இப்போது எமக்கென்று கலை கலாசாரத்திற்கென அமைச்சக்கள் இருக்கின்ற. நல்ல அமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். இதன் மூலமான இயல், இசை, நாடகம் போன்ற எமது கலைகளை வளர்க்கவும், கலை ஆர்வலர்களான கலைஞர்கள், நாடகாசிரியர்கள் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் இருக்கும் இவர்களை உதவிக்கரம் நீட்டக் கூடியதாக அமைச்ச முன்வருமோயானால் போற்றுத்தக்கது. கல்வியைப் பயிற்றுவிப்பதில் நாடகம் ஒரு சாதனம் என்பது என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கையாகிவிட்டது. இப்போதைய இளம் சமுதாயத்திற்கு அரசு அங்கீரத்தோடு, அரங்கியலை பாடத்திட்டத்தின் ஊடாக கச்டறக் கற்று தங்களது அறிவிளை மேம்படுத்தி கலை ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் அரிய வாய்ப்பு கிட்டியுள்ளது. ஆகவே இனிவரும் காலமெல்லாம் நாடகத்துறைக்கு பொற்காலமே. நாடகக் தொன்மையானது தொடர்ந்து அரங்கு ஒங்கும் என்று எண்ணத்தோடு, அயராது உழைத்த நாடகாசிரியர்களினதும், நாடக கலைஞர்களினதும் கனவு நனவாகும் காலம் அண்மையில் எனும் போது முத்தழிமே புன்னகை சிந்துகிறது.

“முத்தமிழும் பூத்து குழங்க வேண்டும் - அதற்கு எங்கள் முத்துமாரியம்பிகையின் திருவருள் கிட்ட வேண்டும்.”

வாழ்க் கலை, வாழ்க் முத்தமிழ்

மாத்தளை வளர்த்த தமிழ்

S. செல்வகுமார் B.A.Dip. in. Ed
இயவுபெற்ற கல்விப் பணிப்பாளர் - மாத்தளை

சீரிளமை நலம் குன்றா, தொன்மை நலச் சிறப்பு வாய்ந்தது செந்தமிழ் மொழி. தமிழர் பரவியுள்ள உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் அவர் தம் வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலம் எது என்பது பற்றி வரலாற்றுச் சான்றுகள் தேடி அறியும் அளவுக்கு பழைமைத்தன்மை காணப்படுவது தனிச்சிறப்பாகும். இலங்கையை எடுத்து நோக்கும் போதும் இந்த உண்மை தெளிவுபடுகிறது. இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் காணும் தமிழர் தம் வரலாற்று பாரம்பரியங்களை போலவே மலையகத்திலும் தமிழ் வரலாறு முன்னோக்கி மிக நீண்ட போக்கினை கொண்டு காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் மலையகத்தின் வடக்கு வாயிலைப் போன்று விளங்கும் மாத்தளையிலும் தமிழ் பழம் பெருமை கொள்ளும் பண்பினை வியக்க முடிகின்றது.

வடக்கில் காணும் வரண்ட வலயத்துக்கும், மலைபிரதேசத்தோடு பரவிக் காணும் சரவலயப் பிரதேசத்திற்கும் மாற்றலையென மாத்தளை அமைவு கொண்டுள்ளது. வட பகுதியில் காணப்படும் பரந்த தாழ்நில பிரதேசத்திற்கும் மலையக உயர்நில பிரதேசத்திற்கும் மாற்றலையென அமைந்து காணப்படுகின்றது. இதனால் மாற்றலை என்ற தொன்மையான காரணப் பெயர் மருவி “மாத்தளை” என வழங்கலாயிற்றோ என ஜயுறுமளவுக்கு மாத்தளையின் அமைவு நிலையம் அமைந்திருப்பது அதன் சிறப்புக்கு ஒரு காரணமாகும். மாத்தளை நகரின் தோற்றுவாய் மலைகளுக்கு இடையில் ஒரு மண் தாழ்ந்த வெளியாக காணப்படுகிறது. ஆவ்வாறான மண் தாழ்ந்த வெளி தான் பின்னர் மருவி மந்தன்டாவளை எனப் பெயரானதென்ற பழம் கருத்துக்களூள் இப்போதுங் கூட, மாத்தளை நகரின் மேற்கே உள்ள மலை அழகர் மலை என்றே வழங்கப்படுவது கருத்தில் கொள்ள தக்கது. “பன்னகாமம்” என்பது மாத்தளையின் பழம் பெயர். முன்னைய தமிழ் மக்கள் மாத்தளையின் பழங்குடியினர் ஆட்டு, மாட்டு பண்ணைகளை வைத்திருந்ததாற் தான் இத்தகைய பெயர் வழங்கியது என்பது பழையோர் கருத்து. மாத்தளை நகருக்குள் நுளைவாயிலாக அமைவுற்றுள்ள முக்கிய பாதைகளைங்கும் ஆலயங்கள் இருந்துள்ளன. இப்போதும் அவை பேணப்பட்டு வருகின்றன. ஏராளமான நிலப்பிலங்களை தமிழ் மக்கள் தம் உரிமைக்குரியனவாக வைத்திருந்துள்ளனர். தமிழரின் இத்தகைய தொடர்புகள் ஜோப்பியரின் பெருந்தோட்டச் செய்கைக்குப் பின்னரே பெருமளவில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சாத்தியமான சான்றுகள் பெறக்கூடியவையாகவுள்ளன.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து வெள்ளையரின் கோப்பித் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக அழைத்துவரப்பட்ட தமிழ் மக்கள் மன்னார் இறங்கு துறையிலிருந்து வன வழியாக மாத்தளையை அடைந்தனர். அங்கு தங்கி கலையாறி மாலைநாட்டு பகுதிக்கு தோட்டங்களுக்குச் சென்றனர். அவ்வாறு தங்கியவர்களுக்கு தேவையான சிறு வசதிகளை செய்து கொடுக்கும் நோக்கில் அமைந்த தவிப்போர் மட்மாக பரம குரு சுவாமிகள் மடம் மந்தன்டாவளையில் அமைந்திருந்ததாக அறியப்படுகின்றது. அம் மடத்தின் சிதைந்த தோற்றத்தை இன்றும் காணமுடிகின்றது. இம் மடம் பிற்பட்ட காலத்தது என கருத்துமுண்டு. மாத்தளையில் தற்காலிகமாக காலாற கலைபொழிய தங்கியவர்களை போலவே சிலர் நிரந்தரமாகவே நிலைக் கொள்ள விழையவே மாத்தளையில் தமிழ் மக்களின் குடியிருப்பு தோன்றிற்று. அதனை தழுவிய வளர்ச்சிக் கோலங்களுக்கேற்ப கிராம ஆக்கமும், நகராக்கமும் தோட்டக் குடியிருப்புக்களும் தோன்றலாயின. இம் மக்களை தாம் கொண்டு வந்த பாரம்பரிய கலையம்சங்களையும், தமது அறிவு முது சங்கங்களையும் பேணும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதிலிருந்தே மொழிக்கான பணி தொடங்கலாயிற்று. மொழிக்கு வளர்ச்சேர்க்கும் முயற்சிகள் பழைமொய்ந்த போதும் இந்த 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் வரையில் நிரிபிக்கக் கூடிய வகையிலான சான்றுகள் பெறப்பட முடியாதிருப்பது இவ்வாய்வு முயற்சியின் போது சந்தித்த வேதனை சார்ந்த அனுபவமாகும். தமிழர் வரலாற்றில் சந்தித்த அவ்வப்போதைய அக்கினி பிரவேசங்களின் அனர்த்தங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

மாத்தளை தமிழ் வளர்ச்சி என்ற தலைப்பினில் தமிழ்க் கல்வி, கலைக்கலாசாரம் இலக்கியமும் மொழியும் போன்ற துறைகளை சிந்திப்பது பொருத்தமுடைய தமிழ்க் கல்வியின் தாபகரென போற்றக் கூடிய பெரியார் அமரர் எஸ்.எஸ். கந்தசாமி ஆவார். இவர் ஆண்களுக்கென அமைத்த கல்விக்கூடம் ஏழை தமிழ் மக்களின் மொழிக் கல்விக்கு வித்திட்டது. அக் காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியின் செல்வாக்கு மேலோங்கி இருந்த வேளை நகரின் கண் தமிழ் மாணவர் கல்வியை பெறும் வாய்ப்பு பெரும்பான்மையினர் பாடசாலைகள் அனைத்திலுமிருந்த போதும் ஓரளவு பொருளாதார வசதி படைத்தவர்களுக்கு மட்டுமே அவற்றில் பலன் பெறக்கூடிய நிலை இருந்து வந்தது. இந் நிலமையினை மாற்றியமைத்தவர் கந்தசாமி ஜயா ஆவார். இலங்கைக்கு வருகைத்தந்திருந்த மகாத்மா அடிகளால் 1927ல் கல் நாடப்பட்ட பாக்கிய மகளீர் வித்தியாலயம் திருமதி. பாக்கியம் கந்தசாமியின் பெயரால் பெண்களுக்கென அமைக்கப்பட்டது அப் பாடசாலை சேர்.பொன்.இராமநாதன் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்ட பெருமை கொண்டது. மாத்தளைக்கு மட்டுமன்றி மலையகத்துக்கே உரிய பெண்கள் பாடசாலையாக மினிர்ந்த சிறப்பு அதற்கு என்றும் உண்டு. இவ்விரு பாடசாலைகளும் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணி அளப்பரியது. அவற்றின் ஆசிரியர்களாக சேவையாற்றிய திருவாளர்கள் தில்லையம்பலம், பொன்னம்பலம் வேலாயுதம், பொன்னையா மாஸ்டர் போன்றோர் என்றும் மாத்தளை மக்களால் மறக்கப்பட கூடியவர்கள் அல்லர். டாக்டர் சோமசுந்தரம் மந்தண்டாவளையில் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையை தாபித்தார். அதன் பரிணமித்த உருவமே இன்றைய மாத்தளை இந்து மகாவித்தியாலயமாக மந்தண்டாவளையில் அமைந்துள்ளது. இது கந்தசாமி வித்தியாலயத்தினதும் இணைப்பினால் உருவானது. கல்விப் பணியிலே அமரர். எஸ். அருணாசலம் சிறப்பாக நினைவு கூறாத்தக்கவராவார். வித்தியாலங்களை மகாவித்தியாலங்களாக தரம் உயர்த்துவதில் அன்னாரது முயற்சி பாராட்டுக்குரியதாகும்.

மொழி இலக்கிய வளர்ச்சியினைப் பற்றி நோக்குதல் அடுத்து பொருந்துமெனக் கருதுகிறேன். இலக்கிய முயற்சியினை இயல், இசை, நாடகம் என வகைப்படுத்தி நோக்கலாம். ஆயின் படைப்பாளர்களாக இணங்காணக்கூடிய சிலர் இத் துறைகள் மூன்றையும் நாட்டத்தோடு வளர்க்க முற்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது எனினும் சிலர் தமக்கே உரித்தான துறையில் போற்றத்தக்களவு பங்களிப்பினை செய்துள்ளமை மாத்தளைக்கு பெருமை சேர்க்கின்றது.

ஆய்வுக்கு எட்டிய மட்டில் மாத்தளை தமிழ் வளர்ச்சி வரலாற்றின் தொடக்க 1922 ஆண்டளவில் செழுமையற ஆரம்பித்திருக்கலாம் எனக் கொள்ள முடிகின்றது. இதற்கு சற்று முன்னதாக, 1916ம் ஆண்டளவில் மாத்தளையின் வடக்கே கோட்கொட எனும் ஊரில் வதிந்த இல்லாமிய பெரியார் செய்கு சுலைமானுல் காதிர் அவர்களின் ஆக்கங்கள் சில அச்சேறியுள்ளமை அறியப்படுகிறது. சமகாலத்தில் வாழ்ந்துள்ள சிவத் தொண்டர் முருகேகூபிள்ளை அவர்களால் மாத்தளை (பண்கமம்) அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாள் பேரில் பாடப்பெற்று, 1922ல் வெளியிடப்பட்டுள்ள நூல் பாரம்பரிய பிரபந்த இலக்கிய வகைக்கு சற்றேனும் இலக்கணம் வழுவாத தரமிக்கதாக அமைந்திருப்பது சிறப்புக்கு ஏதுவாகும். பதிகம், அந்தாதி, ஊஞ்சல் பாட்டு என பிரபந்த இலக்கிய வகைகளின் சிறப்பான உள்ளடக்கமாக அந்நால் விளங்குவது அவரின் படைப்பாற்றலை வியக்கச் செய்கிறது. சமயச் சாயலும் அதனுள் வேருள்ளிக் காணப்படுவதால் பண்டைய இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்புகளை நினைவுட்டி தரத்தில் அவற்றோடு சீர்தூக்கி நோக்கக்கூடிய வகையில் முதன்மை பெறுகின்றது. கிடைத்ததற்கு அரிதான அப் படைப்பினை தேடிப் பெற்று அழிவில் நின்று காத்து அனைவரும் சுவைத்து மகிழும் வகையிலே குறிஞ்சி வெளியீடாக வெளியிடுவதற்கு பல்துறை இலக்கிய கர்தாவான மாத்தளை கார்த்திகேச அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி இதம் தருகின்றது.

முருகேச பிள்ளை அவர்களின் ஆக்கத்திற்கு பின்னர் 1931ல் மாத்தளை உடுப்பீலி ஸ்ரீ சச்சிதானந்த பேரின்ப மாதவர் சங்கம், உடுப்பீலி செந்தமிழ்ச் சங்கம் முதலான அமைப்புக்களுக்கு உபன்னியா சகராக இருந்த திரு.எஸ்.எஸ். சிவனாண்டி என்ற பெரியாரின் பெயர் முதன்மை பெறுகின்றது.

இவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ள “பஞ்ச மகா பாதக விளக்க வினாவிடை” என்ற 112பக்கங்களை கொண்ட படைப்பினையே அடுத்து வெளிவந்த நூலாகக் கருத முடிகின்றது. இந் நூல் முழுமையும் சமய சார்பானதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் இந் நூலின் மொழிநடை

கடவுள் வணக்கம் போன்ற அம்சங்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரை நினைவுக்கு கொண்டு வருவதாக உள்ளது.

இந் நாலுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டதாக திரு.சிவனாண்டியின் மைந்தர் திரு.எஸ்.சிவனேஸ் அவர்களால் “புதுமைக்குரல்” என்ற ஒரு பத்திரிகையும் வெளியிடப்பட்டுள்ளதாக அறியக் கிடைக்கின்றது. இவர் ஒரு மும்மொழி அறிஞர். 1960ம் ஆண்டளவில் இவரால் “இயற்கைமுறைக் கருத்தடை” என்ற சிறு நாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1950 காலப்பகுதி மாத்தளை தமிழ்ப்பணியின் ஒரு மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டால் தவறாகாது எனக் கருதுகிறேன். 1940களில் இந்தியத் தேசிய காங்கிரஸின் தாக்கங்கள் இலங்கையிலும் பிரதிபலித்து மாத்தளையிலும் பரவியது போன்றே இக் காலகட்டத்தில் இந்தியத் திராவிட முன்னேற்ற களக்கத்தின் கவர்ச்சி மிகு மொழி வளத்தின் தாக்கம் முத்தமிழ் துறைகளிலும் பாரிய பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளமை தெளிவாக அவதானிக்கப்பட கூடியதாக உள்ளது. தென்னிந்திய படைப்பாளர்களின் குறிப்பாக அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மு.கருணாநிதி, நாவலர், நெடுஞ்செழியன், டாக்டர். மு. வரதராசன் போன்றோரின் ஆக்கங்களில் மட்டுமன்றி ஆதாரமான சுவைமிகுந்த மொழிநடையிலும் இளைஞர் சர்க்கப்பட்டு ஆக்கத்திற்கு தூண்டப்பட்டமை மாத்தளையின் தமிழ் வளர்ச்சிப் பாங்கில் 1950ம் ஆண்டுகளின் பின்னர் ஒரு விறுவிறுப்பான போக்கினை ஏற்படுத்தியது எனலாம். பல மொழி, சமய, சமூக சார்பான மன்றங்களின் உருவாக்கம் விரிவடைந்தது. சைவ மகாசபை, வள்ளுவர் மன்றம், இளைஞர் மன்றம், இலக்கிய வட்டம் போன்றவை உதயம் பெற்றன. பாடசாலைகளினதும் சமய நிறுவனங்களினதும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பு அதிகரித்தது. மொழி ஆர்வளர்களினதும் வாசகர்களினதும் எண்ணிக்கை விரிவு பெற்றது. தென்னிந்திய பிரபலங்கள் வரவழைக்கப்பட்டு மன்ற நிகழ்வுகள் உயிருட்பப்பட்டமை இக் காலப்பகுதியைத் தொடர்ந்து புதுமை பொலிவைப் பெற்றது.

1952ம் ஆண்டு பாக்கியம் பெண்கள் வித்தியாலயத்தில் மிக காத்திரமான தமிழ் விழா ஒன்று நடைப்பெற்றிருந்தது. இவ்விழாவில் தெ.பொ.மீனாட்சி கந்தரம், அ.ச.ஞானசம்மந்தர், நாடோடி போன்ற அறிஞர்கள் பங்குபற்றி பெருமை சேர்த்துள்ளார்கள். விழாவை பிரபல எழுத்தாளர் கே.கணேஸ் ஏற்பாடு செய்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. 1954ம் ஆண்டில் அக்காலத்தில் அபிமான நகைச்சுவை நட்சத்திரமாக தமிழ் நாட்டில் பிரபலம் பெற்றிருந்த என்.எஸ்.கிருஸ்னன், மதுரம் ஜோடியின் “இழந்த காதல்” என்னும் மேடை நாடகம் பாக்கியம் தேசிய வித்தியாலய அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டு இரசிகப்பெருமக்களின் குதுாகல வரவேற்பை பெற்றது.

1958ம் ஆண்டளவில் எஸ்.பொன்னுத்துரை, பி.மொஹிதன் ஆகியோர் இணைந்து உரிமைக்குரல், தாரகை எனும் பத்திரிகைகளை நடத்தியுள்ளமை தமிழ் வளர்ச்சியில் தமிழர், இஸ்லாமியர்களின் இணைவான பங்களிப்புக்கு ஆதாரமாகக் காணப்படுகிறது. அன்று தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரஜாவரிமை, திருமணப்பதிவு, பிறப்பு, இறப்பு பதிவுகள் சான்றிதழ்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் இடர்பாடுகள் போன்ற பல்வேறு சமகால சமூகப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு தொழிற்சங்கங்களோடு இணைந்து உணர்வு பூர்வமான பல ஆக்கங்களை தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுள்ளமை மதார்சாயிபு அவர்களின் பங்களிப்பாக இணங்காணப்படுகின்றது.

தமிழ் நாடகத்துறை மாத்தளையில் ஒரு மகத்தான இடத்தை அறுபதாம் ஆண்டுகளில் பற்றிக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1950ம் ஆண்டுக்கு முன்னரே மாத்தளை ஸ்டார் படமாளிகையில் நாடக விழா ஒன்று நடத்தப்பட்டுள்ளமை அறியப்பட்ட போதும் ஈழத் தமிழ் நாடகத் துறையில் வலுவான தாக்கம் 1960ம் ஆண்டுகளின் பின்னரே அவதானிக்கப்படுகிறது. ஹட்டன் நகரில் நடைப்பெற்ற தேசிய கலைவிழாவில் கவிஞர் சொக்க நாதனின் “சிவகரிச்செல்வி” கவிதா நாடகம் முதலிடத்தை பெற்றுக்கொண்டது. பொன்னுத்துரை, சத்தியசீலன் போன்றோரின் நடிப்புத்திறன் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து நாடகத்துறையிலே மாத்தளை கல்விக் கல்லூரிகளின் தீவிரமான ஈடுபாட்டை அவதானிக்க முடிகின்றது. புனித தோழையர் கல்லூரியின் ஆசிரியர் ராஜரட்னம் அவர்களின் படைப்பாக அவரின் நெறியாள்கையில் மேடையேறிய வெற்றி நாடகம் “அன்பின் வெற்றி” இது மலையகத்தின் பல மேடைகளில் வெற்றி நடைபோட்டது. இந்த நாடகத்தின் பிரதான கதாபாத்திரத்தை அவரே ஏற்றிருந்ததுடன் சக ஆசிரியர்களான ஞானசம்மந்தர், கணேசன், அருணாசலம் போன்றோருடன் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் சிலரும்

இடம் பெற்றிருந்தனர். மாத்தளை கார்த்திகேசு அவர்களும் இந் நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்து இரசிகர்களின் வெகுவான பாராட்டை பெற்றமை குறிப்பிட்தத்தக்கது. ராஜுரட்னம் அவர்களின் “இதுதான் முடிவு” என்ற அடுத்த நாடகம் 1966ம் ஆண்டு மேடை கண்டது. மேற்கூறப்பட்ட நடிகர்களுடன் கணபதிப்பிள்ளை, கிதுறுமொஹினி என்போருடன் நானும் நடிக்கும் வாய்ப்பை பெற்றேன். முன்னதை போன்றே இந்த நாடகமும் பல வெற்றி மேடைகளை கண்டது. இக் காலப்பகுதிகளில் மாத்தளை கிருஸ்தவ கல்லூரியின் உதவி அதிபராக இருந்த செல்லதுரை அவர்கள் “நலமே புரியின் நலமே விளையும்” என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றியுள்ளார்.

இக் காலகட்டத்தில் பாடசாலைகளின் மட்டத்திலும் நாடத்துறை நயமான பங்களிப்பை பெற்றுள்ளமை சிறப்பாக அவதானிக்கப்படுகிறது. பலாபத்வெல் த.வி. அதிபர் பி. லோகநாதன் திரு.எஸ் இராமநாதன் இறத்தோட்டை தம்பதி ஆசிரியர்கள் போன்றோர் இத் துறையில் பாரிய பங்களிப்பு செய்துள்ளார். விஜயாக்கல்லூரியின் குழந்தைவேலு, முத்துலெச்சுமி தம்பதிகள் தமது இல்லத்தையே அரங்கமாக்கி கலைக்கூடமாய் பல கலைஞர்களை உருவாக்குவதில் தமிழை அர்பணித்து கொண்டமை குறிப்பிட்தத்தக்கதாகும். நவராத்திரி காலம் அன்று பாடசாலைகளில் பெரும் கலைவிழாக்காலமாகவும், நாடகவிழாக்காலமுமாகவே மினிரத் தொடங்கியமை சிறப்பாகும்.

இவ்வாறாக வீறுபெற்ற மாத்தளை நாடகத் துறையின் சிறந்த வழித்தோன்றலாக பரிணமித்த படைப்பாளர்களுள் கார்த்திகேசு, கோவிந்தராஜன் ஆகிய இருவரும் தேசிய அந்தஸ்த்தினை பெற்றவர்களாக பெயர்ப்பித்தார்கள். அகில இலங்கை நாடகத்துறையின் முன்னணிப் படைப்பாளராக மாத்தளை கார்த்திகேசு மதிக்கப்படுகிறார். இருபத்தைந்துக்கும் மேலான நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றியுள்ளார். சிறந்த குணச்சித்திரி நடிகராக நடித்து தேசிய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். பல மேடைகளை சிறப்பித்த “காலங்கள் அழுவதில்லை” எனும் இவரது படைப்பு யாழ்ந்துகிறில் நடைப்பெற்ற நான்காம் உலகத் தமிழ் மாகாநாட்டிலும் மேடையேற்றப்பட்டு வெகுவான பாராட்டை பெற்றது. மலையகத்தின் முதலாவது தொலைக்காட்சி நாடகம் எனும் பெருமைக்குரிய “காலங்கள்” மற்றும் “குடும்பம் ஒரு கலைக்கதம்பம்” என்பன இவரது தொலைக்காட்சி நாடகப்பதிப்புக்களாகும். சிறந்த திரைக்கதை வசன கர்த்தாவுக்கான தேசிய திரைப்பட சூட்டுத்தாபனத்தின் விருதினை பெற்றவர். “அவள் ஒரு ஜீவந்தி” இவரின் திரைக்கதை வசனத்தில் எழுதப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட ஈழத்து திரைப்படமாகும். 1993ல் வெளிவந்த “வழி பிறந்தது” எனும் இவரது நாவல் இவரை ஒரு சிறந்த நாவலாசிரியர் என்பதையும் இணைக்காட்டி கொளரவப்படுத்தும் முகமாக 1995 ஜூன் மல்லிகை அட்டைப்படம் போட்டு பெருமை செய்தது.

கோவிந்த ராஜனின் “மலையோரம் வீசும் காற்று” “புதுக்குடும்பம்” “மாப்பிள்ளை வந்தார்” “அரும்பு” போன்ற நாடகங்கள் ரூவாஹினி தொலைக்காட்சி இரசிகர்களின் வரவேற்பை பெற்ற நாடகங்களாகும், “தோட்டத்து ராஜாக்கள்” எனும் படைப்பக்காக 1994ல் இந்து கலாசார தினைக்களத்தின் நாடகத்துறையில் பங்களிப்புச் செய்துள்ள படைப்பாளர்களுள் ராஜ் சிவா என்னும் எஸ் சிவலிங்களம் அவர்களும் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். “யாருக்கு யார் சொந்தம்” “ராதையின் நெஞ்சுமே” என்பன இவரின் தரமான படைப்புக்களாகும். தனது கலைவாணி நாடகமன்றத்தின் ஊடாக பல இடங்களில் நாடகங்கள் மேடையேற்றி இரசிகர்களின் சிறந்த சிறந்த வரவேற்பை பெற்றுள்ளார். இவரது கவிதைகள், கட்டுரை ஆக்கங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. “மோகம் முப்பது நாள்” நாடக படைப்பாளர் கே. ஜெயகுமாரும் இத் துறையின் பங்காலனாகவும் காணப்படுகிறார். ரைதலாவல அஸீஸ் அவர்களும் இத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்காளராக அறியப்படுகிறார்.

1966ம் அண்டளவிலே “சாந்தி” என்ற பெயரில் ஒரு மாத இதழ் வெளிவந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் திரு. மலர்ச்செல்வன் மலைவேள் குறிஞ்சிக் கோன், மகரம், என்ற பல புனைப்பெயர்களில் எழுதி வந்துள்ளார்.

திரு.மலர்ச்செல்வன் அவர்கள் ஓர் ஆங்கில ஆசிரியர். இவர் பல மொழிப்பெயர்ப்புக்கள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் ஆகியவற்றை பிரபல பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்துள்ளதாக அறிகின்றோம். இந்த காலப்பகுதியிலே தான் பிரபல கட்டுரை

மொழிபெயர்ப்பாசிரியரான மாத்தளை அருணேசரின் “ஒன்பது மணி” எனும் நூல் தமிழக அழக நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இதே காலப்பகுதியில் தான் மற்றுமோர் கலைஞிலக்கிய மாத இதழாக மாத்தளை சோழவை ஆசிரியராக கொண்டு “நவரசம்” எனும் இதழ் வெளியிடப்பட்டது. மாத்தளை சோழவை ஆசிரியராக கொண்டு “நவரசம்” எனும் இதழ் வெளியிடப்பட்டது. மாத்தளை சோழ இப் பத்திரிகை வெளியீட்டினை தொடர்ந்து, நாட்டின் பிரபல பத்திரிகைகளில் சிறுகதைகள் பலவற்றை எழுதி புகழ்பெற்றார்.

இக் காலப்பகுதியில் தான் மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றம் என்னும் பெயரில் ஓர் அமைப்பு உருவானது. அம் மன்றத்தின் முதல் முயற்சியாக திருக்குறள் மாநாடு ஒன்று நடாத்தப்பட்டு அதில் கருத்தரங்கம் கவியரங்கம் என்பவற்றோடு “கதையரங்கம்” ஒன்றும் இடம் பெற்றது. அதில் என்.எஸ்.எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப் செ.கதிர்காமநாதன் உட்பட சில சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தமது கதைகளை அரங்கேற்றியது சிறப்பம்சமாக இருந்தது. முக்கவிஞர்கள் வெளியீடு என்ற பெயரில் கவிஞர்கள் ஈழவானன் நாவலியூர் நா.சொக்கநாதன், வி.கந்தவனம் ஆகிய மூன்று கவிஞர்களின் கவிதை ஆக்கங்களை கொண்ட “சிட்டுக்குருவி” என்ற கவிதை நூலும், கவிஞர் நவாலியூர் நா. சொக்கநாதனின் “மாத்தளை ஸ் முத்துமாரியம்மன் குறவுக்சி” எனும் பெயரிலான கவிதை நூலும் வெளியாயின.

பின்னர் 1970ம் ஆண்டுகளில் மாத்தளை சோழவின் முயற்சியால் வடிவேலன், மலரன்பன், சோழ ஆகியோரின் சிறுகதைகள் அடங்கிய தோட்டக் காட்டிலே தொகுதியொன்று வெளியிடப்பட்டது. மலரன்பன், சோழ ஆகிய இருவரும் சாகித்திய பரிசு பெற்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

என்பதுகளில் சௌதா பிரசரமாக மலரன்பனின் “கோடிச் சோலை” எனும் சிறுகதை தொகுப்பு வெளிவந்தது. திரு. மாத்தளை கார்த்திகேசவின் “வழி பிறந்தது” எனும் நாவல், பிரபல எழுத்தாளனும் கவிஞருமான டி.லு. கோமஸ் அவர்களின் “அங்கமெல்லாம் நெறைஞ்ச மச்சான்” நாவல் போன்றவை தொண்ணாறுகளின் ஆரம்பத்தில் வெளியாயின. மிகச் சமீப காலத்தில் திரு.எஸ். இராமநாதனின் தோட்டத் தொழிலாளரும் லங்கா சமசமாஜ கட்சியும் என்ற நூலும் வெளிவந்துள்ளன.

பத்திரிகை நூல் வெளியீடு என்னும் முயற்சிகளுக்குப் புறம்பாக இரு விடயங்களைக் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால்.

ஒன்று:- சமய, கலை, கலாசார விழாக்கள் மூலம் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பு செய்தது.

இரண்டு:- பத்திரிகைகளில் தமது எழுத்தோலியங்களை வெளியிடச் செய்து அதன் மூலம் தமிழ் மொழிக்கு சேவையாற்றியோர் என இரு பரந்த தலைப்புக்களில் ஆராய முடியும்.

ஆறுபதாம் ஆண்டுகால ஆரம்பத்தில் மாத்தளை திரு.கார்த்திகேசவின் முயற்சியால் மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றம் மிகப் பரந்தளவிலான திருக்குறள் மகாநாட்டினை மிக வெற்றிகரமாக நடாத்தியது. அவ் விழாவின் முக்கிய பேச்சாளராக தமிழ் நாட்டை சேர்ந்த திரு.சிவகுமாரன் என்னும் அறிஞர் கலந்து கொண்டதாக அறிகிறோம்.

1969ம் ஆண்டில் மாத்தளை இளைஞர் மன்றம் மிக விரிவான முறையில் தமிழ் விழா ஒன்றை நடாத்தியது. இவ் விழாவில் தமிழகத்து அறிஞர்களான சிறுகதை சாம்ராட் கு.அழகிரிசாமி பேராச்சியர் சுந்தரராஜன், மகாகவி பாரதியின் பேத்தி திருமதி விஜயபாரதி ஆகியோர் உட்பட மூத்தின் பிரபல இலக்கிய கர்த்தாக்களான எஸ்.பொன்னுதுரையுடன் பல அறிஞர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

1972ம் ஆண்டில் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கீழ் இயங்கிய மலையகத் தொழிற் சங்கத்தின் முயற்சியால் மலையக இலக்கிய விழாவொன்று மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி உட்பட ஈழத்தின் பிரபல தமிழ் அறிஞர்கள் பலரும் கலந்து கொண்ட இவ் விழாவில் மலையகத்தின் பிரபல கவிஞரான திரு.சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்து பிரபல இலக்கிய வாதியான திரு.டொமினிக்ஜீவா அவர்களால் பொன்னாடை போர்திக் கெளரவிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி முக்கியமானதாக குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

கவிஞர் பூபாலன் (இவரின் கவிதையொன்று கண்டியில் கவிஞர் ஈழகுமாரியால் வெளியிடப்பட்ட “குறிஞ்சிப் பூ” தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது) பத்திரிகைகளில் கவிதைகள் எழுதியதோடு, கவியரங்கங்களிலும் பங்குபற்றி பாராட்டு பெற்றுள்ளார். பண்ணாமத்து கவிராயர் சொந்தமாகவும், மொழிப்பெயர்ப்பாகவும் ஏராளமான கவிதைகளை படைத்துள்ளார். இவரை இந்துகலாசார அமைச்ச பாராட்டி கெளரவித்துள்ளது. கொழும்பிலிருந்து வெளியாகிய “இன்ஸான்” பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். மாத்தளை கமாலின் புதுக்கவிதைகள் பல பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. செல்வி சு. விஜயமலர் வாணொலி ஆக்கங்களில் சிறப்பாக போற்றக் கூடியவராவார். மாத்தளை வடிவேலனின் சிறுகதைகள் பல பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. பல சிறுகதை போட்டிகளில் இவருடைய சிறுகதைகள் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் பல நூல்களையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். எனினும் அவரது மலையக பாராம்பரிய கலைகள் என்ற நூல் காத்திரமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாத்தளை எஸ்.பொன்னுதுரை, மலைமுரசு, சாரல் போன்ற இதழ்களில் சில சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். மாத்தளை ரோகினியும் சமீபகாலமாக எழுதி வருகிறார். அவர் எழுதிய “உரிமைப்போராட்டத்தின் உயிர் நீத்த தியாகிகள்” “இதயத்தில் மலர்ந்த இரு மலர்கள்” என்ற நூல்கள் குறிஞ்சி வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளன.

மாத்தளை அருணேசர், வை.மஹேந்திர, எஸ். இராமநாதன், யு.யு.ஆ. புவாஜி போன்றோர் பிரபல பத்திரிகையில் கட்டுரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். மாத்தளை அருணேசரின் மொழிபெயர்ப்பு கட்டுரைகள் பல தமிழகத்து மஞ்சரியிலும், கலைக்கத்திரியிலும் வெளியானது.

கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை ஆக்கம் என பல்வேறு இலக்கிய துறைகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்தி கொண்டு தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் பங்குதாரர்களாக மாத்தளையின் பல பாகங்களிலும் ஆங்காங்கே பலர் விரவியிருக்கின்றமை மாத்தளையின் தனிச் சிறப்பாகும். தமிழர், இல்லாமியர் இருபாலாருமே இவர்களுள் அடங்கப் பெறுவர். இவர்கள் அனைவரையுமே இனங்களுடு குறிப்பிடுவது சற்று சிரமம் சார் பணியாகும் என்பதை அறிவோர் அறிவர். ஆதலின் விரவஞ்சி மேலும் ஒரு சிலரை மட்டும் தொட்டுக் காட்ட முயல்கிறேன். தனது ஈடுபாட்டுடன் கூடிய தொழில் சார்ந்த பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுள்ள கலாநிதி மகேந்திர ராஜாவின் “கண்ணீர் துளிகள்” எனும் கவிதைத் தொகுதியில் 1995ல் வெளியானது. அவரின் மரபுக் கவிதைப் படைப்பாற்றலை அது வியக்கச் செய்தது. சிறுகதை, கவிதைத் துறைகளில் திருமதி. பாலரஞ்சனியின் பங்களிப்பு சிறப்பாக காணப்படுகிறது. இவரது ஆக்கங்கள் வெளிநாட்டுத் தமிழ் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சஜீதரன் சிறந்த கவிதைப்படைப்பாளராக மினிரக் கூடிய வாய்ப்புடையவர் என்பதை அவரது கண்ணிக் கவிதைகள் காட்டி நின்றன. ஆனால் முயற்சியை தொடராது விட்டமை துரதிஸ்டமே, வாண்மை பெறக்கூடிய நல்ல கவிஞர்களாக தமிழ்செல்வம், பவாணி, கோகிலா, முரளிதருந், பாலா போன்றோர். பரினமிக்கும் வேளை சிறுகதை துறையில் ஆறுமுகம், ஆனந்தி, விஜயா போன்றோர் ஈடுபாடு காட்டி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் கட்டுரையில் சில வேளை காத்திரமான இலக்கியப் பங்களிப்பின் மூலம் தம்மை வெளிக்காட்டி கொள்ளாதோரின் பெயர்கள். அவர்களை இனங்களுடு கொள்ள முடியாதவாறு பிரபலமாக இல்லாத காரணத்தினால் இங்கு விடுபட்டு போயிருக்கலாம். எனினும் இவர்களின் பணியும் கூட தமிழின் வளத்துக்கு தமது பங்களிப்பை அளிக்கவே செய்யும்!

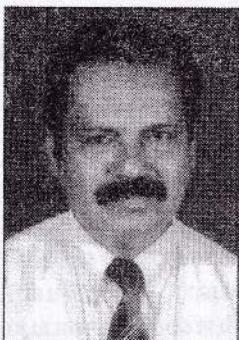
இத் தலைப்பின் பரப்பு ஆய்வுக்கு மிக நீண்டதென்பதாலும் படைப்பாளர்களின் ஆக்கங்கள் தொடர்பாகவும் அவர் தம் வாழ்க்கைச் சிறப்பு படைப்புச் சிறப்புகள் பற்றியும் முழுமையாக சிந்திக்க வாய்ப்பு போதாமல் இருப்பதாலும் கிடைத்த தகவல்கள் முழுமையானவை என திருப்தி கொள்ள

என்னால் முடியவில்லை. எனினும் ஆய்வு முயற்சி தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதால் முயற்சியினை முழுமைப்படுத்த வாய்ப்பு கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

மாத்தளை தமிழ் வளர்ச்சிப் பாதையிலே இலக்கிய வட்டம், சைவமகாசபை, இளைஞர் மன்றம், விபுலானந்த கலா மன்றம், கலைவாணி நாடக மன்றம், கல்லூரிகளின் கலை இலக்கிய மன்றங்கள் போன்ற அமைப்புகளுடன் மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானத்தின் பங்களிப்பும் மிகக் காத்திரமானதாக காணப்படுவது போற்றுதற்குரியதாகும். தேவஸ்தான அறங்காவலர் சபையின் முன்னைய தலைவர் அமர்க.கலாநிதி.டி. மாரிமுத்து செட்டியார் அறங்காவலர் சபையோடு இணைந்து காட்டிய தமிழ் மொழி ஆர்வம் என்றும் பாராட்டுக்குரியதாகும். தற்போதைய சபையும் தலைவரும் அப்பாரம்பரியத்தில் சற்றும் வழுவாத முழுமையான ஆர்வம் கொண்டுள்ளமை தமிழ் உள்ளங்களில் மகிழ்ச்சி ஒழுகசெய்கின்றது. தமிழ் மொழி வளர்ச்சிப்பணி மத பாகுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு அனைவரையும் இணைத்துச் செல்லும் அரும் பணியாகக் காணப்படுவது மாத்தளையின் தனிச் சிறப்பாகும்.

துரைவி எனும் பதிப்பகத்தின் தாபகராக பல நூல்களை அச்சேற்றி இலக்கியத்துறைக்கு தனிமனிதராக அரும்பணியாற்றியவர் ராணி முதலாளி என செல்லமாக அழைக்கப்படும் துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள். இவர் ஒரு இலக்கிய ஆர்வளராக படைப்பாளிகளுக்கு காட்டியுள்ள ஊக்கத்தை வியக்க முடிகிறது. தேசிய மட்ட சிறுக்கதைப் போட்டி நிகழ்வொன்றினை ஏற்பாடு செய்து பரிசு தொகையாக ரூபா ஒருலட்சத்து ஓராயிரம் வழங்கினார் என்றால் அவரது இலக்கிய ஆர்வம் தான் எத்தகையது.

மத்திய அரசின் இந்து கலாசார தமிழ் மொழி இராஜாங்க அமைச்சராக கெளரவ பி.பி. தேவராஜ் அவர்கள் பதவி வகித்த காலத்தில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு சற்று புத்துயிர் ஊட்டப்பட்டது. மத்திய மாகாணத்தின் தமிழ் கலவி, இந்து கலாசார அமைச்சர் கெளரவ எஸ். இராதாகிருஸ்ணன் அவர்கள் தமது பதவிக்காலங்களில் தமிழ் சாகித்ய விழா மாத்தளையில் நடாத்தப்படுவதற்கான இரண்டு சந்தர்ப்பங்களை ஆக்கிக் கொடுத்துள்ளமை நன்றியுடன் பாராட்டுக்குரியதாகும். அந்த வகையில் மாத்தளை மாநகர சபை உறுப்பினர் திரு.முத்துசாமி சிவஞானம் அவர்களின் பங்களிப்பு தமிழ் வளர்ச்சியிற் போன்றே இவ் ஏற்பாடுகளிலும் காத்திரமானது என்பது மறுக்கமுடியாதாகும். தமிழ் மொழி வளர்ச்சி போக்கில் இன்னும் பற்பல காத்திரமான ஆக்கங்களை வழங்கி தமிழ் அன்னையின் நலம் காக்கும் படைப்பாளர்கள் பலர் நித்தம் தோன்றி நற்பணியாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை என்றும் வலுவானதாகட்டும்.

சமுக்கின் ஸுரம்ப காலத் தமிழ் நாவல்களின் முக்கிய பண்புகளும் அவற்றை நிர்ணயித்த காரணிகளும்

N. அருளானந்தம்
கல்விப்பணிப்பாளர், வலயம் - மாத்தளை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் நிலவுடைமைச் சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட சீர் குலைவுகள் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் தோற்றம், பிரித்தானியர் அறிமுகப்படுத்திய ஆங்கிலக்கல்வி, மேலைநாட்டு இலக்கியப் பரிச்சயம் முதலியலை தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படக் காரணிகளையின. நாவல், சிறுகதை முதலியன் நவீன இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றம் இவற்றுள் ஒன்றாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற நாவலிலக்கியம் இன்று பல்வேறு வளர்ச்சிப்போக்குகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் அந்நிய ஆதிக்கம் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பலவாகும். அத்தாக்கங்கள் சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்தியது மாத்திரமின்றி சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியத்தின் கருவிலும் இலக்கிய வடிவத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. மக்களின் வாழ்வியல் முறை அந்நியரின் ஆதிக்கத்தினால் மாற்றமுறத் தொடங்கின. இதன் காரணமாக இதுவரை இருந்து வந்த கலை கலாசாரத்திலும் பெரும் மாற்றம் ஏற்படலாயின. இதனால் இலக்கியக் கரு கடவுள், காதல், அன்பு, பாசம், போர் என்பவற்றைக் கொண்டிருப்பதிலிருந்து மாற்றங்களுக்கு உட்படலாயிற்று. தனிமனிதன் பற்றியும், சமுதாயப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் இலக்கியக் கருக்கள் அமையலாயிற்று. இதன் உச்சமாக பாரதி பாடிய பாடலைனரின் பின்வரும் அடியினைக் குறிப்பிடலாம்.

“தனியொருவனுக்கு உணவில்லையென் ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்பதாகும் அப்பாடலடி. இலக்கிய வடிவத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்படலாயிற்று. காவிய வடிவில் ஒரு முழு அம்சத்தை வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பாடி வந்தவர்கள் அதே அம்சத்தை உரை நடை வடிவில் எழுதத் தொடங்கிய போது ஆங்கிலேயரின் இலக்கிய வடிவமான நாவல் என்ற வடிவத்தைக் கையாளத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறு 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் நாவலிலக்கியம் தோன்றலாயிற்று. 1815 இல் இலங்கை முழுவதும் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. 1833 இலிருந்து அரசியல் துறையில் படிப்படியாக சில சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்டன. இதனால் ஈழத்தவரும் அரசியலில் பங்கு பெறும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இத்தகைய ஒரு வாய்ப்பே ஈழத்தவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வி அறிவைப் பெறவும் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றதனால் அரசு உத்தியோகம் பார்க்கத் தொடங்கியமையால் ஒரு நடுத்தர வர்க்கம் தோன்றவும் வழி வகுத்தது. பிரித்தானியர் தமது ஆட்சியின் இலகுவுக்கும் தமது சமயத்தினைப் பரப்புவதற்காகவும் ஆங்கிலக் கல்வியை சுதேசிகள் பெறுவதற்கு வழிவகைகளை ஏற்படுத்தினர். சேர்ச்சிமிடென், வெஸ்லிமிடென் போன்ற மிடென்கள் மூலம் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரத்துடன் ஆங்கிலக் கல்வியையும் பரப்பினர். தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் ஆங்கிலக் கல்விக் கூடம் நிறுவப்பட்டன. இதனால் பெரும்பாலான மக்கள் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறவாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் அரசு தொழில் பெறவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் உருவாகிய நடுத்தர வர்க்கத்தினரே நாவலிலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கினர். பொதுவாக சகலவிதமான இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஆரம்ப காலத்தில் நடுத்தரவர்க்கத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதைக் காணலாம். தமிழ் மக்களின் வாழ்வு சமயத்துடனும் கோயில்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு

காணப்பட்டன. கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரமும் சில சலுகைகளும் தமிழ் மக்களில் கணிசமானவரை கிறிஸ்தவராக்கின. இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு எதிராக சுதேசிகளாகிய ஆறுமுகநாவலர், அநாகரிக தர்மபால தேரர், சித்திலெவ்வை முதலியோர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பியது. கிறிஸ்தவர்கள் எதனைக் கருவியாகக் கொண்டு தங்கள் சமயத்தைப் பரப்பினார்களோ அதனையே கருவியாகக் கொண்டு சுதேசிகளும் தங்கள் சமயத்தைக் காப்பாற்றப் பாடுபட்டனர். அச்சுப் பிரசரங்கள், சமயச்சார்பான பத்திரிகைகள், கல்விக் கூடங்கள் முதலியவற்றைக் கருவியாகக் கொண்டு கிறிஸ்தவர்கள் தமது சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்தனர். சுதேசிகளும் அதே முயற்சியைக் கையாண்டு தமது சமய உண்மைகளை மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி மதமாற்றத்தை தடுத்து நிறுத்தலாயினர். இத்தகைய சமயப் பிரசரங்கள் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை தொடர்ந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலைச் சித்திரிப்பனவாக ஆரம்பகால நாவல்களின் தோற்றும் காணப்பட்டது. எனவே ஆரம்ப கால நாவல்களின் முக்கிய பண்புகளில் ஒன்றாக சமயச் சார்பையும் குறிப்பிடலாம்.

சமுத்தில் மரபு மரபாக இருந்து வந்த பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடு, சமூக உறவு முறைகளும் மேலை நாட்டுத் தொடர்பு காரணமாகவும் ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தியினால் உருவான மத்தியதர வர்க்கத்தின் காரணமாகப் படிப்படியாக தளர்த்தலாயினர். சுதேச பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை நக்கி மேலே நாட்டு பண்பாட்டு அம்சம் பரவத் தொடங்கிய 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி போன்ற அறிஞர்கள் பலர் சுதேசப் பண்பாட்டினைப் பாதுகாக்க முனைந்தார்கள். இப்பண்பினையும் ஆரம்ப கால ஈழ நாட்டு நாவல்களில் கண்டு கொள்ளலாம்.

இக்காலப்பகுதியில் சமுதாயத்தில் சமயம் கலாசாரப் பண்பு என்பனவே முக்கியம் பெறலாயிற்று. சமுகத்தில் எது முக்கியம் பெறுகிறதோ அதனையே இலக்கிய ஆக்க கரத்தாக்களும் தங்கள் இலக்கியங்களின் பொருளாகக் கொள்வதும் மரபோயாகும். அவ்வகையில் சமுத்து தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் சமய சம்பந்தமாகப் பாடுவது பெரு வழக்காக அமைந்திருந்தது. செய்யுட்கள் மட்டுமேன்றி ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் எழுதிய உரைநடை நால்களும் சமயம் சார்ந்தனவாகவே அமைந்தன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தமிழ் நாவல்கள் தோன்றலாயின. தமிழ் நாட்டைப் போலன்றி சமுத்து தமிழ் நாவல்கள் தோற்றும் சமய அடிப்படையில் அமையலாயிற்று. 1856இல் இருந்து சமுத்தில் நாவல் வடிவம் கையாளப்படத் தொடங்கியது எனலாம்.

1856இல் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட “காவலப்பன் கதை” என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நாவலே இலங்கையின் முதல் நாவல் என்பர். எனினும் சமுத்து ஆரம்ப கால நாவல்களாக இன்று கிடைக்கப் பெறுவனவாக “இன்னாசித் தம்பி” என்பவரால் கிறிஸ்தவப் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட “ஹசன் பாலத்தை” இ.சரவணமுத்து எழுதிய “மோகனாங்கி” என்பன 1895ல் வெளிவந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன.

எனினும் சமுத்தில் முதல் வெளிவந்த நாவலாக சித்திலெவ்வையின் அசம்பேயுடைய கதையை முதல் நாவல் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்.

ஆரம்ப கால நாவல்களின் பண்புகளை நோக்கும் பொழுது சமயச் சார்பானவையே அதன் முக்கிய அம்சமாகக் காணப்படுகிறது. வருணனை நிறைந்தவையாகவும் சமயத்தின் தன்மை, உண்மைத் தன்மை என்பவற்றை எடுத்து விளக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளன. பழமையான காலியப் பண்பிலிருந்து விடுபடாதனவாகக் காணப்படுகின்றன. சரித்திரம் கூறுவது போல் எழுதப்பட்டுள்ளன. நீண்ட வசன நடைகளையும் அலங்காரச் சொற்களையும் கொண்டிருப்பதையும் காணக் கூடியதாகவுள்ளன. இவைகள் ஒரு நீண்ட கதைகளாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. நாவலுக்கான நவீன இலக்கியத்துக்கான பண்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது புலனாகிறது. அதாவது அக்கால - சமகால வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைக் கருவாகக் கொள்ளாமல் இதிகாச அல்லது கற்பனைக் கதைகளையே வசனத்தில் இந்நால்கள் கூற முனைந்துள்ளன எனலாம்.

இவ்வாறான நாவல்கள் ஆரம்ப காலத்தில் ஈழத்தில் தோன்றுவதற்கான காரணிகளை நோக்கும் பொழுது அக்காலச் சூழலே முக்கிய காரணமெனலாம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியிலிருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை சமய அடிப்படையிலான சமுதாய சீர்திருத்த நோக்கமே ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தை நெறிப்படுத்தும் உந்து சக்தியாக திகழ்ந்தது. கிறிஸ்தவ மிஷனரியினருக்கும் நாவலர் மரபு பேணிய சைவர்களுக்குமிடையில் நிலவிய போட்டி நிலை சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் சமயம் சார்பான தீர்வுகளை முன்வைக்கும் இயல்புகளைத் தூண்டி நின்றது. இத்தாண்டுதலின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாகவே நாவல்கள் தோன்றலாயின.

இனி மேற்கூறிய ஈழத்து ஆரம்பகால நாவல்களின் பண்புகள், அக்கால நாவல்களில் காணப்படும் விதத்தினை நோக்குவோம். 1885ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட அஸன்பேயினுடைய கதை ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்டதாயினும் இந்நால் சென்னையிலே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பிஸர் தேசத்து அரசு குமாரனான அஸம்பேயின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளினாடாக இல்லாமிய கலாசாரத்தின் பெருமையை நிலைநாட்ட ஆசிரியர் முனைந்திருக்கிறார் எனலாம்.

அசம்பேயினுடைய கதை வெளிவந்து பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் திருகோணமலை த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை தமிழ்நாட்டில் எழுதிய மோகனாங்கி நாவல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நாவல் தஞ்சை நாயக்கர் வரலாற்றில் இடம் பெறும் ஒரு சிறு சம்பவத்தை கருவாக வைத்து கற்பனை கலந்து எழுதப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. அஸன்பேயினுடைய கதையும், மோகனாங்கியும் சரித்திரம் கூறும் பண்பைக் கொண்டிருப்பதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

�ழத்து மண்ணைக் களமாகக் கொண்ட முதல் நாவல் என்ற சிறப்பு 1905ம் ஆண்டில் வெளிவந்த “வீரசிங்கன்” கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்” நாவலுக்குரியது. இதை எழுதியவர் சி.வெ.சின்னப்பிள்ளையாவார். இவர் ஈழத்து மக்களின் சாதாரண கிராமப் புற வாழ்க்கையையும் பழக்கவழக்கங்களையும் புலப்படுத்தும் வகையில் நாவல் எழுத வேண்டம் என்ற நோக்கம் கொண்டவராகக் காணப்படுகிறார். யாழ்ப்பாணத்து மல்லாகம் கிராமத்தைச் சார்ந்த வீரசிங்கன் என்ற வாலிபனை கதாநாயகனாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நாவலும் நாவலுக்குரிய பண்பு நிறையைப் பெறாத வீர சாகசக் கதையாகவே அமைந்துள்ளது. ஈழத்து சமூகக் களம் இந்நாவலில் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

�ழத்து மக்களது சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்கு முதன்மை நல்கி நடைமுறை வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும் உணர்ச்சி பூர்வமான கதை மாந்தரையும் கொண்டு கதை புனையும் போக்கு 1914ம் ஆண்டிலே “மங்கள நாயகம் தம்மையா” என்ற பெண்மணி எழுதிய “நோறுங்குண்ட இருதயம்” நாவலோடேயே தொடங்குகிறது. இந்நாவல் ஈழத்து ஆரம்பகால நாவல்களின் முக்கிய பண்பான சமயச் சார்பான அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதை வாசிக்கும் பொழுது உணர்க் கூடியதாகவுள்ளது. இந்நாவலாசியர் தமது சமயமான கிறிஸ்தவ பிரசார நோக்கத்தை மையமாக வைத்தே இதனை எழுதியுள்ளார். வாழ்க்கையில் துயரும் தோல்வியும் கண்டவர்க்கு கற்தராகிய தேவரே சரண் என்ற வகையில் கிறிஸ்தவச் சமயப் பிரசாரம் இதில் அமைந்துள்ளது. இவரின் நாவலில் கிறிஸ்தவர்கள் மற்றைய மதத்தில் கைவைப்பதில்லை. மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்கள், துயரங்களில் இருந்து விடுவிப்பதே கிறிஸ்தவ மதத்தின் நோக்கம் என்ற வகையில் நாவல் தொடர்கிறது. அத்தோடு மற்ற மதங்களினைக் கண்டிக்கின்ற தன்மையையும் பண்பாக இந்நாவல் கொண்டிருக்கின்றன.

�ழத்து ஆரம்ப கால நாவல்களில் கிறிஸ்தவப் பிரசார நோக்கும் சைவசமய தற்பாதுகாப்பு நோக்கும் வெகுவாகக் காணப்படுகின்றன. கமலாம்பாள் சரித்திரம், ஞானசம்பந்தம், ஞானாம்பிகை, சிவஞானம், ஞானப்பிரகாசம் முதலான தமிழ் நாட்டு ஆரம்பகால நாவல்களில் சமயக் கருத்துக்கள் காணப்படும் ஈழத்து தமிழ் நாவல்களில் சமய நோக்கு முனைப்பும் பெற்றுள்ளதைப் போன்ற தமிழ் நாட்டு நாவல்களில் சமய நோக்கு முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

கிறிஸ்தவ சமய பிரசார நோக்கில் ஈழத்தின் ஆரம்பகால நாவல்கள் பல தோன்றியுள்ளன. நொறுங்குண்ட இருதயம், பாவ சங்கீர்த்தன இரகசியப்பலி, புனிதசீலி போன்றவை அவற்றுள் அடங்கும். கிறிஸ்தவ மதத்தில் பாவ சங்கீர்த்தனம் செய்யப்படும் முறை விவிலிய நூற் செய்திகள் யேகவின் திருப்பாடுகள் பற்றிய விபரமான வர்ணனைகள் இந்நாவல்களில் விபரமாக இடம் பெறுகிறது.

இவ்வாறு கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்பும் பிரசார ஊடகமாக ஆரம்பகால நாவல்களைப் பயன்படுத்த சைவசமயத்தவரும் தங்கள் சமயப்பிரசாரத்துக்காக நாவலைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். அவ்வகையில் “திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையின்” கோபால் நேசரத்தினம் (1921), காசிநாதன் நேசமர் (1923) போன்றன அவ்வகை. இவை கிறிஸ்தவத்திலிருந்து சைவத்தை மீட்க எழுதப்பட்டவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இந்நாவல்கள் முழுவதும் கிறிஸ்தவத்துக்கும் அவர்களின் முயற்சிக்கும் எதிரான கருத்துக்களையே கொண்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் சைவ சமயத்தில் நிலவிய குறைகளை அகற்றும் நோக்கும் முனைப்புப் பெற்றுள்ளதையும் காணக் கூடியதாய் உள்ளது. நாவலர் யாழ்ப்பாண சமய நிலை பற்றி எழுதிய கருத்துக்களும் இந்நாவல்களில் பரந்து காணப்படுகிறது. சைவசமயத்திலிருந்து உத்தியோகத்துக்காகவும் விசேட சலுகைகளுக்காகவும் மதமாறிய போலிக் கிறிஸ்தவர்களின் செயல்களையும் கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய பலர் சைவர்களாக வீட்டிற்குள் நடந்து கொண்டதையும் இந்நாவல்களில் ஆசிரியர்கள் காட்டியுள்ளனர். கல்விப் பயிலும் வசதியின்மை, வறுமை, உத்தியோகம் முதலிய காரணங்களால் கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறியமை, கணவர், ஒரு சமயம், மனைவி ஒரு சமயம் என்ற நிலையடைய அன்றைய நிலையையும் பாதிரிமார்களின் ஊழல்களைக் கண்டிப்பதும் இந்நாவல்களில் காணப்படுகின்ற பண்புகள் எனலாம். கிறிஸ்தவத்திலிருந்து சைவத்தைப் பாதுகாக்க சைவ அகநிலைத் தத்துவத்தை விளக்கிப் பிரசாரம் செய்யும் நோக்கிலும் மக்களைக் கவர்ந்து ஈர்க்கும் பொருட்டும் நாவல்கள் எழுந்தன. 1925ல் எழுதப்பட்ட இடைக்காட்டின் “சித்த குமாரன்” எனும் நாவல் சமயம் சார்ந்த நாவலாக இருந்தாலும் அது ஒரு தனிப் போக்கு கொண்ட நாவலாக காணப்படுகிறது. இந் நாவல் கிறிஸ்தவ மதத்தை சாடாமல் சைவசமய உண்மையை ஆராயும் நோக்கில் எழுதப்பட்டதாக உள்ளது. ஆணவம், காமம், கன்மம், மாயை, ஜம்புலங்கள், வெராக்கியம், நல்லறிவு போன்றன ஆணவநாதன், கமநாதன், ஆசைத்தாசி, இச்சை வியாதீ, குருசு, பாவம் முதலிய பாதிரிங்களாக உருவாக்கப்பட்டு கதை வளர்த்து செல்லப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஈழத்து ஆரம்ப கால நாவல்கள் சமய நோக்கு முனைப்பு பெற்றமையும் இதற்கு முக்கிய காரணம் அன்றைய குழலே என்பதும் ஊன்றி கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ச.வை. சின்னப்பிள்ளையின் “விஜயசீலம்” எனும் நாவல் 1916ல் வெளி வந்துள்ளது. இது ஈழத்து வரலாற்று பின்னணியைக் கொண்டு விஜயன் இலங்கைக்கு வந்தமை, குவேனியை மணந்தமை ஆகிய இதிகாச கதையை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இவரால் வேறு இரு நாவல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவையாவன “வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மதர்க்க ஜெயம்” (1905) “உதிர்பாசம் அல்லது இரத்தின பவானி” என்பவையாகும். இவை கற்பனை கதைகளே இக் கற்பனைக் கதைகளில் அக் காலத்த தன்மைகள் சில இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாக வீரசிங்கன் கதையில் அதன் கதைத் தலைவன் அநுராதபுரம், திருகோணமலை முதலிய பல இடங்களுக்கு செல்வதாக காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அவ்விடங்களுக்குரிய இயல்பு அங்குள்ள வாழ்க்கை யதார்த்தம் அதற்கும் கதைத்தலைவனின் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள தொடர்பு அக் குறிப்பிட்ட குழலில் பிறக்கம் மனித குணாம்சங்கள் என்பன அந் நாவலில் இடம் பெறவில்லை.

1925ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட “நீலகண்டன்” அல்லது “ஓர் சாதி வேளாளன்” செ.செல்லம்மாளின் “இராசதுரை” தாமோதரம் பிள்ளையின் “காந்தமலர்” அல்லது “கற்பின் மாட்சி முதலியன சாதி, சமயம், கற்பு முதலியன பற்றிய கருத்துக்களை துப்பறியும் மர்மக் கதைப் பாங்கில் வெளிப்படுத்துகின்றன. கே.வி.எஸ்.வாஸ், ஏ.சி.ராசையா, எச்.நல்லைய்யா முதலியோர் நாவல்களிலும் இத்தகைய பண்புகளைக் காணலாம்.

ஸம்து ஆரம்ப கால நாவலாசிரியர்களான மங்கள நாயகம் தம்பையா, செல்லம்மா, இடைக்காடர் முதலியோரின் நாவல்கள் பல சமயக் கருத்துக்களை முனைப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றன. அந் நாவல்கள் நேரடியாகவும் மறை முகமாகவும் சமூக சீர்திருத்த ஆர்வமும் மேலோங்கி நிற்கின்றன.

மேலும் தமிழ் நாட்டு அரம்பகால நாவல்களைப் போல இவற்றிலும் நல்லொழுக்கம். உபதேசம், அறப்போதனைகள் முதலியன ஊடுருவிக் காணப்படுகின்றன. சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை, கற்பின் பெருமை, பெண்களின் அடம்பரப் போக்கைக் கண்டிக்கின்றமை, ஆண்கள் பெண்களை அடக்கி ஆளல், “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்” என்பதன் பொருளுக்கேற்ப கணவன் ஒழுக்கக்கேடானவனானாலும் மனைவி கற்புத் தவறாமல் கணவனுக்கு பாத பூசை செய்தல், எத்தனை இன்னல்கள் நேர்ந்தாலும் பெண்கள் கற்பிலிருந்து வழுவாமை, பழைமக்கும் புதமைக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண்பாட்டில் பழைமையை சிக்கனப் பிடித்தல் தமிழர் சமுதாயத்தில் இறுக்கம் உடைய சாதிப் பாகுபாடு அதன் காரணங்கள் முதலியவற்றைப் பண்பாகக் கொண்டிருப்பதையும் ஸம்தின் ஆரம்பக்கால நாவல்களான “நொறுங்குண்ட இருதயம்” கோபால் நேசரத்தினம் “காசி நாதன் நேசமார்” நீலகண்டன் காந்தமலர் அல்லது கற்பின் மாட்சி என்பவற்றில் காணலாம்.

ஸம்தின் ஆரம்பகால நாவல்களின் முக்கிய பண்புகளிலொன்றாக கதைகளினுடோக நல்வழி உபதேசம் செய்வதே மிகுந்து காணப்படுகிறது எனலாம். இப்பண்பு இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதி வரையும் ஸம்து நாவல்களில் இடம் பெறுவதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள், அனைத்தையும் நாவலாசிரியர்கள் அறக்கண் கொண்டே நோக்கியுள்ளனர்.

ஸம்து ஆரம்ப கால நாவல்களின் பண்பை இரு உட்பிரிவாக நோக்கலாம் என்று இருபதாம் நூற்றாண்டு ஸம்துத தமிழ் இலக்கியம்” எனும் நூலாசிரியர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள்.

1. 1915ஆம் ஆண்டு வரை நீண்டதும் வசன ரூபத்தில் அமைந்தனவுமான கற்பணைக் கதைகளே முதன்மை பெறுகின்றன. அஸன்பெயினுடைய கதை, மோகணாங்கி, உதிரபாசம், விஜயசீலம், வீரசிங்கன் கதை ஆகியவை ஆரம்ப காலத்தில் வெளிவந்தவையாகும். இவற்றை நாவலென அழைப்பதை விட “ரோமான்ஸ்”என கூறுவது பொருத்தமாகும்.
2. 1915ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அதிகளவு சமூக நிலைமைகளை கவனத்தில் கொள்ளும் போக்கு நாவல் உலகில் அரும்பத் தொடங்கிற்று. பாத்திர உருவாக்கம், பாத்திர உரையாடல் ஆகிய வற்றிலோ கதைப் பின்னலிலோ ஆசிரியர்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்தாவிட்டும் அக் காலத்து சமூகநிலைமைகள் சமூகத்தில் நிலைய கருத்தோட்டங்கள் ஆகியவற்றை விறிதளவாவது தமது நாவல்களில் பிரதிபளித்துள்ளனர். வெறும் கதை கூறும் போக்கிலிருந்து விடுபட்டு சமூக உணர்வுடன் நாவல்கள் எழுதப்பட்டமைக்கும் அக் கால சமூக நிலைகட்கும் தொடர்பு இருந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர் இலங்கையில் ஏற்படுத்திய பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை விருத்தி செய்த வர்த்தகம், அறிமுகப்படுத்திய ஆங்கிலக் கல்வி அது சார்ந்த பதவி ஆகியவை நாட்டில் புதிய நிலைமையை தோற்றுவித்தன. பணம் உழைப்பதில் மக்கள் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். அத்துடன் கிருஸ்தவ மிசனரிமாரின் தீவிரமான மதமாற்ற முயற்சிகளும் இடம் பெற்றன. சுருங்கக் கூறின் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பினுள் ஏற்பட்ட சலனங்கள் மக்கள் நடைமுறைகளையும் கருத்துக்களையும் பாதித்தன எனலாம். இக் காலப்பகுதியில் மக்களின் மனோ பாவங்களிலும் நடைமுறைகளிலும் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை கூர்ந்து அவதானித்ததிலிருந்து பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை “ஊநலடமே யேவழையெட சுந்னைநற்” என்ற பத்திரிகையில் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்.

“கவணத்தை ஈர்க்கும் மாறுதல் இப்போது நம் மக்களிடையே ஏற்படத் தொடங்கியுள்ளது. மக்கள் உழைப்பதில் கவனம் செலுத்துவோராகவும் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் சமூகவிழாக்கள், விளையாட்டுக்கள், பொழுது போக்குகள் என்பவற்றைச் சிறுபிள்ளைத்தனமாக கணிக்கின்றனர்.

இப் புதிய நிலமைகளில் காணப்பட்ட மனித ஒழுக்கலாறுகள் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் சிந்தனையைக் கிளறும் விஷயங்களாக அமைந்தன. மக்களிடையே காணப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகள், சீர்கேடுகள் ஆகிவற்றிற்கு பரிகாரம் கூறும் நோக்குடன் அறிவியல் சமய அடிப்படையில் இவர்கள் எழுதினர். மங்கள நாயகம் தம்பையாவின் நொறுங்குண்ட இருதயம், தேம்பாமலர் தமிழிழுத்துப்பிள்ளையின் சுந்தரம் செய்த தந்திரம் ம.வே. திருஞானசம்மந்தப்பிள்ளையின் காசிநாதன், நேசமலர், கோபல நேசரத்தினம், துரை ரத்தினம், நேசமணி, இடைக்காட்டின் நீலகண்டன் அல்லது ஒரு சாதி வேளாளன் ஆகியவை இப்பண்புக்கு உதாரண விளக்கங்களாகும்.

இவற்றை விட சில நாவல்கள் அக்கால யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தில் நிலவிய சீர்கேடுகள் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. சுந்தரன் செய்த தந்திரம், காசிநாதன் நேசமலர், துரை ரத்தினம் நேசமணி, நீல கண்டன் ஆகிய நாவல்களை உதாரணமாகக் காட்டலாம். சாதி காரணமாக மக்களிடையே நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகள், உயர்ந்த சாதியினரிடையே காணப்படும் ஊழல்கள், சீதன வழக்கத்தினால் ஏற்படும் தீமைகள், மதுபானப் பழக்கத்தால் ஏற்படும் கேடு ஆகியவை இவற்றுள் பிரதானம் பெற்றன. மக்கள் நல்லாசாரங்களை கைக்கொள்வதன் மூலம் சமூகத்தில் காணப்படும் இவ்வாறான கொள்கைகளைக் களைந்து விடலாம் என்பது இந்நாவலாசிரியர்களின் நோக்கமாக இருந்துள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட ஈழத்து ஆரம்பகால நாவல்களில் சமூக நிலைமைகளையும், சமூகத்தில் நிலவிய கருத்தோட்டங்களையும் பிரதிபலிப்பனவாகவே காணப்படுகின்றன. இத்தன்மை 1915 தொடக்கம் 1930ம் ஆண்டு வரையுள்ள நாவல்களில் பெருமளவு காணப்படுவதைக் காணலாம். அதே வேளை இவை பண்டைய மரபுவழிப்பட்ட அறிவியல் அடிப்படையிலே பிரச்சினைகளை அணுகி உள்ளன என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கன.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தொகுத்து நோக்கும் பொழுது மேனாட்டாரின் வருகை, ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தி, அதனால் ஈழம் வாழ் தமிழர்களின் வாழ்வில் அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் அந்நியரின் மதம் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு தீவிரமாக பரப்பப்பட்டு வந்ததும் இலக்கியத்தில் இலக்கிய வடிவத்தில் பலத்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. இம்மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய காரணிகளே இலக்கியத்தின் பொருளாகவும் மாற அக்காலத்தில் தோன்றிய நாவல்களும் இவற்றையே பிரதிபலிப்பனவாக தோன்றின. ஆகவே ஈழத்து ஆரம்ப கால நாவல்கள் அக்காலச் சூழலுக்கு ஏற்பச் சமயம் சார்ந்தனவாகவும் அவற்றோடு நல்வழிப்படுத்தவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றை நிர்ணயித்து அக்கால அரசியல், சமூக, சமயத்தில் அந்நியரின் ஆதிக்கம் ஏற்படுத்திய தாக்கம் என்பதும் தெளிவாகிறது.

மலையக் காமன் கூத்தினை விளங்கிக் கொள்ளங்ம் மாறிவரும் சமுதாயச் சூழலில் அதன் எதிர்காலமும்

பெ. வட்வேலன்

தமிழகத்திலிருந்து குடியேறி நம் பாரம்பரிய கலையான காமன் கூத்தை, மலையக மக்கள் எவ்வாறு சமய சடங்காசாரங்களுடன் நிகழ்த்துகின்றார்கள் என்பதையும் ஒரு நூற்றி ஐம்பது வருட வாழ்க்கைக்குப் பின்னரும் இந்த மண்ணின் மைந்தர்களாக உள்ளார்த்தமாக அங்கீரிக்கப்படாது, பொருளாதாரம் உட்பட பல்வேறு சமூக அந்தஸ்துகளிலும் “இருப்புகளிலும்” அந்நியமயப்பட்டு நிற்கும் இம் மக்கள் தமது காமன் கூத்தை எவ்வாறு காப்பாற்றப் போகின்றார்கள்? காமன் கூத்தின் எதிர்காலம் என்ன என்பதை யதார்த்தபூர்வமாக பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே தமிழர்கள் “திரை கடலோடி திரவியம் தேடுவதை வழக்காக” கொண்டிருந்தாலும் பிரித்தானியர் இலங்கையில் பெருந்தோட்டங்களை ஆரம்பித்த காலத்தில் தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்தோர் ஒப்பந்தம் அல்லது கடன் முறை, கங்காணி முறை, வணிக தேவை. அன்று தமிழகத்தின் சில பகுதிகளில் நிலவிய சாதி, பஞ்சம், நிலச்சவாந்தர்களின் அடக்கமுறை என்பன காரணங்களாயின என்று இதற்கு காரணங்காட்டி வகைப்படுத்தினாலும், முக்கியமானதும் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது என்னவெனில் தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் நிலவிய பூர்விகத் தொடர்புகள், புவியியல் அமைப்பு உட்பட்ட கலாசார பினைப்புகள் என்பனவற்றுடன், தாம் தமது கிராமங்களை விட்டு புதிதாக குடிபுகும் இடம் வெகு வெகு அண்மையில் இருந்ததுடன் வேறு நாட்டிற்கு நாம் புலம் பெயர்கின்றோம் என்ற மனநிலையினையும் தராததுமேயாகும்.

இலங்கையில் குடியேறுதல் பல்லேறு இன்னல்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தாலும் அன்று அது ஒரு குழுவினது சமூர்ச்சியாகவே அமைந்தது. இவ்வாறு குடியேறியவர்கள் தம் உழைப்பால் மலையகத்தை புதிய பொருளாதாரத்திற்கு இட்டுச் சென்றதுடன், மண்ணை புதுக்காட்சியாக்கி தமது அடைப்பட்ட தோட்ட லயன்முறை, வாழ்க்கையிலும் சமய, கலை கலாசாரத்தை பேணி வளர்க்கலாயினர். கலைகள், நடனங்களுடன் மலையக மக்களின் பிரதான கூத்துக்களான காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர் கூத்து, அருச்சனன் தபச ஆகிய கலைக் கூத்துக்களையும் வளர்க்கலாயினர். இதில் காமன் கூத்தே அனைத்து மலையகப் பகுதிகளிலும் இடம் பெறுவதுடன் சிறப்பிடமும் பெற்று விளங்குகின்றது.

மலையக காமன் கூத்து, கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலான இந்து சமய நூல்கள், கர்ணபரம்பரைக் கதைகள், செவி வழிச் செய்திகள், பாடல்கள் என்பனவற்றிற்கூடாக அறிந்த விடயங்களையும் மரபு வழியாக கூத்தை ஆடியவர்களின் அனுபவங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றது. கூத்தை தொடர்ந்து பார்த்து, இரசித்து வரும் ஒருவர், அக்கூத்தை ஆடுவது முதல் பாடல்களையும் அறிந்து கூத்தை நடத்தக் கூடிய நிலைக்கும் வளர்ந்து விடுகின்றார். தமிழ்க் கிராமங்களில் தம்முந்திய தலைமுறையினரால் கிராம, விவசாயிகள் என்ற நிலையில் ஆடப்பட்ட இக்கூத்து மலையகத்தில் தேயிலை, இறப்பர், தென்னம் தோட்டங்களில் குழலுக்கேற்ப, சில மாறுதல்களையும் உள்வாங்கிக் கொண்டமை மனங்கொள்ளத் தக்கது.

காமன்கூத்து ஒரு பொழுதில் சமயச்சடங்காகவும் அதே வேளையில் கூத்தாகவும் காட்சியளிப்பது இக்கூத்தின் சிறப்பம்சமாகும். காமன்கூத்தில் காமன் கம்பம் ஊன்றிய நாள் முதல் பதினாறு, பதினெட்டு நாள்களும் சமயச் சடங்குகளும் ஆட்டமும் இடம் பெறும். சில இடங்களில் முப்பது நாட்கள் வரை இவை நீடிக்கலாம்.

தமிழகத்தில் சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் தாலுகாவில் “காட்டுக்கோட்டை” என்ற கிராமத்தில் நான் பார்த்த “காமன் கம்பம்”, “காமன் ஏரிந்தான்”, “காமன் ஏரியவில்லை” என்ற ஏரிந்த கட்சி, ஏரியாத கட்சி போராட்டத்தில் ஏரியாத கட்சி வெற்றியீட்டியபடியால் அடுத்த வருடம் மாசி மகம் பிறந்து, மீண்டும் கூத்து ஆரம்பமாகும்வரை, கம்பத்தை ஏரிக்கமுடியாத நிலையில் காமன் பொட்டலில் காய்ந்து கருகி, அந்தச் சேரியில் சம்பிரதாயத்தை சுமந்து கொண்டு இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. காமன் கம்பத்தை ஊன்றி, முறைப்படி ஏரித்து, மன்மதனை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து, சடங்கை நிறைவேற்றி, கூத்தை ஆடாதபடி விட்டால் “பயிர்கள் செழித்து வளருவது தடைப்படும்” என்பதோடு, “வானம் பொய்க்கும்”, “பருவமழை தப்பும்”, உற்பத்தித்திறன் உட்பட மனிதன், விலங்குகள் “நஞ்சை, புஞ்சைகளிலும் குறைவு ஏற்படும் என்பது கிராம மக்களின் நம்பிக்கையாகும். பருத்தி முதலான பயிர்கள் செழித்து வளர்ந்து அதிக விளைச்சலை தருவதற்காக பருதிக்காட்டில் புணர்ச்சி நடைபெறுவதும் முன்பு வழக்கில் இருந்துள்ளது.

காமன் கூத்து பதினாறாம் நாள் கூத்து மிகவும் விசேஷமானது. அன்றைய தினமே ரதி, மதன் திருமணம் நடைபெறுகின்றது. திருமணத்துக்காக காமன் கம்பம் ஊன்றப்பட்டிருக்கும் மேடைக்கு முன்பாக மூர்த்தக்கால் நட்டு திருமணப் பந்தல் போடப்படும். இதில் தேவர்கள் சாட்சியாக ரதி மதன் திருமணம் நடைபெறும். திருமண சடங்குகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் காமன் வாத்தியார் தப்பு ஒலியின் பின்னணியில் ஒப்பாரி, லாவணி மெட்டுகளில் அமைந்த பாடல்களை பாடுவார். திருமால், திருமகள் உட்பட்ட பாத்திரங்களில் சமுதாயத்தில் செல்வாக்குடையோர் பங்குபற்றி திருமணத்தை நடத்திவைப்பர்.

தற்பொழுது தமிழர் திருமணத்தில் தாலி கட்டும் சடங்கு முக்கியமானது. இது இங்கே மக்கள் மங்கள தாலியின் பெருமையை விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் நடாத்திக் காட்டப்படுகின்றது. மன்மதன் திருமணம் முடிந்த அன்றைய தினமே தேவர் லோகத்தில் தலைவனான இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட தூதன், மதனிடம் வந்து தக்கனை அழித்த பெருங்கோபத்தில் சிவபெருமான் நிவ்ஷை கூடி தவத்தில் ஆழந்திருப்பதால் உலகம் இயக்கமின்றி இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது. சிவனின் தவத்தைக் கலைத்து முவூலகையும் காக்க இந்திரன் தேவலோகத்திலிருந்து மகனுக்கு எழுதிய ஒலையைப் பெற்றுக் கொண்டு தூதுவன் மதனை காணவரும் காட்சி கம்பத்திற்கு சற்று சாரத்தில் மலைப்பாங்கான ஒரு மேட்டு பகுதியிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. ஒரு குன்றின் சரிவில் வழிந்தோடும் நீர்நிலைக்கு அன்மையில் இரம்மியமான இடத்தில் இது தொடங்குவதால் அக்காட்சி தேவலோகம் போல் விளங்கும்.

மலையகக் காமன்கூத்தில் முக்கிய இடம் பெறும் ஆட்டம், தேவலோகத்திலிருந்து தேவதாதுவன் ஒலையினை கொண்டுவரும் போது நிகழும் ஆட்டமாகும். சில பகுதிகளில் நடைபெறும் காமன்கூத்தில் தூதுவனுக்குப் பதிலாக, வீரபத்திரன் அல்லது அகோர வீரபத்திரன் வருவதாகக் காட்டப்படுகின்றது. வீரபத்திரன் சிவமூர்த்தம், இந்து சமயம் தெய்வீக குடும்ப வாழ்க்கையினைக் காட்டி, மக்களும் அவ்வாறு வாழவேண்டும் எனும் தத்துவத்தை உணர்த்துவது. பிள்ளையார், முருகன், வீரபத்திரன் என்போர் துன்பம் ஏற்படும் நிலையில் துணைக்கு வருவார்கள் என்பதனை வீரபத்திரனின் வருகை உணர்த்துகிறது எனலாம்.

தூதுவனை அலங்கரிக்கும் முறையே தனி அலாதியானது. காமன் கூத்தில் அரியதரம் பூசுதல் ஒரு முக்கிய சடங்கு. காமனுக்கு பச்சை நிறமும், ரதிதேவிக்கு மஞ்சள் நிறமும், தூதுவனுக்கு சிவப்பு, கறுப்பு ஆகிய நிறங்கள் பூசப்படுகின்றன. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியில் ஒரு பொட்டாக அரியதரத்தை வைத்த பின்னரே ஆட்டக்காரர்களுக்கு அரியதரத்தை பூசுவர். தூதுவன் ஆட்டம் பரபரப்பாக “ஆங்கார ஓங்காரமாக” அருளோடு கூடிய ஆட்டமாக அமையும். தூதுவனின் சிரசில் அணிந்திருக்கும் கிர்டம் சில கூத்துக்களில் யமதர்மனின் கிர்டத்தை ஒத்திருக்கும். காதில் சிவப்பு நிறத்தில் குண்டலங்கள் தொங்கும். கண் இமைகளுக்கு கருமை பூசி, பயங்கரமான தோற்றுத்தை உருவாக்கியிருப்பர். அவனது நாக்கு வெளியே தொங்குவது போல் வாழைப் பூவின் செவ்விதழ் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். தூதுவன் ஒலைதனை வாயிலேயே கொண்டு வருவான். அவனது

இடையிலும் கால்களிலும் கச்சை மணிகள் குலுங்கும் போது ஒலிக்கும் வண்ணம் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

முதுகுபுறத்தில் முதுகையும், தோள்களையும் இணைத்து கரும்புகையை கக்கி, கொழுந்துவிட்டு ஏரியும் தீப்பந்தங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். இந்தத் தீப்பந்தங்கள் மூங்கில்களால் ஒரு முக்கோண வடிவில் கீழ்ப்பக்கம் கூர்மையாகவும், மேற்புறம் விசிறி போலவும் பின்னி பின்னி கட்டப்பட்டிருப்பதே ஒரு தனிக்கலையாகும். “அனல் வீசி” பெரும் சுவாலையாக ஏரியும் தீப்பந்தங்கள் தூதுவனை நெருங்க விடாது தடுத்த போதிலும் தூதுவனின் இடுப்பில் வடம் போல் முறுக்கி சுற்றிய வேட்டியைப் பிடித்து, இழுத்து தூதுவன் ஆடி வருவதற்கு இசைவாகவும் அதே வேளை முன்னேறிச் செல்லும் அவனது வேகத்தை தடுத்தும் ஆட்டத்தை சீரமைப்பதும், பக்கப்பாட்டைப் பாடி உடன் வருவோரின் பணியாகின்றது.

அரைமண்டி வடிவில் நிற்கும் தூதுவனின் கையில் வட்ட வடிவில் இரும்பு சக்கரத்தில் கழலும் தீப்பந்தங்களை முன்னே நிற்போர் பிடித்து ஆட அவரின் ஆட்டத்துக்கு ஈடுகொடுத்தபடி தூதுவன் ஆடிவருவது பயம் கலந்த, வீரம் மிகுந்த, திகில் மிகுந்த ஒரு காட்சியாகும். இவ்வாட்டத்திற்கு ஒற்றைத் தப்பு அதாவது ஒரு தனி தப்பு வாத்தியமே இசைக்கப்படும். இந்திரலோகத்தலிருந்து இவ்வாறு ஆடி, ஒலையினை கொண்டுவரும் தூதுவனை நோக்கி, “யாரடா தூதுவா ஒலை கொண்டு வந்தவனே” யார் கானும் தூதுவனே நில்லு. நீ அவசரமாய் வந்ததென்ன சொல்லு? - என்று வினாவினை எழுப்பி காமன் வாத்தியார் பாட

“இந்திரலோகத்து தூதுவனும் நானே - அந்த
இந்திரசபையின் தேவேந்திரன்
மன்மதனை அவசரமாய் அழைத்து வர

அனுப்பிவைத்தான் என்னை” - என்று கதையை விளக்கும் வண்ணம் உதவி வாத்தியார் பாட பக்கப்பாட்டைப் பாடுவோர்கள் உடன் இருந்து, திருப்பி குழுவாக பாடலை ஒப்புவித்துப் பாடுவர்.

சிவபெருமான் கைலையில் நிழ்ஷையில் ஆழந்து தவம் இயற்ற, உலகமே ஸ்தம்பித்து விடும் நிலை உருவாகின்றது. சிவனின் தவத்தைக் கலைக்க காமணாகிய மன்மதனாலேயே ஆகும் என முடிவு செய்த தேவர்கள் தமது தூதுவனை அனுப்பி அன்று திருமணம் முடித்து ரதிதேவியுடன் சல்லாபித்து இருக்கும் மதனை உடனே வருமாறு அழைக்கின்றனர். ரதிதேவி தடுத்தும் கேளாது மன்மதன் அவனோடு வாதிட்டு புறப்பட்டுச் சென்று மலர்க்கணையைத் தொடுத்து சிவனின் தவத்தை கலைக்கின்றான். தவம் கலைந்த சிவனின் நெற்றிக்கண் பார்வையால் மதன் ஏரிந்து சாம்பலாகி பின்னர் ரதிதேவி இரங்கி வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க மன்மதனை சிவபெருமான் உயிர்ப்பிக்கின்றார். நாம் அனைவரும் நன்கறிந்த இக்கதையே மலையகத்தில் காமன்கூத்தாக ஆடப்படுகின்றது.

ஒலை கொண்டு வரும் தூதுவனின் ஆட்டம் சுமார் ஒரு கூப்பிடு தூர தொலைவிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. காமன் வாத்தியாரும், பக்கப்பாட்டுப் பாடுவெர்களும் பாடி வர பாடலுக்கேற்ப தூதுவன் ஆடவரும் போது இசைக்கப்படும் தப்பின் ஒசை குறைவாகவும், திடீரென்று வேகமாகவும், அதிக சத்தத்துடனும் முழக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு வித்தியாசமாக மாற்றி மாற்றி தப்போசை இசைக்கப்படுவதும், ஒசைக்கமைய தூதுவன் கால்களை முன்னும் பின்னும் பக்கவாட்டிலும் சமூறி, சமூறி குதித்தும் கர்ஜுணையோடு ஆடி வருவான். இது வீராவேசமான ஒரு ஆட்டமாகும்.

காப்பு கட்டுதல் என்பது ஒரு சடங்காகும். பழுதுபாத மஞ்சளை கழுவி பூசை முகத்தில் வைத்திருப்பர். குறிப்பினை எடுத்தோருக்கே இது கட்டப்படும். விரதம் இருந்து தூய்மை பேணி இச்சடங்கில் பங்குபற்றுவர்.

காமன் கம்பம் ஊன்றி காப்புக்கட்டிய பின்னர் மூன்றாம் தினத்திலிருந்து காமன் பொட்டலிலும், தோட்டத்து இல்லங்களுக்கு முன்பாகவும், கடைத் தெருக்களிலும் மற்றும் பொது இடங்களிலும் ரதி, மதன் ஆட்டம் இடம் பெறும் பக்கத்திலுள்ள தோட்டங்களுக்கும், ஊர்களுக்கம் சென்று ஆடுவதும் உண்டு. சில வேளைகளில் நள்ளிரவு தாண்டியும் இது நடைபெறும். ஒரு மேடையில் மட்டுமன்றி பரந்த இடங்களையும் அரங்காகக் கொண்டு இக்கூத்து நடைபெறுவது இக்கூத்தின் முக்கிய அம்சமாகும். இவ்வாறு ஊர்சுற்றி வந்து ஆடப்பட்டாலும் இது தெருக்கூத்தாக அல்லாது சமயக் கூத்தாக விளங்குகின்றது.

இக்கூத்தில் பங்குபெறும் ஆட்டக்காரர்கள் மட்டுமன்றி, ஒரு சமூகமே காமன் கூத்தில் பங்குபெறும் கலாமாந்தர்களாகி விடுகின்றனர். பெண்கள் குலவையிட்டு, சீர்கொண்டு வருதல், சீருக்கு முன்னே தீப்பந்தங்களின் ஒளியில் சிலம்பாட்டம், அனுமன் ஆட்டம், வேடன் புலி ஆட்டம், பிழவரிசை, பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம், பொம்மை ஆட்டம் என்பனவும் நிகழ்த்தப்படுவதுண்டு. இவ்வாறு பல்வேறு கலைகளுக்கு இடம் கொடுக்கும் ஒரு கூத்தாக காமன்கூத்து திகழ்கின்றது. ஒரு நாள், ஒரு பொழுதில், ஓர் இடத்தில் பார்த்து இதன் முழுமையை தரிசிக்க முடியாது என்பதுடன் விளங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது. இதுவே காமன் கூத்தின் தனித்துவமும் ஆகும்.

அண்மைக்காலமாக பாதுகாப்பு நிலைமைகளையொட்டி ஊர் சுற்றித் திரிந்து கூத்தாடும் வழக்கம் குறைந்து விட்டது. காமன் பொட்டலில் பூஜைகள், சமய சடங்குகளோடு ரதி, மதன் ஆட்டம் சுருக்கமாக இடம் பெறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. சில இடங்களில் கூத்தையே நடத்த முடியாத நிலைமையும் உண்டு. வெட்டியான், வெட்டிச்சி பாடல்களும், ஆடல்களும் கூட சில இடங்களில் தவிர்க்கப்பட்டு விட்டன. பரிகசிப்பும், கேலியும், கிண்டலுமான குழலே இதற்குக் காரணமாகும். ரதி, மதன் திருமண ஊர்வலம் உண்மையான ஒரு திருமண ஊர்வலத்தைப் போல நடைபெறும். ஊர்வலத்தில் கூடினிற்போர் மஞ்சள் நீர் தெளிப்பதுடன், பூக்களையும் தூவுவர், முறைப்பெண்களும் ஆண்களும் தமது உறவினை இச்சந்தரப்பத்தில் வெளிக்காட்டி நிற்பர். இது ஒரு பொதுத் திருமண வைபவமாக அமையும். ஒரு தோட்டத்து திருமணத்தில் நடைபெறும் சகல அம்சங்களுமே இடம் பெறுவதுடன், “மொய்ச்சடங்கும்” ஹாஸ்சியமாக நிகழ்த்தப்படும். சில இடங்களில் நடைபெறும் கூத்துக்களில் காம தகனத்துக்கு முன்று நாள் முந்தியே திருமண காட்சி நடைபெறுவதும் உண்டு.

திருமண வைபவம் முடிய, இந்திரனின் ஒலையை துதுவன் மதனிடம் ஒப்படைக்கும் காட்சி நடைபெறும். மதன் இந்திரனின் அழைப்பை ஏற்று புறப்பட ரதிதேவி தடுக்கின்றாள். இருவருக்குமிடையே வாக்குவாதம் ஏற்படுகிறது. இதனை இருவரும் செங்கரும்புடன் செவ்வரலியும் பினைத்த வில்லெடுத்து ஆடி வருவதாகக் காட்டுவர். மதன் இந்திரனின் வேண்டுதலை மறுத்தால் சாபம் ஏற்படும் என்று கூறுகின்றான். ரதிதேவி மன்மதன் சிவனின் தவத்தைக் கலைக்கச் சென்றால் மதனுக்கு சாவு நிச்சயம் என்கின்றாள். பெரியோரின் சாபத்தை பெறுவதை விட உலக உயிர்களின் நன்மைக்காக உலக இயக்கத்துக்காக இந்திரனின் அழைப்பை ஏற்று கைலாயம் சென்று சிவனின் தவத்தை கலைத்து மடிவதே மேலானது என்று மதன் வாதிடுகின்றான்.

இக்காட்சி பின்வரும் பாடல்களுக்கமைய ஆடப்படுகின்றது.

நில்லடி மானே மல்லு செய்யாதே

நிரளியம் பண்ணித் தாரேன்

இங்கு நீ கலங்காதே புலம்பி அழாதே

நேரம் அதிமாகி போச்சி

(மதன்)

மதனா நீயும் நானுமே கூடி

மார்புடன் மார் புரள்

இங்கு மஞ்சள் மீதில் பஞ்சனையாக

வாழ்ந்துமே குடியிருப்போம்

(ரதி)

போக விடை கொட்டி
கண்ணே பெண்ணே போக விடைகொட்டி

(மதன்)

போகாதே என் கணவா மன்னவா
போனால் பொல்லாப்பு அங்கே நேரும் (ரதி)
நில்லும் நில்லும் ரதி மானே
நிமிஷகணமதில் சிவனை அழித்து
திரும்பி வருவேன் நானே (மதன்)

இவ்வாறு ஸாவணி மெட்டில் அமைந்த பாடல்களுக்கு ஆடி, கிளி வாகனத்தில் வருவது காமன் கூத்தின் மற்றும் ஒருவகை ஆட்டமாகும். இக்காட்சியானது காமன் கம்பத்திற்கு அருகில் ஆட்டத்துடன் வந்து சேரும் பொழுது, ஊன்றப்பட்ட காமன்கம்பத்திற்கு நேரே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அடுக்குப் பந்தலில் சிவன் தவம் செய்யும் காட்சி ஆரம்பமாகும். பந்தலுக்குக் கீழே கீழ் அடுக்கில் நந்திதேவர் வீற்றிருப்பார். அப்போது முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானின் பெருமையைக் கூறும் பாடல்கள் பாடப்படும். சிவனை அழிக்க மதன் புறப்பட்டு வரும் பொழுது சிவனை ரதியிடம் பழித்துச் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கு பதிலாக இவை அமையும்.

மதன் தனது குதிரையாகிய கிளி வாகனத்திலிருந்து இறங்கித்தென்றல் தேரில் ஏறி மீன் கொடியைப் பறக்க விட்டு தாழை மடலான தனது வாளை இடையில் செருகி, கரும்பு வில்லை வளைத்து மலர் பாணத்தைத் தொடுக்க அதனால் தவம் கலைந்த சிவபெருமான் தன் நெற்றிக் கண்ணால் மதனை எரிக்கின்றார். மதன் ஏரிவதாக காட்டுவதற்கு காமன் கம்பம் ஏரிக்கப்படுகிறது. அப்போது அதில் உப்பு, பொரி முதலானவற்றை வீசி சிலர் தமது நேர்த்திக்கடனை செலுத்துவர்.

பொழுது விடியும் வேளையிலேயே இது நிகழ்த்தப்படும். முதன் ஏரியுண்டதும், ரதிதேவி அழுது புலம்பி ஊர் முழுவதும் சுற்றி வந்து ஒப்பாரி வைத்து பரிதவிப்பாள். வீடு வீடாகவும் வழியில் கண்டோரிடமும் தேம்பி அழுது திகைத்து நிற்பாள். வெட்டியான் வெட்டிச்சி உட்பட சிறுவர்கள், பெரியோர்கள் அனைவரும் ரதியுடன் கூட்டமாக குழுமி ஒப்பாரி சொல்லி காமன் எரிந்த மூன்றாம் நாள் கம்பத்தின் எரிந்த சாம்பல், பால் தெளித்து, குவித்து சேகரிக்கப்பட்டு மாலையில் உயிரெழுப்பும் காட்சி இடம் பெறும்.

ரதி தேவிக்கும் மன்மதனுக்கும் தோழன், தோழியாக செயல்பட்டு காமன் கூத்தை நடத்தி செல்பவர்கள் வெட்டியாள், வெட்டிச்சி என்னும் பாத்திரங்களாகும். ரதி, மதன் ஆட்டம் முடிய அதனை தொடர்ந்து இவர்களது ஆட்டம் நடைபெறும். இவர்களது ஆட்டம் நடைபெற பாடப்படும் பாடல்களுக்கு இன்று வழக்கில் வந்துவிட்ட “டோல்கியிடன்” “சல்லாரி”, “உடுக்கு” என்னும் இடைக்குங்கு பறை செஞ்சனக்கட்டை ஆகிய பாரம்பரிய கருவிகள் இசைக்கப்படும். வெட்டியான் ஆள் உயரமான அலங்கரிக்கப்பட்ட தடி ஒன்றையும் வைத்திருப்பாள். இது அவனது ஆட்டத்துக்கும் பயன்படும். வெட்டிச்சி குறுத்தி போல வேடம் அணிந்திருப்பாள். “வெட்டியான் - வெட்டிச்சி ஆட்டத்திற்கு முன்பு பாரம்பரியமான பாடல்கள் பாடப்பட்டன.

“தெந்தினத்தான் தின தின னா தின னா
தின தின னா தின னா
ஒன்னும் ஒன்னாச்சே என்னாண்டே
உலகம் முழுவதும் ஒன்னாச்சே” ஏல கருத்த புள்ள
“என்னாடு உனக்கு என்ன வேணும்
ஏது வேணும் சொல்லடி
உனக்கு கும்பகோணம் ரவுக்கை துணி வேணுமா
வாங்கித் தந்தாலே சந்தோஷம் ஆகுமா?.....”

போன்ற நகைச்சவையாக சிருங்கார ரசமான பாடல்களையும் பாடுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அத்துடன்,

“கலி குறைஞ்சி போச்சி லே லங்கிடிலே லே
கொடுத்த பணம் நின்று போச்சி லே லங்கிடிலே லே
கங்காணி மகளே யடி சின்னத்தங்கம்
நீ ஆனுக்குள்ள நிற்கிறியே சின்னத் தங்கம்
நான் யாரை விட்டு கூப்பிடுவேன்”

என்பன போன்ற பாடல்களில் தமது உழைப்பிற்கேற்ற கலி வழங்கப்படாததையும் அதே வேளை தமக்கு கொடுமை விளைவிக்கும் கங்காணி மீது கொண்டுள்ள கோபத்தினை கங்காணி மகளை அழைத்துப் பாடுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தும் சமுதாயப் பாடல் பாடப்படுவது ஒரு வளர்ச்சிக் கட்டமும் மாறுபட்ட போக்கிற்கு உதாரணமும் ஆகும்.

மலையக மக்களின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த ஓர் இசைக்கருவி “தப்பு” ஆகும். சுமார் ஒரு அடிக்கும் குறைவான ஆரம் கொண்ட அகலமான வட்ட வளையத்தில் ஆட்டுத் தோலினால் அமைக்கப்படும் இக்கருவியை தோட்டத்தில் தப்பிசைக் கலைஞர்களில் அனுபவமிக்க முத்தோரே உருவாக்கும் திறனைப் பெற்றிருந்தனர். தோட்டத்தில் அதிகாலையிலே தொழிலாளரை துயில் எழுப்ப தப்பு ஒலிக்கும். பின்னர் பிரட்டுக்களத்திற்குச் சென்று தம் அன்றாட வேலையினைப் பகிர்ந்து கொள்ள பிரட்டுத் தப்பு ஒலிக்கும். சாமி கும்பிடுதலோடு தொடர்புடைய “குடி அழைச்சிக்கிட்டு” வரும் தப்பு, காவடி, கரகாட்டங் களுக்கான தப்பு, புலிவேடன் ஆட்டத்திற்கேற்ப இசைக்கப்படும் தப்பு, மங்கள ஊர்வலத்திற்கான தப்பு, கோயில் பூசைக்கான தப்பு. சடங்கு, திருமண வைபவங்களின் போது இசைக்கப்படும் தப்பு, இறுதியில் மரண வீட்டில் மாரடித்து ஒப்பாரி வைத்து அழுவதற்கும் பாடையில் அல்லது சவப் பெட்டியில் பின்த்தை வைத்து சுடுகாட்டிற்கு தூக்கிச் செல்லும் போது அடிக்கப்படும் சாவுத் தப்பு என்பன நிகழ்விற்கு தக்க மாறுபட்ட தாளத்தில் ஒசை கொண்டு ஒலிக்கும்.

முன்பு தோட்டத்து கோயில் பூசை, திருவிழாக்கள் என்பனவற்றிலெல்லாம் தப்பு முக்கிய இசைக்கருவியாக விளங்கியது. காமன் கூத்திலும் “தப்பு” வாத்திய கருவியே செல்வாக்கினைப் பெற்று முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. காமன் கம்பத்தை நீர் நிலையில் உச்சாடனம் செய்து உருவாக்கி குடி அழைத்துக் கொண்டு வருவது முதல் இது நடைத் தப்பு அடி என அழைக்கப்படுவதும் உண்டு. ரதி மதன் ஆரம்ப ஆட்டம் முதல் இறுதியில் மதனை உயிர் எழுப்பும் காட்சிவரை, ஆட்டத்திற்கும், ஒப்பாரி இலாவணி கூத்துப்பாடல்களுக்கும், வெட்டியான், வெட்டிச்சி பாடல்களுக்கும் பக்கபலமாக அமைந்து மெருகூட்டுகின்றது.

இன்று காமன்கூத்து தேய்பிறையானது போல தப்பும் தன் முக்கியத்துவத்தை இழந்து வருகின்றது. மலையக உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்திருந்த இந்த இசைக்கருவியை இசைப்போரை சமூக ரீதியாக குறைத்து மதிப்பிட்டு தாழ்த்திப் பேசுவதால், புதிய பரம்பரையினரின் நாட்டம் குறைவாக உள்ளது. இதில் பங்குபற்றுவொருக்கு பெரிய வருமானமோ, சன்மானமோ கிடைப்பதில்லை. ஒரு காலத்தில் தம் ஆத்ம திருப்திக்காக இதில் ஈடுபட்டோரும் இப்போது சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

தப்பு, பறைமேளம், சாமேளம் பற்றிய சமுதாய கண்ணோட்டம் மலையகத்தில் மட்டுமேன்றி தமிழகம் உட்பட இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமே இந்த “தீண்டாமை” மனோபாவம் காணப்படுவது தூர்த்திஸ்டவைசமானது. 1998ல் தினகரன் - துரைவி நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பருத்தித்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சிவயோகமலர் ஜெயக்குமார் எழுதிய “சா மேளம்” என்ற சிறுகதை கலாநயத்துடன் இப்பிரச்சினையை அலசுகின்ற சிறந்த இலக்கியப்படைப்பாகும்.

இடங்களிலேயே நடைபெறுகின்றது. இவைகளின் சீரும் சிறப்பும் கூட குறைந்தே வருவதைக் காணலாம். மாத்தளை கம்படுவ பள்ளத்தன்ன செட்டித் தோட்டத்தில் அழகான முகப்பு வளைவுடனான நிரந்தர காமன் கோயிலும் சீமெந்திலான ஈஸ்வரன் மேடையும் காணப்படுகின்றன. இது காமன்கூத்தின் நிச்சயதன்மைக்கும், நம்பிக்கைக்கும் கட்டியம் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம். இராமர், பூசகர் உட்பட்ட தோட்டத்தினரின் அயரா உழைப்பின் சாதனையே இதுவாகும். இதுபொல வாரியபொல மேற்பகுதி உட்பட பல இடங்களில் காமன்கூத்து இளைஞர்களின் முயற்சியால் தளரா நடை பயின்று தனிச் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருவது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

மாத்தளை பகுதியில் காமன் கூத்து உட்பட்ட கூத்துக்கள் புராண இதிகாச நாடகங்கள் பிற்காலத்தில் சமூக நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்ட தோட்டப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் செல்வாக்கும் கட்டமைப்பும் மூன்று, நான்கு தசாப்பதங்களுக்கு முன்பிருந்தே படிப்படியாக குறைவடைந்து இன்று சிதைந்து விட்டது எனலாம். பள்ளேபொல, கலேவெல பகுதிகளில் இருந்த பாரிய இறப்பர் தோட்டங்கள் 1958ம் ஆண்டு முதலாக நலிவுற ஆங்கு வாழ தமிழ் குடும்பங்கள் சிதைவுற்று வெளியேறும் நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர்.

இது போன்றே இதனையொத்த நிலைமைகளையோ சில இடங்களில் இதனை விடவும் அதிகமான கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி, தம் வாழ்வியல் உரிமைகளையும் வாழ்வாதாரங்களையும் இழந்ததை, களுத்துறை, மாத்தறை, மொனராகல, இரத்தினபுரி மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலும், அதே போன்று குருணாகல் மாவட்டத்தில் ரிதிகம, மாவத்தகம போன்ற பல பகுதிகளிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. கலைகள் உட்பட கூத்துக்களை நடாத்திய நம்மவர்கள் இங்கு இன்னல்களை அனுபவிக்க வேண்டிய அவல நிலைக்கு உள்ளாயினர் என்பதை ஈண்டு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

1964 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட சிரிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின்படி தோட்டப்பகுதிகளிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் வாழ்ந்த பெருந்தொகையான இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்கள் தாயகம் திரும்பியமை கூத்துக்கள் மங்கி மவுசு குறையும் காரணிகளில் ஒன்றாகியது. அதே வேளை 1970, 1977, 1983 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இன வன்செயல்களினால் பெருந்தொகையான மக்கள் அகதிகளாகி உள்நாட்டில் புலம் பெயர்ந்தபடியால் குடித்தொகையிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இம் மக்களின் கலை பொருட்கள் திருப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும் இல்லாதொழிந்தன, ஆலயங்கள் ஏரியூப்பட்ட நிலையில், உயிர் தப்பி ஒடுகையில், நாடக சீன்கள் கூத்தாடுவதற்கான அணிகளங்கள், மணி உடுப்புக்களை காப்பாற்றுவதெங்கனம்?

முன்பு வள்ளித் திருமணம், கோவலன் சரித்திரம், சத்தியவான் சாவித்திரி போன்ற பல பண்டு தமிழ் கதைகளை கருவாகக் கொண்ட இசை நாடகங்கள் நடித்துக்காட்டப்பட்டன. பிற்காலத்தில் சாதி, துரைமார், கங்காணிமாரின் அட்டகாசம் என்பவற்றிற்கெதிரான சமூக சீர்திருத்த நாடகங்களும் அரங்கேறின. நாடகத்தை பயிலவும், அதனை மேடையேற்றவும், பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு ஆகிய விடயங்கள் பெருந்தாங்களாக அமைந்தன. ஒரு காலத்தில் அக்கூத்து, புறக்கூத்து என்று கூத்தினை நேசித்து வளர்த்த எம் சமூகம் பிற்காலத்தில் இது என்ன கூத்து “கூத்தாடாதே” நடப்பதெல்லாம் வெறும் தெருக்கூத்து என்று பொது வாழ்வில் கூத்தை உதாரணம் காட்டி கொச்சைப்படுத்தியது போல, மதன் ஏரிந்தமையால் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு அழுவது போல நடித்து ஊர் சுற்றி வரும் போது வெளியார் நகைத்து கேளி செய்யும் நிலைமைகளும் உருவாகின. இவைதும் மேலோங்க மேலோங்க பரிகாசம் செய்து பழிப்பது சாதாரண விடயமாகிவிட்டது.

சிறுசிறு ஆலயங்களும் சிறு கலைக்குழுக்களும், தோட்டத்து மாந்தர்களுமே காமன் கூத்தை ஏற்று நடத்தினர். இன்றளவும் வருமானம் மிகுந்த ஆலயங்கள் கூத்தை நடாத்துவதையோ அல்லது அதற்கு உதவிபுரிவதையோ காணக்கூடியதாக இல்லை. 1977 - 1983 இனக்கலவரத்துக்குப் பின்னர்

நம் நாட்டு பாடத்திட்டத்தில் க.பொ.தராதர சாதாரணதற்ப பரிட்சை முதல் சிங்கள கூத்துக்களுக்கும் ஆட்டங்களுக்கும் அடி நாதமாக விளங்கும் “ உடரட்ட பாத்த ரட்ட: உட்பட பலவகையான பெர வாத்தியங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முன்னர் இதனை சமூகத்தில் தாழ்த்தி பேசப்பட்ட குழுவினரே இசைத்தனர். பாடத்திட்டத்தில் இவ்வாத்தியக் கருவிகள் சேர்க்கப்பட்டபடியால் இசை, நடன பரிட்சைக்குத் தோற்றும் சகல பிரிவினரும் வித்தியாசம் பாராது கற்கும் நிலை ஏற்பட்டதுடன் கலை வளர்ச்சியும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வும் அகல வழிகோலியது. தமிழ் மொழியில் இசை, நடனம் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் மிருதங்கம் “தபேலா” ஆகிய தோற் கருவிகளை இசைப்பதற்கு புள்ளி இடுவது போல தப்பு இசைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து சேர்த்திருக்க வேண்டும். மலையகத்தில் மக்கள்மயப்பட்ட இக்கருவியையும் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்தால் இது மறைந்தொழிலுடைத் தடுக்கலாம்.

தப்பு உள்ளிட்ட மலையக வாத்தியக்கருவிகளுக்கு ஏற்பட்ட நிலையே படிப்படியாக மலையகக் கூத்துக்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. மலையக மக்களால் போற்றப்பட்ட பல அருங்கலைகள் போற்றுவாரின்றி, ஆதரிப்பாரின்றி அழிந்தொழிந்து விட்டன. சில மங்கி மறைந்து கொண்டிருக்கின்றன. காலப்போக்கில் காமன் கூத்துக்கும் இந்நிலை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. காமனைத் தெய்வமாக வழிபட்ட போதிலும் ஆலயங்களில் பரிவார முர்த்தியாக வைத்து பூஜை அறைகளில் ரதி மதனுக்காக பூஜை நடாத்தப்படும் வழக்கம் இல்லை.

காமன் கூத்துக்காக கம்பத்தினை முறைப்படி நட்டு அங்கேயே பூஜை செய்து வழிபடுகின்றனர். எனவே

காமன் கூத்து நம் கை நழுவிப் போய்விட்டால் காமனுக்குரிய பூஜைகளும் கூடிய வழிபாடுகள் அற்றுப் போய்விடும். உலக இயக்கத்தற்கும், உயிர்பெருக்கத்திற்குமான ஒர் அன்பு வழிபாடு காமன் வழிபாடே என்பர். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி காமவேல் தோட்டம் சென்று வழிபட்டதாக அறியக் கிடக்கின்றது.

இன்று தோட்டப்பகுதிகளில் சமூக கட்டமைப்பின் தன்மையும் விழுமியங்களும் பெரும் அளவில் மாற்றமடைந்து வருகின்றன. ஒரு வகை ஆரோக்கியமற்ற வளர்ச்சியே பெரும்பாலான இடங்களில் உணரப்படுகின்றது. இவை கலாசார பாரம்பரியங்களும் சிதைவறும் நிலையும் ஏற்பட்டு வருகின்றது. சமூகத்திற்கான பாதுகாப்பு நிலைமைக்கு படிப்படியாக குந்தகம் விளைந்துள்ளது. குறிப்பாக தாழ்நிலை மலைநாட்டில் வாழும் மக்கள் தமது இருப்பினை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

மாத்தளை கேகாலை உட்பட நாவலப்பிடிக்கு வடக்கே உள்ள தோட்டங்களில் வேலை குறைத்தல், அல்லது வேலையினை இழுத்தல், தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்த தோட்டங்கள் மூடப்பட்டு, தோட்டக் காணிகள் துண்டாப்பட்டு கிராமங்களாக மாற்றப்படுதல், தோட்டங்களில் மூப்படைந்த நிலையில் உள்ள பெருந்தோட்டப் பயிர்களை மீஸப் பயிரிடாமை, தோட்டங்கள் திட்டமிட்டு காடாக்கப்பட்டு அவைகள் அழிவறும் நிலைக்கு தள்ளல் என்பனவற்றால் ஒரு காலத்தில் சாம்ராஜ்யமாக விளங்கிய தோட்டங்கள் இன்று குற்றுயிராய்க் காட்சியளிக்கின்றன.

இதனால் இங்கு வாழ்ந்த மக்களும் தமது செல்வாக்கினை இழந்து பொருளாதார நிலையில் பின்னடைந்து வருகின்றனர். அத்துடன் தோட்டத்து தனித்துவத்தையும் இழந்து ஆங்காங்கே அநாதரவான குழுக்களாக விளங்குவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்நிலையில் கூட்டு முயற்சியினால் உருவாக்கப்படும் கூத்துக்களை ஆடுதல், நாடகங்களை அரங்கேற்றுதல் என்பன போல கலை முயற்சிகள் பின்னடைந்து வருகின்றன. ஒர் இனம் அல்லது இனக்குழு சிதைவடையும் போது அதன் தனித்துவமும் கலை கலாசார பண்பாடுகளும் நலிவடைவது கண்கூடு.

மாத்தளை பகுதியில் சிறு நகரங்கள், மாத்தளை மாநகரம், தோட்டப்பகுதிகள் உட்பட நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் ஆடப்பட்டு வந்த காமன் கூத்து இன்று நாலைந்து

முத்தையன் கட்டு, பெரியகட்டு, கிளிநோச்சி ஆகிய பகுதிகளில் குடியேறிய மலையக மக்கள் அங்கு காமன் கூத்தினை அறிமுகஞ்செய்தனர்.

இவ்வாறு மலையகத்தில் காமன் கூத்தை பூஜைகள், சமயசடங்காசாரங்கள் என்ற பாரம்பரியத்துடன் தோட்டங்கள், சிறுநகரங்கள் என்பவற்றில் முன் போல் ஆடுவது தற்போது முடியாத ஒரு காரியமாகிவரும் இவ் வேளையில் காமன்கூத்தை மேடைக்கு அல்லது நவீன அரங்கிற்கு கொண்டுவேருவது ஒரு கட்டாய அவசிய தேவையாகின்றது. இவ்வாறு இக் கூத்து மேடை நாடகமாக அல்லது அரங்கில் ஆடுவதாக அமையும் போது பக்தி குறைந்து பூஜைகள், சமயச் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் அற்றுப் போய் விடும் நிலை ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதாகும்.

காமன் கூத்தினை மேடைக்கு கொண்டுவர விரும்பும் நெறியாள்கையாளர் இக் கூத்துடன் பரிச்சயமிக்கவராகவும் முழுமையான அனுபவமுடையவராகவும் இருப்பது முக்கியமானது. இக் கூத்து உணர்த்தும் சமய உண்மைகள், தத்துவங்கள் என்பவற்றில் நம்பிக்கையும் தெளிவும் கொண்டிருப்பது அவசியமானது. மொத்தத்தில் கூத்தின் அம்சங்களை மனம் போன போக்கில் சிதைக்காமல் இருப்பது தலையானது.

நமது முக்கிய தலைமுறையினரான காமன் வாத்தியார், மற்றும் பாவலர்கள் இயற்றியும் காமன் களத்தில் இயல்பாகவும் உதித்து வழக்கில் வந்த கூத்துப் பாடல்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து இவைகள் மறைந்து விடாமல் அழிந்துவிடாமல் காக்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாய கடமையாகும். இல்லாது விடில் இவை இல்லை என்ற நிலையே உருவாகும். இக் கூத்துக் காட்சிகளை மேடைக்கு கொண்டுவரும் போது புதிய நவீனமான உத்திகளையும் நுணுக்கங்களையும் கையாள முடியும். தூதுவனின் நிர்பந்தத்திற்கு பதிலாக மின்விளக்குகளை பயன்படுத்தலாம்.

உலக நன்மையின் பொருட்டு, பெரியோர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தன் உயிரை பொருப்படுத்தாது தன் ஆருயிர் துணைவி ரதியின் சொல்லையும் மதிக்காமல் அவளைப் பிரிந்து சிவனை எதிர்க்க மன்மதன் புறப்படுகின்றான். சிவபெருமான் மதனை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கின்றார். இவைகளெல்லாம் நல்ல படிப்பினையை கருத்துக்களை உணர்த்துவன. இவ்வாறாக காமன் கூத்தில் இடம் பெற்றுள்ள கதையின் அங்கங்களுக்குள் புதிய கருத்துக்களை உத்திகள் மூலமாக புகுத்திக் காட்டலாம். மலையக மக்கள் அனுபவித்த அனுபவித்து வருகின்ற கொடுமைகள், அடக்குமுறைகள் இவற்றுக்கெதிராக நடைப்பெற்ற போராட்டங்கள் உயிர்த்தியாகங்கள் என்பவற்றையெல்லாம் இந்த காமன் கூத்தின் நவீன அரங்கில் மேடையேற்றத்தில் சித்தரித்து காட்ட முடியும்.

தற்போது நம் மரபுவழி கூத்துக்களை முன்னர் போல் ஊர் முழுவதையும் மேடையாக்கி அங்கெல்லாம் காட்சிகளை நடத்தி, இருந்தும், நின்றும், நடந்தும், ஒடோடியும் பார்க்க முடியாத பாடல் தடைகள் உள்ளன. இந் நிலையில் காமன் கூத்தினை நவீனமயப்படுத்தி பேணுவது நமது பாரம்பரியத்தை நாம் காத்து புடம் போட்டு நம் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு கையளிப்பதாகும்.

இலங்கை கூத்துக்களை நவீனப்படுத்தி உத்திகளையும் உள்ளடக்கி இம் முறையில் வெற்றியும் கண்டுள்ளதாக இளையபத்மநாதனின் “ஏகலைவன்” தாசீயனின் “பொறுத்து போதும்” மௌனகுருவின் “சக்தி பிறக்குது” சிதம்பர நாதனின் உயிர்த்த மனிதன் கூத்து என்பவற்றை குறிப்பிடலாம். சங்காரம், கந்தன் கருணை என்பவும் இவற்றுள் அடங்கும். சரத்சநதிர் அவர்களின் “அப்பூருகம்” தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் பேராதெனிய மாக்கந்த பல்கலைக்கழகத்திற்கு அன்மையில் அமைந்துள்ள வீடுகளுக்கு இரவில் “பெட்ரோமக்ஸ்” வெளிச்சத்தில் ரதி மதன் கூத்தாடுவதை தொலைக்காட்சி படக்காட்சியாக காட்டினார்கள். கேகாலை பிந்தெனிய தோட்டத்து காமன் கூத்து கலைஞர்கள் இதில் பங்குபற்றினார்கள்.

மாத்தளை உட்பட மலையகத்தின் பல பகுதிகளில் காமன் கூத்தை பரம்பரை பரம்பரையாக ஆடிவந்த காமன் வாத்தியார்கள் போற்றுவார்கள் இன்றி தம் இறுதிக்காலத்தில் நோயினாலும் வறுமையினாலும் துன்பப்பட்டு மடிந்து வருகின்றனர். இவர்கள் பெரும் சிரமத்துடன் தேடிப் போற்றி பாதுகாத்து வந்த ரதி, மதன் உட்பட்டோரின் கிரிகடங்கள், புஜங்கள், மார்பணிகள், மணி உடைகள் என்பனவும் அழிந்துவிட்டன.

திரிபுரமங்கள் தாஸ் உட்பட பல பாவலர்கள் எழுதிய மன்மதன் கதையுடன் கூடிய லாவணி, ஒப்பாரி பாடல்களும் மற்றும் தமிழகத்திலிருந்து கொண்டுவேந்த நூல்களும் இன்று காணக்கிடைப்பதில்லை. மாத்தளையில் கம்பம் நட்டு, மகரக்கொடி ஊன்றி ஏரிந்த கட்சி, ஏரியாத கட்சி பாடி இக் கூத்திற்கு அணி சேர்த்த கவுடுப்பறை காத்தான் வாத்தியார், மாத்தளை செட்டித்தெரு முத்துலிங்கம், அப்பாவு கங்காணி, வீரமா காளி பூசாரி போன்றோயே இக் கலைக்காக தியாகங்கள் புரிந்து பலரின் வழியில் இன்று காமன் இளம் வாத்தியார்களாக விளங்கும் இவர்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதுடன், அரச விழாக்களிலும் பரிசும் பாராட்டும் வழங்கப்பட வேண்டும். காமன் கூத்தினை ஒரு சமூகக்கடமையாக மேற்கொண்டு இக் கலையை வளர்த்து நாவிலும் தேகத்திலும் பாதுகாத்து நலிந்துவரும் இவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்?

சயங்கொண்டார் படைத்த யேலகு (கலிங்கத்து பரணியில்)

உ. வைத்திலிங்கம் MA.Mphil
விரிவுரையாளர் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம்

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே செந்தமிழ் என்று போற்றப்பட்ட தமிழ்மொழி மிகச்சிறந்த இலக்கிய பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு விளங்கியதால் தான் அந்த அடித்தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்ச்சியாக பல்வேறு இலக்கிய வகைமைகள் காலத்திற்குக் காலம் எழுச்சி பெற்றன. இவை புதுமையும், இலக்கிய செழுமையும், பொலிவும் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. சங்ககாலத்தில் மக்கள் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு நூல்கள் தோற்றும் பெற்றன. வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் வளமான அறநூல்களைக் கொண்ட காலமாக சங்கமருவிய காலம் திகழ்ந்தது. நாயன்மார்களும் ஆழ்வாரர்களும் பக்தியுணர்வுட்டும் பாடல்களைப் பாடி பல்லவர்காலத்தில் பக்தியியக்கத்தைத் தோற்றுவித்தனர். சோழராட்சி காப்பிய வளர்ச்சியில் கொடுமூடி தரித்தது. நாயக்கர் காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று கூறப்படும் பிரபந்தங்கள் பெரும் மரமாக தழைத்தோங்கி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற்கு தன்னிடமில் கொடுத்தன.

தனிநிலைப்பாடல்கள், காப்பியம், நாடகம், புனைக்கதை, சிறுகதை, சிற்றிலக்கியம் என்ற இலக்கிய பிரவீற்குள், சிற்றிலக்கியத்தை தவிர்ந்த ஏனைய இலக்கிய வகைமைகள் உலகமொழிகள் பலவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. தமிழுக்கே உரித்தான வேற்று மொழிகளில் காணப்படாத ஒரு இலக்கிய வகைமை சிற்றிலக்கியமாகும். தனிநிலைப்பாடல்களுக்கும் காப்பியத்திற்கும் இடைப்பட்டதாய் அமைந்தவை பிரபந்தங்களாகும். பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு வகை எனக் குறிப்பிடப்பட்டாலும் அப்படியவில் உள்ள இலக்கியங்களில் அநேகமானவை பொதுவான இலக்கியங்களே ஆகும். சிற்றிலக்கிய இலக்கணங்களைக் கொண்டு முழுமையாக வளர்ச்சி பெற்ற இலக்கியங்கள் இருபதுக்கு குறைந்தவையாகும். அவை பிள்ளைத்தமிழ், அம்மானை, ஊஞ்சல், கோவை, சதகம், அந்தாதி, உலா, பரணி, கலம்பகம், பள்ளு, குறவஞ்சி போன்றனவாகும்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் சீரையும் சிறப்பையும் எடுத்துக் காட்டும் இப்பிரபந்தங்கள் நாயக்கர்காலத்தில் பெருந்தோகையாக எழுச்சி பெற்ற போதிலும் தொல்காப்பியர்காலத்திலேயே அவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் சிற்றிலக்கிய கூறுகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. இதனால் சங்ககாலத்திற்கு முன்னரே வித்திடப்பட்ட ஒரு இலக்கிய வகைமையாகக் கிற்றிலக்கியங்களைக் கருத இடமுண்டு. இவை காலந்தோரும் வளர்ந்து கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அந்தாதியாக அரும்பி, எட்டாம் நூற்றாண்டில் கோவையாக மொட்டவிழ்ந்து, பத்தாம் நூற்றாண்டில் சாதகமாக, பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தூதாகவும், உலாவாகவும் பிள்ளைத்தமிழாகவும் பரணியாகவும் பள்ளு குறவஞ்சியாகவும் கனிந்தது. இப்பாடல்களை உற்று நோக்கும் போது சிற்றிலக்கியங்கள் என்று அறிஞர் பெரும்க்களால் குறிப்பிடப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்வதில் சிரமம் ஏற்படுகின்றது. இப்பெயரானது அவற்றின் தரத்தைக் குறைத்து விடுகின்றதோ என என்னைத் தோன்றுகின்றது. பேரிலக்கியங்களோடு போட்டியிடும் அளவிற்கு இலக்கியத்தரத்தில் எண்ணந்து நிற்கின்றன. நூலறிவும், இலக்கியப் புலமையும் உலகியலறிவும் நிரம்பப் பெற்ற புலவர்களால் பாடப்பட்ட இவ்விலக்கியங்களில் சமூக நோக்குகள் பரந்து காணப்படுகின்றன. கற்பனைத்திறனும், காவியச் சுவையும் களிந்தம் புரிகின்றன. அணிநல்கள் அழகாக பயின்று வருகின்றன. மடக்கு, எதுகை மோனை, சிலேடை என்பன உள்ளத்தைக் கொள்ளலை கொள்கின்றன. சந்த அமைப்பும், ஒசைநயமும் இன்பவெள்ளத்தில் ஆழ்ந்துகின்றன. இத்துடை இலக்கிய சிறப்புக்களையும் ஒருங்கே கொண்ட இலக்கிய வகைமையினை சிற்றிலக்கியம் என்று கூறுவது பொருந்துமா? என்னும் கேள்வி அறிஞர் எள்ளத்தில் எழுதாதது ஏனோ?

பரணி இலக்கியங்கள் பல எழுந்துள்ள போதிலும் சயங்கொண்டார் பாடிய கலிங்கத்துப்பரணியே சிறப்பாகப் போற்றப்படுகின்றது. கலிங்கத்துப் பரணி என்னும் இலக்கியம் கதை தழுவாத பாடலாக, பேய்கள் கூழ் சமைத்துண்ணும் பொது அமைப்பு காணப்படுகின்றது. அதில் இடம்பெறும் பகுதியான பேய்லகு பற்றி விபரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

போர்களத்தில் அடாது போரிட்டு வீரத்தழும்புகளும் வெற்றிவாகையும் சூடிய மறவர்களுக்கு நடுகல் நாட்டி பேரும் புகழும் குறிக்கும் வழிபாடும், களவேள்வி, வாண்மங்கலம் போன்ற துறைகளும் அக்காலத்தில் இலக்கியங்களில் காணப்பட்டன. அவ்வீர் நிலை இயல்புகளின் வளர்ச்சியாக பரணி இலக்கியம் அமைவதைக் காணலாம். அத்துடன் பரணி வெற்றித் தெய்வமான கொற்றவை பிறந்த நாள், கொற்றவைக்கும் யமனுக்கும் உகந்த நாள், பரணியில் பிறந்தவனை தன்னிலையிலிருந்து உயர்த்தும் நாள், பரணியில் பிறந்தவன் தரணி ஆள்வான் என்னும் பழமொழி இதன் அடிப்படையிலேயே எழுந்தது. ஆயிரம் யானைகளை போர் புரிந்து வென்ற வீரத்திலகங்களுக்காக பாடப்படுவதே பரணி என இலக்கண விளக்க பட்டியல் குறிக்கிடுகின்றது. போர்களத்தில் வெற்றி பெற்ற வீரனைப் புகழ்ந்தும், அப்போரில் வெற்றி வீர மரணமடைந்தவர்களின் உடலுறுப்புக்களாலும் பிறவற்றாலும் காளிக்கு களிப்புண்டாகும் வகையில் பேய்ஸ் கூழ் சமைத்து, அதனை காளிக்கு படைத்து தாழும் பிறபேய்களும் உண்டு மகிழ்கின்றன. இதனை கலிங்கத்து பரணியில் சயங்கொண்டார் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

தமிழ் இலக்கிய மரபிற்கமைய நாலினை கடவுள் வாழ்த்துடன் ஆரம்பித்து அந்நாலினைப் பாடும் வாய்ப்பாக வெற்றி மிகுந்த கலிங்கப்போரினை கடைத்திறப்புப் படலத்துடன் தொடங்குகிறார். அடுத்து பேய்களின் தலைவியாகிய கொற்றவை வாழும் காட்டின் இயல்பையும், (காடுபாடியது) காளியின் கோயிலையுதும், (கோயிலைப்பாடியது) காளியையும் (தேவியைப்பாடியது) வெற்றி வீரனான குலோத்துங்களின் வெற்றிச் சிறப்போடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுகிறார். பின்னர் காளியை குழந்திருக்கும் பேய்களின் இயல்பு (பேய்களைப்பாடியது) கூறப்படுகின்றது. இங்கு முதுபேய் ஒன்று தான் ஆழந்து கற்ற இந்திரஜாலம் பற்றிக் கூறுகிறது. இப்பகுதி நகைச்சுவை மிக்கதாய் அமைந்துள்ளது. இராசபாரம்பரியம் என்னும் பகுதியில் சோழரின் வரலாற்றுச் சிறப்பு நன்கு விளங்கப்படுகின்றது. பேய்முறைப்பாடு, குலோத்துங்கசோழரின் பிறப்பு முதல் முடிகுட்டி வெற்றியையுது வரையிலான செய்திகளை கூறும் அவதாரம், காளிக்கு கூளி கூறியது, போர்பாடியது, களம் பாடியது என பதின்மூன்று பகுதிகளை அமைத்துள்ளார். சொல்லமுகும், பொருளமுகும், சந்த இனிமையும், ஒசை நயமும் அமைய சிறப்பாகப் பாடி “பரணிக்கோர் சயங்கொண்டார்” என்னும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளார்.

விண், மண், நரகம் உன மூன்று உலகுகளையும் படைத்து அதில் கருத்துச் செழுமை ஊட்டியிருந்தாலும் அவர் படைத்துக்காட்டும் பேயுலகு வித்தியாசமான ஒரு பகுதியாகும். பேயுலகைப் பாடுவெற்றகாகவே கதையொன்றினை உருவாக்கி அதில் தன்யோரு உலகம் படைக்கப்பட்டிருப்பதை கலிங்கத்துப் பரணியில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதனை ஆசிரியர் எழுத்தியம்பியிருப்பதன் காரணம் தமிழர் பண்பாட்டியல் நம்பிக்கையில் முக்கிய இடத்தை வகிப்பது பேய்கள் பற்றிய முடநம்பிக்கைகளாகும். அதனை களைந்தெறியும் முற்போக்குக் கொள்ளையினை மிகத் தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லும் ஆற்றல் சயங்கொண்டாரிடத்துக் காணப்பட்டமையின் வெளிப்பாடே கலிங்கத்துப் பரணியில் பேயுலகு படைக்கப் பட்டமை எனலாம். கிராமிய மக்களிடையே காணப்படும் மிக முக்கியமான வழிபாடு கொற்றவை வழிபாடாகும் அக்கொற்றவையை பேய்களின் தலைவியாக வரித்து செய்திகளைக் கூறி பேய் என்பதை கருத்துருவாக்கம் செய்துள்ளார். தேவியின் கோயிலைப் பற்றி பாடும் போது அச்சுவை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தாலும் அது கற்பனை என்பதை உய்த்துணர முடிகின்றது.

கருதியாகிய நீர்தெளித்து கொழுப்பாகிய மலர் தூவி, ஈவிளக்கை ஏற்றுவர். வழிபடுவர் தம் விழா எழும்புகளை விறகாக்கி குருதியை நெய்யாக்கி, வேள்வி புரிவர். தம்தலைகளை அறுத்து தேவியின் கையில் கொடுப்பர். அத்தலைகளும் குறை உடல்களும் அவளைத் துதிக்கும். குறையுடல்கள் களிப்பால் தூள்ள அவற்றை நூகர விரும்பும் பேய்கள் தொடர்ந்து செல்லும், எருமைக்கடாவைப் பிளந்து அவற்றின் குருதியை தேவிக்கு அபிஷேகம் பண்ணும் போது வாத்தியங்கள் முழங்கும் மோகினிப் பேய்கள் வழிபாடு வரும். அங்கு காளிதேவி வீற்றிருக்கும் செய்தி மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது எலும்புக் குவியல் மேல் குடலால் கட்டப்பட்ட தீபக்கட்டிலில் பின்மாகிய ஜந்து மெத்தை, பேயாகிய தலையணை, கொழுப்பு விரிப்பு விரித்த படுக்கையில் காளிதேவி கொலுவிருந்தாள் என்பதை இவ்வாறு பாடுகின்றார்.

“பின்மெத்தை அஞ்சுக்கி பேயணையை
முறித்திட்டு தூய வெள்ளை
நின்மெத்தை விரித்துயர்ந்த நிலாத்திகலும்

பஞ்ச சயனத்தின் மேலே”

பேய்கள் வணக்கத்தில் ஈடுபோடுவது, இந்திரஜாலம் காட்டுவது, பேய்கள் குலோத்துங்கன் சிறப்பைக் கூறுவது போன்ற செயல்களை பேய்களால் நிகழ்த்த முடியுமா? என்று என்னைத் தோன்றுகின்றது. பேய்களைப் பற்றிய கொடுரமான வர்ணனை கலிங்கத்துப் பரணியில் உச்ச நிலையை அடைகின்றது. இழந்த சொர்க்கத்தில் சாத்தானின் தோழர்களை மில்டன் வருணிப்பதைவிட இது கொடுரமானது. இங்கு நாம் ஒரு உண்மையை உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. அதாவது போர்க்களத்தின் கொடுர தன்மை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இத்தகைய உலகு படைக்கப்பட்டது. அச்சம் நனை, மருட்டை போன்ற சுவைகளை எடுத்துக்காட்டி பேய்கள் என்ற பாத்திரத்தின் சிறப்பை கூறுகிறார். இதனைத் எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் பேய்களை உயர்த்திக் காட்டி பேய்கள் பற்றியபயம் எம்மை விட்டு மெல்ல மெல்ல அகன்று ஒரு பயங்கரமான குழலில் கொற்றவைக்கு கூழ் சமைக்கும் மாணிடப் பெண்களே தோற்றும் தருகிறார்கள்.

கடவுள் வாழ்த்தி தவிர்ந்த பன்னிரண்டு பகுதிகளிலும் ஆசிரியர் மாணிடரைப் பற்றி எடுத்துக்கூறுகின்றார். அடுத்து வரும் பகுதிகளில் காளி தேவியைப் பற்றிப்பாடியவர் பேய்களைப் பற்றி பேய்களைப் பாடியது. இந்திரஜாலம், பேய்முறைப்பாடு, காளிக்கு கூறியது, களம்பாடியது, முதலிய பகுதிகளில் பாடி பேய்லகைப் படம்படித்துக் காட்டுகிறார். மக்கட் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சீர்கேடுகளையும், முடநம்பிக்கைகளையும் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகவே பேய்க் கூட்டத்தை அமைத்துக் கொண்டார்.

பேய்களைப் பாடிய பகுதியில் பேய்களை மிகச்சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்துகிறார். கால்முடப்பேய், கைமுடப்பேய், குருட்டுப்பேய், ஊமைப்பேய், செவிட்டுக்பேய், குறட்பேய், கூன்முதுகுப்பேய் ஆகிய பேய்கள் காளியைச் சூழ்ந்து காணப்பட்டன. இவை இதுவரை போர்முகத்தையே காணாததால் பேய்கள் பசியை அடைத்து வைத்திருந்த வயிறு கலம் போல் காணப்பட்டது. பனங்காடுகள் போல் கை, கால்களும், குருகைகள் போல்வாயும், அமர்ந்தால் முகத்துக்கு மேல் மூன்றுமுழு நீளமுடைய முழங்கால்களையும் உடையன. எடல்கள் விறகுகளைப் போன்றும், கண்ணங்கள் ஒடுங்கி குருகைகளில் தோன்றும் கொள்ளிக்கட்டைகள் போன்று கண்களும், படகுகள் போன்ற உலர்ந்த முதுகும், கரையாக் புற்றுக்களைப் போன்ற கொப்புஜையும் உடையவை. பாசிப்பார்ந்த முக்கிணையும் மண்வெட்டி போன்ற பற்களையும், மார்பு வரைத் தொங்கும் உடுக்களையும் கொண்டவையாக அவற்றின் தோற்றுத்தை வியப்புறும் முறையில் எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

“பெருநெடும் பசி பெய்கல மாவன
பிற்றை நாளின்முன் நாளின் மெலிவன
கருநெடும்பன காடுமே முமையும்
காலும் கையும் உடையன போலவன”

பேய்களின் இருப்பிடத்தைக் கூறும் போது அப்பேய்களையே உவமையாகக் கொண்டு விளங்கும் கற்பனை இன்புறத்தக்கது. பேய்கள் பெருமுச்ச விடுவன போல் மரங்கள் புகைந்து கரித்தனவாம். அவை நீர் வேட்கையால் நாவை நீட்டுவன பாம்புகள் போல மரப் பொந்துகளிலிருந்து வெளியே வந்தன.

“வற்றிப்போய் வாயுலர்ந்து வறுள் நாக்கை நீட்டுவ போல்
முற்றிய நீள் மரப்பொதும்பின் முது பாம்பு புறப்படுமே”

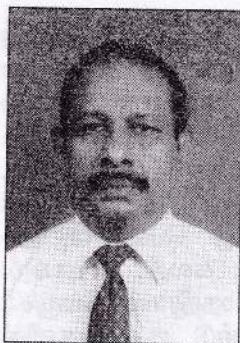
பேய்கள் முறைப்பாடு என்ற பகுதியில் தம் பசிக்கொடுமையினை தம்தலைவியாம் காளிதேவியிடம் கூறும் பகுதியில் நெஞ்சும் நெகிழ்ந்து போகிறது. உணவில்லாமல் உயிரைவிடும் காலம் நெருங்கி விட்டது. மெலிந்த பக்தர்களாய் நாவில்பாதியும் உதடுகளில் பாதியும் உண்டோம் என புலம்பும் போது அப் பேய்களுக்காக எம்மை வருந்தவைத்து எம்மனதில் இரக்க உணர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றார். இதன் மூலம் அச்சம் எம்மனதை விட்டு அகழ்கின்றது. பேய்களுக்கு இரங்குவதனுடாக அவையும் எம்மில் ஒருவராக இடம்பிடித்துக் கொள்கின்றன.

களம் பாடிய பகுதியில் பேய்களின் செயற்பாடுகள், நடையுடை பாவனைகள் மனித இனத்தின் செயற்பாடுகளின் பிரதிபலிப்பாகவே அமைகின்றன. வெறும் கற்பனை ஓன்றினை அமைத்து

அப்பேய்களை மனித இனத்தோடு நடமாட விட்டு பேய் என மனிதன் குறிப்பிடும் இல்லாத ஒன்று மனிதர்கள் மத்தியிலேயே காணப்படுகின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார். பேய்கள் சாதாரண பெண்களைப் போன்று கூழ் சமைப்பதில் ஈடுப்படுகின்றன. ஆனால் அவை பயன்படுத்தும் பொருட்கள் தான் அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. மனிதர்கள் விழாக்களின் போது நீராடி அணிவன அணிந்து புத்தாடை புனைவது போல பேய்கள் யானைக் கொம்பால் பல்லுலக்கி, அவற்றின் விலா எழும்புகளால் நாக்குவழித்து, மூளைச் சேற்றால் தேய்த்து, குருதிக் குளத்தில் குளித்து, கொழுப்பு ஆடை அணிந்து தம்மை ஆயத்தப்படுத்தின. அத்தோடு பெண்கள் தம் தோழிமாரை பெயர் கூவி அழைப்பது போல பேய்களும் மோடி, நினைமாலாய், கலதி, கூர்யீரி, நீலி என பெயர் கூவி சமைப்பதற்கு அழைத்தன. யானைப் பிணச் சமய மதநீரால் மெழுகி, அவற்றின் தலைகளை அடுப்பாகவும், வயிறுகளை பானைகளாகவும், கொண்டு குதிரைகளின் குருதியை உலையாக இட்டு, வீரர் தம் பற்களை அரிசியாக இட்டு குதிரைகளின் பற்களை வெங்காயமாகவும், வீரரின் நகங்களை உப்பாகவும், வீரர் தம் ஈட்டி முதலிய விறகை ஏரிமுட்டி பேய்கள் கூழ் சமைத்தன.

இங்கு அனைத்து செய்திகளும் மனித இயல்புகளுடன் பொருந்தும் வகையிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதர்களின் பழக்க வழக்கங்களை சுவைபடக் கூறுவதற்கு பேய்கள் கூட்டத்தை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பொங்கல் விழாவின் போது தமிழ்ப் பெண்கள் நீராடி, புத்தாடை அணிந்து, நிலத்தை மெழுகி கோலமிட்டு புதுப்பானையில் நீர்வார்த்து, புத்தரிசியிட்டு பொங்கல் பொங்குவது போன்று பேய்கள் கூழ் சமைக்கின்றன.

இதனைப் படிக்கும் போது பேய் என்பது மனித மனதின் கற்பனையே என்பதை வாசகர் மனதில் ஆழமாக பதிக்கும் வகையிலேயே அதீத கற்பனையடினும் பல்வகை சுவைகள் விரவி வரும் வகையிலும் இந்நாலை படைத்துள்ளார். இவ்வாறு ஒரு கற்பனையானதொரு பேயுலகைப் படைத்து மனித மனங்களில் புரையோடிப் போயிருக்கும் பேய் பற்றிய முடநம்பிக்கையை பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்னே களைந்தெறிய முற்பட்ட ஒரு முற்போக்குவாதி சுயங்கொண்டார் என்பதில் ஜயமில்லை.

வரலாற்று இலக்கியமாக விளங்கும் மத்திய மலையக தமிழன் வரலாறு

த.மனோகரன்
துணைத்தலைவர் / கல்விக்குழுச் செயலாளர்
அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

ஒரு இனத்தின், மொழிபின், மதத்தின் பண்டைய இருப்பின் வரலாறு அப்பகுதியில் வாழும் குறிப்பிட்ட மக்களின் பெருமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றது. வரலாற்றின் மேன்மை/தேவை உணரப்பட வேண்டியவை. உணர்த்தப்பட வேண்டியவை.

அந்த வகையிலே மத்திய மாகாணத்தில் நடைபெறும் தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழாவான சாகித்திய விழாவிலே தமது இன, மத, மொழிகளின் பண்டைய பெருமைகு இருப்பை இந்த மன்னில் நம்மவர்கள் வாழ்ந்த பெருமை மிகு வரலாற்றை அதன் சிலவற்றை நினைவில் கொள்வது சாலவும் பொருத்தமானது. தேவையானதும் கூட.

மத்திய மாகாணத்தில் வாழும் தமிழர்கள் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய அழைத்து வரப்பட்ட காலம் முதலே வாழ்கின்றனர் என்ற கருத்தள்ளது. ஆனால் மத்திய மாகாணத்தில் ஆங்கிலேயர் காலத்திற்கு முன்னேயே தமிழர்களதும் இந்துக்களதும் இருப்பு வெளிப்படுகின்றது. ஆம். கி.மு. 161 - 137 வரை அதாவது இற்றைக்கு 2270 ஆண்டுகளுக்கு முன் அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு 24 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான் துட்டகைமுனு என்னும் அரசன் என வரலாறு கூறுகின்றது. எல்லாளன் என்ற நீதி தவறாது ஆட்சி செய்து வந்தவனாக மகாவம்சத்தால் போற்றிக் கூறப்படும் தமிழரசன் கி.மு. 205 - 161 வரை அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்ததும் வரலாறு.

அக்காலத்தில் பல சிற்றரசர்களும் பல பகுதிகளில் எல்லாளனின் கீழ் ஆட்சி செய்துள்ளனர். அவர்களில் உருகுணையின் காவந்தீச மன்னன் (துட்டகைமுனுவின் தந்தை) மற்றும் மாத்தளை என்று இன்று அழைக்கப்படும் அன்றைய பண்ணாகத்தை ஆட்சி செய்த ஆதித்தன் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அதாவது இற்றைக்கு 2270 ஆண்டுகளுக்கு முன் மத்திய மாகாணத்தின் மாத்தளைப் பகுதி பண்ணாகம் என்ற தமிழ்ப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டதும் அப்பகுதியைத் தமிழ் அரசனான ஆதித்தன் ஆட்சி செய்தமையும் வரலாற்றுப் பதிவுகளாக வெளிப்படுகின்றன.

எல்லாளன் என்ற தமிழ் அரசனைத் தோற்கடிக்க தனது ஆதரவையும், படைகளையும் ஆதித்தன் என்ற தமிழ் அரசன் துட்டகைமுனுவுக்குக் கொடுத்துதவினான் என்பதும் வரலாற்றின் பக்கமாகும். அதாவது தமிழ் அரசனின் வீழ்ச்சிக்கு பிறிதொரு தமிழ் அரசனும் உதவியுள்ளான். எது எவ்வாறாயினும் 2270 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்களது, இந்துக்களது மலையகத்தின் மத்திய பகுதியிலான இருப்பை இதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கி.பி. 1505 இல் போர்த்துக்கேயர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைக்கும் காலத்தில் இங்கு மூன்று பிரதான அரசுகளும், சில சிற்றரசுகளும் இருந்துள்ளன. தமிழ் அரசர்களின் ஆட்சிக்குப்பட்டிருந்தது யாழ்ப்பாண இராச்சியம். கோட்டை, கண்டி இராச்சியங்கள் ஏனையவை. வன்னியில் ஒரு தமிழ் சிற்றரசு இருந்துள்ளது.

கோட்டை இராச்சியத்தை அதன் ஆட்சியாளர்கள் அன்னியரான போர்த்துக்கேயரிடம் தானமாக வழங்கினர். ஆட்சியதிகாரத்தை அன்னியரிடமும் கையளித்தனர். நாட்டை போர்த்துக்கேயரிடம் எதிர்ப்பில்லாமல் ஒப்படைத்து அன்னியரிடம் தம்மை அடிமைப்படுத்திக் கொண்டனர். இதுவும்

இனவெறியும், அதிகாரப் பசியும் கொண்ட அன்றைய கண்டியின் சிங்களப் பிரதானிகளினால் கண்டி இராச்சியம் வீழ்ச்சியற்றது. தனித்துவத்தை இழந்தது என்பது வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மொழி கண்டி இராச்சியத்தின் ஒரு மொழியாக சிறப்புடன் திகழ்ந்தது என்பதை ஆங்கிலேயருக்கும், கண்டியின் சிங்களப் பிரதானிகளுக்குமிடையே 1815ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட கண்டி உடன்படிக்கையில் கண்டிய சிங்களப் பிரதானிகள் தமிழ்மொழியில் ஒப்பாமிட்டுருந்ததன் மூலம் தெளிவாகின்றது. அதாவது கண்டி இராச்சியத்தின் ஆட்சி மொழியாகத் தமிழும் இருந்துள்ளமை தெரிகின்றது.

அது மட்டுமல்ல, இலங்கையின் இரண்டாவது பெரிய நகரமாகக் கொள்ளப்படும் கண்டி மாநகரிலே ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வரும் எசல் பெறவூரா என்ற ஆடித்திருவிழா இந்து சமயத்தின் பண்டைய இருப்புக்குக் கட்டியம் கூறி நிற்கின்றதென்றால் மிகையாகாது.

இலங்கையின் தேசிய சமய விழாக்களில் ஒன்றாக அமைந்து விட்ட இத்திருவிழா கடந்த இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடைபெற்று வருகின்றது. கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் (கி.பி.1747 - 1782) என்ற நாயகர் வம்சத்துத் தமிழ் அரசனே இத்திருவிழாவைத்து தொடங்கி வைத்தவனாவான். கண்டி இராச்சியத்தில் இந்து சமயம் பெற்றிருந்த உன்னத நிலையை இன்றும் வெளிப்படுத்தும் சான்றாக இத்திருவிழா அமைந்துள்ளது என்றால் அதுவே உண்மையாகும்.

கண்டி அரச மாளிகையை ஒட்டி அமைந்துள்ளது புத்தரின் புனிதப்பல் வைக்கப்பட்டுள்ள தலதாமாளிகை. இது பெளத்தர்களின் புனித வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்குகின்றது. இத்தலதாமாளிகையை அண்மித்து அத்துடன் கண்டி அரசமாளிகையையும் அண்மித்து இருப்பவை பழைய வாய்ந்த ஜந்து இந்துக் கோயில்களாகும்.

கதிரேசன் கோயில், பத்தினி அம்மன் கோயில், விஷ்ணு கோயில், நாந்தனார் கோயில், பிள்ளையார் கோயில் என்பவையே இவ்வைந்து இந்துக் கோயில்களாகும். இவ்வைந்து இந்துக் கோயில்க்கும் கண்டி எசல் பெறவூரா அதாவது ஆடித்திருவிழாவுடன் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியத்துவம் பெற்றமையாக விளங்குகின்றன.

இந்துக்களின் நிர்வாகத்திலுள்ள கட்டுக்கலை செல்வவிநாயகர் கோயில் சிறப்புடைய பழங்கோயில். அதில் பல வரலாற்று அற்புங்கள் புதைந்துள்ளன. இப்பிள்ளையார் கோயில் முன்பு சோமசுந்தரேஸ்வரம் என்ற சிவாலயமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. பின்னாளில் கட்டுக்கலை குளக்கரையில் கண்டெட்டுக்கப்பட்ட பிள்ளையாரின் திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதன் பின் அது பிள்ளையார் கோயிலாகப் பிரசித்தி பெற்றது. இருப்பினும் இன்றும் மூல முர்த்தியாகச் சிவலிங்கமேயுள்ளது.

இலங்கையின் நான்கு திசைகளிலும் ஜந்து பழம் பெரும் சிவாலயங்கள் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தமையை மகாவம்சம் உறுதி செய்கின்றது. வடக்கே நகுலேஸ்வரமும், கிழக்கே கோணேஸ்வரமும், தெற்கே தொண்ணேஸ்வரமும், மேற்கே முன்னேஸ்வரமும், திருக்கேதீஸ்வரமும் அந்த ஜந்து பழம் பெருமை வாய்ந்த பஞ்சேஸ்வரங்களாகும். அதே போன்ற பழமை கொண்ட கிழக்கின் மாமாங்கேஸ்வரம், மேற்கின் சோமசுந்தரேஸ்வரம், திருந்தீஸ்வரம் போன்ற பழமை வாய்ந்த சிவாலயங்களில் ஒன்றாக கண்டி கட்டுக்கலை சோமசுந்தரேஸ்வரம் கொள்ளப்படுகின்றது.

இவ்வாறு வரலாற்றுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாக தமிழர்களும், இந்துக்களும் கண்டி இராச்சியத்தில் சிறப்புப் பெறுகின்றனர். அவர்களின் பண்டைய இருப்பு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்டது இராமாயணகாலம். அதாவது ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு

வரலாற்றின் ஒரு பக்கமாகும்.

அவ்வாறே கண்டி இராச்சியத்தின் கடைசி மன்னான் ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜசிங்கன் என்கின்ற கண்ணுசாமி அன்னியருக்கடிபணிய மறுத்து இறுதிவரை போரிட்டான். ஆங்கிலேயருக்கு சிம்ம சொப்பனமாக விளங்கிய கண்டியின் கடைசி அரசன் கண்ணுச்சாமியை கண்டியிலிருந்த சிங்களப் பிரதானிகள் குழ்ச்சியால் ஆங்கிலேயருக்குக் காட்டி கொடுத்து கைது செய்ய வழி செய்தனர். கண்டியரசன் கண்ணுசாமியைக் கைது செய்ய எக்னலிகோட என்ற சிங்களப் பிரதானியே காரணமானான் என வரலாறு கூறுகின்றது.

1815ஆம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாதம் 18ம் திகதி கண்டியில் மதமஹநுவர போமுரே என்ற இடத்தில் கைதான் கண்ணுசாமியை 1816 ஜூன் வரி மாதம் 24ஆம் திகதி இலங்கை மண்ணிலிருந்து தென்னிந்தியாவிற்கு ஆங்கிலேயர் நாடுகடத்தினர். வேலூரில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த கண்ணுசாமி 1832ஆம் ஆண்டு ஜூன் வரி மாதம் 30ஆம் திகதி மரணமானான்.

கண்டி அரசனின் கொடியாக விளங்கியது சிங்கக் கொடி. அக்கொடியை கீழிறக்காதிருக்க இறுதிவரை பாடுபட்டவன் போரிட்டவன் தமிழனான கண்ணுசாமி என்பது தமிழருக்கே பெருமை தருவதாகும்.

இன்று நாட்டின் தேசியக் கொடியாகக் கொள்ளப்படும், கொண்டாடப்படும் சிங்கக் கொடியை கீழிறக்காமலிருக்க, அதைக் காக்க இறுதிவரை போரிட்ட, பாடுபட்ட வீரமிகு அரசன் கண்ணுசாமி என்பதையும், அந்த கண்டி அரசின் சிங்கக் கொடியை கீழிறக்கி, ஆங்கிலேயரின் கொடியை ஏற்ற உதவியவர்கள் தமிழர்கள் அல்ல என்பதையும் வரலாறு தெளிவாகப் பதிந்த வைத்துள்ளது.

சிங்கக் கொடிக்கு உரித்தானவனான உரிமையாளான ஸ்ரீ விக்கிரமராஜசிங்கனின் ஆட்சி கலிழ்க்கப்பட்ட 1815 பெப்ரவரி மாதம் 18ஆம் திகதி சிங்கக் கொடியும் சிறப்பை இழந்தது. அரசனை இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்திய ஆங்கிலேயர் சிங்கக் கொடியை இங்கிலாந்தின் நூதனசாலைக்கு கொண்டு சென்றனர்.

காலத்திற்குக் காலம் கண்டியரசர்கள் தென்தமிழ் நாடான பாண்டியநாட்டு இளவரசிகளை மணம் செய்துள்ளனர். கி.பி. 1687-1707 வரை ஆட்சி செய்த இரண்டாவது விமலதர் மகுரியன் பாண்டிய நாட்டின் மதுரை மாநகரிலிருந்து பெண் கொண்டான். அதே போன்று கி.பி. 1701 -1739 வரை ஆட்சி செய்த ஸ்ரீ வீரபராக்கிரம நரேந்திர சிங்கனும் நாயக வம்சத் தமிழ் இளவரசியையே திருமணம் செய்தான்.

குறிப்பிட்டுக் கூறுவதனால் கண்டியரசர்கள் பெரும்பாலானவர்களின் தாய்மாரும், மனைவிமாரும் தமிழர்களாகவே இருந்துள்ளனர். இதை எவரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

கி.பி. 1739 முதல் 1815 வரையான எழுபத்தாறு (76) ஆண்டுகள் கண்டி இராச்சியத்தை ஆண்டவர்கள் நாயகவம்சத்து தமிழ் அரசர்களே. கி.பி. 1719 முதல் 1747 வரை ஸ்ரீ வீரபராக்கிரம நரேந்திரசிங்கனின் மனைவியின் சகோதரனான ஸ்ரீ விஜயராஜ சிங்கனும், கி.பி. 1747 - 1782 வரை கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்கனும் ஆட்சி செய்தனர்.

அடுத்து கி.பி. 1782 - 1798 வரை ஸ்ரீ ராஜாதிராஜ சிங்கனும் கி.பி. 1798 முதல் 1815 வரை அதாவது கண்டி இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சிவரை கண்ணுச்சாமி என்கின்ற ஸ்ரீ விக்கிரமராஜசிங்கனும் ஆட்சி செய்துள்ளனர்.

கண்டி இராச்சியத்தை இறுதிக் கால கட்டமான எழுபத்தாறு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக நான்கு நாயகர் வம்சத்தமிழ் அரசர்கள் சீராக ஆட்சி செய்துள்ளமையை வரலாறு காட்டுகின்றது.

முற்பட்டதென்று கணிக்கப்படுகின்றது. அக்காலத்திலும் மத்திய மலைநாட்டில் இந்துசமயம் சிறந்த நிலையில் இருந்ததென்பதற்கு சான்றுகள் பல உள்ளன. இலங்கையை ஆண்ட இராவணன் சிவபக்தன் என்பதும் அவன் சீதையைச் சிறை பிடித்து வைத்தருந்த இடம் நுவரேலியாவிலுள்ள சீதாஸலிய என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதன் மூலம் சிவவழிபாட்டின் இருப்பிடமாக இப்பகுதி இருந்ததென்பது தெளிவுறுத்தப்படுகின்றது.

பல்லவர்கால கட்டடக்கலையைக் கொண்ட நாலந்த கெட்கே பிரசித்தமானவை. இந்து சிற்பக்கலைகள் அங்கு இன்றும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

மத்திய மாகாணத்திற்குட்பட்டதாக விளங்கும் கண்டி, நுவரேலியா, மாத்தளை மாவட்டங்களில் இன்றும் பல சிறப்புடை இந்துக் கோயில்கள் உள்ளன. மாத்தளையின் அருள் மிகு முத்துமாரியம்மன் கோயிலும், கண்டியின் கட்டுக்கலை செல்வவிநாயகர் திருக்கோயிலும், நுவரேலியாவின் இலங்காதீஸ்வரர் சிவாலயமும் இம்முன்று மாவட்டங்களையும் உலக இந்து மக்களால் நினைவிற் கொள்ள வைத்துள்ளன.

இன்று மத்திய மாகாணத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் தமிழ் பேசுவோர் 35% மாக வாழ்கின்றனர் என்பதை 2001 ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பீடு காட்டுகின்றது.

நுவரேலியா மாவட்ட மொத்த சனத்தொகையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் எண்ணிக்கை 59.7 ஆகும். அவ்வெண்ணிக்கையில் தமிழர்கள் 57.2 ஆகவும் முஸ்லிம்கள் 25.8 வீதமாகவும் உள்ளனர். கண்டி மாவட்ட மொத்த சனத்தொகையில் தமிழ் பேசுவோர் 25.8 வீதமாகவுள்ள அதே வேளை தமிழர்கள் அவர்களில் 12.5 ஆகவும் முஸ்லிம்கள் 13.3 ஆகவும் இடம் பெறுகின்றனர். மாத்தளை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மொத்த சனத்தொகையில் தமிழர்கள் 10.7 ஆகவும் முஸ்லிம்கள் 8.8 ஆகவும் உள்ளனர். இருசாராரும் இணைந்த தமிழ்ப் பேசும் மக்களாக 19.5 வீதமாகவுள்ளனர்.

ஒரு இனத்தின் பண்டைய வரலாறும் இலக்கியமாக இடம் பெறுவது மரபு. அந்த வகையிலே மத்திய மாகாண தமிழ் மக்களின் பண்டைய, இன்றைய இருப்புகளும். வரலாற்று நிகழ்வுகளும் பதியப்பட வேண்டிய, பேணப்பட வேண்டிய வரலாற்று இலக்கியங்களாகும். இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளாக அரசாண்ட பரம்பரையாக சீரும், சிறப்புமாக மத்திய மாகாணத்திற்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இந்துக்கள் இருந்தார்கள். இன்றும் இருக்கின்றார்கள். என்றும் இருப்பர் என்பதை வரலாறு உறுதிப்படுத்தட்டும். வரலாற்று இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டட்டும்.

இலங்கையின் மலையகத்தில் முருகவழிபாடு

ஆர்.மகேஸ்வரன்

B.A (Hons) புவியியல் சிறப்பு, Master in Library Science,
சிரேஷ்ட துணை நூலகர்
போராதனை பல்கலைக்கழகம் - பேராதனை

இலங்கையும், இந்தியாவும் புவியியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார அரசியல், சமூக, கலாச்சார ரீதியாகவும் பல தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளன. தென்னிந்தியாவில் மிகப்பண்டைக் காலந்தொட்டு முருகவழிபாடு சிறப்பாக நடைபெற்று வருவதைக் காணலாம். மேற்கிந்தியாவில் விநாயகர் வழிபாடும், மத்திய இந்தியாவில் இராமர், கிருஷ்ணர் வழிபாடும், வங்காளத்தில் சக்திவழிபாடும், தென்னிந்தியாவில் முருக வழிபாடும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. முருகனை தமிழ்க்டவுள் என்றே அழைக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டிலிருந்தே தமிழர்கள் பெருந்தோட்ட தொழிலுக்காக இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டனர். இவர்கள் மலையப்பகுதிகளில் குடியமர்த்தப்பட்டதால் இன்று மலையகத்தமிழர் என அழைக்கப் படுகின்றனர். மலையகத்தமிழர் வருகைக்கு முன்னும் பின்னரும் மலையகத்தில் முருகவழிபாடும் சிறப்புற்று விளங்கியிருக்கின்றன.

முருகன், சிவன் நெற்றிக்கண்ணில் ஒனிரும் ஆறுபட்டை சுடரே ஆறுமுகனாக அவதரித்தார். ஆணவாருக்கணான சூரனை அழித்து தருமத்தை நிலைநாட்டவே அவதரித்தார். பராசக்தி அளித்த வீரவேலால் பகைவரை அழித்து சிவனடியார்களை காத்தவர். கந்தசாமி, கந்தன், ஆறுமுகன், சுப்பிரமணியன், சேயோன், மாயோன், விசாகன், வேலாயுதன், வேலன் குமரன், என பல்வேறு திருநாமங்களால் அழைக்கப்படுவார்.

இலங்கைவரலாற்றில் ஆதிமக்கள் வேடுவர்கள் என நம்பப்படுகின்றது. இவர்கள் முருகனை வழிபட்டுள்ளனர். முருகனின் மனவிகளில் ஒருவரான வள்ளியம் மையினை இலங்கைப்பெண்ணாக, வேடுவப்பெண்ணாக வேடுவர்கள் சொந்தம் கொண்டாடு கின்றனர்.

முருகனுக்குரிய ஆறுபடைவீடுகளான ஆறு மலைகளை குறிப்பிடுவார்கள். திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, பழமுதிர்ச்சோலை, சாமிமலை எனும் ஐந்துடன் ‘குன்றுதோறாடல்’ என ஆறாவது படைவீடாக திருமுருகாற்றுப்படையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒன்று “கதிர்காமம்” என இலங்கை முருகபக்தர்கள் வழிபடுகின்றனர்.

கண்டி ‘உடரட்ட’ (மலைநாட்டு) வரலாற்றுப்புகழுமிக்க எசல் பெரகராவில் கண்டி கதிரேசன் கோவில் கலந்து கொள்வது இலங்கையின் முருகவழிபாட்டில் முக்கிய மற்றொரு அம்சமாகும். கார்த்திகை மாதகுமரனை குமார, விசாக, மகாசேன என சிங்களவர்களும் வழிபடுகின்றனர்.

கண்டி இராச்சியத்தில், நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில், இராஜசிங்கன் வம்சம் நாட்டினை ஆட்சிசெய்தபோது, ஆனால் மன்னன் பெளத்தராக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக பெளத்தமதத்தினைச் சார்ந்திருந்தாலும் அவரது இந்திய அரசியர் இந்துக்களாகவே இருந்தனர். இவர்கள் முருகபக்தர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். ஏனவே மன்னனும் இராணியும் ஒன்றாகச்சென்று வழிபடக்கூடியதாக பெளத்தமும் முருகவழிபாடும், ஒன்றிணைந்ததாக கண்டி கதிரேசன்கோயில் அமைந்தது. இக்கோவில் நாயக்கர் காலத்துக்கு முன்னரே இருந்தபோதும் நாயக்கர்களே இக்கோயிலைப் புனரமைத்துள்ளனர். பெரகரா ஊவலத்தில் முருகனுக்குப் பிடித்த காவடியாட்டமும் ஆடப்பட்டு சேவல், மயில் கொடிகள் ஊவலத்தில் கொண்டு செல்லப் படுகின்றது.

ஆடப்பட்டு சேவல், மயில் கொடிகள் ஊவலத்தில் கொண்டு செல்லப் படுகின்றது.

கண்டி எசல் பெரகராவில் புத்தரது தந்தபவனி சேர்க்கப்படமுன் கதிர்காமக் கடவுள் என அழைக்கப்படும் முருகனுக்கே முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை கண்டி இராச்சியத்தில் கைதியாக இருந்த ரொபர்ட் நோக்ஸ் தனது குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆரம்பத்தில் ஆடப்பெருவிழாவாகவே நான்கு தேவாலயங்களின் ஊர்வலம் ‘பெரகரா’ நடந்து வந்துள்ளது. நரேந்திர சிங்கன் தலதாமாளிகையை அமைத்த பின்னர் சரணங்கரதேரரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கவே புனிததந்தம் ஊவலத்தில் சேர்க்கப்பட்டு முதல் பெரகராவாக தலதா ஊவலமும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய ஆலயங்களும் செல்லத்தொடங்கின.

‘பெரகரா’ ஆரம்பத்தில் ‘கப்’ நாட்டுதல் நடைபெறும் போது கதிரேசன் கோவில் மூலமூர்த்திகளுக்கும் காப்பு கட்டப்படுகின்றது. அதன்பின்னர் முதல் ஜந்து நாட்களும் உள்வீதி ‘பெரகரா’வில் கதிரேசன்கோவில் சிவாச்சாரியார் கோயில்வேலாயுத்தினை தூக்கிக்கொண்டு மூன்றுமுறை கோயிலை வலம் வருவார். அதன்பின் 10 நாட்களும் வெளி ‘பெரகரா’ வில் யானைது அம்பாரி கட்டி அதில் பணிசெய்புடன் முருகனின் வேலையும் வைத்து ‘பெரகரா’ ஊவலத்தில் எடுத்துவரப்படுகின்றது. இரந்தோலிப் ‘பெரகரா’ என அழைக்கப்படும் இறுதி ஜந்து நாளும் ‘ரங்’ ஆயுதம் எனப்படும் தண்டாயுதம் பல்லக்கினில் தூக்கிவரப்படும்.

மலையகத்தில் எம்பக்க தேவாலயம் எனக் கூறப்படும் ஆலயம் “மகாகதரகம்” (முருகன்) தெய்வத்தினை வைத்து வழிபடும் தேவாலயமாகும். இது கம்பளை இராஜதானியாக விளங்கிய காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. கடலாடினிய, எம்பக்க ஸங்காதிலக ஆலயங்கள் இலங்கை வரலாற்றில் மட்டுமல்ல சிற்பக்கலைக்கும் சிற்பான சான்று பகரும் உதாரணங்களாகும்.

மேளம் அடிப்பவர் ஒருவர் வருடாவருடம் கதிர்காமம் சென்று மேளம் அடித்தது முருகனை வழிபட்டு வந்தார் அவர் வயோதிபம் அடைந்ததும் மிகவும் கவலையுடன் இம் முறைதான் தான் வரும்கடைசி பயணம் என கூறி அழுது துயரத்தடன் கதிர்காமத்தில் கந்தனை வழிபட்டார். அவரது கனவில் தோன்றிய முருகன் “கவலைப்படாமல் செல் நான் ஆவன செய்வேன்” என்றாராம். அவர் வீட்டுக்கு வந்த பின்னர் அவாது சொந்த ஊரைச்சேர்ந்தவர்கள் மரம் ஒன்றினை வெட்டும் போது அம்மரத்திலிருந்து இரத்தம் வடிந்ததாம். அன்றைய தினம் கனவில் தோன்றிய முருகன் இங்கே கோயில் அமைக்குமாறு கூறினாராம் இது மன்னருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டு கோயில் அமைக்கப்பட்டது. அந்த தேவாலயமே எம்பக்க தேவாலயமாகும். அந்த மேளமடிப்பவர் இறக்கும்வரை எம்பக்க தேவாலயத்தில் மேளம் அடித்தாராம்.

தெல்தெனியவுக்கும் மகியங்கனவுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள முருகாமலை அல்லது முருகன் மலை என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள முருகன் கோயில் காலத்தால் முந்தியது என கூறப்படுகின்றது. இக்கோயில் தென்னிந்தியர் வருகைக்கு முன்னரே இப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. மாணிக்க கங்கைக்கு அருகில் கதிர்காமம் அமைந்திருப்பது போலவே இதன் அமைப்பும் காணப்படுகின்றது. முருகக்கடவுள் இங்கு வந்து சென்றதாக ஜதீக கதைகளும் உண்டு. கண்டி மன்னரான செனரத் மன்னன் யுத்தத்திற்கு செல்லும் போது நேர்த்திகடன் வைத்து சென்ற வேல் கோயில் எனவும், அவரே இக்கோயிலை அமைத்தார் எனவும் கூறப்படுவதோடு, இந்தியாவிலிருந்து கதிர்காமம் செல்லும் மயில் கூட்டம் இங்கு தரித்து நின்று முருகனை தரிசித்து செல்வதாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஜரோப்பியர் ஆட்சிக்காலத்தில், இந்தியர்கள் தொழிலுக்காக கொண்டுவரப்பட்ட வரலாறு இலங்கையில் இந்தியத்தமிழர் எனும் மலையகத்தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான

காலக்ட்டமாகும். போத்துக்கேயர், இலங்கையின் கடற்கரையோரத்தினை 1505 ஆம் ஆண்டு கைப்பற்றினர். அதன் பின்னர் டச்சுக்காரர் எனப்படும் ஒல்லாந்தர் 1658ல் கைப்பற்றினர். இவர்களால் மத்தியமலைநாட்டினை தமதாதிக்கத்துக்குள் கொண்டுவர முடியவில்லை. அதன் பின்னர் பிரித்தானியர்கள் கரையோரத்தையும் பின் கண்டிரூச்சியம் (1815) உட்பட முழு இலங்கையையும் கைப்பற்றியதோடு 1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் கிடைக்கும் வரை ஆட்சிசெய்தனர். அவர்களது காலத்தில் பாரம்பரிய விவசாயத்துக்குப் பதிலாக ஏற்றுமதி பயிர்ச்செய்கையை ஆரம்பித்தனர். இதன் விளைவாக பொருளாதார மாற்றம் ஏற்பட்டதோடு சமூகமாற்றத்துக்கும் காரணமானது. 1677ல் இந்திய பருத்திக்கான சங்கவரியும், 1696ல் பட்டுக்கான சங்கவரியும் விதிக்கப்பட்டது. விவசாயத்தில் ஏற்பட்டதேக்கம், பணமின்மை காரணமாக விவசாயநிலங்களை விவசாயிகள் விற்றனர். ஆங்கிலேயர் நிலவரியினை அறவிடத் தொடங்கியதும் நிலங்களை விற்றனர். வரிசெலுத்தாத நிலங்கள் அரசுடைமை ஆயின. வேறு வழியின்றி இம்மக்கள் பெருந்தோட்ட தொழிலாளிகள் ஆக்கப்பட்டனர்.

இந்தியாவில் ஏற்பட்ட உணவுப்பஞ்சம் இம்மக்கை மேலும் இடம்பெயரத் தூண்டுதலாக அமைந்தது. இந்தியாவில் காணப்பட்ட சாதியமைப்பும், கீழ்சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அடிமைகள் போல நடத்தப்பட்டமையும் மற்றுமொரு தூண்டுதலாக அமைந்தது.

1808 - 1812, 1865 - 1880 காலப்பகுதியில் தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்ட பஞ்சம் காரணமாக தென்னிந்தியர்கள் பலர் பல்வேறு நாடுகளை நோக்கி செல்ல வேண்டிய கட்டாய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இவ்வாறு வந்தவர்கள் இந்திய தமிழ்நாட்டு கலாச்சாரத்தினை இங்கு கொண்டுவேந்தனர். மலையகத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடு ஏற்படுவதற்கும், முருகவழிபாடு மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கும் இவர்களே காரணமாகும். இத்தொழிலாளர்களுடன் வட்டிக்கடைகள் வைத்திருந்த நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்களும் வந்தனர். இவர்கள் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னால் இலங்கைக்கு வந்த வரலாறும் உண்டு. இச்செட்டியார்கள் பல கோயில்களை அமைத்துள்ளனர்.

தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் பலர் திருநெல்வேலியிலிருந்தே வந்துள்ளனர். இங்கேயே ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றான திருச்செந்தூர் அமைந்துள்ளது. எனவே இவர்களிடையே முருகன் வழிபாடு வேருள்ளி இருந்துள்ளது. வத்துகாமம் கதிரேசன் கோயில், தொலஸ்பாக கதிரேசன் கோயில் ஊருகல கதிரேசன் கோயில் உட்பட மலையக முருகன் கோயில்கள் இவர்களாலேயே அமைக்கப்பட்டது. மாத்தளை கதிரவேலாயுதர் ஆலயம் 1839 ம் ஆண்டு நாட்டுக்கோட்டைசெட்டியார் சமூகத்தினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கன்னியாக்குமரி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் சுப்பிரமணியகவாமி என்றும், சேலத்திலிருந்து வந்தவர்களும் திருச்சியிலிருந்து வந்தவர்களும் தண்டாயுதபானி சுவாமி என்றும் அழைத்து வழிபடுகின்றனர். தொலஸ்பாக கோயில் சிவசுப்பிரமணியர் கோயில் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. பல்லேகலவில் முருகன் கோயில் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கோயில் கம்ஹதாவையில் அமைந்துள்ளது. கம்ஹதாவ 1991ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட போது 200 வருடங்களாக வழிபட்டு வந்த முருகன் வழிபாட்டு தலத்தினை கோயிலுக்காக என ஒதுக்கி கட்டியுள்ளனர்.

போராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் மலைக் குன்றில் குமரன் கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் - குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயம் 1967ம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக சமூகத்தினரால் அமைக்கப்பட்டது.

மலையகத்தில் சகல கோயில்களிலும் குரன் போர் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவது மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும்.

மலையக வரலாற்றின் எழுதப்படாத பகுதிகளாக விளங்கும் மலையக வாய்மொழிப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. வாய்மொழிப்பாடல்கள் மூலம் வரலாறுகள் ஆராயப்படுகின்றது. அவற்றில் முருகவழிபாட்டுப்பாடல்களையும் காணலாம். அதன் மூலம் முருக வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம் அவர்களிடையே காணப்பட்டதை அறியக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

‘காணிக்கை கொண்டு - செல்வமே
கண்டி கதிரமலை போனோமையா
வழியா வழிநடந்து - செல்வமே
வரத்துக்கே போனோமையா’

முருக பக்தர்கள் ஒவ்வொரு தோட்டத்திலிருந்தும் கூட்டாக புறப்பட்டு கால்நடையாக கதிர்காமத்துக்கு யாத்திரை செய்வது பண்டுதொட்டு நடைபெறுவது வழக்கம். இவ்வழக்கம் மற்றோர் பாடலில்..

‘காணிக்கை கொண்டு
கதிர்காமம் போகையிலே
மாணிக்கப் பிச்சையொன்று
மடிப்பிச்சை தந்தாரே’ எனவும்
கோலாட்டப்பாடலொன்றில்

‘ஓடினேன் கப்பலேறி - கதிர்காமம்
ஓங்கு வடி வேலைத்தேடி’ எனவும் காணப்படுகின்றது.

மலையகத்தில் பலரது பெயர்களுடன் முருககடவுளின் பெயர் மற்றும் அவரது மனைவியரின் பெயர்கள் இணைந்துள்ளது. வள்ளி, வள்ளியம்மா, வள்ளியாயி, தெய்வானை, தெய்வானையம்மா, முருகாயி, கந்தசாமி, முருகன், வேலன், வேலு, வேலையா, வேலாயுதம், சுப்பிரமணியம், அழகன், வேலுசாமி போன்றன பொயர்களாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

மலையகக்குறவர்கள் பக்தியுடன் முருகவழிபாட்டினையே செய்துவருகின்றனர். இவர்கள் தமதினத்தைச் சேர்ந்த வள்ளியையே திருமுருகன் திருமணம் செய்துள்ளதாகக் கருது கின்றனர். மலையகத்திலும் கப்புறாளைமாரே பல முருகன் கோயில்களில் பூசகர்களாக கடமையாற்றுகின்றனர். கதிர்காமம் மண்டுர், தொண்டமனாறு செல்வச்சந்நிதியை ஒத்ததன்மையினை இங்கு காணலாம்.. ஆனால் தென்னிந்தியாவில் இவ்வகை பூசை முறையினை எங்கும் காணமுடியாது. எனவே மலையகத்தினை முருகவழிபாட்டில், ஒரு முக்கிய மையமாகவே நோக்கல் வேண்டும். குன்றில் குமரன் என்பதையே இதுவும் பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

மாத்துளை மாவட்டத்தில் நடனக்கலையின் பார்வை

எ.எஸ்.நகுலேந்திரன்
நிருத்தியாஞ்சலி அதிபர், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்

அழகியல் என்பது அறிவு புகழுதியாத இடத்திற்கு மனஉணர்வினை இட்டுச் செல்லும். கலைகள் சமயச்சார்பும் தெய்வீக அம்சங்களும் கொண்டவை. பரதம் என்பது பாவம், ராகம், தாளம் ஆகிய மூன்று அம்சங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது. நாட்டியக்கலை என்பது உடல் அசைவு நிலை, கை அமைப்பு, கண் சுழற்சி போன்றவைகளுடன் கூடியது. உடல் அசைய வேண்டுமானால் நரம்புகள் அசைய வேண்டும். நரம்பு அசைய மனம் அசைய வேண்டும். மனம் அசைய உணர்வு அவசியம். உணர்வே உயிரின் தன்மை. உயிர் இறைவனுக்கு அடிமை. இறைவன் அசைய இசை அசைகின்றது. இசைக்கேற்ப ஜுதியாக கால் அசைகின்றது. ஆகவே இசையும் நாட்டியமும் இசைந்து இறைவன் திருவுருவில் இயங்குகின்றன. இதனால் நாமும் கலையைக் கருவியாகக் கொண்டு இறைவனை உணர்கின்றோம்.

ஆதியிலே பிரம்மா இருக்கு வேதத்திலிருந்து நாட்டியத்தையும் யகுர் வேதத்திலிருந்து அபிநயத்தையும் சாம வேதத்திலிருந்து வாய்ப்பாட்டையும் அதர்வன வேதத்திலிருந்து நவரசங்களையும் எடுத்து இவைகளை ஒரு கலையாகத் தொகுத்தார். இதனை முதன் முதலாக பரத முனிவருக்கு உபதேசித்தார். நாட்டிய வேதத்தைப் பயின்ற பரத முனிவர் கந்தர்வர்களையும் அப்ஸசல்களையும் உடன் கொண்டு சிவபெருமான் சந்நிதியில் நாட்டியம், நிருத்தம், நிருத்தியம் ஆகியவைகளை அரங்கேற்றினார். கையிலம்பதி இதனைக் கண்டு மனம் மகிழ்ந்து நிருத்தியத்தை நன்கு பயில பரதருக்கு வரமளித்து கணத் தலைவரான தண்டுமுனி மூலமாகத் தாண்டவத்தையும் பார்வதி மூலமாக லாஸ்சியத்தையும் கற்பிக்கச் செய்தார். பாணாசுரனுடைய மகளான உதைக்கு பார்வதி லாஸ்சியத்தைக் கற்பிக்க உதை துவாரகையிலுள்ள பெண்களுக்கும் அவர்கள் சௌராஷ்டிர தேசத்து மாதர்களுக்கும் கற்பிக்க இவ்வாறு நாட்டியம் உலகெங்கும் பரவியது.

தெய்வீக மேம்பாட்டினை உணர்த்தும் இக்கலை எமது கலாசாரத்தின் தொன்மையினையும் பெருமையினையும் உணர்த்துகின்றது. இம்மாத்தளை மாவட்டத்திற்கு 1994ம் ஆண்டு பாக்கியம் தேசிய பாடசாலைக்கு காலடி எடுத்து வைத்தபோது பாடசாலையில் பரத நாட்டியப் பாடமே இருக்கவில்லை. நாட்டியம் என்பது ஒவிநாடாக்கள் மூலமாக சினிமாப் பாடல்களுக்கே ஆடப்பட்டு வந்தது. அது மட்டுமல்லாது நாட்டியம் என்பதன் சரியான ஒழுங்கோ அதற்குரிய ஆடட அணிகல அமைப்புப் பற்றியோ அறிந்திருக்கவில்லை. நான் சென்ற பின்தான் பரதநாட்டியப் பாடம் என்பது நேர அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டு மாணவர்களுக்கு ஒரு பாடமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பின்னாக 1995ம் ஆண்டு முதன் முதலாக ஒரு மாணவி மாத்திரம் க.பொ.த சாதாரணத் தரத்தில் நடனத்தை ஒரு பாடமாக எடுத்து பாடசாலை வரலாற்றில் முதலாவதாக அதி விசேஷ

சித்தி பெற்று உயர்தாத்திலும் நடனப் பாடத்தை தெரிவு செய்து அதிலும் விசேட சித்தி பெற்று பல்கலைக்கழகம் சென்று பாடசாலைக்கு பெருமையைப் பெற்றுத் தந்தார். அதன் பின்னாக இப்பாடத்தைக் கற்கும் மாணவிகளின் ஆர்வமும் பெற்றோர்களின் அக்கறையும் கூடக்கூட நடனம் கற்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் கூடியது. அதற்குப் பின் க.பொ.த பர்ட்சையில் 1998ம் ஆண்டு 88 வீதமாகவும் அதற்கு பின்னிருந்து சென்ற ஆண்டுவரை நாறு வீதமாகவும் காணப்பட்டது. இம்மாணவர்களில் சிலர் கலாசேஷன்திராவிலும் சிலர் யாழ் நுண்கலைக்கல்லூரியிலும் பலர் சிறிபாத ஆசிரியர் கல்லூரிக்கும் சென்றுள்ளனர். அத்துடன் இம்மாவட்டத்தில் “நர்த்தனாஞ்சலி” கலாமன்றம் நடத்தி வருகின்ற விஜித்தா கந்தசாமி. இவரும் எனது மாணவி என்பதில் பெருமிதமடைகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல பெரும்பான்மையின மக்களும் இதில் ஆர்வம் கொள்ளும் அளவில் பல இடங்களுக்கு நடன நிகழ்ச்சிகளையும் அளித்து அவர்களும் இக்கலையை வாஞ்சையுடன் பயில உதவி வருகின்றேன். அத்துடன் பல பாடசாலைகளுக்கும் எனது பங்களிப்பினை நல்கி வருகின்றேன். “நிருத்தியாஞ்சலி கலாமன்றம்” எனும் எனது நாட்டியப் பள்ளியினுடாக பல மாணவர்கள் வந்து கற்று தேர்ச்சி பெறும் அளவில் பல போட்டி நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் வட இலங்கை சங்கீத சபைப் பர்ட்சைகளுக்கும் மாணவர்களை பங்கு பெறச் செய்யும் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக உள்ளேன். நாட்டியமே என்னவென்று தெரியாமலிருந்த எனது பாடசாலை பல சவால்களையும் சந்தித்து இப்போது பெருமையாகத் திகழ்கின்றது. தமிழ்த்தினப் போட்டிகளிலும் பல விருதுகளையும் பெற்றிருக்கின்றது. எங்கு சென்றாலும் பாக்கியமா என்று அனைவரும் வியப்புறும் வகையிலும் பயமுறும் வகையிலும் மாணவர்கள் தங்களது திறன்களை வெளிக்காட்டி வருவதற்கு ஒரு ஊன்று கோலாக திகழ்கின்றேன். மேலும் இம்மண்ணிற்கு என்னால் இயன்றவரை உழைப்பேன். இப்போது எனது மாணவர்கள் இம்மாத்தனை மண்ணிற்கு பெருமை சேர்க்கும் வகையில் மினிர்கின்றனர் என்று கூறினால் அதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

இந்த பரதநாட்டியத்தைப் பயில்வதால் மன ஒருமைப்பாட்டை அடைகின்றோம். இக்கலையூடாக அழகு, உண்மை, நன்மை ஆகிய முன்றையும் பெறுகின்றோம். இக்கலை உள்ளத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதுடன் இறை பயத்தையும் உருவாக்குகின்றது. இதனால் மனதிற்கு மன அமைதியும் ஆண்மீக வளர்ச்சியையும் உண்டு பண்ணுகின்றது. மேலும் அன்றாட வாழ்க்கைச் சுமைப்பழுவை போக்குவதற்கும் முர்க்கத்தை அடக்கும் விதமாகவும் நோய்களுக்கு ஒலடதமாகவும் நாட்டியம் திகழ்கின்றது. பல மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்துவதற்கும் தோழமைப்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றது. சாதி, ஏற்றத்தாழ்வு அற்றது என்ற பரந்த விழிப்புணர்ச்சியை வாழ்வில் உண்டாக்கும். தன்னுலத்தை நீக்கிப் பொதுநலத்தையும் பொறுமையையும் கொடுத்து சிறந்த ரசனையுடைய, ஆளுமையுடைய மனிதனாக வாழ் வழி செய்கின்றது.

நாடகக் கலையில் ஆசிரிய மாணவ பங்களிப்பு

சந்திராதேவி இராமகிருஸ்னன்,
BA.Dip.in Edu., Primary Trained
ஆசிரிய ஆலோசகர் தமிழ் மொழி

இயற்கையிலும் செயற்கையிலும் உள்ள அழகினைக் கண்டு களிப்பதற்கு மாணவர்களை தூண்டுவது இயற்த தமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் மூன்றுமாகும். அத்துடன் மாணவர்களது இரசனைத்திறன் பயனுள்ள வகையில் கூர்மை அடைவதற்கும் வழிகோலுகின்றது. அவ்வகையில் இரசனையின் போது பயன்படுத்தப்படுகின்ற அளவு கோலானது கருணை போன்ற மனித பண்புகளுடன் மனிதனது நாட்டங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மனித உள்ளத்துள் தோன்றுவது என்று கேர்ப்பட் நீட் என்பவர் கூறுகின்றார். எனவே சிறு பிள்ளைகளின் அனுகூலங்களை மேலும் வலம் பெறச் செய்வதற்கும் அப்பிள்ளையின் ஆராயும் மனப்பாங்கை விருத்தி செய்வதற்கும் பாடசாலை மிகச் சிறந்த களமாக விளங்குகின்றது. எனவே, பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் தங்களது திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதில் நாடக இலக்கியம் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது.

நாடகம் என்னும் சொல்லிற்கு “விளையாட்டு” என்பது பொருள். இதனை ஆட்டம் என்றும் உலகம் வழங்குகின்றது. தமிழ் மனம் செறிந்து கமழ்கின்ற திருவாசகம் என்ற அருட் பாகுரத்தில் மாணிக்கவாசகப் பெருமாள் “நாடகத்தால் உன் அடியார் போல் நடித்து” என்று கூறுமிடத்து நடித்தல் என்பதும் செயல் என்பதும் நமக்குப் புரிகின்றது. நடிப்பில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. ஒன்று கருத்துக்களை நடித்தல். இரண்டு கதைகளை நடித்தல். இங்கு கருத்துக்களை நடித்துக் காட்டுவதற்கு நாட்டியம் என்றும் கதைகளை நடித்துக் காட்ட நாடகம் என்றும் பெயர் சொல்வதும் உண்டு. ஆனால், சங்க இலக்கிய பேழையில் இவை இரண்டுமே கூத்து என்னும் பெயரால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நாடக வடிவத்தில் நடிப்புச் சுவையும் அடங்கி இருப்பதால் மாணவர்களது மனதிலே அதுமிக இன்பத்தைக் கொடுக்கவல்லது.

நாடகக் கல்வி மிக நுட்பமானது. அது கருத்துக்களை நடிப்புக்களால் இயக்கி புலப்படுத்த வல்லது. இதனால், நாடகக் கலையினுடாக நுன் அறிவும், மனத்தூய்மையும் ஒருங்கே வளர்வதற்கு இடமளிக்கின்றது. மனித வாழ்வில் அனுபவத்தோடு கூடிய கலையாக இது தென்படுவதால் காணல், கேட்டல் ஆகிய இரண்டு செயற்பாடுகளினாலும் மாணவர்களை விழிப்படையச் செய்யலாம். அவ்வாறு விழிப்படையச் செய்யும் பொழுது மாணவர் உள்ளங்களில் பல சுவைகளையும் அனுபவிக்கக் கூடிய மனதை வழக்கபடுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. கூர்மையான புல உனர்வினுடாக ஜம்பொறிகள் செயற்படுவதால் மாணவர்களுடைய ஆழற்றல் விரிவடையத் தொடங்குகின்றது. எனவே, நகை, இழிவரல், அழுகை, வீரம், அச்சம், வியப்பு, கோபம், மருட்கை, சிருங்காரம் போன்ற ஒன்பது வகை சுவைகளையும் உள்ளஞர்வில் இருந்து வெளிப்படும் பொழுது மாணவர்களுடைய அறிவுத் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வது இலகு. எனவே அவர்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் தேவையான அனுபவங்களைப் பெற்று தாழும் அப்பாத்திரமாக கற்பனை செய்து பார்த்து தமது எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த முனைவர்.

நாடக கலையாக்கத்தின் பண்புகள் எனும்போது நிகழ்வு வெளிப்பாடு, பாத்திரமேற்று நடித்தல், நயம், பொருத்தப்பாடு, உயிர்த்துடிப்பு, கருப்பொருள் மேலோங்கி அமைகின்றன. இதனால் கிடைக்கும் சுவை இன்பத்தில் உயர்நிலை, இழிநிலை, இடைநிலை என மூன்று வகைகள் உண்டு. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு மாணவர்களின் வகுப்பறையை அவதானிக்கும் பொழுது வகுப்பறையிலும் பல்வேறு மட்ட மாணவர்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களை அவர்களது இரசனைக் கேற்ப வகைப்படுத்திக் கற்பிப்புதற்கு சிறந்த கலையம்சமாக நாடகத்தை நாம் பயன்படுத்த முடியும். சிறந்த கற்றல் சாதனமாக இதனை பயன்படுத்துவதன் மூலம் இடைநிலையில் உள்ளவர்களையும், இழிநிலையில் உள்ளவர்களையும் உயர்ந்த இரசனையாளராக உருவாக்குவதற்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்க முடியும். சிறந்த நாடக ஆக்கமொன்றை மாணவர்கள் சுவைக்கும் பொழுது தான் முன்பு கண்டறியாத புதிய கருத்துக்கள் அவர்களது உள்ளங்களில் தோன்றக்கூடும். தோன்றிய எண்ணங்கள் பூரண சிந்தனையுடன் வளர்ச்சி அடையும் பொழுது அங்கு புதிய ஆக்கங்களை படைக்கும் உத்வேகம் பிறக்க வழி சமைத்துக் கொடுக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

மாணாக்கருக்கு கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் பணியாதெனில் முதலில் தாம் கல்வி பரப்பில் அங்கீரிக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வி நோக்கங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது. சமூகம் எதிர்பார்க்கும் அறிவு, திறன், மனப்பாங்க என்பவற்றை இளம் தலைமுறையினருக்கு வழங்குவது முழுக் கல்விச் செயற்பாட்டினது நோக்கமாகும். அறிதல் என்பது மாணவர்களுக்கு வழங்கும் தகவல் என்பவற்றின் தொகுதி. உள்ளியக்கம் என்பது பாடசாலைகளில் கற்றல் நடவடிக்கைகள் காரணமாக மாணவன் பெறும் பல்வேறு திறன்கள், ஆற்றல்கள், வல்லமைகள் என்பன அடங்கும். மனவெழுச்சி என்பது விடயங்களை கற்பிக்க பயன்படுத்தும் நுட்ப முறைகள் மூலமாக மாணவர்களிடத்தே அபிவிருத்தி செய்யப்படும் மனப்பாங்குகளும் நற்குணங்களும் பழக்க வழக்கங்களும் அறநெறிகளும் அடங்கும். எந்த கல்விச் செயன் முறைகளின் மூலமும் இம்முன்று பரப்புகளிலும் சமனான அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டும். எனினும் எல்லாப் பாடங்களும் இம்முன்று பரப்புக்கள் தொடர்பாக சமமான பங்களிப்பினை வழங்க முடியாது. ஆனால், நாடக இலக்கியத்தினாடாக சமமான பங்களிப்பினை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. அதனைப் படிப்படியாக வளர்த்துச் செல்வதற்கு இவ் இலக்கியத்தை நாம் பயன்படுத்தலாம். இவற்றுள் அழகியல் தொடர்பான விடயங்களே கூடிய பங்களிப்பை வழங்குகின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட செயற்பாடுகளை இதிகாச புராணங்களில் வருகின்ற பாத்திரப்படைப்புகளினுடாக பழங்காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை மாணவர்களுக்கு வளர்த்து வருகின்றனர். இப்பாத்திரங்களையும் தாமே ஏற்றுக் கொண்டு நடிப்பதுடன் நீண்ட காலத்திற்கு அவனுடைய ஆளுமையை விருத்தி செய்ய பயன்படுத்துவதோடு குறிப்பிட்டதொரு வாழ்க்கை முறையையும் உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றது. சுயமாக தாம் ஒரு நாடகத்தை இயற்றி அந்நாடகத்தினாடாக தாம் பெற்ற அனுபவங்களை அசைவு, கோடுகள், காட்சிகள், நிறங்கள், ஓலிகள், சொற்கள் என்பவற்றின் மூலம் ஏற்படுத்தப்படும் பொழுது சுயநுகர்வு, எளிமை, நேர்மை என்பவற்றினாடாக ஒரு வகையான மெய்மைத் தன்மையை பெற்றுக் கொள்வர். இம்மெய்மைத் தன்மையினாடாக உலகம் பற்றிய ஒரு தனித்துவமான பார்வை மாணவர்களுக்கு கிடைக்கின்றது.

ஆனால் தற்போது பாடசாலைகளில் புதிய கால மாற்றத்திற்கேற்ப கல்வியை அபிவிருத்தி செய்யும் பொழுது அதிபரும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளுக்கும் சவால்களுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது அதிபர்கள் மாணவர்

வரவின்மை, சுமத்தப்படும் வேலைப்பழு, குறித்த கால எல்லைக்குள் பாடத்தை முடிக்க இயலாமை, பதிவேடுகளை பராமரிப்பதில் உள்ள சுமை, போதிய ஆசிரியரின்மை, பெற்றோரிடம் இருந்து ஒத்துழைப்பு கிடைக்காமை போன்ற இன்னல்களை எதிர் நோக்குகின்றனர். அதே வேளை ஆசிரியர்கள் போதிய பயிற்சி இன்மை, கணிப்பிட்டு உபகரணங்களை ஆயத்தம் செய்ய போதிய நேரம் கிடைக்காமை சாதனங்கள் கிடைக்காமை போன்ற பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்குகின்றனர். மாணவர்களுக்கு வேலைச் சுமை அதிகரித்தல், ஒரே நேரத்தில் பல பாடங்களுக்கு ஒப்படைகளை வழங்குதல், உதவி தேவைப்படும் பின்னைகளுக்கு சரியான நேரத்தில் உதவி வழங்காமை, குறிப்பாக சகல மாணவர்களுக்கும் பின்னாட்டல் கிடைக்காம் போன்ற காரணங்களால் இந்நாடக்கக் கலையை வளர்த்தெடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக மாத்தளை மாவட்ட பாடசாலைகளுள் தோட்டப் புறப்பாடசாலைகளே அதிகமாக இருப்பதனால் அம்மாணவர்கள் மேலதிகமான இன்னல்களை அனுபவிக்கின்றனர்.

அதுமட்டுமன்றி கஷ்டப் பிரதேசத்திற்கு செல்கின்ற ஆசிரியர்களுள் பெண்களே அதிகமாக காணப்படுவதாலும் சுமை மேலும் அதிகரிக்கின்றது. தேசிய பாடசாலைகளில் நியமனம் பெறுகின்ற ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்தும் அதே பாடசாலைகளில் இருக்க கஷ்டப் பிரதேசத்திலே சேவை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு தொடர்ந்தும் தாம் இடப்படுவதால் மாணவர்களுக்கு நாடகக் கலையினை சிறப்பாகக் கற்பதற்கு உரிய நிலை இல்லை என்றே கூற வேண்டும்.

மேலும் சித்திரம், சங்கீதம், நடனம், நாடகம் போன்ற பாடங்களை கற்பிக்கும் பொழுது நேரத்தை மட்டுப்படுத்தி கற்றல், கற்பித்தல் செய்ய முடியாது. இந்நிலையில் ஆக்க ரீதியான செயற்பாட்டிற்கு மாணவர்களை இட்டுச் செல்வது இன்றைய உலகிலே குறைவு என்றே கூற வேண்டும். இது இவ்வாறிருக்க ஒய்வில்லாது இயந்திர வாழ்க்கை வாழும் மனித சமுகமானது ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் மாணவர்களிடம் காணப்படும் முரட்டுத் தன்மையை மாற்றுவதற்கும் பள்ளிப்பருவத்திலே கூடுமான அளவிற்கு இக்கலையை வளர்க்க ஆசிரியர்கள் முனைய வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாகும்.

“பண்களியப் பருகிப் பயன்நாடகம்
கண் கணியக் கவர்ந்துண்டு”

எனும் சிந்தாமணி செய்யுளில் பயன் நாடகம் எனவும் “கண்கணிய கவர்ந்துண்டு” என வருவது எவ்வளவு தூரத்திற்கு நாம் மதிக்கத்தக்கது நாடகம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அதிகாரப் பரவலாக்க முன்னெடுப்புகளும் மலையகத் தமிழ் மக்களும்

இரா. ரமேஷ்

BA (Hons) Sp. Pcs (PDN)

MARDP (Reading) Uni Col

Dip in Human Rights and Peace Studies (Col)

Dip in Human Rights (PDN)

1. அறிமுகம்

முப்பதாண்டுகால நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட சிலில் யுத்தம் முடிவடைந்துள்ள அதேநேரம் அரசியல் தீர்வினை நோக்கிய பயணமும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. சகல சமூகத்தவர்களையும் தேசிய அரசியல் நீரோட்டத்துக்குள் அரவணைத்து அரசியல் அதிகாரமிக்க ஆட்சி முறை ஒன்றினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசிற்கு ஏற்பட்டுள்ளது. மறுபுறமாக, அண்மைக்கால அரசியல் மாற்றங்களும் தேசிய சிறுபான்மை இன எழுச்சியும் தேசிய அரசியலில் ஆசிரியர்களுக்குள்ள முக்கியத்துவமும் சிறுபான்மை இன உரிமை போராட்டங்களும் நாகரிகமான அரசியல் தீர்வு ஒன்றிற்கான அதிகரித்த தேவையினை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பது வெளிப்படையான யதார்த்தமாகும். இத்தகையதோரு பின்புலத்திலேயே இலங்கையின் நிருவாக ஆட்புலத்துக்குள் அதிகாரப் பரவலாக்கம் குறித்த பிரதிநிதிகள் குழுவும் மறுபுறமாக அரசியல் கட்சிகளும், சிலில் சமூக அமைப்புகளும் இப்பணியில் ஆழமாக ஈடுபட்டு வருவதினை கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

13ஆகஸ்ட் சீர்த்திருத்தத்தின் மூலம் அரசியல் தீர்வினை முன்வைப்பதில், அரசாங்கம் அதிக கரிசனைக் காட்டி வருகின்றது. பிரதொரு வகையில் கூறுவதாயின், தற்போதய மாகாண சபை முறையில் காணப்படும் குறைபாடுகளை கணங்கு அதனாடாக அரசியல் தீர்வினை முன்வைப்பதே அரசாங்கத்தின் உள்ளார்ந்த நோக்கமாகும். எவ்வாறாயினும், 1980 களில் அரசியல் தீர்வு குறித்து நிலவிய சூழமைவுக்கும் தற்போது உள்ள சூழமைவுக்குமிடையே பிரமாண்டமான வேறுபாடுகள் உண்டு. இன்று மோதல் தீர்வு என்பது பல்பரிமாணம் பெற்றுள்ளதுடன் அரசியல் தீர்வில் இலங்கைத் தமிழர்களை மாத்திரமின்றி இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் உள்வாங்க வேண்டிய தேவையொன்று காணப்படுகின்றது. சகல சமூகத்தினரதும் அரசியல் அபிலாசைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் கருத்துகளையும் முகங்கொண்டு அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையொன்று காணப்படுவதுடன் மறுபுறமாக, சகல சிறுபான்மை அரசியல் கட்சிகளும் இத்தகையதோரு நிலைக்கு தம்மைத் தயார் படுத்தவேண்டிய அவசரத் தேவையொன்றும் காணப்படுகின்றது. பலரின் கருத்துப்படி, இத்தகையதோரு தீர்வு பூரணத்துவமிக்க தொன்றாக அமையும் என்றும் நாட்டில் ஆழமாக வேறுண்டியுள்ள இன ரீதியிலான கசப்புனர்வினையும் பகைமையினையும் கணங்கு அமையும் என்றும் இனங்களுக்கிடையில் சூடுவாழும் என்னத்தை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கும் எனவும் பேசப்படுகின்றது.

எனவே, புதிய அரசியல் தீர்வானது இந்நாட்டில் வாழும் சகல இனக் குழுக்களும் தமது பாரம்பரியத்தை, கலாசாரத்தை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான சூழலையும் தமது அரசியல் தலைமைகள் மூலம் அரசியல் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கவும் தமக்கென ஒரு அரசியல் அலகினையும், கட்டமைப்பினையும் கொண்டிருக்கவும் அதனை நிர்வகிக்கவும் வழி செய்வதாக அமைய வேண்டும். இத்தகைய எல்லா ஏற்பாடுகளும் இந்நாட்டில் சுமார் 200 வருடங்களுக்கும் மேலாக பரந்தும் செறிந்தும் வாழ்ந்து வருகின்ற மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கும் கிடைக்க வழியமைக்க வேண்டும்.

ஆகவே, இக்கட்டுரையானது இலங்கையின் அரசியல் தீர்வுக்காக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற ஆகவே,

அதிகார பரவலாக்கள் ஏற்பாடுகளில் மலையகத் தமிழ் மக்களின் வகிபங்கு, அபிலாசைகள், எதிர்காலம் மற்றும் எதிர்பார்ப்புக்கள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

2. கடந்தகால அதிகாரப் பரவலாக்க முன்னெடுப்புக்களும் மலையகத் தமிழ் மக்களும்

உண்மையில் சுதந்திரத்தின் பின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு முயற்சிகள் பல தடவைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், இவற்றில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் ஒரு பொருட்டாக கருதப்படவில்லை. குறிப்பாக திம்பு பேச்சுவார்த்தையின் போது இம்மக்களின் பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என வடக்கிழக்கு அரசியல் தலைமைகள் அழுத்தங்களை முன்வைத்தன. சுதேசிய அரசியல்வாதிகள் பிரஜா உரிமை விடயத்தில் கரிசனை செலுத்துவதற்கு இத்தகைய அழுத்தங்கள் வழி செய்தது. ஆயினும், இக்காலகட்டத்தில் மலையக தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகள் மற்றும் அதிகார பகிர்வு குறித்த கருத்தாடல்கள் இடம்பெறவில்லை.

இலங்கையில் அரசியல் அதிகாரத்தை பரவலாக்குவதற்கான பிரயத்தனங்கள் 1957ஆம் ஆண்டு கைச்சாத்திடப்பட்ட பண்டா - செல்வா ஓப்பந்தத்துடன் ஆரம்பித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 1965ஆம் ஆண்டு டட்லி - செல்வா ஓப்பந்தமும், 1981ஆம் ஆண்டு மாவட்ட அபிவிருத்தி சபையும் 1987ஆம் ஆண்டு மாகாண சபை முறையும் நல்ல உதாரணங்களாகும். இவற்றைவிட 1991ஆம் ஆண்டு பிரதேச சபை முறையும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அத்துடன் 1994ம் ஆண்டு புதிய அரசியல் யாப்பு வரையும் முஸ்தீபுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் அதனோடு அணைந்த வகையில் அதிகார பரவலாக்க முன்னெடுப்புகளும் இடம்பெற்றன. இங்கு சுவாரஸ்யமான விடயம் யாதெனில், மேற்கூறிய எந்தவொரு ஏற்பாட்டிலும் மலையகத் தமிழ்கள் குறித்த கருத்தாடல்கள் இடம்பெறவில்லை என்பதாகும். மாகாண சபைகள் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் சேவை செய்வது குறித்த எத்தகைய சட்ட விதிகளும் இடம்பெறவில்லை என்பதுடன் மறுபுறமாக இம்மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களில் புதிய பிரதேச சபைகளும் உருவாக்கப்படவில்லை.

தேர்தல் தொகுதி எல்லைகளை மீள் நிர்ணயம் செய்த சந்தர்ப்பங்களில் மலையக தமிழர்களின் அரசியல் பலத்தை, அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை சிதைவடையைச் செய்யும் நோக்குடன் சிங்கள மக்கள் செறிவாக வாழும் பிரதேசங்களுடன் மலையக தமிழர்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். நுவரெலியா - மஸ்கெலியா மற்றும் அம்பகழுவ தேர்தல் தொகுதிகளைத் தவிர வேறு எந்த தேர்தல் தொகுதிகளிலும் இம்மக்கள் பெரும்பான்மையாக இல்லை. கண்டி, பதுளை, கேகாலை, இரத்தினபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் மலையக தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்தாலும் அவர்களுக்கென ஒரு தேர்தல் தொகுதியில்லை. ஆகையால், இப்பிரதேச மக்களின் அரசியல் பலம் படிப்படியாக வீச்சுசியடைந்து வருவதுடன் அரசியல் ரீதியாக எழுச்சி பெற முடியாத நிலையும் தோற்றும் பெற்றுள்ளது.

உண்மையில் இலங்கையில் நிர்வாக அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்தும் பிரயத்தனங்கள் ஒரளவு வெற்றியளித்துள்ளன. இதன் விளைவாக மாவட்ட செயலகங்களும் பிரதேச செயலகங்களும் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. ஆயினும், இத்தகைய ஏற்பாடுகள் மலையக தமிழர்களை முழுமையாக உள்வாங்கவில்லை. நிர்வாக சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் தொடர்ந்தும் பல அசௌகரியங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். நுவரெலிய மாவட்டத்தில் சுமார் 3,91,374 மலையக தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆயினும் இங்கு செயற்படுகின்ற பிரதேச செயலகங்கள் இம்மக்களின் தேவைகளை முழுமையாக உள்வாங்கும் வகையில் காணப்படவில்லை.

இதற்கப்பால் அரசியல் அதிகாரத்தை பரவலாக்கும் முயற்சி பாரிய வெற்றி தரவில்லை என்பது பொதுவான கருத்தாகும். இதற்கு கடந்த கால அனுபவங்கள் சிறந்த உதாரணமாகும். எவ்வாறாயினும் மலையக தமிழ் மக்கள் மாகாண சபை, மற்றும் உள்ளராட்சி அதிகார சபைகளின் கீழ் உள்வாங்கப்பட வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இதன் விளைவாக

இவ்வமைப்புகளின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் சகல அபிவிருத்தி பணிகளையும் உரிமைகளுடன் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளதுடன் இச்சமூகத்தின் குறைவிருத்திக்கும் இது ஒரு முக்கிய காரணியாக அமைந்துள்ளது.

ஆகவே, இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு குறித்து பேசப்படும் இத்தருணத்தில் இம்மக்களின் எதிர்காலம், அரசியல் அபிலாசைகள், எதிர்பார்ப்புகள் குறித்து அதிக கரிசனை காட்ட வேண்டியுள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சுமார் 200 வருடங்கள் காடாய் கிடந்த மலைப்பிரதேசங்களை செம்மையாக்கி அதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார கட்டுமானத்தில் முக்கிய பங்குதாரர்களாக செயலாற்றி வருகின்றார்கள். வரலாற்று ரீதியாக மலைநாட்டின் புவியியல் பரப்பை மையப்படுத்தி பரம்பரை ரீதியாக வாழ்ந்து வருவதுடன், அதனை தமது வாழ்விடமாகவும் தாயகமாகவும் கொண்டுள்ளனர். ஏனைய இனக்குமுக்களிலிருந்து பெரிதும் வேறுப்பட்டதும் தனித்துவமானதுமான கலாசார விழுமியங்களையும் பண்பாட்டு பாரம்பரியங்களையும் மரபுகளையும் பேச்க மொழியையும் பொருளாதார கட்டமைப்பினையும் கொண்டுள்ளனர். நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் இவர்களின் பங்கு 5.1 வீதமாகும். அவர்கள் நுவரெலியாவில் செறிந்தும் (55.9%) ஏனைய மாவட்டங்களில் செறிந்தும் பரந்தும் வாழ்ந்தும் வருகின்றனர்.

வெளிநாடுகளிலும் உள்நாட்டிலும் இம்மக்கள் மலையக தமிழர், இந்திய வம்சாவழித்தமிழர் என இனங்காணப்படுவதுடன் இவர்களது தாயகப் பிரதேசம் மலையகம் எனவும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. இம்மக்களின் இத்தகைய உணர்வுகளை, எதிர்பார்ப்புகளை, நம்பிக்கைகளை கவனத்திற் கொண்டு தேசிய சர்வதேசிய அங்கீகாரத்தை நாடும் நோக்கத்துடன் அரசியல் தீர்வு குறித்து பேச்கக்களிலும் அதிகாரப் பரவலாக்கம் குறித்து பேச்களிலும் பங்கேற்க வேண்டும். நாட்டில் தற்போது காணப்படும் சூழலில் மலையகத் தமிழர்களின் எதிர்காலம் குறித்து ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. இச்சமூகத்துடன் தொடர்புடைய சகல தரப்பினரும் இது குறித்து பொது கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட வேண்டும்.

3. சமகால அதிகார பரவலாக்க முன்னெடுப்புகளும் மலையகத் தமிழ் மக்களும்

உண்மையில் இம்மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பிரதேசத்தில் செறிவாக அன்மையால் அது அதிகார பரவலாக்கத்திற்கு சிக்கலாக அமையலாம் என்பது பலரின் கருத்தாகும். “ஆயினும் தற்கால உலகில் இவ்வாறு பரந்தும் செறிந்தும் வாழும் சிறுபான்மை இனக்குமுக்களுக்காக நிலத்தொடர்பற்ற அதிகார பரவலாக்க (*non territorial power devolution*) ஏற்பாடுகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. அத்துடன், தற்கால உலகில் தேசிய (*national*) மட்டத்திலும் பிராந்திய (*regional*) மட்டத்திலும் உள்ளுர் (*local*) மட்டத்திலும் அதிகார பரவலாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.” இலங்கையிலும் இத்தகையதொரு பொறிமுறையே பேசப்பட்டு வருகின்றது. மலையக தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவ படுத்தி அதிகார பரவலாக்கல் பேச்களில் ஈடுபடுவர்கள் பின்வரும் விடயங்களை மனங்கொள்வது அவசியமாகும்.

1. மலையக தமிழ் மக்களை தேசிய இனமாக அங்கீகரித்தல் (தமது இன, மத, வரலாற்று அடையாளங்களை பாதுகாத்துக் கொண்டு வாழ வழிசெய்தல்.)
2. சமூக, பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய சமூகம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுதலும் அதற்கான கொள்கை திட்டங்களை வகுத்தலும்
3. இலங்கையின் பொருளாதார கட்டுமானத்தில் முக்கி பங்குதாரர்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளல்.

04. மனித அபிவிருத்தி மற்றும் E-mail குறிகாட்டிகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் எதிர்மறையான வளர்ச்சியினை சரிசெய்வதற்கு கொள்கைத் திட்டங்களை வகுத்தல்.
05. சிறுபான்மை இனங்களுக்காக தேசிய ஆணைக்குழு ஒன்றினைத் தாபித்தல் (*National Minority Commission*)
06. சிறுபான்மையினர் நலக்காப்பீடுகளை (Minorities Safeguards) ஏற்படுத்தி அவற்றை உத்தரவாதப்படுத்துதல்.
07. அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை பாதுகாத்தல் மற்றும் ஒதுக்கீட்டு வசனங்களை (*Reserved Seats*) வழங்க ஏற்பாடு செய்தல் (அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாத மாவட்டங்களை மையப்படுத்துதல்)
08. சுதந்திர நீதித்துறை ஒன்றினை உருவாக்குதல்.
09. மலையகத் தமிழ் மக்களின் கலாசார அடையாளங்களை பாதுகாப்பதற்காக தேசிய கலாசா சபையோன்றினை (*National Cultural Council*) உருவாக்குதல்.
10. அரசு மதச்சார்பற்றது என்பதை உறுதிசெய்தல்.
11. நிர்வாகத்தை பண்முகப்படுமுத்தல் மற்றும் மலையகப் பிரதேசங்களில் புதிய பிரதேச செயலகங்களை உருவாக்குதல்
12. சீரான மற்றும் சமமான அதிகார பரவலாக்கம்
13. சிறுபான்மையினருக்காக தடுப்பாணை அதிகாரம் (*Minority Veto*)

புதிய அரசியல் தீர்வு திட்டம் மற்றும் அதிகார பரவலாக்க யோசனைகள் முன்வைக்கப்படும் போது மேற்கூறிய விடயங்களை மனங்கொள்வது அவசியமாகும். அத்துடன் கடந்த கால படிப்பினைகளையும் பாடமாக கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். குறிப்பாக “சுதந்திரத்தின் பின்னர் மலையக சமூகத்தின் இருப்பிற்கும் பாதுகாப்புக்கும் ஏற்பட்ட அச்சருத்தல்கள் இன ஒடுக்கல் நடவடிக்கைகள், பிரஜாவுரிமை பரிப்பு, நாடற்றோர் என்ற முத்திரையுடன் மூன்று தசாப்த காலம் அனுபவித்த துன்பங்கள், மாறாத வடுக்கள், இனப்படுகொலைகள், கட்டமைக்கப்பட்ட இனக்கலவரங்கள், தோட்டக்காணி அபகரிப்பு, திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள், இலவசகல்வியில் புறகணிப்பு, அரசு இயந்திரத்துக்குள் உள்வாங்கப்படாமை, பொது நிர்வாகத்தில் ஒரங்கட்டப்பட்டமை, தேசிய அபிவிருத்தியில் புறக்கணிப்பு, அபிவிருத்தி திட்டங்கள் என்ற பெயரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இனக்குறிகரிப்பு, நிர்வாக உள்ளுராட்சி எல்லைகளை மாற்றியமைத்து மேற்கொண்ட இன அழிப்பு முயற்சிகள் ஆகிய அனுபவங்களை மனங்கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். இத்தகைய அசாதாரண சூழ்நிலைகள் எதிர்காலத்தில் இடம்பெறாதிருப்பதற்கான சரியான மனித பாதுகாப்பு போற்முறையொன்றினை உருவாக்க வேண்டும்.”

மலையகத் தமிழ் மக்கள் அரசியல் ரீதியாக சிந்திக்கவும் எழுச்சி பெறவும் சரியான தருணம் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று அதிகார பரவலாக்கம் குறித்த கருத்தாடல்களில் மலையக அரசியல் கட்சிகள் பங்கேற்கின்றன. இவர்கள் தூர்நோக்கு சிந்தனைகளுடன் தமது முன்மொழிவுகளை முன்வைக்க வேண்டும். ஜக்கிய இலங்கைக்குள் தனித்துவம் மிக்க இனமாகவும் அரசியல் அதிகாரமிக்க சமூகமாகவும் மலையக தமிழ் மக்கள் வாழும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். அரசியல் தீர்வு குறித்து கடந்த ஒன்றரை வருடங்களுக்கு மேலாக செயலாற்றி வரும் சர்வகட்சி

பிரதிநிதிகள் குழுவில் பங்கேற்று வரும் மலையக அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் ஒருசில சிறப்பான முன்மொழிவுகளை தூர்நோக்க சிந்தனையுடன் முன்வைத்துள்ளார்கள். குறிப்பாக, மலையக தமிழர்களை ஒரு தேசிய இனமாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கான கருத்தொருமைப்பாடு சகல அரசியல் கட்சிகளாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாக அறிய முடிகிறது. அத்துடன் இம்மக்களுக்காக தனியான நிருவாக அலகொன்றை அமைப்பது குறித்தும் பேசப்பட்டு வருகின்றது.”

உண்மையில், இத்தகைய ஏற்பாடுகள் பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இவற்றினை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அரசின் உத்தரவாதம் பெரிதும் அவசியமாகும். இதனையும் தாண்டி இலங்கை நிர்வாகப் பொறிமுறைக்குள் இம்மக்கள் முழுமையாக உள்வாங்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவை இம்மக்கள் தேசிய நீரோட்டத்துக்குள் உள்வாங்கப்படுவதற்கு மிகவும் அடிப்படையாகும். மத்திய அரசின் மூலமும் மாகாண மற்றும் உள்ளராட்சி அதிகார சபைகளின் மூலமும் இம்மக்களுக்கு சென்றடைய வேண்டிய சேவைகள் குறித்து சட்ட ரீதியான ஏற்பாடுகள் வரையப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக கல்வித்துறையில் நீண்ட தூரம் பயணிக்க வேண்டியத் தேவை காணப்படுகின்றது. இது விடயத்திலும் மத்திய மற்றும் உள்ளர் அரசாங்கங்களின் கட்டுப்பாடுகள் குறித்து பேசப்பட வேண்டும். மலையக சமூகத்தை பொருத்தவரை தனியான பல்கலைக்கழகம் ஒன்றுக்கான நீண்ட கால இடைவெளியொன்று காணப்படுகின்றது. இச்சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த அபிவிருத்தியிலும் இத்தகையதொரு பல்கலைக்கழகம் பாரிய பங்காற்றும் என்பதில் ஜயமில்லை. மறுபுறமாக, பல்கலைக்கழக அனுமதி விடயத்தில் ஒரு விசேட கோட்டா முறையினை அல்லது அனுமதிக் கொள்கைகள் குறித்தும் சிந்திக்க வேண்டும். இவை அரசியல் திட்ட ரீதியாகவும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

இதற்கப்பால் சமூக பாதுகாப்பு மிகவும் அடிப்படையானதாகும். இன்று இம்மக்கள் பல மனித பாதுகாப்பு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றனர். “பெரும்பான்மை மக்கள் செறிந்து வாழும் மாவட்டங்களில் இன ரீதியான வன்முறைகளுக்கு உட்பட்டு வருகின்றனர்” மறுபுறமாக தென்மாகாணத்தில் வாழும் மலையக தமிழர்கள் தமது இன அடையாளத்தை இழந்து வருவதுடன் தொடர்ந்தும் அச்சத்துடன் வாழ்கின்றனர். ஏதோவொருவகையில் விரும்பியோ விரும்பாமலோ பிற இனத்தின் அடையாளத்தை ஏற்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இந்நிலை தொடருமாயின் தென்மாகாணத்தில் மலையக சமூகத்தின் இன அடையாளங்கள் அழியும் அபாயம் ஏற்படலாம். அத்துடன், அரசியல் ரீதியாக இம்மக்கள் எழுச்சி பெறுவதனை தடைசெய்யக்கூடிய அம்சமாகவும் இது அமைந்துவிடும். ஆகவே இத்தகைய விடயங்கள் குறித்து அதிகார பரவலாக்க பேச்களின் போது கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

பிரிதொரு முக்கிய விடயம் யாதெனில் மலையக மக்களின் மனித உரிமைகள் பிரச்சினையாகும். “விசேடமாக தோட்டத்துறைக்கு வெளியில் புலம் பெயர்ந்து தொழில் செய்து வரும் இளைஞர் யுவதிகள் தொடர்ந்தும் பல மனித உரிமை பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். நாட்டில் பதட்ட சூழ்நிலை ஏற்படும் போது எதேச்சையாக கைது செய்யப்படுவதுடன், நீண்ட காலம் காரணமின்றி தடுத்து வைக்கப்படுகின்றனர். சில சமயங்களில் சித்திரவதைக்கும் உட்படுகின்றனர். அதிகமான கைதுகள் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் மற்றும் அவசரகால சட்டங்களின் கீழ் இடம் பெறுகின்றன. இவை அரசியல் திட்ட ரீதியாக அங்கீரிக்கப்பட்ட அடிப்படை ஏரிமைகளை வெகுவாகவே பாதித்து விடுகின்றன.” ஆகையால் இத்தகைய அடிப்படை பிரச்சினைகளுக்கான மாற்று வழிமுறைகள் குறித்தும் சிந்திக்க வேண்டும்.

விசேடமாக, தொழில்வாய்ப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களிலும் கரிசனை காட்ட வேண்டும். மத்திய மற்றும் மாகாண சபைகளின் கீழ் வழங்கப்படும் அரசத் தொழில்களில் இன விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் தொழில் வாய்ப்புக்களை பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட-

வேண்டும். அத்துடன் சாதாரண கல்வி நிலையினைக் கொண்டுள்ள இளைஞர் யுவதிகளுக்கு தொழில் வாய்ப்பினை பெற்று கொடுக்கும் நோக்கோடு மலையகத்தை அண்டிய பிரதேசங்களில் கைத்தொழில் பேட்டைகளை அமைத்தல் ஆடை தொழிற்சாலைகளை அமைத்தல் வாழ்க்கை தொழில் பயிற்சி நிலையங்களை விஸ்தரித்தல், சுய தொழில்களை ஊக்குவித்தல் ஆகியனவும் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அரசு அலுவலகங்களில் மலையக மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரிதொரு பிரச்சினையே மொழி பிரச்சினையாகும். அதிகமான அரசு அலுவலகங்களில் சிங்கள மொழி பேசும் அதிகாரிகள் பணியாற்றி வருவதுடன் அவர்கள் தமிழ் மொழியில் பேசக்கூடிய ஆற்றல் உள்ளவர்களும் இல்லை. சுருங்கக்கூறுன் தமிழ் மொழியில் கருமமாற்றும் அரசு அதிகாரிகள் மலையகப் பிரதேசங்களில் மிகக்குறைவாகும். இதனால் அரசு சேவையினைப் பெற்றுக் கொள்வது பெரும் சவாலாகியுள்ளது. பிரிதொரு வகையில் கூறுவதாயின், தாய் மொழியில் அரசக் கருமங்களை ஆற்றுவதற்குள்ள உரிமையினை மட்டுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. ஆகையால் இருமொழிக் கொள்கையினை சீரான முறையில் அமுல் படுத்துவது குறித்தும், தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் தமிழ் மொழியில் பேசக்கூடிய அதிகாரிகளை நியமிப்பது குறித்தும் தமது முன்மொழிவுகளில் குறிப்பிடல் மிகவும் அவசியமாகும். “உதாரணமாக பதுளை மாநகர சபையில் மொத்தமாக 450 ஊழியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இதில் ஒருவர் மாத்திரமே தமிழ் மொழியில் பேசக்கூடியவராவர். ஹட்டன் பொலிஸ் நிலையத்தில் மொத்தமாக 250 பொலிசார் உள்ளனர். இதில் 10 - 20 பேர் வரையிலேயே தமிழ் பேசக்கூடியவர்கள். கண்டி பதிவாளர் நாயக காரியாலயத்தில் மொத்தமாக 60 பேர் பணி புரிகின்ற போதும் ஒருவரேனும் தமிழ் மொழி பேசக்கூடியவர் அல்ல. நுவரெலியா ஆதார வைத்தியசாலையில் மொத்தமாக 450 பேர் பணி புரிகின்றனர். ஆயினும் இதில் 85 பேர் மாத்திரமே தமிழ் மொழியில் பேசக்கூடியவர்கள். அதேபோல் இரத்தினபுரி உயர் நீதிமன்றத்தில் 60 பேர் பணிபுரிகின்றனர். இதில் ஒருவர் கூட தமிழ் மொழியில் பணியாற்ற கூடியவர் அல்ல.” ஆகவே மொழி விடயத்தில் இத்தகைய அம்சங்கள் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

5. முடிவுரை

எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் 13ஆது சீர்திருத்தத்திலுள்ள குறைகளை களைய அழுத்தங்களை கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக அதன் தோல்விக்கு காரணமாகவுள்ள காணி மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்களை மாகாண சபைகளுக்கு வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசின் கட்டுபாடு இன்றி போதுமிய நிதியுடன், அதிகாரத்துடன் சுதந்திரமாக செயற்பட கூடிய இடமாக மாகாண சபைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய விடயங்களை மேற்கொள்ளும் போது 13ஆது சீர்திருத்தத்தில் மலையக தமிழ் மக்களுக்கான சட்ட ரதியான ஏற்பாடுகள் குறித்தும் சிந்திக்க வேண்டும். இன்னொரு வார்த்தையில் கூறுவதாயின், 13ஆது சீர்திருத்தத்தினை முழுமையாக அமுல்படுத்தி அதனாடாக தேசிய பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் நோக்கம் அரசாங்கத்திடம் இருப்பதனால் அதற்கேற்ற வகையில் மலையக அரசியல் கட்சிகள் தமிழை தயார் படுத்த வேண்டும். மாகாண சபைக்கு இன்று வழங்கப்படாத அதிகாரங்கள் மற்றும் மேலதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும் போது அதில் மலையக மக்களின் அபிலாசைகள் குறித்தும் எரிமைகள் குறித்தும் சரியான முன்மொழிவுகளை சமர்பிக்க வேண்டும். இப்பணி மலையக அரசியல் தலைமைகளுக்கு மாத்திரமன்றி அது சார்ந்த சிலில் அமைப்புகளுக்கும், புத்தி ஜீவிகளுக்கும் உண்டு. இவர்கள் யாவரும் ஒன்றிணைந்து இத்தகையதொரு முன்மொழிவினை ஒத்தக்கருத்துடன் தயாரிக்க வேண்டும். இருவரை பார்த்த விடயங்களை என்வாங்கியதாக அம்முன்மொழிவு அமையுமாயின், அது இம்மக்களின் சுபீட்சமான வாழ்க்கைக்கு பெரிதும் புத்தாக்கம் அளிக்கும். இதற்காக பொது கலந்துரையாடல்களையும் பயிற்சி பட்டறைகளையும் நடாத்தி புதிய ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். சகல தரப்பினரையும் உள்வாங்கிய வகையில் கருத்தொருமைப்பட்டுடமன் ஒருங்கிணைந்து அணுகுமுறையினைப் (*Holistic Approach*) பயன்படுத்தி ஒரு பொதுவான முன்மொழிவினை சமர்ப்பிக்கலாம்.

அதிகாரப் பரவலாக்கம் குறித்து பேசும்போது பிரிதொரு முக்கிய விடயத்தினை குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். அதாவது சமூக பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய பிரிவினர்களுக்கு சில நாடுகளில் அம்மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலையினை மேம்படுத்துவதற்காக அரசியல் அமைப்பு மற்றும் சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம் ஆகிய சட்ட ரீதியான தடைகளைத் தாண்டி சில விசேட ஏற்பாடுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக இந்தியாவில் சாதி, பரம்பரை மற்றும் தொழில் அடிப்படையில் பின்தங்கியுள்ள தலிக் மக்களுக்காக நியாயமான பாரபட்சக் கொள்கையும் (*Policy of Positive Discrimination*) அதேபோன்று ஒதுக்கிட்டுக் கொள்கைகளும் (*Reservation Policies*) காணப்படுகின்றன. மறுபுறமாக அமெரிக்காவில் வாழும் கருப்பின மக்களின் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக வேரொத்த நடவடிக்கைகளும் (*Affirmative Action*) பிரித்தானியாவில் இத்தகைய பின்தங்கிய சிறுபான்மை இனக்குழுக்கழுக்காக ஒரு பக்க சார்பான கொள்கைகளும் (*Partical Policies*) காணப்படுகின்றன. ஆகவே மலையக தமிழ் மக்களுக்கு பலதசாப்த காலமாக சமூக பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கியவர்கள் என்ற வகையில் இத்தகைய விசேட கொள்கைத் திட்டம் ஓன்றினை வகுக்க வேண்டும்.

ஆகவே, தொகுத்து நோக்கும்போது தற்கால சூழமைவில் பல வாதப்பிரதி வாதங்களுக்கு உள்ளாகிவரும் அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்ற அம்சமானது இலங்கையில் வாழும் சகல சிறுபான்மை இனங்களுக்கும் பெரிதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக காணப்படுகின்றது என்பது வெளிப்படையான யதார்த்தமாகும். அதேவேளையில் இந்த அதிகாரப் பரவலாக்க முன்னெடுப்புகளானது மலையகத் தமிழ் மக்களை பொறுத்தவரையில் அது அவர்களின் ஒட்டுமொத்த எதிர்காலத்தையும் தீர்மானிப்பதாக அமையும் என்பது மனங்கொள்ள வேண்டிய பிரிதொரு முக்கிய விடயமாகும். காரணம் இம்மக்கள் தேசிய நீரோட்டத்துக்குள் இணைவதற்கும், அறிவு சார் பொருளாதாரத்தை நோக்கி நகர்வதற்கும் அவசியமான சட்ட ரீதியான ஏற்பாடுகளை தற்போது மேற்கொண்டு வரும் அரசியல் தீர்வுக்கான அதிகாரப் பரவலாக்கத்தில் உட்புகுத்துவதற்கான பொருத்தமான காலம் மற்றும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதனாலாகும். இத்தகையதொரு வாய்ப்பு பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், குறிப்பாக, துயர தோய்ந்த வரலாறுகளை அனுபவித்த பின்னர் கிட்டயிருப்பது பிரிதொரு சிறப்பம்சமாகும். இவற்றைவிட இக்கட்டுரையில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ள வேறும் பல விடயங்களும் இதனை நியாயப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. ஆகவே இத்தகைய விடயங்களை கருத்திற் கொண்டு மலையக அரசியல் கட்சிகள், சிலில் சமூக அமைப்புகள், புத்தி ஜீவிகள் மற்றும் மலையகத் தமிழ் மக்கள் செயற்படுவது வரலாற்றுத் தேவையாகும்.

அரசியல் சமூகமயமாதலும் பெருந்தோட்ட மக்களின் வாக்குரிமையும்.

Political Socialization and voting rights of plantation people.

இரா. சதில்

உதவி விரிவுரையாளர் அரசுறிவியல் துறை
பேராதனை பல்கலைகழகம் - பேராதனை

இன்றைய அறிவுமைய நூற்றாண்டில் சமூகமயமாதல் என்பது மிகவும் முக்கியமானதொரு அம்சமாகும். மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரை பிற்றது அன்பிலும், அரவணைப்பிலும் தங்கியுள்ளன. அதே போல குடும்பம், கிராமம், அரசியல் என்னவற்றில் சேர்ந்து வாழ்தலையும் இயல்பாகவே கொண்டிருந்தான். பொதுவாக அரசியல் சமூகமயமாதல் என்பது சமூகத்தோடு இணைந்துக் கொள்ள பழகிக் கொள்ளுதலும். இது அரசியல் மற்றும் சமூகக் கலாசாரத்தோடு தொடர்புபட்ட ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றது.

அரசியல் சமூகமயமாதல் மூலமாக ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்படுகின்றது. இது எல்லாவித கல்வி முறைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. குறிப்பாக இவற்றுள் அரசியல் பங்கு பற்றுதல் (**Political Participation**) என்பது மிகவும் முக்கியமானதொரு அம்சமாகும். இதன் மூலம் அரசியல் நிகழ்வுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு மேலும் அரசியலில் பங்குகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலோங்குகின்றது. இதனால் ஐனநாயக வழிமுறைகளில் ஆர்வம் அதிகரித்து அரசியல் நடத்தைகளை சீராக்குகின்றது. இவ்வாறான அரசியல் சமூகமயமாக்கஞ்சு உள்வாங்கப்படுகின்ற விடயங்களுள் வாக்குரிமை (**Right to vote**) என்பது மிகவும் முக்கியமானதொரு விடயமாகும்.

ஆக இக்கட்டுரையின் மூலம் இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் பல வரலாறுகளைக் கொண்ட பெருந்தோட்ட மக்கள் இன்றுவரை ஒரு சீரான அரசியல் சமூகமயமாக்கஞ்சுக்கு உள்வாங்கப்படவில்லை என்றே கூறலாம். இதன் காரணமாக ஏனைய சமூகத்துடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கின்றபோது அரசியல், சமூக, பொருளாதார ரத்தியாக பின்நிற்பதனைக் காணலாம். இவற்றுக்கு அடிப்படைக் காரணம் இம் மக்கள் இதுவரை காலமும் ஒரு சீரான அரசியல் சமூகமயமாக்கஞ்சுக்கு உள்வாங்கப்படவில்லை. இவ்வாறானதொரு நிலைக்கு பின் தள்ளப்படுவதற்கு மற்றுமொரு காரணம் வாக்குரிமையும் சீராக வழங்கப்படாமையும் ஒர் அம்சமாக கருதலாம். இவற்றை பின்வருமாறு எடுத்து நோக்கலாம்.

வாக்குரிமை (**Right to vote**) என்றால் என்ன?

இன்றைய அறிவுமைய நூற்றாண்டில் ஐனநாயக அரசுகளில் மக்கள் அரசியலில் பங்கு பற்றுவதற்காக பிரதான ஊடகமாக வாக்குரிமை காணப்படுகின்றது. ஒர் அரசின் குடிமகன் என்ற அந்தஸ்தினை வாக்குரிமையின் ஊடாக பெறப்படுகின்றது. இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் 1931ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் வாயிலாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட சர்வஜன வாக்குரிமையின் ஊடாக சகல இன மக்களுக்கும் வாக்குரிமையினை பெற்றுக் கொண்டனர் எனினும் இலங்கை அரசியல் அக்காலப்பகுதியில் இலங்கைவாழ் இந்திய மலையகத் தமிழர்கள் வாக்குரிமையின்றி, தமது பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்டு அரசியல் அநாதைகளாகவே இருந்தனர். எனினும் பின்னர் இடம்பெற்ற அரசியல் நிகழ்வுகளின் ஊடாக இலங்கைவாழ் இந்திய மலையகத் தமிழர்களும் தமது வாக்குரிமையினை பெற்றுக் கொண்டனர். எனினும் தோட்டபுற மக்கள் இன்றுவரை வாக்குரிமையின்றி அரசியல் அநாதைகளாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இன்று நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 80% மக்கள் தமது வாக்குரிமையினை பெற்றுள்ளனர். இருந்தபோதும் இவ்வாக்குரிமையினை இம்மக்கள் தேர்தல்காலங்களில் முழுமையாக பயன்படுத்தியுள்ளார்களா? என்ற ஒரு வினா எமக்கு ஏற்படுகின்றது. பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் பெற்றுக்கொண்ட வாக்குரிமையினை பெருந்தோட்ட மக்கள் எவ்வளவு தூரம் முழுமையாக பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது தொடர்பாக கவனம் செலுத்துவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். இலங்கை

அரசியல் நடந்து முடிந்த தேர்தல் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் நாம் பார்க்கின்றபோது பெருந்தோட்ட மக்கள் வாழுகின்ற பிரதேசங்களிலே கணிசமானளவு செல்லுபடியற்ற வாக்குகளின் வீதம் பதிவாகியிருப்பதனை நாம் காணலாம். இதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களை நாம் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இதற்கான அடிப்படை காரணங்களை பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

செல்லுபடியற்ற வாக்குகளின் வீதம் அதிகரிப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள்

ஏனைய பிரதேசங்கள், சமூகத்தினருடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கின்ற போது மலையக மக்கள் குறிப்பாக பெருந்தோட்டங்களில் நிராகரிக்கப்பட்ட அல்லது செல்லுபடியற்ற வாக்குகளின் விகிதம் காலத்திற்கு காலம் நடக்கின்ற ஜனாதிபதி தேர்தல்கள், பாராளுமன்ற பொது தேர்தல்கள், மாகாண சபைத் துள்ளாட்சி சபைத் தேர்தல்களில் அதிகரித்துச் செல்வதனை நாம் காணலாம். இதனை பின்வரும் வரைபடம் மூலம் நுவரெலிய மாவட்டத்தில் நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் வீதம் எவ்வாறு அதிகரித்து செல்லுகின்றது என்பதை தெளிவாக காட்டலாம்.

பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தல்கள் - 2004

செல்லுபடியான வாக்குகள்	327,609	93.06%
நிராகரிக்கப்பட்டவை	24,413	6.94%
மொத்த வாக்கு பதிவு	352,022	80.70%
பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர்கள்	436,236	

பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தல்கள் - 2001

செல்லுபடியான வாக்குகள்	315,099	91.74%
நிராகரிக்கப்பட்டவை	28,373	8.26%
மொத்த வாக்கு பதிவு	343,472	82.34%
பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர்கள்	417,163	

பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தல்கள் - 2000

பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர்கள்	405414	-
செல்லுபடியான வாக்குகள்	300806	89.53%
நிராகரிக்கப்பட்டவை	35149	10.46%
மொத்த வாக்கு பதிவு	335955	82.86%

மாகாண சபைத் தேர்தல்கள் - 2009

செல்லுபடியான வாக்குகள்	282,819	91.33%
நிராகரிக்கப்பட்டவை	26,847	8.67%
மொத்த வாக்கு பதிவு	309,666	409,308%
பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர்கள்	452,395	

மூலம் - தேர்தல் தினைக்களம் - 2009

இந்த அட்டவணையின் பிரகாரம் நாம் பார்க்கின்றபோது நுவரெலியா மாவட்டத்தில் நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் வீதம் 2000ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை 6.94%, 8.26%, 10.46%, 8.67% மாக நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் வீதம் அதிகரித்துச் செல்வதனை காணலாம். இதற்கான காரணங்களை பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

குறைந்தளவான எழுத்தறிவு வீதம் (Poor Literacy Rate)

பெருந்தோட்ட சமூக அமைப்பில் குறிப்பாக தோட்டப்புறங்களில் காணப்படுகின்ற சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பின்னடைவுகளுக்கு முக்கியமான காரணியாக அமைவது எழுத்தறிவு, கல்வியறிவு வீதம் குறைவாக காணப்படுதலாகும். ஏனைய சமூகங்களோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கின்றபோது சமார் 30 வருடங்கள் பின் நிற்கின்றது. இவ்வாறான அம்சங்கள் தேர்தல் முறை, வாக்களிப்பு முறை, விருப்பு வாக்கினை தெரிவு செய்தல், போன்ற விடயங்களினை புரிந்துக் கொள்ள முடியாமையும் இன்று பெருந்தோட்டங்களில் நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் வீதம் அதிகரிப்பதற்கான அடிப்படை காரணமாக அமைகின்றது.

தேர்தல் முறை (Electoral System) காணப்படுகின்ற குறைபாடுகள்

இன்று இலங்கையில் நடைமுறையில் காணப்படுகின்ற விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின் அடிப்படை குறைபாடுகளில் ஒன்றே சாதாரண பாமர மக்களுக்கு விளங்கிக் கொள்ள முடியாமை, இம்முறையில் வாக்களிப்பு, அபேட்சகரை தெரிவு செய்யும் முறை, விருப்பு வாக்கினை அளித்தல், போன்ற ஆசனம் வழங்கல் போன்றவை சாதாரண மக்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாமை இவ் அடிப்படை காரணமும் பெருந்தோட்டப்புறங்களில் நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் வீதம் அதிகரிக்கப்படுவதற்கான காரணமாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

வாக்களிப்பு (Voting) தொடர்பாக போதிய விளக்கமின்மை

வாக்கு சீட்டு தொடர்பான போதிய விளக்கம் வாக்காளருக்கு வழங்கப்படாமையில் வாக்களிப்பு நிலையங்களுக்கு சென்ற பின் வாக்காளர்களுக்கு எவ்வாறு வாக்களிப்பது, தான் தெரிவு செய்ய போகின்ற கட்சி, தனது அபேட்சகரின் இலக்கம் போன்றவற்றை தவறுதலாக அல்லது மாறுதலாக தமது வாக்குகளை செலுத்தி விடுகின்றனர். இங்கு அரசியல் கட்சிகள் தமது வாக்காளர்களுக்கு வாக்களிப்பு தொடர்பான போதிய விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்த தவறியமையும் இவ்வாறான செல்லுபடியற்ற வாக்குகளின் வீதம் அதிகரிப்பதற்கான காரணமாக கண்டுக் கொள்ளலாம்.

தேர்தல் காலங்களில் கட்சிகளைடையே காணப்படுகின்ற குழப்பநிலை (Confusion)

இன்றைய மலையக அரசியல் காணப்படுகின்ற முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக கட்சிமாற்றத்தினை குறிப்பிடலாம். ஒரு கட்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற வேட்பாளர்கள் தேர்தல் காலங்களில் வாக்குகளை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்குடன் வேட்பாளர்கள் தான் விரும்பிய கட்சிகளுடன் இணைந்து தமது கூட்டமைப்புக்களை மேற் கொள்கின்றனர். உண்மையில் இவ்வம்சமானது தாம் விரும்பும் அல்லது தான் தெரிவு செய்ய போகின்ற வேட்பாளர் எந்த கட்சியில் போட்டியிடுகின்றனர் என்பது தெரியாமல் வாக்காளர் சின்னத்திற்கும், இலக்கத்திற்கும் மாறி மாறி தமது வாக்குகளை அளித்து விடுகின்றனர்.

மக்கள் சுதந்திரமாக (Independent) வாக்களிக்க முடியாமை

இன்று பெருந்தோட்ட மக்கள் சுதந்திரமான பொருளாதாரத்தினை கொண்டிராத காரணத்தினால் சுயமாக சிந்திக்க முடியாமை, அரசியல் கட்சியின் தலைமைத்துவத்தில் தங்கியிருத்தல், கட்சிகளின் தலைவர்கள், சமூக முக்கியவினாக்கள், சமூகத்தின் உயர்குழாம் (Elite) வகுப்பு போன்றவற்றில் தங்கியிருப்பதன் காரணமான வாக்காளர் சுதந்திரமாக தான் விரும்பிய வாக்காளரை தெரிவு செய்ய முடியாமல் பிறரின் உந்து சக்தியால் வாக்களிப்புகளில் ஈடுபடுவதன் காரணமாகவும் நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் வீதம் அதிகரித்துச் செல்வதற்கான காரணமாக அமைகின்றது எனலாம்.

ஆகவே நாம் தொகுத்து நோக்குகளிற் போது பெருந்தோட்டங்களினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற அரசியல் கட்சிகள், அரசு, அரசார்பற்ற நிறுவனங்கள், நலன்பேன், அமுக்குமுக்கள், கல்விசார் அமைப்புகள் போன்றன தேர்தல் காலங்களில் தேர்தல், வாக்களிப்பு

தொடர்பான விழிப்புணர்வு (Awareness), கருத்தரங்கு (Seminar), கலந்துரையாடல்கள் (Discussion), பயிற்சிப்பட்டறை (Workshop), பதாகைகள் (Poster) போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதன் மூலமாக நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் வீதத்தினை கட்டுப்படுத்தி, பெருந்தோட்ட மக்கள் ஒர் சீரான அரசியல் சமுகமயமாக்கலுக்கு உள்வாங்கப்படுவதன் மூலமாக அம்மக்களுடைய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் போன்றவற்றில் சிறப்பான வாழ்க்கைத் தரத்தினை கட்டியெழுப்பக்கூடிய சிறந்த அரசியல் தலைமைத்துவங்களினை பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கான வாய்ப்பாக அமையும் எனலாம்.

உசாத்துணைகள்.

1. சு. நாதன் (2002), “அரசியல் சமூகவியல்”, உயர் கல்விச்சேவை, யாழ்ப்பாணம்.
 2. தேர்தல் தினைக்கள் அறிக்கை 2004 - 2005
 3. S. Nadesan. PLANTATION TAMILS DEPRIVED OF VOTE AND CITIZENSHIP - 1948/50
 4. Nadarajan, Vasantha (1999), History Of Ceylon Tamils. Toronto : Vasantham.

இன்றைய நவீன தகவல் தொழினுட்பமும் இந்து மதமும்

எஸ். இரட்னகுமார்

இன்றைய உலகம் தகவல் தொழினுட்ப உலகம் என்பது வெளிப்படையான உண்மை. இதனை கருத்தில் கொண்டு இவ் வருடத்தை தகவல் தொழினுட்ப வருடமாக பிரகடனம் செய்துள்ளார் அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள். இத்தகைய தகவல் உலகில் இந்து மதம் என்பதை நோக்கும் போது பல அடிப்படை பிரச்சினைகளும் கால ஒட்டத்தின் மாற்றத் தேவைகளுக்கும் தகவல் புரட்சியின் வளர்ச்சி வேகத்திற்கும் அது முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றமை தெரிய வரும்.

'Culture of intellect without religion in the heart in only civilized barbarism and disguised animalism' என்றான் ஒரு அறிஞன். நெஞ்சுச்த்தின் அடிதளத்தின் மதவனர்வை கொண்டிருக்காத அறிவியல் சார் பண்பாடு என்பது நாகரீக முதிர்ச்சி பெற்ற காட்டுமிராண்டி தனமும், போர்த்து மறைக்கப்பட்டிருக்கும் மிருகத்தனமாகும் என்பதை இது எடுத்து கூறுகின்றது. மதமென்பது மனதோடு - உள்ளத்து உணர்வோடு - உறவாடும் உன்னத வெளிப்பாடு என்பதை உணர்ந்து அந்த வெளிப்பாடுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் எவ்வாறு இருக்க கூடாது என்பதை தெரிந்து கொண்டு விட்டோமாயின், இறைவனை விளங்கிக்கொண்டு விட்டோம் என்று துணிந்து கூறலாம்.

உலகில் தோன்றிய மதங்களுக்கெல்லாம் தாய் மதம், இயற்கையை தெய்வமாக கொண்ட இந்து மதம் என்று கூறலாம். அதன் தோற்றக் காலத்தில் மனிதன் மனிதனை மதித்தான், மனிதத் தத்துவத்தைப் போற்றினான், இயற்கையை காத்தான் அதை வணங்கினான், சாதிகள் இருக்கவில்லை. பெண்ணிடமை முடத்தன்மை முகிழ்க்கவில்லை, மகிழ்வோடும் மன நிறைவோடும் வாழ்ந்தான் காலம் ஓடியது. சூழ்நிலைகள் மாறின தேவைகள் வளர்ந்தன. ஆசைகள் அதிகரித்தன, மதத்தின் போக்கும் அதன் வெளிப்பாடுகளும் இவற்றின் தாக்கத்திற்கு வளைந்து மாறியது. இவைகள் காலத்தின் தேவைகள்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த உலகமல்ல இன்றைய உலகம். மிகமிக மாறுதல் பெற்றுவிட்ட யுகமொன்றினுள் நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம். உலகம் முழுவதையும் ஒரு குக்கிராமமாக மாற்றி எல்லோரும் அடுத்த வீட்டுக்காரர் என்ற நிச்சயம் நிதர்ச்சனத்தை நிறுவிக்கொண்டிருக்கிறோம். தகவல் புரட்சியின் தனித்துவ தன்மையால் இதற்கு நாம் ஈடுகொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்கிற கட்டாயம் இந்த கட்டத்திற்கு எமது பாரம்பரிய உணர்வும் இறை வழிபாட்டு முறைகளும், தலங்களும், தாற்பரியங்களும் விதிவிலக்காக முடியாது.

இதை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டோமானால் இத்தகைய வளர்ச்சியோடு இந்து மதத்தின் இருப்பும், வளர்ச்சியும், அதன் தனித்துவ பேணுகையும் பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதை நிச்சயமாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

"அன்பே சிவம்" என்ற அத்திவாரத்திற்கு கட்டுப்பட்ட இந்து மதம் என்ற பெருமை திருக்கோவிலின் சிறப்பை பேணி வளர்ச்சியற செய்யும் திருப்பணியில் தகவல் தொழினுட்பத்தை சரியாக பயன்படுத்தி கொள்வது சைவர்களாகிய எமது கடமை என்பதை வலியுறுத்துவதே இக் கட்டுரையின் முதல் நோக்கமாகும். IT எனப்படும் தகவல் தொழினுட்பமானது பெறும் தொழினுட்பம் மட்டுமல்ல ஒரு ஊடகமாகும். இத் தொழில் நுட்பத்தை கருவியாகக் கொண்டு கருத்துப் பரிமாற்றும், சிந்தனை வெளிப்படுத்தல், பயன்தரும் விமர்சனங்கள், தேவைமிகு பரப்புரைகள், ஆவணக் களஞ்சியங்கள் ஆகியவற்றை செய்ய முடியும். உருவாக்க முடியும்.

இந்துமதக் கோட்பாடுகள், இளந்தலைமுறையினருக்கு சரியான வழியில் தவறேதும் இல்லாமற் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இணையத்தளம் மூலம் இவற்றை எமது இணைய சமுதாயம் எந்த மூலையிலிருந்தாலும் அவர்களிடம் கொண்டு செல்ல முடியும். கவர்ச்சியான முறையில் கருத்து பிச்காமல் இவற்றை உருவாக்கி இணையத்தளத்தில் பதித்து வைத்தோமானால் இவர்கள் இதைப் பார்த்து பார்த்து உணர்ந்து பயன்பெறுவார்கள் இதைச்செய்வதற்கு இணையத்தளங்களையும் இறுவட்டுகளையும் (CD) நாம் உபயோகிக்கலாம்.

1. பக்திச்சரம் அள்ளிச் சொரியும் தேவாரத் திருப்பாக்களை இணையத்தில் சேர்க்க வேண்டும் அப்பரும் சுந்தரரும் ஆளுடைய பிள்ளையும் செப்பிய அந்தச் செந்தமிழ் தேவரா திருப்பாக்கள் இணைய வலம் வரவேண்டும். இந்து மகன் (ள்) எங்கிருந்தாலும் இதை கேட்டு பக்தி உணர்வில் ஒன்றிணைத்து வகை செய்ய வேண்டும்.
2. இந்து மதம் என்பது இறைவணக்கத்தோடு நின்றுவிடாது, விழா எடுப்பதும், பூசைகள் புரிவதும் தேவைதான். ஆனால் அதற்கும் அப்பால் தான் சமயத் தொன்டு இறைக்கு தொண்டு இருக்கின்றது என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். "மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை" என்ற கூற்றின் தத்துவத்தை நெஞ்சார ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை காத்து வளர்க்க வேண்டும். எமது மதத்தின் சமூகச்சேவை செயற்பாடுகள் செயற்பாடுகளை இணையத்தளத்தின் மூலம் பரப்ப வேண்டும். மத நிறுவனங்கள் சமூகசேவையில் ஈடுபெடுவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ கனகதூர்க்ககை அம்மன் ஆலய (WWW Amman uk.org) அறக்கட்டளை என்ற ஒன்று இலண்டனில் இருந்து இயங்கி வருகின்றது. இலண்டன் மாநகர் ஸ்லிங் பகுதியில் உள்ள ஸ்ரீ கனகதூர்க்ககை அம்மன் ஆலய நிர்வாகம் இந்த அறக்கட்டளையை உருவாக்கி செலவுகள் தவிர்ந்த ஆலய வருமானத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியை சமூக சேவை பணிகளுக்கென ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்த வகையில் இலங்கையில் உள்ள சிறுவர் இல்லங்களை பராமரித்து வருவதிலும், அங்கு சேர்ந்திருக்கும் பெற்றோரற்ற சிறுவர் சிறுமியர்களை தத்தெடுத்து, உதவி, பராமரிக்கத்தக்க பெற்றோர்களை தேடி இச் சிறுவர்களுடன் இணைத்து வைப்பதிலும் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றது. WWW Amman uk.org என்ற என்ற இணைத்தளத்தில் இதனை காணமுடியும்.

இந்த இணைத்தளம் தொடங்கி இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளேயே நூற்றுக்கு கிட்டிய சிறுவர் சிறுமியர் வெளிநாடுகளில் தத்தெடுக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட தொடங்கிவிட்டார்கள். இங்கே இதனை எடுத்து கூறியதன் நோக்கம் இந்த இணையத்தளம் வந்திருக்காவிட்டால் தாராளமானதுடைய புலம் பெயர் நம்மவர்களுக்கு இவை பற்றியோ இச் சிறுவர் சிறுமியரின் துயர் நிலை பற்றியோ தெரிய வந்திருக்காது. தகவல் உலகின் இணையத்தளத்துராடாகவே இவை நடந்தேயிருக்கின்றன.

இது போல் மலையகத்தில் இந்து ஆலயங்கள் பெருமளவுக்கு நிதி நெருக்கடிகளை எதிர் நோக்கியுள்ளன. இவற்றை நிறைவு செய்ய இவ் ஆலயங்கள் நன்கொடையை பெற்றுக்கொள்ள ரசீது வழங்கி நன்கொடையை பெற்றுகொள்கின்றன. வேறு சில ஆலயங்கள் ஒரு படி மேல் சென்று அரசாங்கத்தின் உதவியை நாடி நிற்கின்றன.

ஆலயங்களுக்கென்றே தனி இணையத்தளத்தை அமைத்துப் பேணலாம். இதன் மூலம் சகல ஆலயங்களும் இவற்றின் விபரங்கள் வரலாறு, அமைவிட உற்சவங்கள் இவ் ஆலயத்திற்கு உதவி புரிபவர்கள் விபரம் போன்றன பதிவு செய்யப்பட்டு பேணப்பட வேண்டும், இது இவ் ஆலயத்தின் வரலாறு களஞ்சியமாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இனி இவ் இணையத்தளம் ஊடாக இவ் ஆலயத்திற்கு தேவைப்படும் நிதி பொருள் உதவியை மெய்யடியார்களிடமிருந்து கோரலாம். இவ் இணையத்தளத்தை பார்வையிட்ட அடியார்கள் இவ் ஆலயத்திற்கு நிதி பொருள் உதவியை வழங்கலாம். அத்துடன் ஆலயத்தின் மின்னஞ்சல் முகவரிகளையும் இவ் இணையத்தளத்தில்

வெளியிடும் போது அடியார்கள் உலகின் எந்த முளையிலிருந்தும் இவ் ஆலய நிர்வாகத்துடன் தொடர்பு கொள்ள இலகுவாக இருக்கும்.

இன்றைய நவீன தொழில்நுட்ப உலகில் ஒரு இணையத்தளத்தனை உருவாக்குவது என்பது பெரியவிடயமல்ல. பெருமளவுக்கு நிதி தேவையும் இல்லை. மலையகத்தில் இன்று தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கின்றார்கள். இவர்களின் உதவியை பெற்றுக் கொள்ளலாம். இணையத்தளத்தூடாகவே வெகு தூரத்திலிருக்கும் ஒர் ஆலயத்தில் எமக்கு விரும்பிய மாதிரி பூசை செய்து எமது வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். இதை Online பூஜை (நிகழ் நிலை பூஜை) என்று அழைக்கலாம். சகலதும் இணையத்தளத்தினாடாகவே நிகழ்ச்செய்யலாம். வேண்டிய நேரத்தில், வேண்டிய ஆலயத்தில் நாம் பக்கத்திலிருந்து பூசை செய்வது மாதிரியாகவே இது இருக்கும்.

இத் தொழில்நுட்ப வசதியை உபயோகித்து எமது சமயக் கருத்துக்களை எம்மவரிடையே வலியுறுத்தி உண்மையை உணரவைப்பதுடன் வெளியிலிருந்து வரக்கூடிய எதிர்ப்புக்களையும் எதிர் கொள்ளலாம். குறிப்பாக இன்றைய விஞ்ஞான மயப்படுத்தப்பட்ட சமூக வாழ்க்கைச் சூழலில் மதத்தின் பாலுள்ள ஈர்ப்பு சிறுவர் சிறுமியரிடையே குறைந்து வருவதை அவதானிக்கலாம். எமது கருத்துக்களை இவர்களிடையே விளக்கி அவர்களின் மத ஈடுபாட்டை அதிகரிக்கச் செய்ய இந்த இணைய ஊடகத்தை செவ்வனே உபயோகிக்க வேண்டும்.

இணையத்தளத்தில் பஞ்சாங்கம், பண்டிகைத் தினங்கள், கோயில் திருவிழா உற்சவ திகதி அட்டவணைகள், கிரகப்பலன்கள் போன்றவை உள்ளடக்கப்பட்டால் எம்மவர்க் தேவையான தகவல்களை எங்கிருந்தும் எந்த நேரத்திலும் எவரும் பெற்றுக் கொண்டு பயன்தையலாம். இத் தகவல்களுக்காக எவரும் தேடி, ஓடி அலைய வேண்டியதில்லை.

பண்டிகை நடைமுறைகள், சம்பிரதாய், சமய அனுட்டான முறைகள் எனவும் இடம் பெற்றால் சமய சம்மந்தமான அடிப்படை உண்மைகள் எல்லோரும் அறியக் கூடியதாக இருக்கும். இதன் வழி அவர்கள் நடக்கவும் ஏதுவாகும்.

சமய தத்துவங்களை போதிப்பதில் புராணங்கள், இதிகாசங்கள் மேலும் தத்துவக் கதைகள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதை நாம் அறிவோம். இப்படிப்பட்ட கதைகள் எல்லாம் CDகளில் பதிப்பபேற்றி இந்துக்கள் இல்லமெல்லாம் இருக்க வேண்டும். முதியோரும் இளையோரும் இவைகளை படித்து கேட்டு பயன் பெற ஏதுவாகும். இதனையும் இதே தகவல் தொழில்நுட்பம் எமக்கு தந்திருக்கிறது. சரிவரச் செய்வதே எமது இன்றைய பணியாகும்.

தகவல் உலகம் சரியாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டு அதற்குறிய செயல்களையும் நடவடிக்கைகளையும் விரைவாக எடுக்கத் தவறினால் பாரிய எதிர் விளைவுகளையும் தாக்கங்களையும் எதிர்காலத்தில் இந்து மதமும், இந்துக்களும் எதிர் நோக்க நேரிடும். எனவே மேற்கூறிய விடயங்களை கவனத்திலெடுத்து, தகவல் பூர்த்திக்கு ஈடுகொடுக்க கூடிய வகையில் எமது செயல்களை முன்னெடுப்போம். “அன்பே சிவம்” “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்” போன்ற உயர் மனிதத்துவ பண்புகளை தாங்குத்துஞ்களாக கொண்டு நிமிர்ந்து நிற்கும் இந்து மதத்தின் புனிதப் பெருமையைப் பேணி வளர்க்க என்றிணைந்து செயலாற்றுவோம்.

வளரும் மலையகம்

பெ. க. இராஜேந்திரன்
அமைச்சரின் ஊடக இணைப்பாளர்

விண்ணன முட்டும் மலைத்தொடர்களைப் போலவே சகல துறைகளிலும் மலையகம் தற்போது மினிர்ந்து வருவதை யாரும் மறுத்து விட முடியாது.

கல்வி, கலை, கலாசாரம், விளையாட்டு, கைத்தொழில், என பல்வேறு துறைகளிலும் ஏனைய சமூகத்தினரைப் போலவே முட்டி மோதி முன்னேற்றமடைந்து மலையகம் மினிர்ந்து வருகிறது.

இறம்பொடை பகுதியிலுள்ள மலையக வாசதேவன் உள்ளிட்ட நியூ பீக்கோக், சோகம், புசல்லாவை பகுதி கலைஞர்கள் பலர் தேசிய நாடக விழாவில் மலையக மன் சார் கருவுலங்களை உரிப்பொருளாகக் கொண்டு நாடகங்களை மேடையேற்றிவருவதையும், புசல்லாவை சோகம தோட்டத்தை சேர்ந்த அஜந்தன் ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டியில் பதக்கம் பெற்றுள்ளதோடு விளையாட்டுத்துறையை வளர்த்து செல்வதையும், மறைந்த சர்வதேச புகழ் கவிஞர் குறிஞ்சி தென்னவன் போன்றோரையும் நாம் உதாரணமாக காட்டலாம்.

மேலும் சோகம தோட்டத்திலுள்ள நாதஸ்வர, மேளக்கலைஞர்கள் பலர் முறைப்படி இக்கலையைக்கற்று வளர்த்துச்செல்வதோடு மலையகத்தின் புகழ் பூத்த இசை கலைஞர்களாகவும் திகழ்கின்றனர். அத்தோடு மகேஸ்வராஸ் எனும் இசை குழுவும், மலையக நட்சத்திரக் கலைப் பேரவை போன்ற அமைப்புகளும் கலைப்பணியாற்றுவதை நாம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

சிறந்த பத்திரிக்கையாளர்களும், கலைஞர்களும், சகலத்துறை புகழ் பெற்றவர்கள் மலையகத்திற்கு மகுடம் கூட்டி வருவதோடு மத்திய மாகாண இந்து கலாசார தமிழ் கல்வி அமைச்சின் அனுசரணையிலும், தயவிலும் பல நிகழ்வுகள் நடந்தேறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வித்துறை சாதனைகளைப் பொருத்தமட்டில் தற்போது பல்கலைக் கல்வியை பெறுவதற்கு எமது மலையக மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். நவீன உலகை தரிசிப்பதற்கு மலையகப் பாடசாலைகளுக்கு படிப்படியாக கண்ணிகள் வழங்கப்பட்டு சர்வதேச வலயமைப்புகளுக்குள் எமது மாணவர்கள் இணைந்து கொள்கிறார்கள்.

1977இலின் பின்னரே தோட்டப்புற பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொருப்பேற்றாலும் ஆசிரியர் வளங்களும், பிற வளங்களும் தற்போது மலையக கல்விக்கு வழுவூட்டுவதாக உள்ளது.

பெருந்தோட்ட துறை பாடசாலைகளில் கடமையாற்றுவதற்காக 3179 ஆசிரியர்கள் அண்மையில் நியமனம் பெற்றதோடு மலையக பாடசாலைகள் ஆசிரியர் வளம் மிக்கதாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

அரசாங்கத்தோடு இணைந்து கொண்டு எமது அரசியல் தலைமைகள் செயற்பட்டு வருவதால் நமது மக்கள் நிம்மதியாக வாழ்வதோடு தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு ஏற்படுத்தப்பட்டமை தோட்டப்புற வீதி அபிவிருத்திகள், மின்சார வசதி, முதலான பல வசதிகளையும் வாரி அனைத்துகொண்டு மலையகம் வீரு நடைபோட்டு வருவதை எவர் மறுப்பார்.

வாழ்க மலையகம், வளர்க மலையகம்

மலையகம் நிமிரவோர் மந்திரம்!!!

இரா.தமிழ்ச்செல்வம் பிள்ளை
அதிபர்
மா/விவேகானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்
விஹாரகம் - மாத்தளை.

மலைகள் நிமிர்ந் தனவோ அந்தோ!
மலைகளின் இடுக்கினில் “மனிதப் பூச்சிகள்”
தலைமுறை தலைமுறை தலைமுறை யெனவே
தலைகளால் வணங்கியே கொண்டது தாழ்மையே!

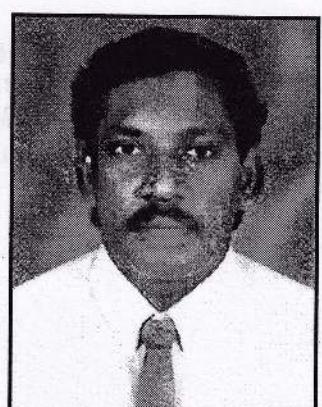
நிலையிது மாறவும் வேண்டில் - நீ
நிலைபெற றுய் ந்திட உண்டொரு மந்திரம்
நிமிர்வதும் நேர்வதும் நினக் கிலையோ
நீயதை புரிந்தே நிலைபெறு வாய்!

மந்திரம் வேண்டுமோ மந்திரம் - எம்
மலையகம் உயர்ந்திட மந்திரம் கல்வியே!
தந்திரமாய் அதை கொள்வாய் - நம்
தரித்திரம் போக்கிடும் தாரகம் என்பேன்!

சந்ததி பிழைத்திட வேண்டில் - நீ
சரிநிகர் சமானம் ஆகிட வேண்டில்
முந்தையோர் முடமை போக்கி - நீ
முயல்வதும் எழுதலும் கல்வியால் ஆகும்!

இனி ஒரு சாதனை வேண்டில்
ஏற்றது கல்வி - எழுதிடுன் நெற்றியில்!
மலையகத் தமிழனின் மாட்சி - இனி
மன்றினில் ஆவதன் ஆயுதம் கல்வி!

அறிவொளி ஒன்றே வேண்டும் - இனி
அதற்கென வித்திடு - வேர்விடு - தழைத்திடு!
விடிவொளியாம் நம் நாளை - நல்
வேள்விகள் பார்ர! விளைவதும் காண்ர!

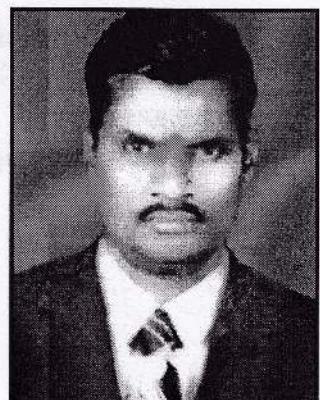

துயில் எழுவாய் மலையகமே!

மாத்தளை, விஜயகுமார்

உழைத்து உழைத்து மாடாய் தேய்ந்தும்
ஒரு பலனும் கண்டதில்லை எம்
மலையகத்திலுள்ளோர்!
படிப்பறிவும் ஒன்றுமின்றி
பகுத்தறிவும் அதிகமின்றி
தோட்டங்களே எமது கதி
தோட்டக்காட்டானே - எமது
பேயர் என இருந்து விட்டனர்
எமது உழைப்பாளிகள்!
விழுந்தால் மலை வேலை
மாலையில் மாயாண்டி
கள்ளுக் கடை
இரவில் லயத்துப்பட்டி
இது தான் இவர்களது
அன்றாட ஜீவியம்.....
பத்திரிகை படிப்பின்றி - மேலும்
படிப்பதற்கு நேரமின்றி
வாழையடி வாழையாக
வாழ்ந்து மடிவது - எமது
தேயிலைத் தோட்டத்திலேயே!
முற்றிலும் இவர்கள் - ஓர்
கிணற்றுத் தவளைகள் - ஆனால்
உழைப்பின் முதுகெழும்புகள் - இவர்கள்
எம் நாட்டின் உழைப்பாளிகள்
இத்தனை துன்பங்கள் துயரங்கள்
என்றேன்றும் எம்மவர்க்கு தொடராது
வெட்ட வெட்ட தழைக்கும் தேயிலைபோல்
எம்மவர் எழுச்சி கொண்டு துயில் எழு
எழுந்திரு மலையகமே! துயில் எழு!

எம்மவர் எழுச்சி பெற! எமது
அறிஞர்கள் அறிவுரை புகட்ட வேண்டும்,
ஆன்மீக வாதிகள் நல்வழி புகட்ட வேண்டும்.
ஆசான்கள் அறிவுசார் கல்வியை புகட்ட
வேண்டும்
அரசியல் வாதிகளே மலையகத்தின்
ஒளிவிழுக்காய் திகழ வேண்டும்
இலக்கிய வாதிகள் இலக்கியம் புகட்ட
வேண்டும்,
கலைஞர்கள் எமது மலையகத்தின்
பாரம்பறிய கலையை வளர்க்க வேண்டும்
மலையக இளைஞர்களே! ஒற்றுமையாய்
வாழ வேண்டும்!
நல்மாட்சிமை புரிய வேண்டும்
துயில் எழுக மலையகமே!
துயில் எழுவாய்...
உணர்ச்சிகள் உருண்டோடிய சொல் ஒவியம்
இவ் உணர்ச்சியை தூண்டிட விட்டதா
இதை உணர்ந்து செயற்பட்டால்
மலையகத்தின் பொன்னொளி வீசுமடா...

தமிழ் மொழி

க. கணபதிப்பிள்ளை,

மாத்தளை.

“உயிர்” எழுத்தும் “மெய்” எழுத்தும்
“உயிர்மெய்” எழுத்தும் சேர்ந்து - உருவான
சொற்றொடர்களைத் தன் அகத்தே
கொண்ட தமிழ் மொழியாம்

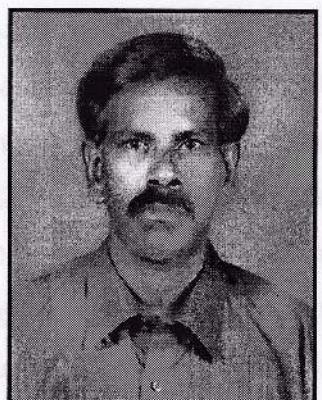
கல் தோன்றி மன் தோன்றிய
காலத்திலே முன் தோன்றிய முதுமொழி - தமிழ் மொழி
அம்மொழியே எம் தாய்மொழி
அதுவே இன்று உலகச் செம்மொழி

அன்றும் இன்றும் என்றும் - தமிழ்மொழி
சிறப்புற விண்ணும் மன்னும் போற்ற,
தமிழ் வளர்த்தோர் ஆயிரம் ஆயிரம் - பல்லாயிரம்
பேர் என்னில் அடங்கா

தமிழில் சொற்குற்றம் இருப்பின் மன்னிப்பேன்
பொருட்குற்றம் இருப்பின் மன்னியேன்
நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டிலும் குற்றம் குற்றமே - என
சிவனோடு வாதிட்டு நக்கீர் வளர்த்த தமிழ்

ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, ஓளவையார் - வாதம்
புரிந்தே புகழ் சேர்த்த தமிழ் - அமிழ்தினும்
இனியது தமிழ் என்றார் பாவலர் - அகத்தியர்
போற்றி வளர்த்த செந்தமிழ்

பன்னாகம் என்னும் முன் நாமம் கொண்ட
மாத்தளையிலே செந்தமிழுக்கு ஆக்கம் கொடுத்த,
எழுத்தாளர்களை சமூகத் தொண்டர்களை இம்மன்னுலகு
உள்ளவரை வாழ்த்தும் தமிழனங்கு

ஒன்றுபடுவோம் கார்ட்

(செல்வம் விஜயகுமார்)

ஜக்கியத்தில் நாம்
ஜக்கியம் வைப்போம் - அதன்
சௌக்கியத்தை
பின் உனர்வோம்
வேண்டும்! சகோதர
சகோதரியே!
எம்மில் வேண்டும்
ஜக்கியம்! - அதில்
மாண்டிடச்
செய்ய வேண்டும்
பேதமையை!
ஒன்று பட்டாலே உண்டு
வாழ்வென்று
இடைவிடாதோதினாலும்
அதனை சாத்தான்
குரலாக எண்ணியோ!

என்னவோ - அவை
தொலைக்கப்பட்ட
தொன்றாகவே உள்ளது!
ஜக்கியமென்ற
வஸ்த்து எட்டா
கனியே இன்றுவரையில்

இல்லத்தில்
இல்லறத்தில் இல்லையே!
இணக்கப்பாடோ

நல்லுறவோ
உள்ளத்தில்
உதயமானாலே
மன்னிக்கும் மாண்பு
கூட்டிவருமே - மனையில்
மகிழ்வுறவை!
மகுடம் குட்டி

விரோத குரோத

உடன்பிறப்புகளை - நீக்கி
அயலானையும்
அரவணைத்துக் கொண்டால்
ஆனந்த ஜனிப்பில்
ஊரே ஒன்றுபடுமே!
அதில் இங்கிதம்
தங்கிடுமே இனிமையாக ...

திசை வாழ்வோர்
ஒருவருக்காருவர்
வசை பாடாது
இசைவாக வாழு
எத்தனிப்பின் - ஒற்றுமைச்
சுட்ரபிரகாசமாய்
ஒளிருமே! அதில்
பிரதேசவாதம்
பொசுக்கிடுவோம்!

அயல் மன்னிலும் புலன்
பெயர்ந்தோர் எல்லாம்
நிலையுணர்ந்து
நிமிர்ந்தார்கள் எனின்
கனிவோடு கரம் கோர்த்து
கரையேறும் காலம் வெகு
தொலைவில்
இருக்காதே!

பின்
நிச(ச)ஜமாகவே
“ஒற்றுமையில்லா -இனத்தான்”
என்ற வரைவிலக்கினைம்
மாற்றி எழுதப் படுமே!
இங்கு, அங்கு
எங்கு சீவித்தாலும்
கன்னல் மொழிபேசும்.
நாமெல்லாம்
ஒரு தாய் தொப்புல்
கொடி - இரத்தத்தின்
இரத்தங்களே!
என்ற எண்ணம்

இதயத்தில் ஆணி
கொண்டு அடிப்படால்
தேடிவருமா?

பிரிவினை - வாதம்
அகிலம் உள்ளவரை

முத்தக்குடியோன்

முத்திரைக் குத்தப்பட்ட - நாம்
கரம் பற்றி
கருத்தொருமித்து
இணையும் நாளை
எண்ணி ஏங்கிக.....
கொண்டிருக்கிறேன்
சகோதர சகோதரியே!
உள்ளக்களத்தில்
ஒற்றுமை விதையை
ஆழமாக விதைத்துக்
கொள்ளுவோம் ஒருவருக்
கொருவராய் - ஒன்றுபட்டு!
அன்பினால் வென்று
திகழு - நன்றே!

கல்வியில் மலையகம்

என்.இரட்னராஜா
ஆசிரியை - பாக்கியம் தேசியக்கல்லூரி

மலையக மண்ணின் மைந்தர்களே
மலையகம் என்றாலே மிக
மட்டமாக பேசும் நாம்
மண்ணில் பிறந்தோர்

மரபு ரீதியான வாழ்வும்
மலை தனில் வாழும் சேரி வாழ்வும்
யந்தைகளாய் மரங்களாய் வாழும் வாழ்வும் என
மற்றவர் ஏனாம் செய்தது போதும் - இம்

மண்ணின் சிறார்களே, விழித்திடுவீர்!
மனிதநேயம் அற்றோரை மடக்கிடவே
மதம் கொண்டு எழுந்திடுவீர்!
மலையக மகத்துவத்தை காட்டிட எழுந்திடுவீர்!

மதிப்பு மிகு செல்வமாம் கல்விதனை,
மட்டில்லாது பெற, கற்றிடுவீர் உயர்ந்திடவே
மங்கா புகழ் சேர்த்தே “கல்விக்கு மலையகம்” உன
மலைத்து நிற்கச் செய்திடுவீர்!

மதிநுட்பமுடன் உயர்தொழில் நாடி,
மணம் பரப்பிடுவீர் உலகெங்கும் - பழைய
மரபினை மாற்றியே, மன நிறைவுடன்
மகிழ்ச்சியாய் வாழ்ந்திடுவீர்!

சுப்புகா—மாற்றம்

மாரிமுத்து சிவக்குமார்

செய்தொழில் உயர்பவன் உழைப்பாளி - எச்
செயலையும் துறப்பவன் சோம்பேறி
தொண்டர் செட்டியென்று பிரிவில்லை - இவருள்
தோழமை உழைப்பே வெற்றி!

சாதிப் பிரிவுகள் உண்டு - அது
சாக்கடை மணத்தையும் மிஞ்சும்
மீறிடும் கொடுமைகள் அதிலே
மீட்சிமை வேண்டும் இதிலே

ஒர்த்தாய் பிள்ளைகள் நாங்கள்
ஒங்கியே வளர்வோம் நேயமாய்
சாதிக்கொடுமைகள் விடுத்து
சமத்துவக் கொள்கைக்குள் விரைவோம்!

பெண்ணை வதைத்திடும் உலகு - பெறும்
இன்னைல் சேர்த்திடும் பெண்மையும்
பொறுமைகள் கமக்கும் பூமியாய் - இனி
பெருமைகள் பெண்ணுக்கே உரிது

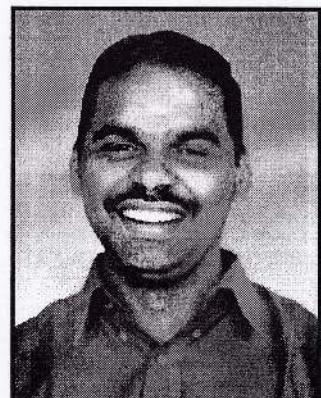
மாதர் அறிவைக் கெடுத்தவன் - தன்
மானம் இழந்த ஓர்மகன்
புதுயுகம் படைக்கும் இனமாய்
பெண்ணைப்படைத்தவன் இறைவன்

ஞனம் செதுக்கிய பெண்ணை - இந்நாளில்
தந்தான் எம் தலைவன்
வையம் செழிக்கும் நாளின்று - அதை
வளர்கும் பெருமை பெண்ணிடமே!
பரம்பொருள் ஒன்றெனச் சொல்லி
பணிந்திடும் நாளிங்கு என்றோ
தனித்தனி வடிவத்துள் வணங்கும்
தத்துவம் வளர்க்கும் மதவாதம்

வாதங்கள் வகையே பலப்பல
வணங்கிடும் தெய்வமே ஒன்றாகி - நல்
வழியினை தேடும் மாந்தர்க்கு
புதுவழியினை காட்டும் இறையிங்கு

திருட்டால் உயர்வதில் உயர்வில்லை - பணத்
திரட்டை பசிக்காய் பகிர்ந்திடுவோம்
குதின் அரும்பை கிள்ளியெறிந்து
குழ்வோம் நேர்மையின் விளிம்பில்!

அடிமைக் கொடுமை ஏற்றமிலது
அறிவுப் பசிதனை அன்பினால் பெருக்கி
புசிக்கும் மாந்தர்க்குப் புகட்டி - உயர்
வசிக்கும் வாழ்வை பெருக்க - நற்
பரணி பாடுவோம் கவிதனிலே!

— കെള്ളം —

ഡിഗിറ്റൽ

സൗകര്യ വർദ്ധണയുടെ ഫലമാണ്
— കെള്ളം എന്നു അറിയപ്പെടുന്ന
അവധിയും ഒരു മാനന്തവാദം

— സൗകര്യം കേൾക്കുന്ന അവധി
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
കുറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ

— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ
വിജ്ഞാനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ

— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ

— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ

— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ

— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ

— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ

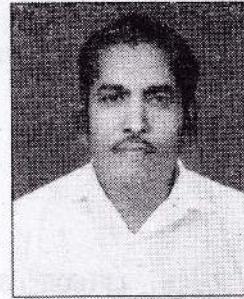
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
— സൗകര്യം വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ
ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനികൾ

தமிழ் சாகித்திய விழா - 2009 கெளரவிப்புப் பெறுவோர்

திரு. வேலூயுதம் அழகர் சேர்வை
மாத்தளை
(அழன்மீகத்துறை)

திரு. வெள்ளைச்சாமி கதிரேசன்
இரத்தோட்டை
(அழன்மீகத்துறை)

திரு. கருப்பையா இராமமயா சேர்வை
உதவை
(சமூகசேவை)

திரு. ஜி. ரவிசங்கர் ஸ்தபதி
நுவெரலியா
(சிற்பக்கலைத் துறை)

திருமதி. அன்பூரோன்ட் சுபாவினி
நகுலேந்திரன்
மாத்தளை
(கலைத்துறை)

திருமதி. விலிஜித்தா கந்தசாமி
மாத்தளை
(கலைத்துறை)

திருமதி. மாயழகு சந்திராதேவி
மாத்தளை
(இலக்கியத்துறை)

செல்வன் லோகேல்வரன் லஜமுகன்
ஷட்டன்
(சாதனையாளர்)

செல்வன் கந்தராஜா கிர்சாந்தன்
கண்டு
(சாதனையாளர்)

செல்வி. கிர்திமூரா ரட்னேஸ்வரன்
மாத்தளை
(விளையாட்டுத்துறை)

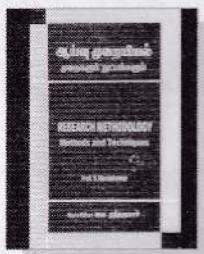
தமிழ் சாகித்திய விழா - 2009
சிறந்த நூல்களுக்கான விருது பெறும் எழுத்தாளர்கள்
சிறுகதை - நாவல் - ஆய்வு - பிறதுறை

திரு. பாலா சங்குப்பிள்ளை
நாவல்

பேராசிரியர் திரு. வெ. நந்தகுமார்
ஆய்வு

திரு.பெ.ஆறுமுகம்
(மலர்ன்பன்)
சிறுகதை

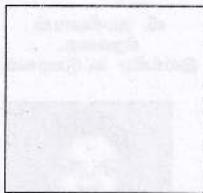
திரு.சிவனு மனோஹரன்
சிறுகதை

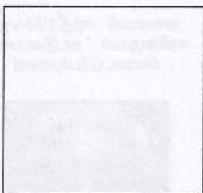
திரு.இ.விஜேந்திரன்
பிறதுறை

மாத்தளை மண்ணன் எழுத்தாளர்கள் - வெளியிட்டாளர்கள்

முருகேகவிள்ளை
(1922)
முத்துமாரியம்மன்
அந்தாதி, ஊஞ்சல்

சிவனாண்டி
சமய நூல்கள்
சனமார்க்க சங்கம்
(1930)

சதக்குத்தம்பி பாவுலஸ்
(STM சதக்குத்தம்பி)
மாத்தளை மாநாடுமார்ச்சி
கவிஞர் மற்றுமார்ச்சி
மரபுக்கவிதை, பாடல்

சிவனாண்டி சிவனேசன்
பத்திரிகையாளர்
கல்விமான்.

மாத்தளை மாநாடுமார்ச்சி
(த.ச. அந்தாதி, ஊஞ்சல்)
பன்முக் எழுத்தாளர்,
(இலக்கியம், மொழி) சோதனம்,
மாத்துவம், சமயம் சரித்திரம்,
வினாக்கலாம்

மதார் சாவுரிபு
ஒலியம், கட்டுரைகள்

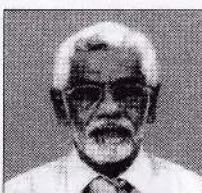
துரை விஸ்வநாதன்
பதிப்புத்துறை
“துரைவி” பதிப்பகம்

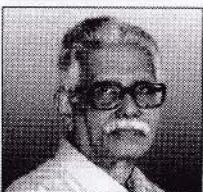
“கலாபுரங்கள்”
மாத்தளை காலாத்தேகை
நூலக் எழுத்தாளர் நூலார்,
திலைக்காலை அனாபாரா
புத்திராளர், மொத்தாலக்காட்டி
நூல், நாவாசாரியர்,
நால் வெளியிட்டாளர்.

அபுவி அபுல் வத்பு
(பத்திரிகைத் துறை)

கலாபுரங்கள் பன்னாட்டத்துக்
கவிராய் (பி.எஸ்.மீ. பாருக்)
சாகித்தியப் பரிசுபெற்றார்,
மரபுக்கவிதை,
வெளியிடப்பட்ட கவிதைகள்.

“பல்கலைச் செல்வர்”
ஏ.பி.ஏ. சேமல்
கவிதை, சிறுக்கதை, கட்டுரை,
நூட்கம், நாடக் நடங்கி,
குநாவல், நாட்டார் இலக்கியம்.

தீக்கிய விதகர் மவரங்கள்
(பெருமான் ஆறுமுகம்)
சாகித்தியப் பரிசுபெற்றார்
(சிறுக்கதை, கவிதை, குநாவல்,
நாட்கம், பாலாசிரியர்)

“கலாபுரங்கள்”
“இலக்கிய ஓரங்கள்”
அல் அனாபார் காடுகங்கள்
மேற்காடுகள் புதுக்கல்விதை,
மீதுகாலை குநாவல், திலைக்காலை,
தோட்டர் நல்லை, திலைக்காலை

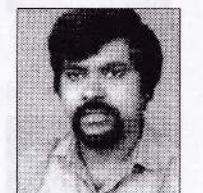
மாத்தளை சோமு
(சாகித்தியப் பரிசுபெற்ற எழுத்தாளர்)
திலைக்கதை, நால்கல், மீதுகாலை,
கட்டுரைகள், ஆய்வும், கட்டுரைகள்
வெளியிடப்பட்டாளர்

“கலாபுரங்கள்”
ஏ.ம். புமாஜி வாலாறு
ஆய்வாளர், கட்டுரையாளர்,
வெளியிடப்பட்டுள்ளனர்

மாத்தளை வழிவேல்கள் பனிமுக
எழுத்தாளர் நாட்டாரியல்,
மக்களும் மக்களின்
பாரம்பரிய கலைகள், சிறுக்கதை,
நூட்கம், நாட்டார் நவங்கம்.

கே. கோவிந்தாசால் கங்குலன்
(சிறுக்கதை, குநாவல்,
மேல்தை நாடகம், நடங்கி,
தென்தொகை நாடகம்,
நால் சிற்றிருப்பு, கவிதை, கட்டுரை)

மாத்தளை ரோஷனி
D. ஜூயாத்துவா
தென்தொகை நாடகம்,
நிறுவனம், குநாவல்,
சிறுக்கதை, கட்டுரைகள்

என். இராமநான்
பத்திரிகையாளர்,
கட்டுரை, இலக்கியப்பளி

க. வேலபாடும் கட்டுரை,
நாடக ஆய்வும்,
பத்திரிகையாளர்.

வெத்திய கலாநிதி
மேகந்திராஜா மரபுக்கவிதை,
பலதுறை ஆய்வாளர்

A.M. நீலமுத்தி
(சாமி. வீருது)
அறைநூல், மொத்தால் நல்லமுத்தி
வரவாறு, ஆய்வுக்கட்டுரை,
சிறுக்கதை

மடவெள்ளை கல்வி
எம்.எம். கலீல்
(உக்குவெளை)
கவிஞர்

க. செல்வராஜா
சிறுக்கதை, கட்டுரையாளர்

லீனா ஹக்
(சிறுக்கதை, புதுக்கவிதை,
நாடகம், நாடகத்
தொடர்க்கதை)

கிடைத்த தகவல்கள் பிரகாரமே பிரிக்கிக்கப்பட்டுள்ளன.
சிலரது புகைப்படங்கள் கிடைக்காமை வருத்தத்திற்குரியது. இதுவே பூரணமானதல்ல.

மாத்தத்தனை செல்வா
எச். விக்கிரமசிங்க
கட்டுரையாளர்

எஸ். பொன்னுத்துரை
சிறுக்கதை, கட்டுரை,
பத்திரிகையாசிரியர்,
“சாரல்”

ராஜ்சிவா
(எஸ். சிவலிங்கம்)
எழுத்தாளர், நாடகாசிரியர்
“சாரல்”

மலைமதி சந்திரசேகரம்
கவிதைகள், கட்டுரைகள்,
மேடைப்பேச்சாளர்

வீ. நமசிவாயம்
சிறுக்கதை,
இலக்கிய கட்டுரைகள்.

சே. செல்வதுமார்
கட்டுரையாளர், மேடைப்பேச்சாளர்,
சமய செற்பொழுவாளர்,
கல்விமான்

உக்குவனை அகரம்
(சாவரல் ஹமீட் மொஹமத்)
சிறுக்கதைகள், சஞ்சிகை
வெளியிடாளர்

என். அருளானந்தம்
(கூட்டங்கி ஆணந்தன்)
புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை,
சிறுக்கதை, கட்டுரை

சீவாஜி பாலு
(இரா. பாலகிருஷ்ணன்)
கவிதைகள், சிறுக்கதைகள்
சிறுவர்க்கதைகள், கட்டுரைகள்

தவ. சஜிதாரன்
(மரபுக்கவிதை, ஒ^வ
புதுக்கவிதை)

பாலரஞ்சனி ஜெயபால்
(சிறுக்கதை, கவிதை,
வைக்கூ)

இரா. தமிழ்ச்செல்வன்
புதுக்கவிதை,
மரபுக்கவிதை

வே. முரளிதாரன்
புதுக்கவிதை,
மரபுக்கவிதை, வைக்கூ

என். சந்திரசேகரன்
(சிறுக்கதை, புதுக்கவிதை)

மொனிக்கா கோமால்
(கவிதை, கட்டுரை,
சிறுக்கதை)

மாத்தத்தன தங்கா
(சாமிக்ஷிய விதைபெற்றாளர்)
மலையக பாரம்பரிய கலைகள்,
மரபுக்கவிதை

பொன்னுத்துரை பிரகாஷ்
புதுக்கவிதை, வைக்கூ

பொன். லோகநாதன்
சிறுவர் இலக்கியம்

மாத்தத்தன பாலா
(கவிதை,
சஞ்சிகை வெளியீடு)

மாத்தத்தன விஜயகுமார்
(T.விஜயகுமார்)
புதுக்கவிதை, இலக்கியபணி,
வெளியிடாளர்.

எழில்வேந்தன்
(கவிதை, நாடகம்)

பவானி செல்வராஜ்
(புதுக்கவிதை,
பாடல், ஆய்வு)

எம். சந்திராதேவி
(புதுக்கவிதை, ஆய்வு)

சந்தனம் சிவலெவஸ்டர்
டார்வின்
(புதுக்கவிதை)

என். பிரேம்குமார்
சிறுக்கதைகள்,
புதுக்கவிதை

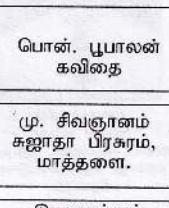
க. பழனிநாதன்
(நாடகாசிரியர்)

க. ரெங்கநாதன்
(நாடகாசிரியர்)

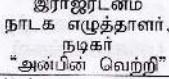

எம்.வி. சேதுராமன்
(பத்திரிகை ஆசிரியர்)

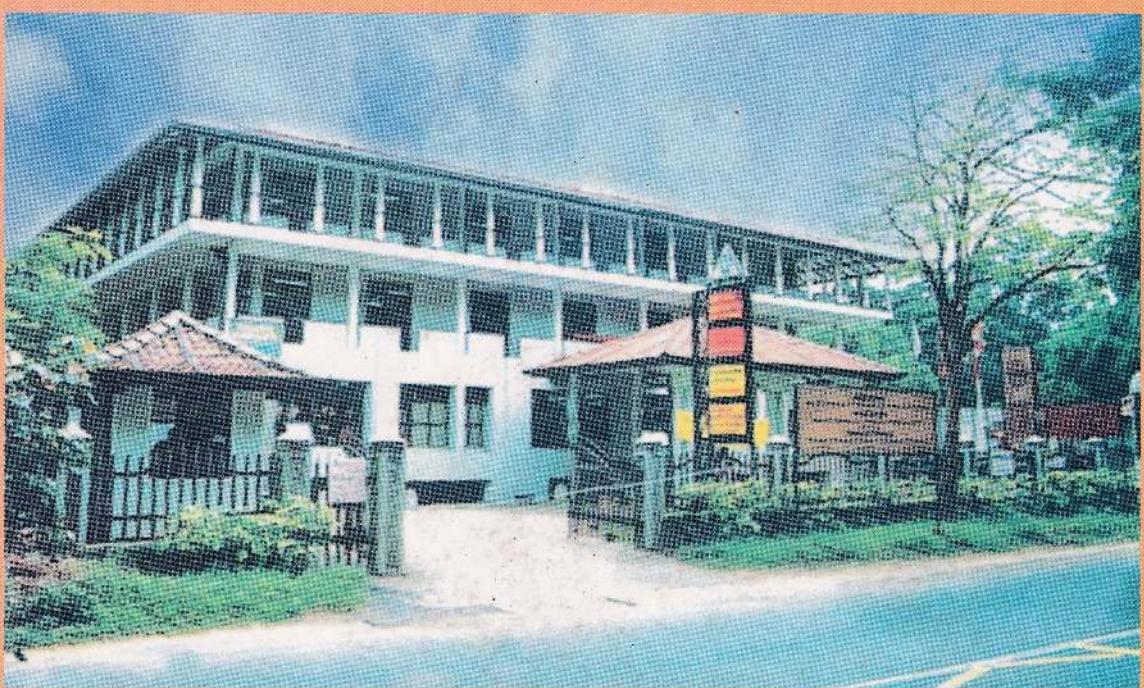
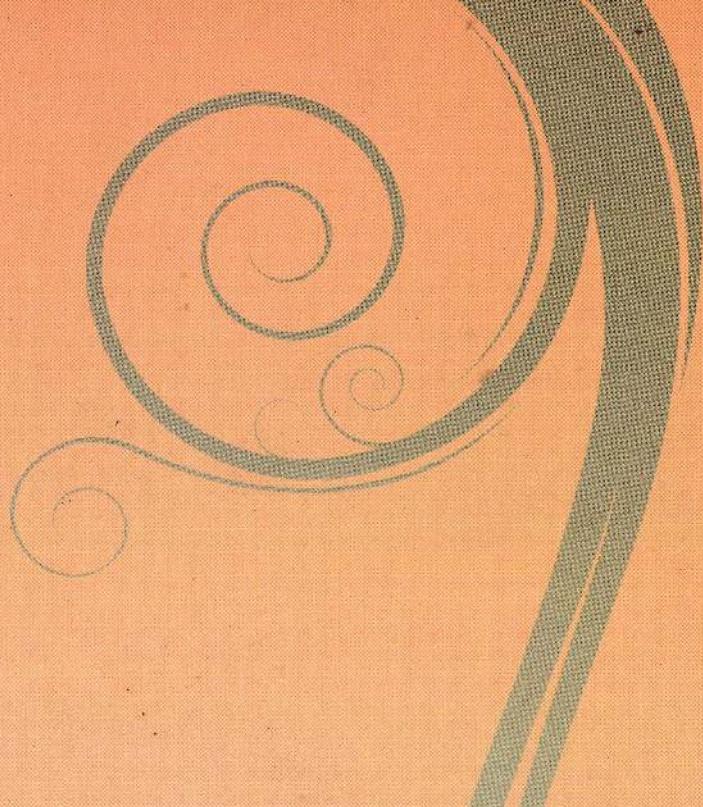

பொன். யூாலன்
கவிதை

மு. சிவநானம்
சுஜாதா பிரகாரம்,
மாத்தத்தனா.

இராஜரத்னம்
நாடக எழுத்தாளர்,
நடிகர்
“அன்பின் வெற்றி”

மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார,
க்ராம அப்விருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, இந்து கலாசார,
இளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சர்.

த.பெ.இல. 41, கெட்டம்பே, பேராதெனிய
தொ.பே. இல 081-2386288
web site : www.Industriescp.com
e-mail : wslindustry@slt.net.lk